

BAN PHƯỚC
LÀNH ĐẾN
THẾ GIỚI
TUYỆT VỜI
NÀY! 15

HỘI CHỨNG
DỊ GIÁO

Natsume
Akatsuki

Minh họa
Kurone
Mishima

HỘI CHỨNG
DỊ GIẢO

BAN PHƯỚC
LÀNH ĐẾN
THẾ GIỚI
TUYỆT VỜI
NÀY! 15

KONOSUBA TRÒN 5 TUỔI!

XIN CHÚC MỪNG !!!

GIFTING this WONDERFUL WORLD with BLESSINGS! 15

CONTENTS

PROLOGUE
P003

Heretic
Syndrome

CHAPTER
I

DIVINE PUNISHMENT
UPON THIS HOLY WOMAN!

P007

CHAPTER
II

DIVINE PUNISHMENT
UPON THIS NEET TOO!

P050

CHAPTER
III

A GODDESS'S PROTECTION
UPON THIS PUPPET!

P140

CHAPTER
IV

A PROPOSITION
FOR THIS ADVENTURER!

P186

CHAPTER
V

A FAREWELL
TO THIS BEGINNER'S TOWN!

P232

EPILOGUE

P264

AFTERWORD
P269

Tập 15

Hội chứng dị giáo

Mục lục

Mở đầu	7
Chương 1: Hãy giáng thiên phạt lên người phụ nữ mộ đạo này! 11	
Phần 1	11
Phần 2	27
Phần 3	36
Phần 4	42
Chương 2: Hãy cũng giáng thiên phạt lên tên NEET này!	58
Phần 1	58
Phần 2	68
Phần 3	72
Phần 4	91
Phần 5	97
Phần 6	106
Phần 7	111
Phần 8	121
Phần 9	135

Chương 3: Ban sự bảo hộ của Nữ Thần lên con rối này!	149
Phần 1.....	149
Phần 2.....	159
Phần 3.....	167
Phần 4.....	178
Phần 5.....	187
Chương 4: Lời đề nghị cho tên Mạo Hiểm Giả này!.....	195
Phần 1.....	195
Phần 2.....	208
Phần 3.....	216
Phần 4.....	222
Phần 5.....	226
Phần 6.....	234
Chương 5: Nói lời tạm biệt với thành phố tân thủ này!.....	240
Phần 1.....	240
Phần 2.....	256
Phần 3.....	259
Chương kết	273
Ngoại truyện: Phong cách Quý Tộc	278
Short story 1: Trang bị cần thiết để hạ gục quý vương!	284
Short story 2: Một món quà chân thành!	290

Mở đầu

Nó là một ngày bình thường trong thanh phố yên bình, và ổn định này.

“Kazuma-san, Kazuma-san, chuyển cho tôi chai nước tương.”

“Đây.”

Không giống như Megumin và Darkness, người đã dậy rất sớm vào buổi sáng. Tôi và Aqua đang tự mình dùng bữa sáng.

Với việc nhận được cái chai, cô ấy nói lời cảm ơn và tiến hành để--

“này, cô vừa mới chạm vào nước tương, đúng không?”

“Không, tôi không có.”

Trong năm lần đưa chai nước tương cho con nhỏ này thì có một lần cô ta thanh tẩy nó mỗi khi cô ta cầm nó,

“Vậy thì tiếp tục rưới nó vào bữa ăn của cô đi. Nó không phải là nước, vậy nên nó không phá hỏng hương vị, đúng không?”

“... Nói nè, Kazuma, tại sao cậu khắc nghiệt quá vậy? chúng ta đã ở bên nhau một thời gian khá dài, đúng không? Vì vậy, cậu chắc chắn phải biết điều gì đang xảy ra, phải không?”

Với một nụ cười dịu dàng, tôi đẩy đĩa cá nướng sang cho Aqua.

“Cô luôn nói là cô không thanh tẩy gia vị mỗi khi điều đó xảy ra, đúng không? Vậy thì tiếp tục đi. Rưới một chút nước tương lên con cá rồi ăn nó.”

“Oh, được thôi, tôi sẽ làm điều đó! Nó chả phải việc gì lớn lao, tôi chỉ chuyển hóa một chút nước tương thành nước! Làm nhạt nước tương đi một chút chắc chắn sẽ làm cho nó trở nên ngon miệng hơn!”

Aqua nghiêng cái chai và đổ một dòng nước lên trên chiếc đĩa.

“... Có bất cứ điều gì để nói không?”

“... Lát nữa tôi sẽ đi mua nước tương, vậy nên làm ơn đưa cho tôi hũ muối...”

Với một biểu hiện hối hận, Aqua lắc hũ muối lên trên phần ăn của mình.

Ngay lúc đó.

“Ah! Người đang làm cái gì vậy hả!? Đó là của ta! Trả nó lại đây, đồ thú vật!”

Chomosuke nhảy lên bàn và cuỗm lấy bữa ăn của cô ta.

Cô mèo bò đến chân tôi để thưởng thức bữa ăn của mình. Cùng lúc đó, Aqua lập tức đứng dậy và nhìn chăm chăm vào nó.

“... Thú này thật sự coi thường tôi. Tránh qua một bên, Kazuma. Đã đến lúc tôi dạy cho cái quả bóng lông đen xấu xa về thứ bậc trong ngôi nhà này.”

“Oh, thôi nào, đó chỉ là bữa ăn sáng. Cô không thể thưởng thức bữa ăn của mình một cách im lặng à...?”

Aqua cau mày và vô lấy con mèo.

“Ow! Con quỷ thú kinh khủng này! Nó thật sự dám để lại vết sẹo lên làn da hoàn hảo của một nữ thần! Được rồi, nếu đó là điều mà ngươi muốn... Nóng!”

Tôi có thể hiểu tiếng khóc đau đớn của cô ấy, nhưng nóng sao?

Tôi có một chút tò mò, nhưng tôi lò đi một cô gái trưởng thành đang có một trận chiến sinh tử với một con mèo và tiếp tục bữa ăn của mình...

“Kazuma! Kazuma! Con quỷ thú này vừa thở ra lửa!”

“Này, thôi đi! Đừng có lắc tôi trong khi tôi đang húp súp! Bên cạnh đó, không phải tôi từng nói điều đó rồi sao? Con mèo đó có thể thở ra lửa và dùng nó để nướng con cá của mình.”

Có lẽ vì bị Chomosuke làm cho hoảng sợ, Aqua ngay lập tức giữ khoảng cách với cô bé.

“Tôi biết mà, tôi luôn luôn biết thứ này không chỉ là một con mèo bình thường từ cái lúc tôi nhìn thấy nó, nhưng... Oh, tôi thấy rồi! Giờ thì tôi thấy rồi! Tôi đã nhìn ra hình dạng thật sự của nó!”

Vậy là cuối cùng cô cũng nhận ra sao.

Liếc sang phía đó trong khi hoàn thành bữa ăn, tôi thấy Aqua đang chăm chú nhìn vào con mèo.

“Hình dáng thật sự của ngươi là... Đúng vậy, một hình dáng rất giống quý tộc! Này, để ta ngửi ngươi! Đừng nghĩ ngươi có thể che giấu mùi hương của một con quỷ trước mặt nữ thần.”

Cô ta cứ liên tục lên nhìn tôi trong khi nói ra điều đó. Có vẻ như cô không hoàn toàn tự tin với suy luận của mình.

“Tôi cũng không hoàn toàn tự tin vào danh tính của con bé, vậy nên tự mình đi tìm hiểu đi.”

“... Ờ thì, nó không thực sự giống như con mọt con quý... Tại sao một con mèo lại có mùi xà phòng trên người nó? Coi nào, ta sẽ cho người con cá đó, vậy nên hãy nói danh tính thật sự của người cho ta. Ta sẽ giữ bí mật về điều đó.”

Aqua cúi xuống trước Chomosuke, khi con bé đang chú tâm đến việc ăn xong con cá và hỏi với một khuôn mặt thẳng thắn.

“Này, nếu cô chọc con bé quá nhiều trong khi cô bé đang ăn, nó sẽ trở nên giận dữ—“

“Waaah! Ngừng lại! Ngừng lại! Ta hiểu rồi! Ta hiểu rồi! Ta sẽ không quấy rầy về danh tính của người nữa, vậy nên đừng có cào lên cái hagaromo quý báu của ta!”

Nhìn vào Chomosuke đang tấn công Aqua, sau khi cô ta lò đi cảnh báo của tôi, tôi thở dài một cách hài lòng.

“... Nó thật yên bình...”

“Anh có ý gì khi nói bình yên hả, tên NEET chết tiệt! Tôi sẽ cho anh món phụ trong bữa tối, vì vậy hãy nhanh dừng thứ này lại đi!”

Chương 1:

Hãy giáng thiên phạt lên người phụ nữ mạo đạo này!

Phần 1

Là một Quý Tướng và là một Tu Sĩ Hắc Ám, Celestina.

Cô ấy là một đối thủ quá tầm với một tên NEET chuyên sang làm Mạo Hiểm Giả như tôi.

Hiện giờ, tôi đang đứng bên cạnh cô ấy trong một con hẻm vắng vẻ, nơi mà cô ấy đang ngồi sụp xuống sau khi bị Wiz tiết lộ danh tính và bị trấn lột hết tất cả số tiền mà cô hiện có bởi Vanir.

.

.

— Serena ngược lên nhìn tôi, chỉ ngón trỏ và ngón giữa vào tôi và mở ra đóng lại liên tục.

Khi tôi đáp trả với ánh nhìn khó hiểu, cô ấy giận giữ phản bác.

“Thuốc lá. Tôi đang nói về thuốc lá. Một người có danh tiếng xấu như cậu phải có nó trong tay, đúng không? Coi nào, cho tôi một điếu. Tôi đã không có cơ hội để hút thuốc kể từ khi tôi đến thành phố này.”

“K-Không, tôi không có điếu nào.”

Cái gì, thậm chí cả thuốc lá cũng được truyền đến thế giới này sao?

Bọn họ chắc chắn không hề có những thứ gói trong giấy và dùng một lần rồi bỏ đó, vậy nên, có lẽ cô ta đang nói về một tẩu thuốc?

Không, chờ đã, người phụ nữ này là một tên lưu manh sao?

Là một cựu hikikomori, tôi vô thức bắt đầu nói chuyện một cách lịch sự khi đối mặt với những vấn đề như thế này.

Tôi hòa hợp khá tốt với Dust và bạn bè của anh ta, vậy nên tôi tự hỏi tại sao chỉ có mỗi cô ta lại làm cho tôi phản ứng như thế này.

Nghe thấy câu trả lời của tôi, Serena nhìn xuống và gãi đầu một cách khó chịu.

Ở đó không có bất kì dấu vết nào của sự đức hạnh và cử chỉ đứng đắn còn sót lại.

Cuối cùng, cô buồn ra một cái thở rất dài.

“Tôi đoán, hiện giờ không còn lý do gì để diễn nữa... Tôi là Celestina, Quý Tướng phụ trách việc lên kế hoạch và thâm nhập, và là một Tu Sĩ Hắc Ám thờ phụng Nữ Thần Hắc Ám của sự Thao Túng và Thù Hận, Regina.” **Giờ ngâm lại mới thấy là thao túng, không phải ghen ghét, sr sr 4 my bad engrisk :D**

“Vậy cô thật sự gọi Nữ Thần của mình là Nữ Thần Hắc Ám à. Tôi cứ nghĩ những người trong một giáo phái sẽ coi vị thần của họ là một tồn tại tuyệt đối, và chê bai những tôn giáo khác.”

Ngay lúc tôi nói ra điều đó, khuôn mặt của Serena lập tức ngược lên.

Biểu hiện của cô ta hiện giờ hoàn toàn khác với lúc trước, một khuôn mặt lạnh lùng và không một chút cảm xúc, cứ như khuôn mặt của một con búp bê.

Cô ấy khá xinh đẹp, nhưng khi thấy cô ta nhìn tôi với một khuôn mặt như vậy lại khiến cho tôi lạnh sống lưng.

... Tôi đã lo là cảnh giác vì Wiz và Vanir đang ở đây, nhưng giờ nghĩ về điều đó. Tôi đang đứng một mình ở trong một con hẻm hoang vắng cùng với một Quý Tướng mà không có trang bị hoàn chỉnh.

Có phải điều này rất tệ không?

“Nữ thần của tôi là người bảo trợ sự thao túng và thù hận, cậu không biết à? Ngài ấy có thể là gì ngoài một Nữ Thần Hắc Ám?”

Cô ấy nở một nụ cười dịu dàng với tôi, thứ hoàng toàn kỳ lạ với giọng điệu thô lỗ của cô ấy.

Nụ cười của cô ta có trông có vẻ giả tạo, tuy nhiên, nó được nắn nót rất cẩn thận, nó giống như nụ cười mà bạn thường thấy ở trên mặt những con búp bê.

Như đã mong đợi từ tín đồ của Nữ Thần của sự Thao Túng.

Nó phát ra một sức quyến rũ nhẹ nhàng khi cô ấy nói ra những lời tử tế như bình thường, nhưng trong trường hợp này nó hơi quá lạc lõng.

Đây là tình huống mà cô ta có thể giết tôi bất cứ lúc nào cô ta muốn.

Trái tim tôi đang đập dữ dội, nhưng tôi đã cố gắng hết sức để không để lộ ra điều đó.

“... Thao túng. Đừng nói với tôi, đám zombie miễn nhiễm với Turn Undead tại nghĩa trang là...”

“Ồ, đúng rồi, nó là do tôi. Bọn chúng không phải là zombie, mấy thứ đó đơn giản chỉ là một cái xác, di chuyển nhờ vào sức mạnh của Nữ Thần Hắc Ám. Tôi đã rất cực khổ để bày ra toàn bộ vụ đó. Tôi đã phải đào toàn bộ từng cái xác một vào nửa đêm, và đặt bọn chúng dưới sự điều khiển của tôi. Khi những tu sĩ nhận ra bản thân mình vô dụng, tôi sẽ đi đến đó và tự tay chăm sóc tất cả bọn chúng... Đó là một kỹ thuật tốt để cùng một lúc giành lấy sự tin tưởng của những Mạo Hiểm Giả.”

Con mụ này thật sự thối nát.

Không, có lẽ tôi nên nói, như đã mong đợi tử Tướng Lĩnh của quân đội Quý Vương.

“... Vậy thì, toàn bộ những thứ cô vừa nói, về việc Quý Vương là một cô bé, rồi lời nguyện, và không có chủ tâm là...”

“Huh? Cái gì, cậu thật sự tin vào điều đó sao? Tôi đã kể cái câu chuyện đó cho mọi Mạo Hiểm Giả lão luyện, người mà trông có vẻ là mối đe dọa với Quý Vương. Lời nguyện đang ảnh hưởng lên cô bé cuối cùng sẽ hết tác dụng và Quý Vương sẽ biến mất, vì vậy, hòa bình sẽ trở lại với thế giới ngay cả khi họ không mạo hiểm mạng sống để đánh nhau với Quý Vương. Hầu hết bọn họ đều bỏ cuộc khi nghe được câu chuyện đó. Sau cùng, mọi người đều trân trọng mạng sống của chính mình. Nếu cậu đưa cho họ một lý do khiến cho việc mạo hiểm tính mạng của chính mình là thứ không cần thiết, họ sẽ vui vẻ chấp nhận nó và hướng mục tiêu của mình sang thứ khác.”

Con nhỏ này đúng là chơi bản.

Cũng có những người sẽ giữ vững ý định của mình khi biết Quý Vương ban đầu chỉ là một cô bé bình thường.

Như đã mong đợi từ một Quý Tướng phụ trách việc lên kế hoạch, cô ta thật sự rất xảo quyệt.

“Nhưng tại sao cô lại nói ra toàn bộ điều đó với tôi? Đúng là nhờ Wiz và Vanir mà thân phận của cô đã bị bại lộ, nhưng nói ra hết tất cả mọi thứ như thế này thì có chút...”

“Tôi chỉ nghĩ rằng, thay vì cống chắt thêm nhiều lời nói dối và khiến cả hai chúng ta trở nên đề phòng, sẽ tốt hơn khi nói ra sự thật và tiến hành đàm phán... Tôi đã quan sát hành vi và hoạt động của cậu mấy ngày gần đây, nhưng tôi vẫn hoàn toàn không hiểu tại sao Quý Vương lại coi cậu là một mối đe dọa... Tôi sẽ nói thẳng điều này, cậu là một tên NEET, kẻ không thích chăm chỉ làm việc.”

“Đúng vậy, đó là tôi.”

Tôi trả lời ngay lập tức.

“Cậu không hề có ý định mạo hiểm mạng sống của mình, để đánh bại Quý Vương vì lợi ích của nhân loại, đúng không?”

“Không hề.”

Thêm một câu trả lời ngay lập tức.

“... Nếu cậu nghe được, ai đó mà cậu không hề quen biết, sống tại một nơi mà mình chưa hề đặt chân tới, đang chịu khổ dưới bàn tay của Quý Vương, cậu sẽ nghĩ gì?”

“Tôi sẽ dành sự chia buồn sâu sắc của mình cho họ...”

Tôi nhẹ nhàng trả lời trong khi ngoáy tai.

“ ...”

Serena nhìn chăm chăm vào tôi với cái biểu cảm như đang đeo mặt nạ của cô ta.

... Khuôn mặt cô ta hoàn toàn vô cảm, nhưng vì một lý do nào đó, tôi có cảm giác như cô đang coi thường tôi.

Quay lại lúc tôi còn ở Nhật Bản, tôi chưa bao giờ thực sự phẫn nộ hay kêu gọi hành động mỗi khi có người mang mấy chủ đề tương tự như những đứa trẻ không may mắn ra để bàn luận.

Kể cả lúc đó tôi có là một tỉ phú đi chăng nữa, tôi chắc chắn sẽ không dành ra suy nghĩ về việc cứu giúp những đứa trẻ không may mà tôi chưa từng gặp, sống ở một nơi xa xôi nào đó trên thế giới.

Tôi không phải là kiểu người thân thiện hay gì đó, tôi chỉ là một công dân Nhật Bản bình thường.

.... Tôi nghĩ....

... Chắc chắn...

“... Tôi khá chắc, là đa số mọi người sẽ đưa ra một câu trả lời tương tự, vậy nên có thể ngừng nhìn tôi với ánh mắt đó không?”

“Eh? A-Aaah, xin lỗi. Đúng là có những người đã đưa cho tôi một câu trả lời tương tự, nhưng đây là lần đầu tiên có ai đó trả lời ngay lập tức mà không hề ám chỉ gì đó hay do dự, vậy nên...”

Giọng cô ta có vẻ hơi bối rối, nhưng biểu cảm của cô lại không thay đổi một chút nào.

“... Tôi được Quý Vương ra lệnh, là phải điều tra thành phố này, nơi mà vài Quý Tướng đã mất tích, và người đàn ông mang cái tên đó, người bất ngờ xuất hiện ở những nơi có liên quan tới bọn họ, nhưng... Cuối cùng, người đàn ông ở trung tâm của tất cả mọi thứ lại là anh. Bỏ việc đó qua một bên...”

“Khoan, dừng lại một chút, được mô tả là một người đàn ông là trung tâm của những việc đó nghe không ổn với tôi một chút nào. Nếu phải nói, tôi là người vô tình bị cuốn vào những vấn đề như vậy.”

“Chính xác. Bỏ điều đó qua một bên, tôi đã có được một sự hiểu biết vững chắc về tính cách của cậu.”

Nói ra điều đó, Serena mỉm cười.

“Satou Kazuma, quân đội Quý Vương muốn đưa cho cậu một thỏa thuận.”

“Oh?”

Serena nghiêng mình thấp xuống.

“Nhờ vào một người nào đó, cuộc chuyển giữa Quý Vương và nhân loại đã lâm vào bế tắc trong một thời gian khá dài lại bắt đầu xoay chuyển. Sau khi mất quá nhiều Tướng Lĩnh, rào chắn xung quanh lâu đài Quý Vương đang trên bờ vực sụp đổ.”

“Oh ho? Có thể cái ‘người nào đó’ là đang ám chỉ tôi không?”

“... Đúng vậy, nó ám chỉ cậu. Tại sao trông cậu có vẻ tự mãn quá vậy? Đừng có ra vẻ.”

Serena di chuyển ánh mắt sang chỗ khác, nhưng, đúng vậy, tôi đã trở nên khá nam tính, đúng không?

“Tôi hiểu rồi, có vẻ như Quý Vương hiện tại đang ở trong tình thế khá gay go. Nếu như rào chắn sụp đổ, những Hồng Ma Tộc nổi tiếng hiếu chiến sẽ liên tục triển khai những cuộc tấn công dịch chuyển lên lâu đài.”

“Đúng vậy, hiện nay chúng tôi đang trong tình thế khá căng go, nhưng không phải là nhân loại cũng như vậy sao?”

... Hmm?

“Trong quá khứ, những người mạnh mẽ sở hữu cái tên kì lạ không thèm quan tâm đến thường thức liên tục xuất hiện trong thế giới này. Những người đó đã gây ra cho chúng tôi rất nhiều tổn thất. Tuy nhiên... Tôi nghĩ nó là vào khoảng thời gian mà nhà tiên tri của chúng tôi phát hiện một hiện diện kỳ lạ ở trong thành phố này? Dù sao đi nữa, những ứng cử viên cho vị trí anh hùng đó đã ngừng xuất hiện hoàn toàn.”

Ứng cử viên cho vị trí anh hùng với cái tên kì lạ và không thèm quan tâm đến thường thức, gần như là đang đề cập đến những người giống như tôi, người đã dịch chuyển đến đây từ Nhật Bản.

Và việc những tên đó ngừng xuất hiện hoàn toàn....

.

.

Ah

.

.

“Có chuyện gì sao? Nó giống như cậu đã nhận ra điều gì đó... Tại sao cậu lại run rẩy?... Ờ thì, sao cũng được. Đằng nào thì, chúng tôi muốn đưa ra một thỏa thuận với cậu.”

Không phải vì tôi đã mang Aqua đến thế giới này sao?

Không không, công việc của cô ấy chắc hẳn đã được giao lại cho cô thiên thần thay thế đó.

Cô ta trông khá có khả năng, vì vậy cố ta nên xử lý tốt mọi việc.

Tôi tự nói với bản thân là, tôi không liên quan gì đến việc đó để bình tĩnh trở lại và duy trì sự điềm tĩnh của chính mình.

“T-Thỏa thuận như thế nào?”

“Giọng của cậu đang vỡ ra, cậu biết không? Nghiêm túc đấy, sao vậy?”

Mặc dù Serena có vẻ lo lắng cho tôi, cô ta vẫn tiếp tục.

“Cậu nên gia nhập quân đội Quý Vương.”

Cô ấy nói cái kiểu như một người nên mời một bạn cùng lớp tới câu lạc bộ sau giờ học.

“... .. Huh?”

Cô ta vừa nói cái gì?

“Đừng có làm điệu bộ đó. Tôi đang mời cậu tham gia vào quân đội Quý Vương... Cậu là dạng người giống như chúng tôi. Tôi biết rõ điều đó.”

Này, đừng có giỡn mặt với tôi.

“Đừng có hiểu nhầm. Đúng vậy, như cô đã biết, mọi người thường gọi tôi là một tên vũ phu hay cận bà hay NEET và lolicon rồi mấy thứ như vậy, nhưng—”

“Đây là lần đầu tiên tôi được nghe về phần lolicon.”

Lờ đi những lời nói của Serena, tôi đứng thẳng dậy và gương nấp đấm lên.

“Đúng vậy, là một con người, tôi có thể có nhiều nhân cách xấu hơn những người tốt... Thật vậy, tôi có nhiều tiền hơn cả mức cần thiết, và những mong muốn không đứng đắn của tôi có thể được thỏa mãn ở cái cửa hàng đó, và tôi có những người đồng hành đáng mến đã phải lòng tôi. Tôi muốn được nuông chiều trong khi có một cuộc sống dễ dàng. Một nơi tôi thỉnh thoảng vung tay mua những thứ đắt tiền vô dụng và thỉnh thoảng bao hết quầy rượu nguyên cả ngày và làm phiền mọi người...”

“Cậu còn là một con người tồi tệ hơn tôi nghĩ...”

Tôi càng ngày càng trở nên tha thiết khi tôi tiếp tục nói.

“Tuy nhiên, ngay cả tôi cũng có một chút lòng trắc ẩn và ý thức công lý. Tôi không quan tâm nếu như có ai đó đang chịu khổ ở một nơi tôi chưa bao giờ đặt chân tới, nhưng tôi không phải loại người cận bã đến mức lờ đi người nào đó đến trước mặt tôi để xin giúp đỡ... Tôi có thể

hiếu tại sao cô lại mong muốn mang sức mạnh của tôi về phía mình. Tôi hiểu, nhưng tôi không hề có ý định quay lưng lại với những người đã chăm sóc tôi trong thời gian này.”

“... Không, nó không giống như tôi muốn cậu vì sức mạnh của cậu...”

... ..

“Cái gì, không phải cô đang sợ toàn bộ sức mạnh của tôi và thà để tôi làm một người bạn sao thay vào đó sao?”

“Không hề, những người liên tục xuất hiện xong thế giới này như là cỏ dại đột nhiên ngừng xuất hiện sau khi cậu xuất hiện. Nó gần như thể các vị thần đang nói là một mình cậu thôi là đủ. Kể cả Quý Vương cũng đã nghĩ rằng, cậu có thể là hậu duệ của một anh hùng trong truyền thuyết hay ai đó xuất hiện trong những câu chuyện cổ tích”

Cùng với lúc tôi mang Aqua đến thế giới này, những tên sở hữu cheat ngừng xuất hiện, và tôi cứ liên tục có mặt tại những sự cố có liên quan đến việc đánh bại Quý Tướng.

Đúng vậy, điều này sẽ làm cho bất kì ai cũng phải ngòai lại và chú ý.

Thật là một hiểu lầm phiền phức.

“Tôi không có sức mạnh hay ý chí mạnh mẽ để sống sót ở một nơi bị vây quanh bởi quái vật như lâu đài Quý Vương. Xin hãy nói với Quý Vương-san là, tôi không phải là một người tuyệt vời. Tham gia vào sự biến mất của các Quý Tướng chỉ là một sự may mắn. Tôi tình cờ có một sự may mắn rất tuyệt vời. Ngoài ra, tôi là một tên yếu đuối với chức nghiệp yếu nhất, Mạo Hiểm Giả. Bị ông đối xử như một kẻ thù

thực sự khiến tôi cảm thấy sợ hãi, vì vậy xin hãy ngừng lại. Xin hãy truyền đạt điều đó đến ông ta.”

Nghe thấy điều đó, Serena nở ra một nụ cười cay đắng.

“... Đúng thế, tôi cũng nghĩ vậy. Tôi đã xác nhận sau khi tận mắt nhìn thấy cậu. Người duy nhất muốn cậu tham gia cùng chúng tôi là Quý Vương, và tôi cũng nghĩ là ngài ấy đã lo lắng quá nhiều... Nhưng như vậy có ổn không? Có khá nhiều lợi ích khi cậu tham gia cùng với chúng tôi.... Ah, phải rồi, cậu vẫn còn là trai tân, đúng không? Nếu cậu tham gia cùng chúng tôi, cậu có thể đắm chìm vào trong tất cả những ham muốn tình dục điên cuồng nhất của mình. Ngẫu nhiên, những nữ quý sẽ hữu mộ cơ thể thật sự rất bốc lửa.”

“... .. T-Tôi sẽ không tham gia. Nếu đó là tôi của mấy tháng trước, tôi chắc chắn sẽ bị thuyết phục, nhưng hiện giờ, tôi đang trong thời kỳ nổi tiến. Những lợi ích rẻ mạt như vậy sẽ không gây ảnh hưởng đến tôi.”

“Tại sao cậu lại bần chồn như vậy?”

Như đã mong đợi từ một Quý Tướng. Quả là một kỹ thuật đàm phán đáng sợ.

Những người không có ý chí sắc đá giống như tôi sẽ bị dụ dỗ ngay lập tức.

“... Ờ thì, ổn thôi. Tôi sẽ nói với Quý vương cậu chỉ là một tên chẳng có gì đáng chú ý và quá đỗi tầm thường mà chẳng cần phải lo lắng. Ngài ấy chắc chắn sẽ ngừng chú ý đến cậu. Tôi cũng sẽ thu xếp để cho ngài ấy nói lại với tay chân của mình là không đụng đến cậu.”

“Cảm ơn rất nhiều!”

“V-Vâng... Đáp lại, giữ bí mật cho danh tính thật sự của tôi, kể cả với đồng đội của cậu. Đừng can thiệp vào công chuyện của tôi ở thành phố này. Và, cho hai đồng nghiệp của tôi... Đừng nói với họ về những việc mà tôi đã làm. Đặc biệt là Wiz... Những điều kiện đó là thỏa thuận của tôi.

Tôi do dự một lúc.

“... Tsk, tôi không có sự lựa chọn nào khác. Lương tâm và ý thức về công lý đang hét vào tôi là phải đâm cô, nhưng thành phố này sẽ gặp rắc rối nếu như chúng ta trực tiếp đụng độ với nhau...”

“Ờ, ờ, giờ cậu thôi được rồi đó. Vậy tôi sẽ coi như là chúng ta đã có một thỏa thuận không? Thật tốt khi cậu là một người hiểu chuyện.”

Nói ra điều đó, cô ta phúi mông và quay lại để rời đi...

“... Ah, xin lỗi, nhưng... Cậu có thể cho tôi mượn chút tiền không?”

Tôi lẳng lặng đưa một chút tiền cho vị Quý Tướng, người vừa bị trấn lột bởi đồng nghiệp của mình.

“Cô nợ tôi một lần.”

“... Gurk...”

.

.

—Khi tôi trên đường trở về sau khi chia tay với Serena.

Những suy nghĩ về tương lai đang quay cuồng trong đầu tôi.

“Tuy nhiên, ngay cả khi cô ta là một quý tướng....”

Tôi có cảm giác như mình đã phản bội toàn bộ nhân loại, nhưng với điều này, sự an toàn của tôi sẽ được đảm bảo.

Là một mạo hiểm giả chiến đấu chống lại quái vật, nó không giống như là tôi không hề hối hận, nhưng không có nhiều thứ tôi có thể đạt được bằng cách chiến đấu.

Đúng là, về cơ bản, tôi đã dính líu đến việc tiêu diệt vài tên Quý Tướng, nhưng, thành thật mà nói, đóng góp lớn nhất của tôi chỉ là đưa ra hướng dẫn cho những người khác.

Như trường hợp của Beldia. Aqua là người đã làm hấn ta suy yếu trước khi tôi có thể trộm lấy cái đầu của hấn.

Vanir thì bị đánh bại bởi ma pháp Explosion của Megumin.

Rồi thì, Hans, Aqua đã thanh tẩy suối nước nóng trong khi Darkness bảo vệ cô ta, và Megumin một lần nữa lại thổi bay hấn ta với ma pháp của em ấy.

Về phần Sylvia, thực ra, nhờ vào hành động của tôi mà cuối cùng hấn ta lại được gia tăng sức mạnh...

Và Wolbach thì gần như toàn bộ đều nhờ vào Megumin...

Toàn bộ những sự cố đó đều có kết thúc tốt đẹp, nhưng chắc chắn tôi sẽ không thể làm bất kì điều gì nếu một mình đối mặt với bọn chúng.

Nếu lúc này tôi từ chối thỏa thuận đó, nó sẽ ngay lập tức biến thành một trận đánh...

Thách thức một Quý Tướng xông lên, không nghi ngờ gì hết, tôi sẽ có một cái chết nhanh chóng và đột ngột.

Tôi chỉ là một kẻ yếu đuối. Chỉ với việc thoát khỏi sự chú ý của Quý Vương là đủ tốt cho tôi rồi.

.

.

“Tôi về rồi!”

Trong khi đầu tôi đang chứa đầy những suy nghĩ đó, tôi lo lắng mở cánh cửa rồi bước vào trong biệt thự...

“Waaaaaah! Waaaaaah!”

“Coi nào, coi nào, làm ơn ngừng khóc đi. Kazuma sẽ quay về... Ah, Kazuma, mừng anh quay lại. Anh đến vừa đúng lúc đó.

Tôi lập tức bước ra ngoài và đóng cửa chính lại.

.

.

Cánh cửa mở tung ra.

“Này, đừng có giả vờ là anh không nhìn thấy điều này! Đây thật sự là một vấn đề nghiêm trọng!”

Nghe thấy những từ được phát ra từ Darkness, nó không cho tôi bất kì thứ gì khác ngoài những dự cảm xấu, nhưng tôi ngập ngừng hỏi.

“... Vậy, lần này đã xảy ra chuyện gì?”

Aqua cuộn tròn như một quả banh ở trên cái ghế sofa ngay trong sảnh chính và khóc lóc như mưa, rõ ràng không ở vị trí trả lời cho bất kì câu hỏi nào ở chỗ cô ta, Megumin thở dài và nói.

“... Rõ ràng là chị ấy đã gây ra một số vụ ẩu đả ở trong Guild và bị ném ra ngoài bởi những Mạo Hiểm Giả... Em không biết chính xác là chị ấy đã làm gì nhưng có vẻ như Aqua bị cấm không được phép vào Guild trong một thời gian.”

... Có phải cô ta cuối cùng đã biết tất cả rượu ở trong Guild thành nước không?

“Megumin và tôi quay lại biệt thự sau khi làm một cuộc điều tra về người phụ nữ đó, và tìm thấy Aqua đang khóc lóc với một tờ hóa đơn ở trong tay.”

Đó chắc hẳn là hóa đơn cho toàn bộ số rượu mà cô ta đã biến thành nước.

... Điều tra?

“Có phải cô đang điều tra Serena? Đó có phải là thứ mà hai người gần đây đã dành toàn bộ thời gian để đi ra ngoài không?”

Darkness phẫn khích trả lời.

“Chính xác! Nghe này, Kazuma, có thứ gì đó rất kỳ lạ về người phụ nữ đó! Một người đủ tài giỏi để hạ gục một đàn zombie lớn đến như vậy phải là một tu sĩ khá nổi tiếng, nhưng khi tôi đi khắp nơi để tìm kiếm thêm thông tin... Không hề có một chút tin đồn về một tu sĩ tên là Serena ở bất kỳ thành phố nào mà tôi đã liên lạc!”

Sau Darkness, Megumin nói tiếp trong khi đang xoa đầu Qua.

“... Trên hết, Theo như nhân viên của Guild, người phụ nữ đó chưa bao giờ nhận phần thưởng từ Guild. Không cần biết cô ta là một tu sĩ thánh khiết đến thế nào, việc này quá là đáng nghi. Anh cần phải xuất trình thẻ mạo hiểm giả để nhận được phần thưởng... Nên bọn em đang nghĩ, có phải có lý do nào đó để cô ta không cho người khác xem thẻ của mình.”

... Mấy nhỏ này. Thường thì lúc nào cũng đâm đầu làm mấy việc ngu ngốc, tại sao họ chỉ thật sự sắc bén vào những lúc như thế này.

“Nếu như hai người ngày nào cũng có thể thể hiện được năng lực như vậy... Điều đó đã được quyết định, đừng tìm kiếm thêm thông tin về cô ta nữa. Chúng tôi đã đi đến được một thỏa thuận. Serena sẽ không bao giờ tiếp cận chúng ta hay làm phiền tôi để cho cô ta tham gia vào tổ đội.”

Đáp lại lời nói của tôi, Megumin và Darkness trao cho tôi ánh nhìn lúng túng.

Phần 2

Ngày hôm sau.

“Nó thật sự là một cảm giác tươi mát khi đi ra ngoài chỉ với hai người chúng ta. Tuy nhiên, anh có công việc gì ở Guild sao? Có phải chúng ta sẽ ăn trưa ở quầy rượu không?”

Darkness và tôi đang tiến đến Guild.

Megumin vẫn còn đang phải đóng vai cô trông trẻ cho Aqua, người đã giam mình trong biệt thự.

Thêm vào đó, nếu mọi thứ thực sự trở nên vô cùng tồi tệ, em ấy có thể sẽ thi triển ma pháp Explosion ngay giữa thành phố.

Đó là lý do tại sao tôi mang Darkness đi cùng, nhưng...

“... Tại sao cô lại ăn mặc như vậy?”

Thay vì mặc bất kì loại áo giáp nào, Darkness đang mặc một bộ váy trông có vẻ rất thượng lưu mà tôi chưa bao giờ được nhìn thấy.

Thay vì chiếc váy thẳng thường ngày, thứ dễ dàng di chuyển, cô ấy đang mặc một bộ váy diềm trắng với đôi găng tay kéo dài quá khuỷu tay trông rất phù hợp.

Trong tay cô ta không phải là vũ khí, và là một cây dù.

“... Anh đang nói cái gì vậy? Anh là người đã mời tôi. Mọi người trong thành phố này đã biết danh tính của tôi, vậy nên tôi không cần phải che giấu nó lúc ra ngoài.”

Darkness trả lời, khuôn mặt cô ấy đỏ ửng lên khi chuyển ánh nhìn xuống mặt đất.

“... Ừ thì, tôi nghĩ là nó ổn.”

Nó không giống như chúng tôi sẽ nhảy vào đánh nhau ngay lúc chúng tôi gặp mặt hay gì cả.

... Đúng vậy, tôi đang đi ra ngoài để quan sát hành động của Serena.

Với ý thức công lý mạnh mẽ của Darkness, cô ấy chắc chắn sẽ gây náo loạn cả lên nếu như cô phát hiện là tôi đã lập ra thỏa thuận với một Quý Tướng, nên tôi đã giữ bí mật với cô.

Tương tự như vậy, Aqua chắc chắn sẽ chạy ngay ra ngoài để đánh nhau với cô ta nếu như con nhỏ đó biết được cô ta là một Quý Tướng, vì vậy tôi cũng giữ bí mật với cô ấy.

Còn về Megumin thì khỏi phải hỏi.

Lập ra một thỏa thuận với Quý Vương để đảm bảo cho sự an toàn của tôi.

Ngay cả tôi cũng nghĩ nó thật thấp hèn, nhưng nếu Serena cũng bị đánh bại ở thành phố này, Quý vương chắc chắn sẽ hành động.

Điều này không phải chỉ vì lợi ích của tôi.

Nếu như việc đó xảy ra, toàn bộ thành phố này sẽ gặp nguy hiểm.

Serena đã nói là đừng có xen vào công việc của cô ấy trong thành phố này.

Câu nói đó đã thu hút được sự quan tâm của tôi, vậy nên tôi tiến đến Guild để điều tra, nhưng...

“Không có quá nhiều người đã nghe về cái tên của Nữ Thần Regina, nhưng sức mạnh của cô ấy là sự thật. Bất kể bạn có bao nhiêu mong muốn, ngài ấy sẽ dùng sức mạnh của mình để ban cho bạn.”

“Là thật sao!? Liệu cô ấy sẽ cho phép tôi có bạn trai!? Tôi không có nhiều sự lựa chọn ngoài việc phải ngủ trong chuồng ngựa, những mỗi

khi tôi bày tỏ với một chàng trai mà không phải Mạo Hiêm Giả, bọn họ sẽ nói ‘Mùi phân ngựa có một chút...’ và từ chối tôi!”

“Điều đó có thể đạt được. Dem cho tôi một ít tóc của người đàn ông trong tim cô. Với sự hỗ trợ của Regina-sama, tôi sẽ làm một lá bùa, thứ sẽ giúp anh ta đáp trả lại cảm xúc của cô.”

“Serena-san! Tôi nữa! Xin hãy làm cho tôi một lá bùa đó nữa!”

“Này, đừng có cất hàng! Tôi là người đến đây trước!”

Một sự hỗn loạn cực lớn chào đón tôi ngay khi tôi vừa đặt chân vào trong Guild.

.

.

... Cái sự hỗn loạn gì thế này?

Serena gần như đã trở thành bộ mặt của Guild. Cô ta ngồi ở một cái bàn đặt ngay trung tâm, và những Mạo Hiêm Giả đang vây quanh cô ấy.

Cô ta đã giải quyết mọi lo ngại của từng Mạo Hiêm Giả một với một nụ cười dịu dàng liên tục xuất hiện trên khuôn mặt của cô ấy.

“Đến đây, không có vấn đề gì nếu như nó nhỏ hay chỉ là những lo lắng không đáng kể. Tôi sẽ lắng nghe bạn. Sau cùng, đó là bổn phận của một tu sĩ...”

“...U-Um...! Em có vấn đề với việc kết bạn ở trong thành phố này...! Em đã quay trở lại thành phố này với cô bạn thân của mình, nhưng gần đây cố ấy khá là bận rộn... Một người b-bạn...! Em muốn một

người bạn mà em có thể cùng ăn tối! Em không muốn ăn tối một mình nữa...!”

“Er, được thôi, ngay cả với sự hỗ trợ của Regina-sama vĩ đại, tôi không chắc mình có thể làm....”

“... Là vậy sao... Em xin lỗi...”

Serena đang hành động như khuôn mẫu hoàn hảo của một tu sĩ.

Ngoài một Hồng Ma Nhân cô đơn nào đó, người rơi đi với tinh thần sa sút, Đa số những Mạo Hiểm Giả khác, hết người này đến người nọ đã giải quyết được vấn đề của họ.

“Nè, Kazuma, cái gì đang diễn ra vậy? Đừng nói với tôi, lý do mà anh mời tôi cùng đi đến Guild là vì người phụ nữ đó...!”

Darkness nói một cách khó chịu trong khi liên tục vỗ lên vai tôi.

“...? Ờ, tôi ở đây để điều tra Serena. Tôi khá là tò mò về ý định của cô ta.”

“A-Anh...! Anh đã nói là mình đã đạt được một thỏa thuận với cô ấy! Anh là người đã nói với bọn tôi đừng tìm kiếm thêm thông tin về cô ta! Tôi thậm chí... T-Tôi thậm chí còn ăn diện như thế này...”

Darkness dần dần trở nên tiêu cực khi cô tiếp tục nói.

... ..

“... Cô đã nghĩ rằng tôi mời cô ra ngoài để hẹn hò hay sao hả?”

“K-Không...! K-K-Không h....!”

Khuôn mặt Darkness trở nên đỏ rực và hoảng loạn. Phá hủy hết mọi nỗ lực mà cô ta bày ra để phủ nhận nó.

Cùng lúc đó, Serena đứng dậy và làm ra một dấu hiệu 'đến đây' về phía tôi.

Ngay sau đó, Serena di chuyển đến một góc của Guild.

Có lẽ vì lo lắng cho chúng tôi, những Mạo Hiểm Giả khác bắt đầu lảng đi chỗ khác, để lại tôi và Serena một mình trong góc đó.

“Không có vẻ gì giống như cậu đã nói về tôi với bất cứ ai. Như là một lời cảnh báo đây thiện chí, điều này cũng là vì lợi ích của họ. Tôi có thể không tập trung vào việc chiến đấu, nhưng tôi vẫn là một Quý Tướng. Nữ Thần Hắc Ám Regina người bảo trợ cho Sự Thao Túng và Thù Hận. Nếu như tôi chết, không chỉ người đã giết tôi, mà cả những người ở khu vực quanh đó cũng sẽ bị tấn công bởi một lời nguyền mạnh mẽ. Theo phỏng đoán, tôi sẽ nói có lẽ một nửa thành phố sẽ bị xóa sổ.”

Serena nheo mắt lại khi cô ấy bắt đầu nói, nhưng nụ cười trên khuôn mặt của cô vẫn không hề nhạt đi.

Biểu cảm của cô ấy vẫn như vậy khi cô tiến lại gần hơn.

“Có rất nhiều loại nguyền rủa khác nhau. Người thì trở nên vô dụng ở một phần nào đó trên cơ thể, người thì hóa đá, và thậm chí còn có những thứ hung hiểm hơn rất nhiều. Nếu ai đó ngoài cậu phát hiện về danh tính thật sự của tôi. Tôi chắc chắn sẽ không còn cách nào khác ngoài tự bảo vệ bản thân mình. Trong trường hợp đó, chắc chắn sẽ có

rất nhiều thương vong. Cậu nên nghĩ thật kỹ về điều đó nếu như cậu định phá vỡ thỏa thuận của chúng ta.”

Tôi tự hỏi vì sao con nhỏ này lại nói với tôi tất cả những bí mật của cô ấy.

... Không phải chỉ cần nói là, bạn sẽ bị nguyên rủa nếu như cô ấy chết sẽ có tác dụng sao?

Đơn giản nói ra điều đó sẽ khiến cho bất kì ai cũng phải do dự để giết cô ta.

Có lẽ suy nghĩ của tôi lộ hẳn ra mặt, khi Serena chọt ngón tay về phía tôi.

“Cứ thử dùng con dao găm của cậu để đâm vào ngón tay của tôi. Ah, nhưng giờ đừng có đâm sâu quá đấy.”

...?

“Cô đang nói cái gì vậy? Tôi không thể làm điều đó trước mặt mọi người. Cô là cái gì vậy, Aqua à?”

Nói ra điều đó, thay vì sử dụng con dao găm của mình, tôi đâm vào bàn tay của Serena với một cây tăm xỉa răng mà tôi lấy từ một trong những cái bàn.

“!?”

Lúc tôi đâm cô ta với cây tăm xỉa răng, ngay lập tức tôi cũng cảm thấy ngón tay mình đau nhói.

Nhìn xuống, tôi nhận ra một bong bóng nhỏ hình thành từ máu đang ở trên ngón tay của mình.

Nó chính xác cùng một nơi mà tôi đã đắm vào Serena.

Tôi hiểu rồi, đây là lý do tạo sao Regina lại được gọi là Nữ Thần của Sự Thù Hận.

“... Giờ thì cậu hiểu chưa?”

“... Thành phố này gần như là thánh địa của tôi. Tôi sẽ không trở thành kẻ thù của cô. Tôi không biết chính xác cô đang định làm gì, nhưng cô có thể ngừng mưu tính trong thành phố này và quay trở về lâu đài Quỷ Vương không?”

Đáp lại, Serena chỉ đơn thuần trao cho tôi cùng một nụ cười đó.

Với một cái thở dài, tôi rời khỏi chỗ của cô ấy và quay trở lại cái bàn mà Darkness đang ngồi.

“Xin lỗi vì đã để cô phải đợi, Darkness...”

“Ojou-sama! Lalatina ojou-sama, có chuyện gì với bộ đồ của cô vậy!? Có chuyện gì với bộ đồ trông giống như một thiếu nữ của cô vậy, ojou-sama!? Nó trông rất dễ thương!”

“Lalatina-chan, diềm xếp của cô trông rất dễ thương! Đừng có giấu đi khuôn mặt của mình, hãy cho tôi nhìn rõ nó nào!”

“Nè, ojou-sama, tại sao cô lại đỏ mặt? Coi nào, hãy làm một điệu nhảy tự tin và kích dục để được mọi người chú ý đi nào!”

Darkness trong bộ váy diềm xếp của cô ấy, với khuôn mặt đang trở nên đỏ chót cho tới tận mang tai khi cô ấy dùng hai tay để che mặt lại với đôi vai run rẩy.

Những Mạo Hiểm Giả quen thuộc đang tập trung xung quanh và trêu chọc cô ấy.

“Này, đừng có trêu chọc oujo-sama của chúng tôi! Cô ấy không phải là một vật trung bày! Shoo, Shoo!”

Ngay cả khi tôi đang xua đuổi những Mạo Hiểm Giả, những gì mà Serena đang lên kế hoạch vẫn đè nặng tâm trí tôi.

Phần 3

“Này, tôi được nghe là Serena-sama đang cầm một bài giảng! Đi đến đó thôi nào!”

“Lối này! Bạn sẽ bỏ lỡ việc nhìn thấy khuôn mặt đáng ngưỡng mộ của cô ấy nếu bạn không nhanh chân lên!”

Đã được vài ngày kể từ khi chúng tôi có cuộc nói chuyện đó.

Lệnh cấm vào Guild của Aqua đã được dỡ bỏ kể từ lúc đó, nhưng hiện tại, có thứ gì đó rất kỳ lạ đang diễn ra với thành phố này.

“Ồ đây! Ở đây! Bài giảng của Serena-sama sắp bắt đầu! Nhanh chân lên!”

“N-Này, chờ đã! Tại sao toàn bộ mấy người đều hành động rất kỳ lạ vậy hả? Serena-sama này Serena-sama nọ... không phải cô ta chỉ là một tu sĩ sao.

Cái tên được phát ra từ miệng của mọi người là Serena-sama. Trong chớp mắt, Mọi người bắt đầu nhìn lên cô Quý Tướng đó như là một vị thánh.

“... Chính xác là điều gì đã xảy ra với thành phố này trong mấy ngày qua, kể từ khi tôi bị phong ấn trong biệt thự vậy hả?”

“Cô có ý gì khi nói bị phong ấn hả, đồ hikikomori? Trong khi cô đang chui rút ở trong nhà, Serena đã trở thành thần tượng của thành phố này.”

Tôi nói với Aqua, người cuối cùng cũng bước và khỏi biệt thự và đang ngạc nhiên về trước trình trạng của thị trấn.

“... Người phụ nữ đó thật sự bốc mùi khả nghi. Ủ thì, kể từ khi Kazuma nói với em là đừng có theo dõi cô ấy, em đã bỏ qua điều đó.”

Megumin người đang theo sau tôi và Aqua, lẩm bẫm.

“... Chà, ít nhất, hành động của cô ấy rất đáng được khen ngợi... Nó khá kỳ lạ khi tôi nói điều này. Nhưng cái cách cô ấy không có một thất bại nào với tư cách một con người thật sự làm tôi cảm thấy khó chịu. Tuy nhiên, kể từ khi Kazuma nói ra điều đó, tôi cũng mặc kệ mọi thứ. Sau cùng tôi luôn xem xét những cảnh báo của anh một cách nghiêm túc. Tôi sẽ không lờ đi lời nói của anh mà tự làm theo ý mình thêm lần nào nữa.

Và Darkness nói ra điều đó sau khi Megumin nói xong.

... Vì một lý do nào đó và ngực tôi lại đau nhói.

Tôi tự hỏi, họ sẽ nghĩ gì về tôi nếu họ biết được tôi đã lập ra một thỏa thuận với một Quý Tướng để giữ bí mật cho danh tính của cô ta.

Liệu họ có nhìn tôi bằng ánh mắt khinh bỉ?

Liệu họ có đâm tôi?

Chắc chắn, tôi lập ra thỏa thuận đó để bảo vệ mạng sống của mình, nhưng nó cũng là vì sự an toàn của bọn họ.

Đặc biệt là Aqua. Nếu cô ta biết được Aqua là một nữ thần thật sự, không có chuyện mà Quý Vương sẽ đứng yên tại đó.

Đúng vậy, giữ mũi của tôi khỏi xía vào chuyện của cô ta là tốt nhất.

Với cả ba người bọn họ ở trong thành phố, tôi đi thẳng về cuối phố hướng tới Guild....

“Serena-sama! Serena-sama!”

“Serena-sama, làm ơn, xin hãy thực hiện điều ước của tôi!”

“Vâng, vâng, không việc gì phải hấp tấp. Xin hãy xếp hàng một cách trật tự...! Regina-sama có thể thực hiện tất cả điều ước của bạn, và tất nhiên, không cần bất kỳ khoảng thanh toán nào. Bây giờ, xin vui lòng.”

“Cảm ơn rất nhiều, Serena-sama! Sự thật là...”

... Con đường phía trước chúng tôi bị đám đông chen cứng. Và ở giữa tất cả mọi người chính là Serena.

Nó gần giống như một thần tượng nổi tiếng đang được cổ vũ bởi những người hâm mộ cuồng nhiệt của cô ấy.

Thấy vậy, Aqua lén trốn ra đằng sau tôi.

Có vẻ do liên tục bị choáng ngợp bởi Serena đã gây tổn hại cho Aqua, khiến cho bản năng của cô ấy có ác cảm với cô ta.

Serena bắt gặp ánh mắt của tôi và tao cho tôi một cái cúi đầu thừa nhận.

.

.

Ngay khi đó.

.

.

“Serena-sama! Làm ơn, anh chàng này bị thương rất nặng trong khi thực hiện nhiệm vụ chinh phạt...! Đây là một vết thương khá nghiêm trọng! Cô có thể giúp anh ta không!?”

Một nhóm Mạo Hiểm Giả xuất hiện gần công thành.

Hai trong số bọn họ đang mang người thứ ba trên một cái cán được tạo ra một cách tùy tiện.

Anh ta chắc hẳn đã nhận phải một vết thương khá nghiêm trọng. Ánh mắt của anh ta đang dần mất đi sự sống và thờ hờn hĩnh.

Và, với giọng nói gần như quá nhỏ để có thể nghe thấy, anh ta lầm bầm.

“...—Qua... Aqua... Nee-chan... làm ơn...”

Tôi không phải người duy nhất nghe thấy giọng nói đó, có vẻ như Aqua cũng đã nghe thấy nó.

“Tôi ở ngay đây! Để đó cho tôi, anh sẽ hoàn toàn khỏe mạnh ngay lập tức!”

Có lẽ vì quá vui mừng khi cô ấy được dựa dẫm, Aqua vui vẻ chạy đến chỗ người bị thương.

.

.

—Chỉ để thấy con đường của cô ấy bị chặn lại bởi đám đông xung quanh Serena.

.

.

“Ah, mấy người đang làm gì vậy!? Mấy người đang cản đường đó! Mấy người muốn ném thứ đòn God Blow của tôi à!? Nếu như tôi không nhanh chóng hồi phục cho cậu ta...”

Trong khi Aqua đang giận dữ phản kháng, Serena cúi xuống cạnh Mạo Hiểm Giả đang bị thương.

“Heal! Heal! Heal!”

Khi Serena liên tục thi triển hồi phục, vết thương của Mạo Hiểm Giả đó nhanh chóng biết mất. Không mất bao nhiêu thời gian để ánh sáng quay trở lại với cặp mắt của anh ta.

“... C... C-C... Cảm ơn rất nhiều, Serena-sama...!”

Người đàn ông đã gọi tên Aqua mới một lúc trước, thở dốc và cảm ơn Serena, trong khi nước mắt đang chảy dài trên má.

Có cái gì với điều đó vậy?

Hồi phục vết thương với ma pháp là chuyện xảy ra hằng ngày với những Mạo Hiểm Giả.

Thường thì, chỉ với việc vết thương của bạn được hồi phục, là không đủ để khiến một Mạo Hiểm Giả rơi nước mắt và bắt đầu gắn –sama vào tên của người đã hồi phục cho họ.

Aqua thậm chí còn hồi sinh vài Mạo Hiểm Giả, và không một ai trong số họ đối xử với cô ta theo cái cách gần với sự tôn kính

Chắc chắn, nó bình thường khi tỏ ra biết ơn, nhưng họ là đều là những Mạo Hiểm Giả đánh đổi cả mạng sống để tiến lên chống lại quái vật.

Hồi phục vết thương là công việc của một tu sĩ, giống như việc họ làm công việc của một tiên phong, đứng ra phía trước và bảo vệ những tu sĩ khỏi việc bị tổn hại.

Đó là một mối quan hệ cộng sinh.

Những tu sĩ không thể tự mình đánh bại quái vật, chỉ với một việc đơn giản là có một tu sĩ hiện diện trong một tổ đội đã tạo ra sự khác biệt trong tỉ lệ sống sót của họ.

Nói cách khác, Serena chỉ đơn giản là làm công việc của mình với tư cách một tu sĩ.

Đương nhiên, nó là điều tự nhiên khi trao cho cô ta lời cảm ơn.

Nhưng điều này...

Khi tôi đang nghĩ về điều đó, Aqua vô tư lảng đến gần Mạo Hiểm Giả đó và đặt tay lên anh ta.

Những vết thương gây nguy hiểm đến tính mạng của anh ta đã đóng lại, nhưng anh ta vẫn còn vài vết xước ở chỗ này chỗ nọ.

Có vẻ như việc hoàn toàn chữa trị cho anh ta nằm ngoài khả năng của Serena.

Aqua chắc hẳn đã di chuyển đến đó để hồi phục vết thương cho anh ta.

Nhưng.

Bàn tay mà Aqua đưa ra đã bị gạt đi.

Và không phải bởi ai khác, là do chính người Mạo Hiểm Giả mà cô ta đang cố chữa trị.

“Ah...”

Aqua khẽ thốt lên một cách ngạc nhiên.

“Tôi muốn được chữa trị bởi Serena. Ở đây không có chuyện gì cần sự giúp đỡ của cô, vậy nên hãy tránh xa tôi ra.”

Tên đó nói thẳng vào mặt Aqua.

Phần 4

Aqua trở lại với chúng tôi một cách nặng nề với đôi vai rũ xuống.

Nhìn thấy cô ấy chán nản như vậy làm cho dạ dày của tôi cảm thấy rất khó chịu.

Có thứ gì đó làm cho tôi cảm thấy rất sai về sự cố của ngày hôm nay.

Megumin và Darkness đang nhìn về Serera và đám đông xung quanh với một biểu cảm phức tạp.

Serena nở một cười được tạo ra một cách cẩn thận trên khuôn mặt của cô ấy.

Đây là Axel. Thành phố của những tân thủ, không có gì khác ngoài những kẻ yếu đuối ngập tràn nơi đây. Tại sao một Quý Tướng lại đi hết đoạn đường để đến đây và làm điều này?

Và chính xác cô ta đang lên kế hoạch cho việc gì.

Nó sẽ dễ dàng hơn rất nhiều để đưa ra biện pháp đối phó nếu kế hoạch của cô ta dễ hiểu hơn.

Thường thì, tôi sẽ giả vờ như không nhìn thấy và tiếp tục cuộc sống của mình.

Nhưng, vì một lý do nào đó, tôi có một cảm giác thực sự rất khó chịu ở trong dạ dày.

Nó giống như tổ hợp của sự cáu kỉnh và thiếu kiên nhẫn... Tôi thật sự không thể diễn tả rõ ràng cảm giác đó.

Đám đông xung quanh Serena say mê cô ta đến mức không bình thường. Cô tu sĩ chỉ mới xuất hiện ở thành phố này không lâu về trước. Nó gần như là họ đang chịu ảnh hưởng bởi một loại ma pháp vậy.

Nữ Thần Regina được gọi là Nữ Thần của sự Thao Túng và Thù Hận.

...Tôi chỉ có những nghi ngờ của mình để suy luận, nhưng có lẽ nào đây chính là sức mạnh của sự thao túng.?

.

.

Khi tôi đang nghĩ vậy, Aqua, người cuối cùng cũng quay trở lại với chúng tôi, nhìn một cách ghen tị tới đám đông đang vây quanh Serene trước khi chán nản quay lưng lại với nó...

Đã được một thời gian khá dài kể từ khi chúng tôi bắt đầu sống ở thành phố này.

Ngay cả Aqua, người được đối xử như một kẻ chuyên gây ra rắc rối cũng đã trở thành một dạng linh vật của Guild.

Cô ấy sẽ thẳng tiến đến guild để nhậu cùng với những Mạo Hiểm Giả quen thuộc bất cứ khi nào cô ấy rảnh rỗi, nhưng giờ đây, kể cả những Mạo Hiểm Giả đó cũng không dành thời gian trong ngày cho cô ấy.

.

.

... Cô ấy là kiểu người sẽ gây ra đủ loại rắc rối ngay khi tôi rời mắt khỏi cổ, và để lại phía sau việc thu dọn tàn cuộc lại cho tôi. Bận rộn với một nữ thần.

Cô ta không bao giờ lắng nghe những gì tôi nói, và sẽ làm chính xác những việc mà tôi nói cô ta không được làm. Một Nữ Thần gắn liền với các nghệ sĩ đường phố hơn bất kỳ thể loại thần thánh nào.

Người không sở hữu một chút dễ thương cũng như sự thánh thiện, một Nữ Thần trên danh nghĩa.

Một nữ thần đã gửi tôi đến thế giới này chỉ để buộc tôi phải sống với một cuộc sống đầy gian truân.

Một người làm cho tôi không hết cái gắt mỗi ngày, và là người đã ở bên tôi lâu nhất ở trong thế giới này—

.

.

...Ah, chết tiệt thật!”

Nhìn thấy Aqua trở nên ủ rũ và hoàn toàn trái ngược với vẻ năng động thường ngày của cô ấy thật sự khiến tôi cảm thấy khó chịu.

Cô ấy là cô gái duy nhất không dành cho tôi bất cứ cảm giác nào như là một người khác giới.

Mỗi khi cô ta rơi vào rắc rối, chỉ là cô ta gieo nhân nò gặt quả đó, nên tôi không bao giờ suy nghĩ quá nhiều về nó, cũng như nó không gây ra bất kì cảm xúc đặc biệt nào trong tôi.

Vậy, cái cảm giác đang bị giằng xé ở trong dạ dày này là cái gì?

...Chết tiệt, tôi có nên lờ đi thỏa thuận của chúng tôi và bắt đầu hành động chống lại cô ta?

Nhưng, Cô ta là một tướng lĩnh đến đây để điều tra theo lệnh của Quý Vương.

Nếu cô ta không an toàn quay trở về, tôi chắc chắn sẽ bị Quý Vương nhắm đến.

Tôi, người gần như đã dấn dãi chỉ với việc đến gần một tên côn đồ với khuôn mặt đáng sợ.

Nếu như tôi bị Quý Vương nhắm đến...

.

.

Ngay lúc đó.

.

.

Ai đó vỗ lên vai tôi.

“... Kazuma, em không biết chuyện gì đang xảy ra hay chính xác là hiện giờ anh đang gặp phải rắc rối gì, nhưng đó là thứ mà anh quyết định vì lợi ích của mọi người, đúng không? Vậy thì nó ổn? Không cần biết anh chọn điều gì, cuối cùng nó luôn có tác dụng.”

Những gì mà Megumin vừa nói không giúp ích chút nào cả, nó thật sự đã làm những gì mà tôi đang cảm nhận trở nên mạnh mẽ hơn.

“... Thật vậy. Tôi dám chắc là anh đã suy nghĩ cặn kẽ về nó trước khi bảo chúng tôi đừng dính dáng đến cô ta. Đó là lý do tại sao... Cứ làm những gì anh muốn để anh không phải có bất kì hối tiếc nào.”

Biết được danh tính thật sự của Serena, những lời nói của Darkness chỉ khiến mọi việc trở nên tồi tệ.

Điều đó nói rằng, Serena có được sức mạnh của Sự Thù Hận. Giết cô ta sẽ khiến cho một lời nguyền giáng xuống khu vực xung quanh, nhưng có lẽ Aqua sẽ có thể làm gì đó với nó?

Không, không, tôi không thể quá vội vàng. Đây không phải là thứ mà tôi có thể phủi tay đi nếu như nó không có tác dụng. Nó là một ván bài quá sức nguy hiểm.

Chà, cuối cùng thì, cô ta vẫn là một con người, vậy nên tôi có thể phục kích cô ta với Bind và kéo cô ta đến một hầm ngục nào đó và đối phó với cô ta ngay tại đó không?

Không, không, cô ta là một Quý Tướng và trên hết là một Tu Sĩ Hắc Ám. Cô ta có thể có khả năng hóa giải Bind kể cả sau khi cô ta bị bắt, giống như Aqua đã làm trong quá khứ.

... Ah, chết tiệt! Tôi cũng không thể hỏi ý kiến của bất kỳ ai về điều này, vậy tôi nên làm gì đây!?

Có lẽ tôi nên phá vỡ lời hứa và tham khảo ý kiến của Wiz và Vanir?

Nhưng nếu Serena phát hiện ra...

.

.

—Ngay sau đó, không hề biết đến sự hỗn loạn trong tâm trí tôi, Serena bước đến đây với một nụ cười nở ra trên khuôn mặt cô ta.

Nhìn thấy điều đó, Aqua nhảy dựng lên và bắt đầu nấp sau lưng tôi.

Được bao quanh bởi những người đi theo cô ấy, Serena vượt qua tôi trên con phố này.

Ngay khi cô ta chuẩn bị băng qua tôi, cô dừng chân lại một lúc.

Và với giọng nói chỉ đủ để tôi có thể nghe thấy.

“Cậu vẫn nhớ thỏa thuận của chúng ta, đúng không? Tôi mong cậu sẽ nhớ thảm họa gì sẽ xảy đến với cái thành phố này nếu cậu phá vỡ nó. ... Tuy nhiên.”

Cô ta khẽ cười.

“Cậu dường như có biểu hiện khá đau khổ. ... Ah, đúng rồi, tôi vẫn còn nợ cậu một số vàng đúng không?... Hmm, nếu cậu cố gắng thách thức tôi một mình mà không có sự hỗ trợ của Wiz hay Vanir, hay tiết lộ danh tính của tôi cho bất kì ai khác... Đúng vậy, nếu cậu làm điều đó, tôi sẽ đối diện cậu với tư cách là một Quỷ Tướng mà không bắt bất cứ cư dân nào của thành phố này làm con tin... Nhưng cậu rất giống với chúng tôi. Một tên hèn nhát và thực dụng, người có thể cân nhắc ưu và nhược điểm. Tôi tin là cậu sẽ không làm điều gì ngu ngốc.”

Gần như thể cô ta đang chế nhạo tôi, cô ta để lại những lời đó trước khi tiếp tục bước đi.

“Giờ thì, món nợ của tôi đã được trả.”

.

.

Argh, Điều này làm tôi muốn bệnh.

Tôi không phải là một anh hùng của công lý hay cái gì đó. Đương nhiên, tôi trân trọng mạng sống của mình hết thảy.

Nhưng cuối cùng, tôi biết những người sống trong thành phố này.

... Không, chò đã. Đừng vội vàng, hãy nghĩ về điều đó.

Nếu tôi thử làm điều gì đó ở đây, trường hợp tệ nhất, cuối cùng, toàn bộ thành phố có thể rơi vào nguy hiểm.

Nhưng, chò đã, không phải thành phố này đã ở sẵn trong tình trạng tồi tệ sao?

Thứ làm tôi ghê tởm nhất chính là, tôi là người duy nhất biết được danh tính thật sự của cô ta và không thể nói ra điều đó với bất cứ ai.

Ah, chết tiệt! Chính xác tại sao...!

Tại sao tôi là người duy nhất phải đặt số phận của thành phố này lên vai!? Tại sao tôi phải suy nghĩ quá nhiều về điều này.!?

.

.

—Đột nhiên, tôi cảm nhận được bàn tay của Megumin đặt lên nắm tay phải đang siết chặt đến mức nó hoàn toàn cứng nhắc của tôi.

Em ấy nhìn thẳng vào tôi, vì vậy tôi đã nghĩ em ấy chuẩn bị nói ra điều gì đó, nhưng...

“...C-Cái gì?”

“... ..”

Megumin tiếp tục im lặng nhìn chăm chăm vào tôi.

Vào thời điểm đó, tôi cũng cảm thấy thứ gì đó chạm vào bàn tay trái của mình.

“Có chuyện gì với hai người hả? Nếu hai người muốn nói điều thì, cứ nói ra đi.”

... Chà, sau khi ở cùng nhau quá lâu, tôi dám chắc họ có thể đoán được là tôi đang che giấu điều gì đó.

Họ thậm chí có thể nhận ra rằng, có một lý do tại sao mà tôi không thể nói cho họ về điều đó.

... Có lẽ tôi nên làm điều đó.

Nghĩ lại thì, tôi đã va chạm với nhiều kẻ thù mạnh mẽ trong quá khứ.

Tất cả những điều đó là kết quả của một số hoàn cảnh hay chỉ do tôi bị vướng vào mọi thứ.

Cái này thì khác. Đây sẽ là tôi và chỉ một mình tôi tự mình bắt đầu một trận chiến với Quý tướng với ý chỉ của riêng bản thân tôi.

Thường thì, tôi có mọi người cùng chiến đấu với tôi, và ngay cả khi điều tồi tệ nhất xảy ra, tôi vẫn có gói bảo hiểm Aqua.

Nhưng nếu tôi tự mình thách thức cô ta và bị giết mà không có ai biết về nó...

Chỉ nghĩ về điều đó khiến đầu gối tôi run rẩy. Điều này thật sự không giống tôi một chút nào. Chính là tôi. Tôi, người sợ hãi chức nghiệp yếu nhất hoàn toàn đơn độc bắt đầu trận chiến với một Quý tướng. Nó có thật sự ổn khi băng qua một cây cầu nguy hiểm chỉ vì một cảm xúc thoáng qua?

Đúng vậy, nếu tôi chỉ nhắm mắt mở với điều này, tôi sẽ có thể tiếp tục sống trong cuộc sống giàu sang giống như lúc trước.

.

.

—Tuy nhiên, có một điều.

.

.

Chỉ duy nhất một điều có thể khiến tôi có động lực, chỉ duy nhất một điều có thể thúc đẩy tôi hành động...

.

.

... ..

“... Cái gì, cả cô nữa sao? Nghiêm túc đấy, nói điều gì ngay đi.”

Tôi nói điều đó với Aqua, người bắt đầu kéo cái mũ trùm sau áo tôi.

Tôi thật sự mong ba người bọn họ sẽ ngừng im lặng mà phán xét tôi như thế này...

.

.

“Kazuma-san, Kazuma-san.”

.

.

Không giống như hai người kia, Aqua nhẹ nhàng nói.

Xoay mặt lại, Aqua, người thường rất năng động và cái từ chán nản có vẻ như không thể nào bám vào cô ấy.

Cô gái mà không bao giờ có được cái suy nghĩ sâu sắc và hiếm khi có thể tưởng tượng được là, có điều gì có thể làm cho cô trở nên lo lắng.

Bị tên Mạo Hiểm Giả đó hất tay ra chắc chắn đã khiến cô ấy tổn thương sâu sắc.

Cô ấy ngược nhìn tôi với đôi mắt đăm lẹ, và với một tông giọng có vẻ như chuẩn bị vỡ òa cùng nước mắt, nói rằng.

.

.

“... Có phải thành phố này không cần một nữ thần như tôi?”

.

.

...CÓ PHẢI
THÀNH PHỐ
NÀY KHÔNG
CẦN MỘT
NỮ THẦN
NHƯ TÔI?

MEGUMIN

SATOU
KAZUMA,
QUÂN ĐỘI
QUỶ VƯƠNG
MUỐN ĐƯA
CHO CẬU MỘT
THỎA THUẬN.

KAZUMA, EM
KHÔNG BIẾT CHUYỆN
GÌ ĐANG XẢY RA HAY
CHÍNH XÁC LÃ HIỆN
GIỜ ANH ĐANG GẶP
PHẢI RẮC RỐI GÌ,
NHƯNG ĐÓ LÀ THỨ MÃ
ANH QUYẾT ĐỊNH VÌ
LỢI ÍCH CỦA MỌI NGƯỜI,
ĐÚNG KHÔNG?

SERENA

KAZUMA

ĐÓ LÀ TẤT CẢ
NHỮNG ĐIỀU MÃ
CẬU ĐÃ DẠY TÔI,
PHẢI KHÔNG?

AQUA

DARKNESS

... ..

.

.

“Bỏ tôi ra.”

.

.

Tôi nhẹ nhàng khuyên nhủ ba người bọn họ, người mà đang giữ lấy tôi.

“Ah...”

Thay vì phàn nàn như cô ta vẫn hay làm, Aqua ngoan ngoãn buông áo tôi ra mà không phản đối lấy một lời.

Sau đó, tôi quay lưng lại với Aqua, người mang biểu hiện khiến tôi nhớ đến một con chó bị bỏ rơi, rồi nói.

“Thi triển vài ma pháp hỗ trợ lên tôi. Thứ sẽ gia tăng sức mạnh và tốc độ.”

Aqua thi triển những ma pháp đó lên tôi mà không có bất kì câu hỏi nào.

Tôi không nhìn vào ba người bọn họ.

Thứ duy nhất ở trong tầm ngắm của tôi là một tấm lưng đang dần dần bước đi xa khỏi tôi.

Đó là lý do tại sao tôi không có được ý tưởng nhỏ nhất nào về biểu hiện đang hình thành trên khuôn mặt của ba người bọn họ.

“Này, Aqua.”

“...? Vâng?”

Rời mắt khỏi Serena một lúc, tôi quay lại đối mặt với Aqua đang đứng đằng sau tôi.

“Tôi chắc chắn sẽ nhận rất nhiều vết thương và ngắt đi, vậy nên tôi cần cô hồi phục cho tôi. Darkness, làm ơn hãy đem cơ thể bất tỉnh của tôi đến đồn cảnh sát. Megumin, những người hiện tại đang vây quanh Serena chắc chắn sẽ làm náo loạn cả lên. Vì vậy anh sẽ để việc đe dọa trấn tĩnh bọn họ lại cho em.”

“C-Cái gì? Kazuma anh có biết chính xác mình đang nói về điều gì không!?”

“Chờ-Kazuma, anh đang định làm cái gì!?”

Sau khi truyền đạt hướng dẫn của tôi đến với ba người bọn họ, tôi quỳ xuống và vào tư thế xuất phát.

Thứ duy nhất ở trước mặt tôi là Serena, tấm lưng của cô ta đang quay về phía chúng tôi và thông thả bước đi.

“Nè, Kazuma-san, cậu đang làm cái gì vậy? Tôi có một cảm giác rất xấu về việc này...”

Aqua định nói ra điều gì đó, nhưng hiện giờ nó không hề quan trọng.

“Nè, Kazuma, chờ đã, anh đột ngột làm cái gì vậy...! Tôi biết là tôi đã nói anh cứ làm những gì mình muốn, nhưng người phụ nữ đó chỉ đơn

thuần là đáng nghi. Cô ta vẫn chưa thực sự vi phạm luật lệ, vì vậy đừng làm bất kì hành động bạo—!”

Darkness cũng đang định nói ra điều gì đó trong hoảng loạn, nhưng trước khi cô ta có thể nói xong, tôi, được tăng sức mạnh bởi ma pháp hỗ trợ của Aqua, chạy nước rút thẳng về phía lưng của Serena.

“K-Kazuma, em không biết anh định làm gì, nhưng hiện giờ anh thật sự rất ngầu! Nó thật sự làm cho trái tim Hồng Ma Tộc của em đập liên hồi!”

.
.

Tên tôi là Satou Kazuma.

Người đàn ông ủng hộ bình đẳng giới, và là người sẽ không do dự tặng một cú song phi vào mặt một người phụ nữ.

.
.

“Đừng có khuyến khích anh ta, Megumin! Kazuma, chờ--”

Để lại giọng nói của những đồng đội của tôi ở sau lưng, tôi phóng hết sức về hướng Serena và hét lên với cô ta...

.
.

“Cả hai chúng ta hãy nghĩ ngợi vào ngày hôm nay! Tôi sẽ để lại việc nghiêm túc suy nghĩ cách để cản trở cô cho ngày mai!”

.

.

Serena xoay người lại trong sự ngạc nhiên, chỉ để nhận lấy một cú song phi với toàn bộ sức mạnh bay thẳng vào mặt của cô ta.

Chương 2:

Hãy cũng giáng thiên phạt lên tên NEET này!

Phần 1

Tại một căn phòng thiếu ánh sáng.

“... Đừng nghĩ là anh sẽ được đối xử thân mật như thế này mãi. Tôi sẽ hỏi anh một lần nữa... Satou-dono, anh đã song phi vào một tu sĩ đi ngang qua, người không hề làm gì để khiêu khích anh vào hôm qua. Anh có phủ nhận điều này không?”

“Tôi không.”

Khi nghe câu trả lời ngay lập tức của tôi, hiện giờ, người đã nhận được câu trả lời ‘Ai biết’ không biết bao nhiêu lần từ tôi, ở trên trán của cô ấy người nữ hiệp sĩ tóc nâu ngời đối diện tôi xuất hiện một mạch máu đang co giật.

“... Vâng, vậy là anh, khi nhìn thấy sau gáy của vị tu sĩ đi ngang qua, anh bị xâm chiếm bởi một sự thúc giục không thể kiềm chế nổi và song phi vào cô ta. Tuy nhiên, thay vào đó, vị tu sĩ đó nhận ra sự hiện diện của anh và xoay mặt lại, khiến anh đá thẳng vào mặt cô ấy. Nói cách khác, anh đã làm điều đó một cách đột ngột, đúng không?”

“Chính xác là vậy.”

Cây bút trong tay người hiệp sĩ bị gãy làm đôi.

“... Vị tu sĩ đó cũng chính là người mà tiểu thư Dustinesss yêu cầu chúng tôi điều tra kỹ lưỡng vài ngày trước. Điều đó có liên quan gì tới việc này không?”

“Không.... Chắc vậy...”

Người hiệp sĩ ném đi phần còn lại của cây bút và đập tay lên bàn.

“Tên khốn, anh nghĩ tôi là một kẻ chậm phát triển hả!? Chúng tôi cũng đang điều tra vị tu sĩ đó! Đừng nghĩ cái cơ đó sẽ có tác dụng lên tôi!?”

“N-Ngừng lại! Sử dụng bạo lực trong lúc thẩm vấn là vi phạm pháp luật! Mang luật sư đến đây! Tôi có thể trả tiền cho điều đó, vậy nên mang một luật sư đến đây cho tôi.

Tôi hét vào người hiệp sĩ đang túm lấy cổ áo mình.

Tôi muốn thoát ra, nhưng hiện giờ, cả hay tay tôi đều đang bị xích lại với nhau. Toàn bộ những việc mà cô ta cần làm là kéo sợi dây xích để ngăn chặn bất kì nỗ lực nào như vậy.

“Satou-dono, anh đang nói chuyện với một hiệp sĩ của Axel! Người phụ trách đồn cảnh sát này! Đương nhiên, tôi nhận thức rõ là cái bầu không khí kỳ lạ đã chiếm giữ thành phố này vào thời điểm gần đây! Xét theo những hành động của anh trong quá khứ, anh chắc chắn phải biết điều gì đó! Giờ thì, nói ra đi! Anh đang giấu cái gì! Chuyện gì đang xảy ra với thành phố này!?”

“T-Tôi không biết gì hết! N-Ngừng lại! Cô là một hiệp sĩ có vị thế thấp hơn gia tộc Dustiness, đúng không! Tôi sẽ bịa chuyện về cô! Tôi sẽ nói cô đã làm một số hành vi đồi bại mà không thể nói được lên tôi!”

“N-Này, Đừng có nói mấy điều bịa đặt! Từ đầu, tiểu thư Dustiness đã nổi tiếng là công bằng. Tôi biết ngài ấy đang ở trong cùng một tổ đội với anh, nhưng ngài ấy sẽ không sử dụng quyền lực của mình chỉ vì điều đó. Quá tệ cho anh! Cứ chờ ở đây, tôi sẽ đi lấy vật phẩm ma thuật phát hiện nói dối!”

Cô hiệp sĩ nhìn xuống tôi với một nụ cười tự mãn sau khi tự tin tuyên bố điều đó.

C-Chết tiệt!

“X-Xin thứ lỗi!”

Một giọng nói vang lên từ phía sau cánh cửa.

Cô hiệp sĩ trả lời trong khi vẫn nhìn chăm chăm vào tôi...

“Cái gì!? Hiện giờ tôi đang bận! Tên này cứ liên tục dựa dẫm vào những câu trả lời vô nghĩa...!”

“Ờ thì... Tiểu Thư Dustiness muốn gặp mặt anh ta...”

“!?”

Cô hiệp sĩ thả cô áo của tôi ra.

.

.

—Đây chính là phòng thẩm vấn của đồn cảnh sát.

Sau khi đá Serena ngay giữa ban ngày, tôi đã bất tỉnh và nhìn thấy mình đang bị giam tại nơi đây.

Có vẻ như thiệt hại tạ tôi gây ra cho Serena thật sự đã hoàn toàn phản lại vào tôi.

Mặc dù tôi cảm thấy một chấn động mạnh mẽ ngay lúc chân tôi tiếp xúc, hiện giờ tôi không cảm thấy bất kì đau đớn hay khó chịu nào. Aqua chắc hẳn đã hồi phục cho vết thương của tôi khi tôi bất tỉnh.

Và chính điều đó đã mang chúng ta đến hoàn cảnh hiện giờ.

Kể từ khi tôi tỉnh dậy, tôi đã bị thẩm vấn bởi cô hiệp sĩ này, người trông có là người phụ trách đồn cảnh sát này...

“Tại sao tiêu thư Dustiness lại ở đây! Nói với ngài ấy là tôi sẽ đến gặp ngài sau khi tìm ra được thứ mà tên này đang giấu diếm. Satou-dono là một Mạo Hiểm Giả khá thành đạt, vì vậy việc ở lại trong phòng giam sẽ đủ với anh ta. Tôi sẽ cho ngài ấy báo cáo chi tiết một khi tôi xong việc.”

Cô hiệp sĩ nói mà không thèm quay lại.

Điều này không tốt.

Hiện giờ tôi không thể nói về Serena.

Đặc biệt với một người cứng đầu như Darkness.

Tôi đã nhờ Darkness mang tôi ra khỏi đây, nhưng chúng tôi đang cùng nói về một Darkness không thích sự bất công và lạm dụng quyền lực.

Nói với cô ta mang tôi ra ngoài mà không cho cô ta biết sự thật thì có hơi quá....

.

.

Khi tôi đang nghĩ như vậy, người đàn ông bên kia cánh cửa nói với một giọng rắc rối...

.

.

“Đ-Điều đó...”

“Có chuyện gì sao?”

Cô hiệp sĩ xoay người lại với một biểu cảm khó hiểu, và đứng cạnh người đàn ông đó ...

“Tôi xin lỗi. Tôi hy vọng cô sẽ không để tâm nếu tôi tự ý bước vào đây.”

Cánh cửa dần dần mở ra, và đứng cạnh người đàn ông đó chính là Darkness.

Khi người đàn ông đó cúi đầu rồi rút lui, cô hiệp sĩ trao cho Darkness một lời chào giòn giã.

Theo đó, tôi hét lên!”

“Lalatina-sama!”

“N-Nè, tôi đã bảo anh là đừng có gọi tôi là Lalatina!... Ahem. Xin thứ lỗi. Vậy cô có moi được điều gì từ anh ta không?”

Darkness bối rối trong thoáng chốc, nhưng cô ta nhanh chóng lấy lại phong thái của mình và hỏi cô hiệp sĩ

Cô hiệp sĩ, đang đứng một cách nghiêm túc, nói.

“Tên này chắc chắn biết điều gì đó, nhưng không hề nói với tôi bất kì điều gì, ngoại trừ một cái có là đánh cô ta chỉ vì sự cáu kỉnh hay cho vui... Xin chờ một lát, tôi sẽ bắt hắn ta nôn ra bất cứ thứ gì hắn đang giấu...”

Sau khi nghe thấy những câu trả lời đầy lịch sự của cô hiệp sĩ, Darkness nhìn thẳng vào mắt tôi.

“... Kazuma, có phải bí mật của người phụ nữ đó là thứ mà anh không thể nói với cả Aqua hay Megumin?”

Tôi lẳng lặng gật đầu.

Nhìn thấy điều đó, Darkness rơi vào im lặng trong một chốc.

“... Nó sẽ rất tệ nếu như có ai biết được điều đó? Anh đang nói là để sự cố này lại cho anh?... Nếu anh không thể trả lời, thì cứ giữ im lặng cũng không sao.”

“... ..”

Tôi im lặng đáp trả lại ánh mắt của Darkness.

Với điều đó, Darkness chuyển ánh nhìn từ phía tôi sang cho cô hiệp sĩ và gãi má một cách lúng túng.

“VẬY, chà... Cô có thể nể mặt tôi mà thả anh ta đi không? Xem xét theo những thành tựu trước đây của anh ta, cô có thể lưu trữ sự cố lần này là một trận đánh nhau giữa hai Mạo Hiểm Giả không...?”

“Huh?... Ymm, ừ thì... Ngài có chắc không, tiểu thư Dustiness? Phía bên kia cũng không dám đơn khiêu nại, vì vậy nó không có vấn đề gì với việc này, nhưng... Ngài là người ghét lạm dụng quyền lực của mình...”

Cô hiệp sĩ nhìn chằm chằm vào tôi và Darkness với vẻ ngạc nhiên xuất hiện trên khuôn mặt của cô ta.

Cuối cùng, cô hiệp sĩ trao cho Darkness chiếc chìa khóa cho cái còng của tôi.

Sự thật là, hiện giờ, tôi đang có biểu cảm y hệt với cô hiệp sĩ.

Cô ấy thậm chí còn không sử dụng quyền hạn của mình ngay cả khi cô ta chuẩn bị kết hôn với tên Alderp, nhưng giờ, cô ấy sử dụng nó cho tình huống này... Cô ấy thật sự đã thay đổi.

Lờ đi anh mắt của tôi và cô hiệp sĩ, Darkness nói.

“Kazuma. anh không cần phải nói gì cả. Tôi sẽ để vấn đề này lại cho anh. Tuy nhiên, tôi sẽ lo việc dọn dẹp... Ít nhất anh có thể trông cậy tôi vào điều đó.”

“Dustiness-sama!”

“Nè, đừng có vồ lấy tôi! Tôi không thể mở khóa dây xích cho anh nếu như anh cứ di chuyển nhiều như vậy!”

Cô Darkness cứng đầu đó, cũng chính là Darkness, người đã nói về luật lệ và những gì con người nên và không nên làm cách đây không lâu...

Chắc chắn, về sau cô ấy đã bớt cứng nhắc trong việc giữ vững những nguyên tắc của mình, nhưng vẫn...

Để nghĩ đến việc cô ấy tin tưởng tôi tới mức đủ để làm việc này cho tôi.

Vì quá vui mừng, tôi vui vẻ đặt cổ tay của mình ngay trước cô ấy, và cổ mở chúng ra mà không hề có lấy một chút do dự.

“U-Umm... Tiểu thư Dustiness, có phải mối quan hệ của ngài với Satou-dono thật sự chỉ đơn giản là thành viên trong cùng một tổ đội không...?”

Gần như cô ta đang cảm thấy sợ hãi để nghe được câu trả lời, cô hiệp sĩ do dự nói ra điều đó khi nhìn về chúng tôi với khuôn mặt sững sờ.

Khuôn mặt Darkness có hơi đỏ, nhưng cổ vẫn kiểm soát để giữ nó trông thật bình tĩnh...

“... Chúng ta chỉ là thành viên trong tổ đội. Đúng không, Kazuma?”

“... Chà, tôi cho là vậy.”

Nghe thấy câu trả lời của tôi, Darkness trông có vẻ nhẹ nhõm, nhưng có một chút buồn bã thoáng qua trên khuôn mặt của cô ấy trong giây lát.

Cô hiệp sĩ cũng thở phào nhẹ nhõm.

“V-Vâng, đương nhiên... Tiểu thư Dustiness giống như một tấm gương trang nghiêm mà tất cả những nữ hiệp sĩ chúng tôi đều ngưỡng mộ. Không có chuyện ngài ấy lại có thể có một mối quan hệ mờ ám với một người đàn ông khét tiếng như vậy, và trên hết là một thường dân... Đúng vậy, đương nhiên, họ chỉ là bạn...”

... ..

“Vâng, đúng vậy, chúng tôi chỉ là bạn bè bình thường trong cùng một tổ đội. Những người bạn trong tổ đội mà sẽ tắm cùng nhau và gần gũi trong những không gian chật hẹp. Loại bạn bè nơi mà cô ấy bảo tôi lột quần lót của cô ra khi cô cần sử dụng nhà vệ sinh. Còn gì nữa? Oh, đúng rồi, loại mà khi tôi lên vào phòng của trong biệt thự của cô và đè cô ấy xuống, và sau đó cô ta lật ngược tình thế rồi đè tôi xuống. Và cũng cùng lúc đó, loại bạn bè nơi mà cô ấy sẽ đánh thuốc ngủ lên tôi. Vâng, chúng tôi chỉ là bạn bè bình thường trong cùng một tổ đội.”

“!?”

“Đ-Đ-Đ-Điều đó không— Điều đó không phải là sự thật! Đ-Đúng không...”

Cô hiệp sĩ nhìn chúng tôi với vẻ mặt sững sờ và Darkness người đã không nói nên lời.

“H-H-Hai người là ...!? Nó— là nó, đúng không? Sau tất cả, hai người chỉ là bạn đồng hành! Đó chỉ là lừa gạt và trêu chọc nhau thôi, phải không, tiểu thư Dustiness!?”

“Awawa! Đ-Đúng vậy chỉ như vậy thôi! Nó chỉ... như vậy...”

Vì một lý do nào đó mà cô hiệp sĩ đã trở nên thực sự tuyệt vọng, và Darkness lúng túng vẫy tay xung quanh.

Nhìn vào hai người, tôi xoa cổ tay của mình, nơi mà cái còng tay từng ở đó rồi nói.

“Oh, đúng rồi, chúng tôi đã hôn nhau.”

“!?”

Cô hiệp sĩ đỏ mặt và quai hàm cô mở tung ra.

Và một Darkness với khuôn mặt đang đỏ tới tận mang tai, áp mặt mình vào lưng của tôi và từ từ trượt xuống.

—Sau khi được thả tự do từ đồn cảnh sát, hiện tại tôi đang phải nghe một đồng phạm nản từ Darkness.

“... Anh-Anh thật sự là— Làm sao anh có thể!? Tôi nên làm gì đây? Nó sẽ trở thành một lời đồn giữa những hiệp sĩ và quý tộc... Tôi sẽ không giúp anh thêm lần nào nữa nếu như anh bị bắt! ... Thật ra tôi còn không dám xuất hiện quanh khu đó nữa kìa...”

“Nhưng không có bất kì điều gì mà tôi nói ra là sai sự thật.”

Darkness, vẫn đang đỏ mặt, lườm tôi sau khi nghe những lời đó.

Điều đó nói rằng, trong khi cô ấy trông như có chút rắc rối, không có vẻ gì là cô đang thật sự giận dữ.

Đánh giá tâm trạng của cô ấy cũng không tệ đến như vậy, tôi nói ra một điều với Darkness.

“Nói này, Darkness, tôi có thể nhờ cô một chuyện không?”

Phần 2

“Giờ thì, không cần phải tỏ ra xấu hổ. Nói với tôi thứ gì đang làm phiền bạn... Oh, thật là, không phải đó là Kazuma-sama sao.”

“Yo, Serena. Không cần phải gắn –sama vào tên tôi làm gì, điều đó chỉ làm cho chúng ta nghe có vẻ xa lạ. Chỉ Kazuma thôi là được rồi.”

Tại một góc của guild, Serena đang giang tay ra giúp đỡ những Mạo Hiểm Giả gặp rắc rối khác.

Khi tôi xuất hiện, Serena nở một nụ cười nồng hậu và ấm áp về phía tôi, một nụ cười mà tôi đã đáp lại bằng lòng nhân hậu.

Việc mà đã nhờ Darkness là bảo Aqua đặt một rào chắn xung quanh biệt thự và giữ bản thân cô ấy cùng với Aqua và Megumin ở lại trong đó.

Và cũng thông báo với họ là tôi sẽ không trở về nhà trong một thời gian.

Serena nói một cách ấm áp và chào đón, như thể tôi chưa bao giờ song phi vào mặt cô ấy.

Và tôi cũng chấp nhận nó với giọng điệu vui vẻ.

“Cô lại đang giúp đỡ những Mạo Hiểm Giả gặp rắc rối nữa à? Nó chắc hẳn là phải khó khăn với cô lắm khi làm điều này mỗi ngày. Cô có muốn tôi giúp không?”

“Không, không, nó sẽ không giúp ích được cho tôi khi chiếm lấy thời gian của một Kazuma-sama bận rộn. Thay vào đó, anh thấy thế nào

nếu như dùng sức mạnh và nỗ lực của mình để loại bỏ những con quái vật?”

Mặc dù chúng tôi chỉ có một cuộc tán gẫu bình thường, nhưng vì một lý do nào đó, những mạo hiểm giả xung quanh chúng tôi lại trông có vẻ lắng.

Hầu hết những Mạo Hiểm Giả ở đây cũng chính là những người mà hôm qua đã nhìn thấy tôi trao cho Serena một cú song phi ngay giữa mặt.

Nó phải trông khá là kì lạ với họ khi nhìn thấy chúng tôi nói chuyện một cách bình thường sau một sự cố như vậy.

Mặc dù cô ấy từ chối một cách lịch sự, Serena dường như vẫn dành cho tôi một sự cảnh giác ở một mức độ nhất định khi tôi ngồi vào một cái bàn cách xa đám đông.

Cuối cùng, cô ta lắc đầu và quay mặt lại về phía những Mạo Hiểm Giả.

“... Thành thật xin lỗi. Giờ thì, sao anh không bắt đầu với việc nói với tôi rắc rối của mình?”

Tay Mạo Hiểm Giả, người đã lịch sự chờ đợi trong khi chúng tôi có một cuộc trò chuyện nhỏ, do dự trong một lúc trước khi nói ra,

“Um... nó chỉ là, việc tôi thổ lộ không bao giờ diễn ra suôn sẻ cho dù tôi có thổ lộ như thế nào đi chăng nữa. Bất cứ khi nào tôi ở gần với phái nữ, họ luôn luôn nói ‘Anh là một người khá tốt’. Họ luôn nói ra điều đó, nhưng khi mà tôi hỏi họ có muốn đi chơi với tôi không, thì họ lại luôn luôn từ chối...”

Đó là một câu chuyện khá phổ biến.

Serena trao cho tên Mạo Hiêm Giả đó một nụ cười lịch thiệp.

“Anh không nghĩ rằng việc được gọi là một người tốt là một hình thức khen ngợi cao nhất sao? Hết hết những loại hình quyến rũ và xinh đẹp sẽ dần nhòa đi theo thời gian và độ tuổi, nhưng một người với tâm hồn đẹp sẽ đứng vững trước thử thách của thời gian... Xin hãy tiếp tục làm một người tốt. Được gọi như vậy bởi rất nhiều người bản thân nó cũng khá là quyến rũ, anh có nghĩ như vậy không? Vẫn còn quá sớm để anh lo lắng và tuyệt vọng vì điều đó. Tôi chắc chắn một người nào đó sẽ yêu anh rồi sẽ sớm xuất hiện...”

Serena đáp lại với những câu trả lời bình đẳng và vô vị như nhau.

Có vẻ như cô ta dùng sức mạnh của nữ thần của mình cho tất cả những vấn đề nhỏ nhất xuất hiện.

Tên Mạo Hiêm Giả vui vẻ lên một chút.

“Đ-Đúng vậy! tôi có một chút thất vọng khi cứ liên tục bị từ chối bằng cùng một cách, nhưng... Cảm ơn cô, tôi đã vui hơn được một chút.

Serena-sama, cảm ơn rất—“

.

.

“Nếu như anh ta hấp dẫn đến như vậy, Tại sao cô không đi chơi với anh ta?”

Ngay trước khi anh ta có thể hoàn thành những lời nói biết ơn của mình.

Những lời nói vô tư của tôi khiến cho Serena và đám đông xung quanh cô đơ lại.

Tay Mạo Hiêm giả đến để tham khảo ý kiến của cô đã quay lại đối mặt với tôi.

Biểu cảm của anh ta làm cho tôi nghĩ là, suy nghĩ đó chưa bao giờ xuất hiện trong tâm trí anh ta trước giờ. Nhưng anh ta bắt đầu trở nên vui vẻ ngay khi tôi đề cập đến nó.

Tôi quyết định giúp anh ta vì một ý thích bất chợt.

Kể cả tôi cũng thỉnh thoảng có tâm trạng muốn giúp đỡ người khác.

Chắc chắn, mọi người gọi tôi là một kẻ độc ác và vô tâm và thường không biết lo nghĩ đến người khác, nhưng khi có ai đó đang gặp rắc rối ngay trước mặt tôi...

“Serena thậm chí còn gọi anh là hấp dẫn, anh biết không? Cô ấy đã đi hết cả đoạn đường để đến đây và ra hiệu cho anh, vậy tại cái quái gì mà anh lại co vòi vậy hả? Lý do mà anh bị từ chối từ trước đến giờ chính là để dành cho thời khắc này!”

“Nghiêm túc sao!? Vậy thì... Serena-sama!”

“A-Anh là một người tốt, nhưng, ừ thì...”

Nghe thấy những điều Serena đã nói ngay trước cả khi anh ta hoàn toàn thổ lộ, tên Mạo Hiêm Giả thốt lên một tiếng đau đớn và di chuyển để chạy ra ngoài...

Tôi chụp lấy tay anh ta trước khi anh kịp rời đi.

“Tại sao anh lại từ bỏ một cách dễ dàng đến như vậy!? Đừng có chỉ chấp nhận những lời mà họ nói ra ngoài mặt! Phụ nữ là những sinh vật phức tạp! Anh cần phải học cách hiểu những gì họ thực sự muốn nói! Anh có từng nghe về thuật ngữ tsundere chưa?”

“..... Tsun... Dere...?”

“U-Umm...”

Khi tôi đang cố thuyết phục tay Mạo Hiểm Giả, Serena khó chịu xen vào, nhưng tôi vẫn tiếp tục nói.

“Nói rằng họ thậm chí còn chưa bao giờ nghĩ là mình thích anh. Anh có từng nghe về thuật ngữ nổi tiếng này trước đây chưa?”

“T-Tôi biết cụm từ đó! Tôi hiểu, hiểu điều họ thực sự muốn nói...”

“Chờ—”

Sau khi nhận được sự khích lệ của tôi, tên Mạo Hiểm Giả nắm chặt bàn tay của Serena.

“Serena-sama! Tôi... Tôi...!”

“C-Chờ một chút đã! Làm ơn bình tĩnh...! Argh, đồ kh— K-Kazuma-sama!”

.

.

Lờ đi tiếng hét của Serena, tôi rời khỏi guild để nghĩ đến những việc mà tôi có thể làm để gây cản trở cho cô ta vào ngày mai.

Phần 3

Đã được vài ngày kể từ khi tôi được thả khỏi đồn cảnh sát.

Serena, cùng với đám đông cùng với đám đông thường thấy xung quanh cô ta, đang dò xét khu vực xung quanh trước khi rời khỏi nhà hàng.

Chắc chắn bọn họ đang tìm kiếm một người nào đó đã quấy rối cô ta trong mấy ngày gần đây.

Một trong những Mạo Hiểm Giả đến từ đám đông, người gần như đã trở thành vệ sĩ cá nhân của Serena hơn bất kỳ thứ gì khác, cúi xuống và thì thầm thứ gì đó với cô ta.

Với kỹ năng đọc môi của mình, tôi có thể dễ dàng biết được anh ta đang nói cái gì.

“Nó ổn rồi, Serena-sama, Không có ai ở gần đây.”

Quan sát hình ảnh của Sereta từ phía sau, tôi lẩm bẫm với chính bản thân mình.

“Gió, đã kiểm tra. Khoảng cách đã kiểm tra. Góc độ, đã kiểm tra.”

Trên một sân thượng khá xa với nhóm đó, tôi xem lại danh sách kiểm tra ngắn của mình.

Hiện giờ, tôi đang quan sát cô ta thông qua kỹ năng tầm nhìn xa của, trong khi chuẩn bị cho cây cung của tôi hướng đến cô ta.

Bọn họ sẽ khó có thể chú ý đến tôi từ khoảng cách này.

Đương nhiên, Serena sẽ biết chính xác người đã tấn công cô ta.

Mặc dù cây cung của tôi đang nhắm vào đầu của cô ta, nếu tôi buông mũi tên ra, tôi chắc chắn sẽ chết ngay lập tức cùng với cô.

Không chỉ có vậy, nếu như những gì cô ta đã nói vài ngày trước là sự thật, những người xung quanh cô ta cũng sẽ bị nguyên rủa.

Hiện giờ, Serena đang cầm một cái tách gì đó mà cô ta đã mua từ nhà hàng ở trong tay mình.

Tôi không biết chính xác là thứ gì ở trong đó, nhưng nó có thể là một thứ gì đó như nước ép lạnh hay cà phê.

... Điều này thật hoàn hảo.

Mũi tên mà tôi đang sử dụng có đầu tròn, vậy nên, nếu như nó có vô tình đâm trúng cô ta bằng một cách nào đó, nó cũng sẽ không gây chết người.

Hiện giờ, mục tiêu của tôi không phải là ám sát cô ta.

Đúng vậy, mục tiêu của tôi là...

“Snipe!”

Cùng với một cơn gió mạnh, tôi thả mũi tên của mình ra.

Và mục tiêu của mũi tên đó chính là...

“Gaaah! Chết tiệt, vậy là cô ta đang uống cà phê nóng sao!?”

Tôi lăn qua lăn lại trên mái nhà để phản ứng lại với cảm giác bỏng rát bật chột lan ra khắp tay tôi.

Quan sát Serena bằng kỹ năng tâm nhìn xa, cái tách trong tay cô đã bị chia đôi bởi mũi tên và cô đang nhanh chóng giũ bỏ mớ cafe đang bao phủ bàn tay của mình.

... Chết tiệt, vậy là việc này cũng không có tác dụng.

Lắc đầu, tôi đứng dậy và tiếp tục quan sát cô ta.

.

.

— Tôi tìm hiểu được vài điều về Serena sau khi quấy rối cô ta mấy ngày vừa qua.

Điều đầu tiên là nó, kể cả khi bạn làm hại cô ta một cách gián tiếp, tổn thương đó vẫn sẽ phản lại lên người bạn.

Giống như sự cố lần này. Mặc dù tôi không trực tiếp tấn công cô ta, những vết phỏng do cà phê đổ ra vẫn được truyền sang cho tôi.

Nếu tấn công gián tiếp hoạt động, tôi sẽ mua một đồng thuốc phép từ cửa hàng của Wiz, thứ sẽ nổ khi bị chấn động là lén nhét nó vào hành trang của cô ta...

Serena thận trọng nhìn xung quanh để hồi phục cho bàn tay của mình.

Tôi đã nghi ngờ rằng cô có thể tìm thấy tôi, nhưng để cho an toàn, tôi đã kích hoạt kỹ năng ẩn thân của mình và thay đổi địa điểm.

.

.

— Tôi đã phát hiện một thứ khác về sức mạnh của Serena.

“U-Um, Kazuma-san...? Err, em đến đây cùng với anh vì anh nói là muốn em giúp đỡ với một thứ gì đó, nhưng không phải điều này là phạm pháp sao...?”

Sự thay đổi nhanh chóng trong hành vi của những Mạo Hiểm già, chắc chắn có liên quan đến sức mạnh của cô ta theo một cách nào đó.

Những mạo hiểm giả bắt đầu xung hô với cô bằng –sama vẫn giữ được tính cách riêng của họ.

Duy nhất một điểm chung với tất cả bọn, những người cơ bản tôn sùng cô ta như là một nữ thần hiện giờ là những người đã đến để tham khảo ý kiến của cô ta trước đây.

“Chà, bản thân hành động này không chính xác là đáng khen ngợi, nhưng... Anh cầu xin em, Yunyun, anh đã giữ bí mật về điều này với Megumin và mọi người. Em là người duy nhất mà anh có thể trông cậy.”

“Em sẽ làm nó! Xin hãy để em làm nó! Sau cùng, chúng ta là bạn bè! Để đó cho em! Anh có thể dựa dẫm vào em cho bất cứ điều gì!”

Có lẽ vì trở nên hành phúc khi được dựa dẫm, Yunyun gật đầu một cách nhiệt tình.

Hiện giờ đang là nửa đêm.

Bất chấp yêu cầu liều lĩnh của tôi, Yunyun vẫn đồng ý và nghe theo nó.

Mặc dù đã từng tham khảo ý kiến của Serena giống như tất cả những Mạo Hiểm Giả khác, những người đã trở thành một phần trong đoàn tùy tùng của Serena, Yunyun vẫn giữ được ý thức của mình.

Tôi tự hỏi tại sao Yunyun vẫn ổn kể cả say khi tham khảo ý kiến của con tu sĩ đi theo Nữ Thần Hắc Ám của sự Thao Túng.

Hiện giờ, chúng tôi đang đứng trước một căn nhà kiên cố với kiến trúc ở vùng nông thôn và không có cửa sổ mà Serena đang ở.

Những tín đồ của cô ta dựng lên tòa nhà này để làm nơi ở cho cô ta sau khi cố bắt đầu bị tấn công bởi một sát thủ bí ẩn.

Tôi bắt đầu chuẩn bị ngay trước căn nhà đó.

Tôi đưa là một tín hiệu nhỏ. Nhìn thấy nó, Yunyun gật đầu và bắt đầu nhẹ nhàng niệm chú ma pháp của em ấy.

Một tia sáng nhỏ dao động quanh chúng tôi trước khi biến mất.

Đúng vậy, ma pháp mà tôi yêu cầu Yunyun chính là thứ mà Hồng Ma Tộc rất thích sử dụng, ma pháp khúc xạ ánh sáng thứ giúp cho chúng tôi trở nên vô hình.

Sau khi thi triển nó lên chúng tôi, Yunyun nghiêng người tới và khẽ thì thầm.

“Việc này có ổn không, Kazuma-san? Bây giờ, toàn bộ những việc còn lại là thi triển ma pháp Yên Tĩnh lên cánh cửa, đúng không? Thực ra, thành phố gần đây đã trở nên thực sự kỳ lạ. Nó có liên quan đến những gì mà hiện giờ anh đang làm không, Kazuma-san?”

“Đúng vậy, có đấy. Việc mà chúng ta hiện giờ đang làm rất giống như hành động của bọn tội phạm, nhưng toàn bộ việc này là để cứu lấy thành phố, vì vậy đừng lo lắng. Ah, đương nhiên, anh sẽ phải nhờ em không được nói với bất kì ai về những việc đã xảy ra vào tối hôm nay.”

“... .. Vâng.”

“Ah...”

Có lẽ điều mà tôi vừa nói đã nhắc cho em ấy là từ đầu em đã không có ai để kể về sự kiện tối nay, Yunyun bắt đầu từ từ chảy nước mắt.

Khi tôi cố gắng để an ủi người con gái cô đơn này, tôi cũng bắt đầu chuẩn bị để thi triển ma pháp của mình.

Đó là lý do tôi mua vài viên manatite từ cửa hàng của Wiz.

Những viên đá này càng lớn và càng trong suốt thì càng đắt tiền và càng nhiều ma lực được chứa ở trong đó. Lần này, tôi chỉ mang theo vài viên manatite trung cấp cùng với mình.

Nó chắc chắn sẽ không tan chảy trước khi trời sáng.

Tôi chỉ tay của mình vào cánh cửa và—

.

.

·
·
—Hoàng hôn.

Sau một giấc ngủ ngắn, tôi quay lại căn nhà đó để kiểm tra công việc của mình.

“Huff! Huff!”

Âm thanh của ai đó đập vào cánh cửa được trộn lẫn với tiếng khóc nhẹ nhàng, và có phần khẩn cấp của một người nào đó đang ở đằng sau nó.

“Serena-sama, chúng tôi sẽ làm gì đó với đồng băng này sớm thôi, vì vậy xin vui lòng cố chịu đựng thêm một chút nữa!”

“Arggh! Đó là lý do tại sao mà tôi đã nói, một phòng tại nhà trọ với những người bảo vệ thích hợp sẽ tốt hơn rất nhiều! Và nó sẽ có một nhà vệ sinh kèm theo trong đó nữa!”

“Chúng tôi không thể làm gì khác, chúng tôi không có tiền! Serena-sama. Xin hãy cố gắng chịu đựng thêm một chút nữa! Này, vẫn chưa có bất kỳ Mạo Hiểm Giả nào có thể sử dụng ma pháp lửa ở đây sao!? Còn nước nóng thì sao!? Hay ít nhất lấy một cái búa hay gì đó để đập nó ra!”

“Một cây búa sẽ không có tác dụng lên thứ này! Một tên nham hiểm đã phun nước lên toàn bộ ngôi nhà trước khi đóng băng nó, vì vậy toàn bộ ngôi nhà đều đông cứng! Ahhh, chúng ta nên làm gì đây...!?”

Với sự hỗ trợ nhờ vào ma pháp tàn hình của Yunyun, tôi dành cả đêm để sử dụng Create Water và Freeze để bao bọc cánh cửa của ngôi nhà bằng một tảng băng cứng ngắc.

Tuy nhiên, tôi vẫn chưa có được manh mối về mục tiêu thật sự của Serena.

Tại sao cô ta lại bất chấp khoảng cách mà di chuyển đến thành phố của những tân binh để có thêm nhiều tín đồ bằng cách sử dụng sức mạnh của sự thao túng? Điều đó sẽ có tác dụng gì?

Tâm trí tôi tràn ngập với những suy nghĩ như vậy trong khi tôi bình thần quan sát những Mạo Hiểm Giả đang làm việc trong hoảng loạn từ phía xa trong khi đang tập trung vào ly đá bào mà tôi đã mua khi trên đường đi đến đây.

.
. .

—Vài ngày đã trôi qua kể từ lúc đó.

Tôi đã liên lạc với Darkness, nhưng ngoài việc Megumin liên tục cố gắng thi triển ma pháp Explosion lên bầu trời của thành phố và Aqua phàn nàn về việc cố không thể ra ngoài, thì dường như không còn bất cứ vấn đề nào khác.

Tôi đã có một chút lo lắng là Serena sẽ đáp trả và nhắm vào biệt thự hay bọn họ, nhưng có vẻ cô ta vẫn đang ở trên một mặt trận đầy khó khăn.

Tuy nhiên, chiếc mặt nạ của cô gần đây đã nứt vỡ rất nhiều.

Có vẻ như những tin đồn về cô ta mà tôi đã lan truyền mấy ngày gần đây đã đến với cô.

Với suy nghĩ đó trong tâm trí, tôi bận rộn với việc chuẩn bị cho chiêu trò tiếp theo của mình.

“V-V-Vậy là anh ở đây, Kazuma-sama. T-Tôi đã tìm kiếm... với mong muốn được gặp mặt anh.”

Đột nhiên, tôi nghe thấy một giọng điệu có vẻ lịch sự, thứ chỉ cần như có thể che giấu được sự giận dữ của cô ta từ phía sau tôi.

Tôi quay người lại và mỉm cười một cách thân mật.

“Yo, Không phải là Serena sao. Đã được một khoảng thời gian rồi nhỉ. Có chuyện gì sao? Cô đang làm cho những người xung quanh sợ hãi với khuôn mặt của mình đó, cô có biết không?”

Hiện giờ, chúng tôi đang ở sân sau của một nhà trọ mà tôi hiện tại đang dùng để làm căn cứ của mình.

Thường thì, những Mạo Hiểm Giả ngủ trong chuồng ngựa sẽ dùng nơi này để mài sắt vũ khí của họ và bảo trì áo giáp của mình cùng với những thứ như vậy, nhưng vì một lý do nào đó, mà hiện giờ, tôi là người duy nhất có mặt ở đây.

Serena cố nặn ra một nụ cười gượng gạo như thể đáp lại lời chào của tôi.

“Đúng vậy, đã được một thời gian rồi, Kazuma-sama... Tôi có thể hỏi là anh đang làm gì ở đây không?”

Cô ta hỏi một cách thận trọng khi nhìn thấy món đồ trong tay tôi.

“Cô có biết những quả bong bóng đang được bày bán trong cửa hàng của Wiz không? Thứ này được gọi là bong bóng nước. Nó là vật phẩm sẽ nở ra khi được bơm nước vào. Hiện giờ, thay vì nước, tôi đang làm đầy nó với hỗn hợp giữa sơn và tinh bột—”

“Này, thôi đi...! Tôi không biết là anh đang định làm gì với nó, nhưng nếu anh đang lên kế hoạch để làm một trò chơi khăm, tôi sẽ không đứng yên mà không hành động gì đâu.”

Nói ra điều đó, Serena lùi lại một bước.

Cùng lúc đó, một vài Mạo Hiểm Giả xung quanh cô ta bước lên.

“... Này, cô định làm gì vậy?”

“Anh đang hỏi tôi điều đó à... Tôi gần như đã đến giới hạn. Những người này gần như hoàn toàn nằm dưới sự điều khiển của tôi. Nếu như tôi ra lệnh cho họ giết anh, họ sẽ làm điều đó mà không hề chớp mắt... Tôi thật sự đã coi thường anh. Để nghĩ đến việc chỉ với một mình anh đã có thể thúc ép tôi đến mức độ này...! Đúng vậy, anh thực sự đã có được niềm vui của mình, đúng không!?”

Điều này không tốt.

Hiện tại, chỉ có duy nhất chúng tôi ở đây.

Serena đang cười, nhưng đôi mắt của cô thì không.

Chết tiệt, có lẽ tôi đã hơi quá trớn.

Tuy nhiên...

“Này, cô là người đã bảo tôi thách thức cô một mình. Tôi đã mạnh dạng đứng lên thách thức cô, và giờ đây, cô, một Quý Tướng, tấn công tôi, người với chức nghiệp yếu nhất với một số lượng đông đảo đứng về phía mình. Có không nghĩ điều này là không công b—”

“Câm mồm!!”

Serena ngắt lời tôi với việc bất ngờ phát tiết.

“Sao anh dám! Anh chắc chắn rất thích thú khi lan truyền những tin đồn về tôi, đúng không!?”

Cô ta trừng trừng nhìn tôi với đôi mắt khát máu.

“N-Này, chò đã! Như đã hứa, tôi đã không nói với ai về danh tính thật sự của cố, vì vậy những tin đồn mà tôi đã trả tiền cho một tên tôi phạm tóc vàng để lan truyền nó không phai là vấn đề—”

“Làm như không ấy! Trong toàn bộ tất cả mọi thứ, anh lại phải lan truyền tin đồn tôi thật sự là một người đàn ông! Anh thậm chí còn pha vào nó một chút sự thật như thỉnh thoảng tôi bị võ giọng...! Nhờ có anh, vài người thậm chí còn trực tiếp hỏi tôi việc đó! Thậm chí còn có vài người đã nói là vẫn thích nó nếu như tôi là một người đàn ông... Cái thành phố này bị gì vậy hả!? Tên khốn... Tôi sẽ giết chết con m* anh!”

Cô ta bắt đầu vẫy tay và niệm chú...

Nhận thấy một ông lão đang đi ngang qua, tôi nhanh chóng xen vào.

“Này, có ai đó đang nhìn!”

“Kcht...! C-Chào buổi sáng. Thôi tiết hôm nay khá tối phải không?”

“Oh, Serena-san. Chào buổi sáng. Vâng, thời tiết hôm nay khá tốt.

Như đã mong đợi từ một Serena-sama rất được tôn kính.

Có vẻ như cô ta quen biết người đàn ông đó.

Khi Serena bắt đầu một cuộc nói chuyện nhỏ với người đàn ông đó, những Mạo hiểm giả xung quanh cô bắt đầu nhìn một cách vô định.

Chà, điều này không tốt. Một Quý Tướng cần trả.

Cô ta là tướng lĩnh phụ trách việc lên kế hoạch và cái gì đó, vì vậy tôi đã mong là cô ta sẽ giải quyết mọi việc một cách vòng vo hơn, nhưng để nghĩ là cô ta sẽ trình diễn sức mạnh của mình ngay giữa thành phố... Tôi nên làm gì đây?

Xông vào chiến đấu với cô ta và những con rối tháp tùng cô.

Không, nó là bất khả thi. Nhiều khả năng, tôi sẽ không trụ lại được một phút.

Serena có vẻ như đang kết thúc cuộc trò chuyện của cô ta, và người đàn ông đó dường như chuẩn bị rời đi.

“Vậy thì, cho phép tôi thi triển ma pháp bảo vệ lên anh vì sự an toàn trong chuyến hành trình của mình...”

“Ah, cảm ơn rất nhiều.”

Tôi có nên chạy đến đồn cảnh sát?

Không, tôi có thể sở hữu kỹ năng Đào Thoát, nhưng nếu Serena thi triển ma pháp hỗ trợ lên những Mạo Hiểm Giả xung quanh cô ta, thì việc họ bắt được tôi là khả thi.

Ngay sau đó, Serena chấp hai tay lên ngực và tạo tư thế như cô đang cầu nguyện.

.

.

Tôi biết ngay đó là một cơ hội khi tôi nhìn thấy nó.

.

.

Vậy thì, cầu cho sự an toàn bao phủ lên chuyến hành trình của an—”

“Wind Breath!”

Ngay khi

Serena đang thi triển ma pháp của mình lên người qua đường.

Đôi đưa tay hướng về phía mặt

đất ngay dưới chân của cô ta, tôi phóng ra một luồng khí mạnh mẽ từ chỗ đó.

Khi tôi làm vậy, Áo choàng của

cổ bay thẳng lên trên đầu, và với hai tay đang chấp ngay ngực, cô ta không thể

làm gì để ngăn chặn điều đó.

Tôi thật may mắn khi cô ta

đang mặc chiếc váy dài trường thành thường ngày.

Sau khi xác nhận chiếc áo

choàng của cổ đã hoàn toàn bay quá đầu của cô ta, tôi lấy sợi dây từng từ trong

túi mình và nhắm vào phần thân của cô.

“Bind!”

“Cái gì—”

Một giọng nói bị bóp nghẹt

vang lên từ trong áo choàng.

Với kỹ năng bind của tôi, tôi

cố định cái áo choàng của cô trên đầu cô ta.

Thường thì, kỹ năng này chỉ

hữu dụng để kéo dài thời gian, nhưng trong trường hợp này...!

“Serena-sama!”

“Se-Serena-sama đang—!”

“Serena-sama đang bị bó lại

hoàn toàn!?”

Nhìn thấy Serena bị gói lại mà

không có thứ gì giữa eo mà mắt cả chân ngoài một bộ quần lót, dường như đã

khiến những Mạo Hiểm Giả lấy lại được ý thức trong chốc lát.

“Aahh, Tạ ơn các vị thần. Đó

là một cặp mộng thần thánh...”

Người đang nói chuyện với

Serena quỳ xuống một cách kính ngạc, và chăm chú nhìn vào quần lót của cô ta.

“Này, chò đã, dừ—!”

Serena vùng vẫy bên trong

chiếc áo choàng, nhưng sợi dây mà tôi đã sử dụng là sợi dây được đặt làm từ

mithril để chống lại những mục tiêu kỳ quái.

Cô ta có thể là một Quý Tướng,

nhưng cô ta vẫn là một con người. Đó không phải là một thứ mà cô có thể vùng

vẫy thoát ra.

“Aah! Serena-sama... Mông của

Serena-sama đang phơi ra giữa ban ngày...”

“Này! Giấu nó đi Sau bức

tường! Che cô ấy khỏi bị nhìn thấy!”

“Đ-Để nghĩ đến Serena-sama đó

lại mặc quần lót màu đen... Tôi cần phải ghi nhớ điều này...”

Mặc dù gần như đã lấy lại được

ý thức, những Mạo Hiểm Giả xung quanh Serena vẫn tạo thành một vòng tròn xung

quanh cô ta để ngăn cho cô không bị nhìn thấy.

Nó không giống như Serena đủ

mạnh để hóa giải Bind của tôi như Aqua.

Một giọng nói giận dữ phát ra

từ bên dưới áo choàng. Có vẻ như cô ta không còn khả năng để duy trì hình tượng

của mình nữa.

“Đồ chết tiệt, Satou Kazuma!

Đừng nghĩ là cậu sẽ thoát khỏi vụ này! Khi tôi thoát ra khỏi đây...!”

Chà, tôi không biết cái gì sẽ

xảy ra khi cô ta thoát khỏi nó, vậy nên tôi sẽ cầu cho mình thêm một chút thời

gian.

Tôi hét lên với cả thế giới.

“Ôi Không! Serena-sama vĩ đại

đang ở ngay đây với phần dưới của cổ hoàn toàn lộ ra!”

“D-D-DỪNNNNNNNG

LẠIIIIIIIIIIIIIIIIIIII!!!”

Phần 4

“Vậy là anh lại đến chơi thêm lần nữa, Satou-dono.”

“Tôi lại đến chơi nữa đây, Cảnh Sát Trưởng.”

Một nữ hiệp sĩ đang nhìn chăm chăm vào tôi từ phía xa của cái bàn nhỏ.

Chính xác, tôi lại bị thâm vấn một lần nữa.

Tôi là nghi phạm chính trong vụ việc phơi bày quần lót của Serena, tôi, một lần nữa lại bị giam tại đồn cảnh sát.

Đúng vậy, tôi cho là họ không thể bỏ qua sự hỗn loạn đó.

Những Mạo Hiểm Giả không thể xé rách áo choàng của cô ta, và tôi đã đặt hết toàn bộ mọi thứ vào trong chiêu Bind đó, vậy nên nó sẽ không mất tác dụng trong một khoảng thời gian khá dài.

Những người bị thu hút bởi tiếng hét của tôi tạo thành một đám đông xung quanh cô ta và làm cho nó trông thật sống động như một khu chợ.

Và người cảnh sát đã đến điều tra vụ hỗn loạn, một lần nữa lại đem tôi vào nhà giam...

Nữ hiệp sĩ thở dài.

“Satou-dono, cho phép tôi nói thẳng. Anh là một kẻ phiến toái.”

“kể cả khi cô nói như vậy, tôi không thực sự làm điều đó vì tôi muốn...”

.

.

—Sau khi tôi bị bắt, bên phía cảnh sát đã gửi vài người đến gặp Darkness.

Tuy nhiên, sự thật là, cô ta đã nói là sẽ không bảo lãnh tôi ra ngoài thêm lần nào nữa.

Có lẽ tôi không nêu trên chọc cô ấy trước mặt những hiệp sĩ vào lần cuối cùng tôi ở đây.

“... Lần này, vị tu sĩ đó đã đệ trình một đơn tố cáo chính thức. Kể cả khi anh có được sự ưu ái của tiểu thư Dustiness, thì ngài ấy cũng khó có thể bảo lãnh cho anh lần này. Ai đó với thứ hạng cao hơn ngài ấy phải đảm bảo cho anh, nếu không thì...”

“Vâng, tôi cho là vậy.”

Thường xuyên dựa dẫm vào Darkness cũng khiến tôi cảm thấy khó chịu.

Ngay cả khi cô ấy bảo lãnh tôi ra ngoài thêm một lần nữa, tôi chắc chắn sẽ quay lại đây không lâu sau đó.

Sau khi nghe thấy câu trả lời của tôi, cô hiệp sĩ lại tiếp tục thở dài.

Và sau đó, bỏ đi cái thái độ nghiêm túc mà cô ta đã cho tôi thấy trong suốt thời gian qua, cô ấy bắt đầu càu nhàu trong khi tựa đầu lên bàn.

“Argh, chết tiệt! Tại sao anh lại bị tóm dễ dàng như vậy!? Anh có thể dễ dàng trốn thoát khỏi chúng tôi nếu anh tỏ ra thêm một chút phản kháng!?”

“Đó có phải là một thứ mà cảnh sát trưởng thật sự nên nói không?”

Cô hiệp sĩ từ từ ngẩng đầu lên trước lời nói của tôi.

“Ngay từ đầu, người phụ nữ đó là ai cơ chứ? Toàn bộ những người đã nhìn thấy quần lót của cô ta cuối cùng lại trở thành người ủng hộ nhiệt thành của cô. Vâng, Chắc chắn, cô ta có một thân hình đẹp.

Trong một thành nổ ngập tràn những kẻ lập dị, cô ta là một người hiếm hoi, hiểu biết phải trái... Nhưng kể cả như vậy, tốc độ cô ấy nhận được những kẻ thay đổi tôn giáo mới thật sự rất kỳ lạ. Cái gì, thật sự nó là quần lót của cô ta sao? Chỉ bằng việc cho mọi người xem quần

lót của bạn, bạn sẽ khiến mọi người trở thành người hâm mộ của bạn sao? thậm chí một kẻ ngu ngốc cứng đầu như tôi sẽ có được vài người hâm mộ nếu như tôi cho họ xem quần lót của mình một chút ở đây và ở đó đúng chứ? Tôi cũng biết là ở trong thành phố này có một chút, nhưng vẫn... Ah, chết tiệt, nếu nó là như vậy, tôi cũng có thể...!

...!?

“Chờ đã, toàn bộ những người ở đó cuối cùng lại trở thành tín đồ của cô ta sao? Chỉ với việc nhìn thấy quần lót của cô? Ý tôi là, đúng vậy nếu có một tổ chức tôn giáo, nơi mà những quý cô tu sĩ sẽ cho chúng tôi xem quần lót của họ, sẽ rất thích việc tham gia vào nó, nhưng...”

Một lần nữa, tôi lại cảm thấy điều gì đó.

Đàn ông trong thị trấn này gần như toàn bộ đều lui tới cái cửa hàng đó và sử dụng dịch vụ của những succubus. Chỉ việc nhìn thấy quần lót của cô ta sẽ không...

.

.

...Biết ơn.

.

.

Có gì đó đang quấy rầy tôi.

Regina là Nữ thần của Sự Báo thù. Có thể đó là... Hmm...

Tên Mạo Hiêm giả đã bị thương nặng vài ngày trước.

Cuối cùng anh ta lại tham gia vào đội cảnh vệ của Serena sau khi vết thương của mình được hồi phục bởi cô ta.

Chắc chắn, nó có thể là một việc tự nhiên khi cuối cùng anh ta lại trở thành tín đồ của cô sau khi được hồi phục với một vết thương nặng đến như vậy.

Tuy nhiên, theo tôi nhớ, anh ta là một trong những Mạo Hiểm Giả đã được hồi sinh bởi Aqua trong quá khứ.

Hành vi thường ngày của cô ấy không chính xác khiến cô ấy trở thành một dạng nữ thần đáng được tôn thờ, nhưng xét theo kỹ năng hồi phục của cô, Aqua nên được đánh giá cao hơn rất nhiều.

Nó có cảm giác như tôi gần như có thể tìm ra được thứ gì đó, nhưng tôi không thể thu hẹp phạm vi của nó lại.

Yunyun đã đến để tham khảo ý kiến với Serena, nhưng vấn đề của em ấy không được giải quyết, và em ấy vẫn giữ được ý thức của mình.

Và những người đã thấy quần lót của Serena nhờ vào tôi cuối cùng lại trở thành tín đồ của cô.

Nói cách khác...

.

.

“Satou-dono! Đừng có thần thờ nữa! Trả lời câu hỏi của tôi! Anh biết về bí mật của người phụ nữ đó đúng không? Giờ thì, coi nào, nói ra đi!”

.

...

... Ah.

“AAAAAAAAAAH! CÁI QUÁI GÌ VẬY!? Thế quái nào mà cô lại phải làm phiền tôi và thời điểm quan trọng vậy và cái đồ hiệp sĩ không ai thèm để mắt tới!?”

“Ah, anh thật sự đã nói ra điều đó! Không phải là những nữ hiệp sĩ không hèn hò vì họ không muốn điều đó! Việc có con sẽ gây ảnh hưởng đến nhiệm vụ của chúng tôi, vậy nên chúng tôi chỉ chờ một người đàn ông tuyệt vời sẽ thấu hiểu chuyện đó... Đừng có che tai lại, Satou-dono! Nghe tôi nói này! Và nếu như anh định gọi tôi là người không ai thèm để mắt tới, ít nhất, hãy giới thiệu tôi với một người đang hoang...!”

Chặn lại những lời nói của cô hiệp sĩ, người đang hét lên một thứ gì đó trong khi lắc cái bàn, tôi cố gắng quay lại dòng suy nghĩ.

Để Serena biến mọi người thành con rối của cô, họ phải cảm thấy biết ơn hay mắc nợ cô ấy bằng một cách nào đó, hay một thứ như vậy.

Aqua có thể giải quyết nó với ma pháp Break Spell của mình, nhưng nếu danh tính của cô ta bị tiết lộ với Serena trong quá trình đó, đó sẽ là chiếu bí. Tôi không thể nắm lấy cơ hội đó.

... Nhưng trước khi tôi có thể tập trung vào việc này.

“Satou-dono! Tôi không quan tâm đến tính cách của anh ta miễn là anh ta có thu nhập khiêm tốn... Thứ quan trọng nhất là anh ta có thể làm việc nhà! Một ông chồng làm việc nhà sẽ là tốt nhất. Ngoài việc đó, nói với tôi, ‘anh yêu em’, một lần mỗi ngày —”

“Nói đi, cảnh sát trưởng, tôi có thể đưa ra một yêu cầu cho cô không?”

“... Nó là gì?”

Cô hiệp sĩ, người đang chuẩn bị nói về một thứ kì lạ đột nhiên trở nên ủ rũ vì một lý do nào đó.

“Tôi muốn gửi một bức thư. Tiền không phải là vấn đề, tôi chỉ cần gửi bức thư cho người quen ở thủ đô. Đương nhiên, hỏa tốc.”

Phần 5

“Giờ thì, Satou-sama, xin hãy cẩn trọng. Nếu như anh gặp rắc rối, xin hãy tự nhiên mà nhò cậ vào chúng tôi.”

“A-Ah... Cảm ơn...”

Vào cái ngày sau khi tôi gửi bức thư.

Cô hiệp sĩ trao cho tôi một lời chào nghiêm túc tương tự như cái cách mà cô ta đã làm với Darkness vài ngày trước khi cô ấy tiễn tôi đi.

Nó khá ấn tượng với việc tính cách của cô ấy đã thay đổi nhiều thế nào chỉ trong một ngày.

Có vẻ như cô ấy đang dành cho tôi một cách đối xử tương tự với những gì cô ấy sẽ trao cho một quý tộc cao tầng. Chà, nó chắc chắn là vì lá thư mà tôi đã vội vã viết ra và chuyển cho hai người phụ nữ ở thủ đô...

.

.

“Để nghĩ đến việc Satou-sama không chỉ có mối quan hệ với gia tộc Dustiness, mà còn cả gia tộc Symphonia... Và do chính Claire-sama hồi đáp với những chỉ đạo cụ thể là không được đưa ra bất kỳ lý do nào và cấu thành tội danh cho anh... Đây là lần đầu tôi được nhìn thấy điều đó xảy ra.”

Tôi đã gửi thư cho hai quý tộc đang làm hộ vệ cho Iris, Claire và Rain.

Kể từ khi hai người đó trả lời, thái độ cứng rắn mà cô hiệp sĩ này cho tôi thấy đã hoàn toàn biến mất.

Cô ấy đang trưng ra một nụ cười tuyệt vời trong khi bắt tay tôi.

“Tôi tự hỏi là chuyện gì đã xảy ra khi Rain-dono xuất hiện tại đây trong nước mắt, trong khi mang theo bức thư của Claire-sama... Anh thật sự là một tay chơi đó, Satou-sama! Không chỉ với tiểu thư Dustiness, mà ngay cả Claire-sama và Rain-dono...!”

“Err, ừ thì... Nó không hoàn toàn như vậy, nhưng, kệ đi...”

Thái độ thay đổi của cô ta gần đến mức khiến tôi muốn hỏi cô ta là đứa quái quỷ nào.

Có vẻ như cô ta đang mang ấn tượng rằng tôi là bạn thân của Rain và Claire.

Trong bức thư đó, tôi viết là mình đã hồi phục trí nhớ, và tôi sẽ sớm đến thăm họ để gửi lời cảm ơn cho sự cố đó.

Và, ở phần tái bút, tôi thêm vào là mình đã rơi vào một tình huống khá rắc rối, và nó sẽ giúp đỡ tôi nếu như họ cung cấp một tài liệu với chữ ký của họ ở trên đó. Đó là tất cả.

Khi nghe về tình hình của tôi từ người đã gửi bức thư, hai người đó lập tức đồng ý trở thành người bảo lãnh của tôi. Hay tôi đã nghe là như vậy.

“... Nhân tiện, hai người đó hiện giờ đang ở đâu? Tôi muốn dành sự biết ơn của mình đến với họ.”

“Claire-sama đã nói, là cô ấy sẽ đi nghỉ ở một trang viên bí mật bắt đầu từ hôm nay, vì vậy cô ấy sẽ không ở trong thủ đô ngay cả khi anh đi đến đó. Rain-dono đã lo những công việc bàn giấy cho sự phóng thích của anh, nhưng ngay lúc cố hoàn thành nó, cô ấy dùng Teleport và dịch chuyển đến một nơi nào đó.”

Oh, vậy là họ sợ tôi đến như vậy à?

Tôi đi theo cô hiệp sĩ đến lối vào của đồn cảnh sát.

Những cảnh sát khác cúi chào một cách hoàn hảo khi tôi đi ngang qua.

Người nữ hiệp sĩ đặt tay ra sau lưng và nghiêng người tới với một khuôn mặt tươi cười.

“Satou-sama, kể từ bây giờ, chúng tôi sẽ nhắm mắt làm ngơ với bất kì mọi chuyện xảy ra trong thành phố này, vì vậy hãy thoải mái mà trêu chọc hay điều tra hoặc làm bất kì điều gì anh muốn với cô tu sĩ đó!”

“C-Cảm ơn...”

Thành phố này có sao không?

“Cô biết đấy, cô đã nói là mình thần tượng Darkness và mấy thứ như vậy vài ngày trước, nên tôi đã nghĩ cô là một người bảo thủ hơn thế này...”

“Một quý tộc cao quý như ngài ấy có thể chọn bất kì quý tộc điển trai nào mà ngài ấy muốn, nhưng, mặc dù vậy, ngài ấy vẫn chọn việc trở nên độc thân. Quý tộc chúng tôi, những người độc thân giống như ngài ấy thần tượng và công nhận ngài ấy vì việc đó... Nghĩ về điều đó, Satou-sama, ngoài việc có những mối quan hệ tuyệt vời đến như vậy, anh còn có danh tiếng và một biệt thự phải không?... Không chỉ vậy, nhưng anh còn có một gia tài sẽ khiến nhiều quý tộc phải xấu hổ, đúng không?”

“... T-Tôi cho là vậy...”

... ..

“tôi là Aloerina, 23 tuổi, độc thân, là một kiểu người đáng ngạc nhiên, và khá tuyệt vời khi tất đ—”

“Chà, tôi phải đi đây! Cảm ơn vì lòng hiếu khách của cô! Tôi sẽ trả ơn vào một ngày nào đó!”

Tôi có một cảm giác rõ ràng là sẽ không có chuyện gì tốt xảy ra nếu như tôi nán lại đây, vậy nên tôi vội vã rời khỏi đồn cảnh sát.

.

.

—Tôi bị mù trong khoảnh khắc vì ánh mặt trời trong buổi sáng khi rời khỏi đồn cảnh sát.

Có phải do khoảng thời gian tôi đã dành ra trong cái nhà giam tối tăm đó?

Tôi không thể nhìn thấy một cách rõ ràng do ánh sáng chói mắt đó, mặc dù vậy, đôi mắt của tôi vẫn hướng về một dáng người nhất định đang đứng ở bên ngoài.

Một mái tóc dài bồng bèn màu xanh lấp lánh trong ánh nắng buổi sớm.

Một bộ hagaromo màu xanh đang tỏa ra hào quang dịu dàng.

Đúng ngay đó là người mà tôi đã không gặp được trong một thời gian dài, vui vẻ vẫy tay với tôi cùng một nụ cười rạng rỡ đang nở ra trên khuôn mặt của cô ấy.

Nó gần giống như là cô ấy đang chào mừng một người bạn quay trở về nhà sau khi không nhìn thấy họ không một thời gian dài.

“Mừng về nhà, Kazuma! Cảm ơn vì sự làm việc chăm chỉ của cậu!”

Tôi đã nói với cô ta ở yên trong biệt thự. Tại sao cô ta không bao giờ lắng nghe những gì tôi nói?

Tuy nhiên, tôi có một chút hạnh phúc khi nhìn thấy cô.

Chỉ một chút.

Cô ấy có thể không biết toàn bộ mọi chuyện, nhưng cô vẫn đi ra ngoài này để chào đón tôi khi tôi được thả ra. Ngay cả khi biết rằng bên ngoài biệt thự rất nguy hiểm.

Với một nụ cười ở trong tim, tôi tiến về phía cô ấy...

“Nói đi, với điều này, cậu đã được chăm sóc bởi cảnh sát nhiều hơn tôi đã từng bị, đúng không? Cậu không thể gọi tôi là một người từng bị kết án nữa, đúng chứ!? Nói đi, Kazuma, nó cảm thấy như thế nào, Kazuma-san người đã gọi tôi là kẻ từng bị kết án không biết bao nhiêu lần sau vụ đó? Vậy nó có cảm giác như thế nào? Giờ cậu đang cảm thấy như thế nào!?”

... ..

Con khốn này.

“Này, có phải cô đợi tôi ở đây chỉ vì cái lý do ngu ngốc như vậy không hả!? Đừng có giỡn mặt với tôi! Cô nghĩ tại sao tôi phải dành nhiều thời gian đến như vậy ở trong đồn cảnh sát hả!? Từ đầu, tôi bị bắt trong khi tiến hành bảo vệ hòa bình của thành phố này! Đừng có

so sánh tôi với cái tội ác nhỏ nhoi mà cô đã làm, cô, cái đồ Nữ Thần của Những Tên Tội Phạm!”

“Waaah! Làm sao cậu có thể nói ra điều đó!? Cậu sẽ nhận lấy thánh phạt, tên NEET chết tiệt! Tại sao cậu không nói với tôi lý do cậu lại bị tóm bởi cảnh sát nhiều lần như vậy!? Coi nào, nói ra đi! Nếu như lương tâm của cậu trong sạch, vậy thì tại sao cậu không nói rõ điều đó ra há!?”

Khốn kiếp, tôi đã không gặp cô ta một thời gian, và toàn bộ những việc mà tôi muốn làm là đập đầu cô ta xuống đất!

Tôi sẽ không phải lằng lộn nhiều đến như vậy nếu như tôi có thể nói ra điều đó!

Thật ra, ở đây chúng ta đang nói về một Serena khát máu. Sẽ không có gì bất ngờ nếu như cô ta tấn công chúng tôi ngay lúc này.

Nói một cách thẳng thắn, kể cả khi việc tồi tệ nhất xảy ra, Khi nào Aqua vẫn ổn, cô ấy có thể làm gì đó với ma pháp Phục Sinh của mình.

Chà, đó chỉ là phương án cuối cùng, nhưng vẫn...

Có lẽ vì cả hai bọn họ đều là tu sĩ, Serena dường như có để mắt đến Aqua, vậy nên, tốt nhất là đưa cô ta về nhà anh nhất có thể.

Trong khi tôi dùng tay để tạo ra những dấu hiệu im lặng, tôi nói.

“Argh, được thôi, tôi đã làm điều đó vì tôi không thể chịu nổi cô tu sĩ đó, được chưa? Không có lý do chính đáng nào khác, giờ thì nhanh chóng quay lại biệt thự đi. Mà có chuyện gì xảy ra với Darkness và Megumin vậy? Tôi đã bảo bọn họ trông chừng cô.”

“Bọn họ đã bị bắt trong một mảnh khóe tiệc tùng cái chết tức thì của tôi, loại 100 sương mù! Một khi nó được kích hoạt, nó sẽ mất ít nhất nửa ngày trước khi mờ đi. Thật ra, họ chỉ trở nên buồn chán sau khi nhốt mình ở trong biệt thự quá lâu. Trở thành một NEET và dành cả ngày ở trong nhà sẽ khiến họ nhanh chóng già đi. Những cậu đang rất bất công, Kazuma. Cậu đang ở bên ngoài suốt thời gian vừa qua, đúng không? Tôi cũng muốn tham gia vào bữa tiệc ngủ. Mang tôi theo với.”

Có vẻ vẻ như con ngốc này đã lên kế hoạch đi theo tôi mặc dù không có một chút ý tưởng nhỏ nhất đến việc mà tôi đang làm.

Mảnh khóe tiệc tùng cái chết tức thì của cô ta khiến tôi tò mò, nhưng hiện giờ, điều quan trọng lắt là phải làm gì với cô ta.

...Ờ thì, trước khi nghĩ đến mấy chuyện đó. Tôi nên ăn một bữa cái đã.

Các phần ăn mà họ đã cung cấp ở đồn cảnh sát không nhiều.

Tôi có thể nghĩ về cách thuyết phục Aqua trong khi chúng tôi đang dùng bữa...

Với điều đó trong tâm trí, tôi dắt theo Aqua và lang thang khắp thành phố để tìm một nhà hàng tốt.

Ngay sau đó.

Cái nhóm mà tôi ghét phải chạm mặt nhất hiện giờ, xuất hiện ngay trước mặt tôi.

.

.

“Yo, không thể sớm hơn sao, Satou Kazuma. Tôi đang chờ đấy... Hôm nay cậu có bạn đồng hành đi cùng với mình à? Chà, không vấn đề gì. Hãy giải quyết chuyện của chúng ta, Kazuma. Hiện giờ, bên trong tôi đang sôi sục với con thịnh nộ!”

.

.

Serena nhìn tôi với cặp mắt khát máu, phong thái dịu dàng vốn có của cô ta đã không còn nhìn thấy ở đâu nữa, và đoàn tùy tùng được tạo ra từ những Mạo Hiểm Giả của cô ta—

Phần 6

“Kazuma-san! Kazuma-san! Chuyện gì đang xảy ra vậy!? Tại sao những người đó lại đuổi theo chúng ta!? Tôi không nghĩ là mình đã gây ra chuyện gì... Tôi nghĩ có thể có vài lý do tại sao họ lại đuổi theo chúng ta, nhưng tại sao!?”

“Hãy xin lỗi họ đàng hoàng khi họ lấy lại ý thức! Chết tiệt, cô ta đã biến bao nhiêu người trong thành phố này trở thành tín đồ của cô trong khi tôi đang ở trong nhà giam cơ chứ!? Thậm chí không ai thèm để ý đến sự xáo trộn mà chúng đang gây ra!”

Aqua và tôi hiện đang chạy khắp thành phố.

Có khoảng mười Mạo Hiểm Giả đang đuổi theo chúng tôi, nhưng thậm chí không một ai trong thành phố thèm nhướng mày khi nhìn thấy chúng tôi phá tan một con đường xuyên qua nó.

Tôi đã kiểm soát để vượt lên trước bọn họ nhờ có phép hỗ trợ của Aqua, nhưng đó chỉ là vấn đề đầu tiên trước khi tôi bị dồn đến đường cùng.

... Ngay từ đầu.

“Tôi đã nghĩ cô ta mưu mô hơn nhiều! Làm việc này chỉ vì tôi đã trêu chọc cô ta một chút là quá hà khắc! Hành động của cô ta ngày càng trở nên lộ liễu!”

Ít nhất cô ta cũng bận tâm đến chuyện giữ việc này khỏi ánh mắt của công chúng khi cô ta tấn công tôi vào hôm trước. Nhưng giờ cô ta thậm chí còn không thèm bận tâm.

Cô ta chắc hẳn khá tự tin vào việc tẩy não thành phố này nếu như cô ta hành động trở trăn đến như vậy.

Aqua, vừa khóc vừa chạy bên cạnh tôi, hét lên.

“Này, tôi đã nghĩ là cậu bị bắt vì quấy rối tình dục! Cậu đã làm gì với cái cô tu sĩ đó vậy, chuyện gì đã khiến một người dịu dàng như cô phát điên lên vậy hả!?”

“Không có gì nhiều! Tôi chỉ đóng băng cô ta bên trong một căn nhà mà không có nhà vệ sinh, lan truyền một số tin đồn kỳ lạ về cô ta, và gọi rất nhiều người đến xem quần lót của cô ta khi nó phơi ra ngoài trong khoảng một tiếng, đó là tất cả!”

“Cậu không thể phàn nàn nếu như cô ta giết cậu vì chuyện đó!”

Chết tiệt!

Tôi đã cố tình lật đổ các quầy hàng trưng bày của những thương gia mà tôi chạy qua, tạo ra một loạt chướng ngại vật sau lưng để làm chậm chân những kẻ truy đuổi.

Một vài giọng nói giận dữ gọi tôi khi tôi chạy, nhưng tôi không có thời gian để xin lỗi hay đề nghị bồi thường cho từng chủ cửa hàng một.

Tôi không biết bao nhiêu người đã bị thao túng.

Với Serena đang dí theo tôi một cách táo bạo xuyên qua những con đường, tốt nhất là tôi nên nghĩ nghĩ hầu như mọi người trên đường đều là kẻ thù của tôi.

Vì vậy, tôi tự nhiên tránh những chỗ đông người và chạy xuyên qua những khu vực vắng vẻ hơn.

Mặc dù không có chút ý tưởng về chuyện gì đang xảy ra, Aqua vẫn chạy theo tôi mà không hề do dự.

Điều này không tốt. Nếu có bất kì điều gì đó xảy ra với cô ấy, tôi sẽ không thể được hồi sinh.

Tôi có nên bảo cô ta tự mình chạy tới đồn cảnh sát không? hay chúng tôi nên tiếp tục chạy về hướng biệt thự như thế này...

“Này, Aqua, cô có cảm thấy bất cứ thứ gì khi cô nhìn vào những người đó không!? Hồi đó, Cô đã xóa sạch lời nguyền đang tác động lên cha của Darkness trong nháy mắt, đúng chứ!? Cô có thể cảm thấy bất kỳ sức mạnh tà ác nào đang hoạt động tại đây không!?”

“Đôi mắt thần thánh của tôi nói rằng, tồn tại tà ác nhất trong thành phố này là cái tên đàn ông đang chạy ngay bên cạnh tôi!”

Con khốn này!

Ngay lúc tôi đang nghĩ đến việc làm cho cô ta vấp ngã và dùng cơ hội đó để bỏ trốn, một giọng nói đặc thảng vang lên từ sau lưng tôi.

“Con đường duy nhất ở phía trước sẽ dẫn cậu đến một ngõ cụt, Satou Kazuma! Cậu không nhìn thấy sự sắp xếp của mọi người trên những con phố à!? Toàn bộ là để hướng cậu vào khu vực chỉ định. Thứ duy nhất ở trước cậu là...!”

Chính xác, thứ duy nhất xung quanh cái góc của thành phố này là một ngõ cụt với một bức tường cao ngăn cản mọi bước tiến.

Bất cứ ai cũng phải biết điều đó sau khi dành đủ thời gian ở trong thành phố này.

“Này, Aqua, nếu cứ như thế này bọn họ sẽ đuổi kịp chúng ta! Khụy xuống dưới bức tường và ném tôi bay qua nó! Tôi sẽ kéo cô lên một khi tôi ở trên đỉnh! Chúng ta có thể thoát ra bằng cách đó.”

“Tôi hiểu rồi, quả là một sáng kiến tuyệt vời! Vậy thì, kazuma, tại sao cậu lại không ném tôi lên!? Tôi sẽ kéo cậu lên khi nào tôi ở trên đỉnh của bức tường đó!”

“Đ-Đồ nhỏ nhen...”

Aqua nói ra điều đó mà không thèm chớp mắt.

Sau khi dành nhiều thời gian ở cạnh nhau, rõ ràng là cả hai chúng tôi có cùng một suy nghĩ. Khi tôi và Aqua lăn tròn cùng một lúc...

“Pant... pant... Có phải cuối cùng cậu cũng đã bỏ cuộc, Satou Kazuma...! C-Cậu có một tu sĩ khá giỏi ở đó.... Pant... Pant... Đó là một ma pháp hỗ trợ... Khá mạnh mẽ... pant Pant...”

Serena thở dốc lúc nhìn thấy chúng tôi dừng lại trong khi đang cố gắng lấy lại nhịp thở.

Sau đó, có vẻ như cô ta cuối cùng cũng nhận ra.

Chúng tôi không dừng lại vì chúng tôi bỏ cuộc.

Serena nhìn theo ánh mắt của chúng tôi.

.

.

Đúng ngay đó là...

.

.

“Chào mừng! Chúng ta đang chờ các người, những khách hàng thân mến! Thời tiết hôm nay rất đẹp, vậy nên ta và bà chủ đã quyết định mở một quầy hàng ngoài trời ở ngay tại đây!”

“Ah, chào mừng! Đúng như những gì Vanir-san đã nói, chúng ta đã có được khách hàng ngay cả ở một nơi như thế này!”

.

.

Wiz và Vanir, hàng hóa của họ được dàn trải trên một tấm thảm ở ngay cuối con hẻm.

— Tôi không muốn đối phó với con Quỷ nhìn thấu mọi việc này nữa.

Phần 7

“Nè, cô đang bán cái gì vậy? ... Thật ra, cô có sao không? Khói đang bốc ra từ đầu cô đó, cô biết chứ?”

“Vừa nãy Vanir-san đã mất kiểm soát, anh ta nói là ‘Ta vừa mới giải quyết được Bug Killerin, và cô lại mang về một đồng thứ kỳ lạ!’ ... Nhưng đừng lo lắng, Aqua-sama. Lúc nãy tôi vừa uống chút nước đường, vậy nên cơ thể tôi sẽ tự động hồi phục. Ngay cả khi những việc tồi tệ trở nên tồi tệ nhất, tôi có thể uống nước từ bất kỳ đâu... Ah, Aqua-sama, đó là vật phẩm mà Vanir-san đề nghị cho ngày hôm nay.”

Aqua ngồi xổm xuống bên cạnh Wiz và bắt đầu chọn những mặt hàng đang được trưng bày.

Trong khi hai người họ đang có một cuộc nói chuyện bình thường,

“Này, Vanirr, Điều này có nghĩa là gì? Anh vẫn chưa thỏa mãn sau khi lấy đi toàn bộ số tiền mà tôi có sao?”

“Có phải lần này chính ngươi là người đứng sau vụ này không? Không, thực ra. Ngươi đang định làm gì với việc mở ra một cửa hàng tại phía cuối một con hẻm, cái nơi mà ta đã bị truy đuổi đến? Lần này ngươi đã nhìn thấy được bao nhiêu hả?”

Serena và tôi quát Vanir.

Thành viên trong đoàn Hộ tống của Serena, những người vốn đang đuổi theo chúng tôi hiện tại đang đứng cách chúng tôi một khoảng ngắn.

Vanir cười lớn và trả lời

“Fuhahahaha! Coi nào, hai người không cần phải trở nên giận dữ đến như vậy. Hiện giờ, công việc của ta là kiếm tiền, vậy nên ta sẽ xuất hiện ở bất cứ nơi nào có mùi của tiền. Đừng lo, ta đã chuẩn bị những vật phẩm sẽ mang rất nhiều lợi ích đến cho cả hai người. Vì vậy, hai người có muốn xem qua không?”

Bỏ Vanir qua một bên, chúng tôi không thể nào bắt đầu đánh nhau trước mặt Wiz.

Tôi và Serena nhìn nhau và lẳng lặng đồng ý một thỏa thuận đình chiến tạm thời.

...Không, chờ đã, trong tình thế này, tôi có thể ném đi thỏa thuận của mình và gợi ý cho Wiz điều gì đang xảy ra không?

Với Vanir, Wiz và nữ thần Aqua ở đây, có một cơ hội tốt để nói rằng nó sẽ hoạt động theo ý tôi.

Vấn đề mà tôi không hoàn toàn chắc chắn là Wiz và Vanir cuối cùng sẽ đứng về phía ai.

Chúng tôi có thể có quan hệ khá tốt, nhưng tôi không có bất kỳ ý tưởng nào về mối quan hệ giữa họ và Serena. Thứ duy nhất tôi biết là họ từng là đồng nghiệp.

Trong quá khứ, Wiz từng vô cùng giận dữ khi cô ấy phát hiện ra một Quý Tướng khác, Hans, đã làm hại một con người bình thường.

Tôi nhớ là cô ấy đã nói thứ gì đó về việc Hans đã phá vỡ một số thỏa thuận mà cô ta đã lập ra với Quý Vương.

Tuy nhiên, nó chắc chắn an toàn khi nói hai người này không cùng làm việc với Serena để tấn công thành phố này—

“Này, đừng có nghĩ đến việc làm mấy thứ kỳ lạ ngay lúc này. Chúng ta hãy đình chiến trong hôm nay.”

Dường như hiểu được những điều mà tôi đang suy nghĩ, Serena thì thâm vào tai tôi.

... Đối phó với một kẻ địch thông minh như cô ta quả thực đúng là phiền phức.

“Giờ thì, hai người, đừng có đứng đó mà thì thầm với nhau mà hãy xem qua những sản phẩm của ta. Ngay cả khi không sử dụng ánh mắt nhìn thấu mọi việc của mình, ta chắc chắn một điều, sẽ có một thứ gì đó khiến cho hai người nhảy cẫng lên vì vui sướng.”

Serena và tôi bắn cho Vanir ánh mắt nghi ngờ sau khi nghe thấy lời mời mọc đáng lo ngại từ hắn ta.

Không ngạc nhiên về điều đó, Vanir mang ra một mảnh giấy.

“Đầu tiên là thứ này! Đây là bản hợp đồng tuyên bố ta sẽ không can thiệp dù cho cô đang âm mưu chuyện gì trong thành phố này—”

Serena giật nó đi trước khi Vanir có thể kết thúc câu nói của mình.

Nghĩ về điều đó, Vanir đã hứa là giữ bí mật về thông tin cá nhân của cô ta bởi vì trạng thái khách hàng của cô, nhưng hắn ta không hứa là sẽ không cản trở cô ta.

Quý tộc như Vanir dường như rất quan trọng với những hợp đồng. Chết tiệt, nếu như tôi biết điều đó, tôi sẽ giết nó cho bản thân mình...

“Nói đi, Vanir, ta chắc chắn có thể trả một cái giá cao hơn cô ta, vậy người có muốn bán nó cho ta không.”

“Này, này, tôi là người đến trước, người được phục vụ đầu tiên, Vanir, cái này giá bao nhiêu?”

“730,330 Eris?”

“Lại là toàn bộ số tiền của tôi à!? Tôi chỉ có thể tiết kiệm được bao nhiêu đó, đồ khốn nạn!”

Serena giận dữ hét lên khi cô ta ném túi tiền của mình cho Vanir.

“Cảm ơn vì sự hào phóng của bạn~!”

... Oh, đúng rồi.

“Ờ, phải rồi, Serena, cô vẫn còn nợ tôi một số tiền, đúng không!? Trả lại cho tôi ngay lập tức! Cô là người đã nói cô sẽ đối đầu với tôi như là một Quý Tước nếu như tôi một mình thách thức cô, nhưng giờ cô đã thất hứa và phái theo một đồng người để truy đuổi tôi, vậy thì trả lại cho tôi ngay lập tức!... Hehehe, với điều này, cô sẽ phải trả lại thứ mà cô vừa mua từ Vanir, đúng không?”

“T-Tên khốn... Chó chết! Này, anh kia!”

Serena gọi một trong số những Mạo Hiểm Giả của cô ta.

Với ánh mắt trống rỗng, người đàn ông đó tiếp cận Serena.

“Đưa cho tôi một chút tiền... Đây, nhiều đây đủ chưa!?”

Chết tiệt, tôi đoán là mình đã quá ngây thơ.

... Hmm, chò đã.

“...? ...Huh? T-Tôi đang làm gì ở đây...?”

“Tsk.”

Tên mạo hiểm giả bị lấy mất ví tiền lấy lại được ý thức của mình trong giây lát, và Serene tặc lưỡi khi nhìn thấy điều đó.

... Chà, nó không thú vị sao.

“Ummm, tôi có thể có chút thời gian của anh không?”

Với một tông giọng vui vẻ, Serena gọi tay Mạo Hiểm Giả đó.

“Thật kỳ lạ. Tôi khá chắc tôi đang ở... Ah, Cái gì vậy, Serena-san? Tại sao cô lại nắm mép váy của mình...”

Khi anh ta nói ra điều đó, Serena với khuôn mặt đỏ chót, nhắc váy của mình lên và cho tay Mạo Hiểm giả một góc nhìn tốt về cái gì đang ở dưới đó.

“Umm... Anh nghĩ gì khi nhìn thấy nó?”

“Cảm ơn rất nhiều! Cảm ơn rất nhiều! Cảm ơn r... ấ...”

Giờ đàn ông trở nên hoàn toàn phấn khởi trong giây lát, nhưng nhanh chóng, biểu hiện của anh ta được thay thế cùng một biểu cảm trống rỗng giống như thứ mà những người khác đang có.

... Oh, điều này thật sự rất thú vị.

Oh, cô có thấy điều đó không? Cô tu sĩ trông rất tao nhã thực sự đã làm một việc như vậy! Thật là một kẻ hư hỏng!”

“Celestina-san... Cô lúc nào cũng có chút nhạt nhẽo, nhưng từ lúc nào cô lại trở nên quá táo bạo...”

“Celestina? Cô biết tu sĩ đó sao?”

Nhìn thấy hành động của Serena, Aqua và Wiz vui vẻ buồn chuyện giống như những bà nội trợ lớn tuổi.

Bản thân Serena đã phớt lờ đi hai người bọn họ, thay vào đó cô ta trông có vẻ khó chịu hơn khi tôi dường như đã bắt kịp được hành vi của tên đó khi cô ta quay lại với Vanir.

“Này Vanir, với cái này, anh sẽ không còn cản đường tôi nữa, đúng không? Tôi có thể coi thứ này như một bản hợp đồng, đúng không?”

“Chính xác, chúng ta đã lập một hợp đồng. Đừng lo, quý tộc chúng ta hoàn toàn chắc chắn sẽ không phá vỡ một hợp đồng... Giờ thì, tên nhóc.”

Đúng vậy, nó có vẻ như bạn cần phải cảm thấy bạn nợ Serena điều gì đó để có thể bị khống chế bởi cô ta.

Do đó, nếu bạn cảm thấy khoảng nợ đã được trả bằng cách nào đó, không cần biết nó theo kiểu gì, sự khống chế của cô ta lên bạn sẽ bị phá vỡ.

Giống như thứ vừa xảy ra với tên đó khi Serena lấy ví tiền của hắn ta.

Lý do mà cô ta cho hắn ta xem quần lót của mình rất có thể là do sự bùng nổ của những tín đồ mà cô ta đã trải nghiệm sau cái sự cố với kỹ năng Bind của tôi.

Nó chắc chắn không phải là một phương pháp tồi tệ để làm cho ai đó nhanh chóng trở thành con rối của cô ta.

“Này, tên nhóc, ta đang chuẩn bị giới thiệu một số sản phẩm cho người.”

...hmm, nhưng, nghĩ về điều đó.

Những người vốn đã là con rối của cô ta đã lấy lại được ý thức trong một khắc khi nhìn thấy quần lót của cô ta vào lúc đó. Tại sao nó lại xảy ra?

“... Này, tên nhóc, cái tên đã ở bên ngoài đến đêm muộn để tận hưởng một số dịch vụ nhất định, thứ đã khiến cho hắn ta có được những ảo tưởng về hai cô gái ở tại biệt thự và gần như toàn bộ những phụ nữ đang có mặt tại đây —”

“Vâng, Vâng, Cho ta thấy món hàng! Người muốn ta mua cái gì, Vanir!? Ví của ta hiện giờ rất đầy, vậy nên ta sẽ mua bất cứ thứ gì mà người đề xuất!”

Phốt lò Serena, người đang trao cho tôi một ánh mắt vô cùng khinh bỉ, tôi di chuyển để kiểm tra những vật phẩm mà Vanir đã chuẩn bị...

“... Cái gì đây?”

“Cái cặp này chứa đựng ‘bộ sưu tập những thuốc phép vô dụng’ thứ mà bà chủ cửa hàng không có giá trị này đã mua trong quá khứ.”

Người vừa nói nó vô dụng.

“Ví dụ, đây là thuốc tăng chỉ số (Thay đổi). Nó được làm từ một loại thuốc tăng chỉ số thông thường, và nó có hiệu quả hơn rất nhiều những bản sao thông thường của nó.”

“... Và tác dụng phụ của nó?”

“Nó sẽ gia tăng một trong những chỉ số của người, và chỉ số được ghép đôi với nó sẽ giảm.

... Chỉ số được ghép đôi?

“VẬY, điều gì sẽ xảy ra nếu như ta uống nó?”

“Chỉ số sức mạnh của người sẽ tăng lên rất nhiều, nhưng bù lại chỉ số thông minh sẽ giảm đi.”

Tôi hiểu rồi.

“Nó có thể rất hữu ích cho những chức nghiệp chiến đấu ngoài tiền tuyến, những chức nghiệp không cần quá nhiều sự thông minh để làm công việc của họ...”

Tôi xoay lọ thuốc trong tay và để những suy nghĩ của mình phát ra thành tiếng. Cùng lúc đó, Serena nhìn chăm chăm vào cái chai trong khi ngẫm nghĩ.

“VẬY, nó sẽ giảm chỉ số thông minh xuống bao nhiêu?”

“Nó chắc chắn sẽ kết thúc với trí thông minh thấp hơn tu sĩ tóc xanh của tên nhóc này.”

Tôi trả lại lọ thuốc lại trong bao.

“VẬY THỨ NHỮNG THỨ NÀY THÌ SAO? ĐÂY LÀ PHẦN ĐẦU TIÊN CỦA BỘ SƯU TẬP NHỮNG LOẠI THUỐC PHÉP BỊ CẤM! THỨ THUỐC NÀY SẼ CHO PHÉP NGƯỜI THU HÚT QUÁI VẬT CHO ĐẾN CUỐI ĐỜI KHI NGƯỜI UỐNG NÓ! HOÀN HẢO CHO VIỆC THU THẬP ĐIỂM KINH NGHIỆM! HAY CÁI NÀY, THỨ SẼ TĂNG SỨC MẠNH MA THUẬT NHƯNG SẼ TIÊU DIỆT NAN TÓC CỦA NGƯỜI! HAY CÁI NÀY! THỨ SẼ LÀM GIẢM MA LỰC CỦA NGƯỜI VỀ KHÔNG NHƯNG SẼ TĂNG LEVEL CỦA NGƯỜI THEO TỪNG BƯỚC NHẢY VỌT! HAY LỌ THUỐC NÀY THU HÚT GIỚI TÍNH ĐỐI LẬP NHƯNG KHIẾN NGƯỜI BỐC MÙI NHƯ MỘT CON GOBLIN? HAY THỨ THUỐC KHỞI TẠO LEVEL THỨ HOÀN HẢO CHO NHỮNG KẺ KHỔ DÂM, NGƯỜI MUỐN LÀM DỊU ĐI SỰ HUẤN LUYỆN KHẮC NGHIỆT CỦA HỌ?”

“CHÚNG TOÀN LÀ NHỮNG SẢN PHẨM LỖI! TA KHÔNG CẦN CHÚNG!”

Ngay khi tôi xen vào theo phản xạ,

“HAY THỨ THUỐC SẼ CHỮA TRỊ HIỆU ỨNG TRẠNG THÁI CON RỐI?”

““CÁI GÌ?”” x2

Vanir vô tư đưa ra một vật phẩm mà hiện giờ vô cùng hữu ích với tôi.

“OH, CÓ VẼ NHƯ NÓ ĐÃ THU HÚT ĐƯỢC SỰ QUAN TÂM CỦA CẢ HAI NGƯỜI. ĐÂY LÀ LỌ THUỐC SẼ CHỮA KHỎI HIỆU ỨNG TRẠNG THÁI ĐỘC NHẤT ‘CON RỐI’. ĐIỀU ĐÓ CÓ NGHĨA, NÓ LÀ MỘT TRẠNG THÁI VÔ CÙNG HIẾM MÀ KHÔNG CÒN CON QUÁI VẬT NÀO CÒN TỒN TẠI CÓ THỂ GÂY RA. THEO NHƯ TA BIẾT, KẺ DUY NHẤT CÓ THỂ GÂY RA TRẠNG THÁI ĐÓ HIỆN GIỜ LÀ MỘT NỮ THẦN HẮC ÁM NHỎ NHỎI...”

“ĐỪNG CÓ ĐỂ CẬP TỚI REGINA-SAMA NHƯ LÀ MỘT NỮ THẦN HẮC ÁM NHỎ NHỎI!”

Lờ đi một Serena đang giận dữ, tôi lấy đi lọ thuốc từ tay của Vanir.

“ĐÂY CÓ PHẢI LÀ LỌ THUỐC DUY NHẤT MÀ NGƯỜI CÓ?”

Như để trả lời, Vanir chỉ tay về hướng Wiz.

Ở ngay đó, một hàng các loại thuốc được trưng bày trên tấm thảm mà Aqua hiện đang cúi xuống trước mặt nó.

Chết tiệt. Hoàn toàn chắc chắn thứ này là một sự hỗ trợ tuyệt vời, nhưng tôi tôi không thể ngăn mình cảm thấy thất vọng vì đã nhảy múa trong lòng bàn tay của Vanir suốt thời gian này.

Cô ta có thể là kẻ thù của tôi, nhưng chắc chắn Serena cũng đang cảm thấy tương tự.

Nhìn chằm chằm vào lọ thuốc, Serena nói một cách cay đắng.

“.. Không phải anh đã lập một bản hợp đồng là không cản trở tôi sao?”

“Fuhahahahaha, con quý nhìn thấu tất cả tuyên bố! Ngay cả khi những lọ thuốc đó rơi vào tay của tên nhóc này, chúng cũng sẽ không cản trở ngươi! Thực tế, sẽ có ngày mà ngươi cảm thấy biết ơn sâu sắc đến vì tên nhóc này có lọ thuốc đó ở trong tay. Giờ thì, tên nhóc, bộ sưu tập những lọ thuốc bị cấm, và lọ thuốc chữa trạng thái con rối ta vừa đưa cho ngươi là một dịch vụ miễn phí! Giờ thì đến sự kiện chính! Ngươi sẽ trả bao nhiêu để mua cho cái bọc đựng số thuốc này ngay chỗ đó...!”

Phát ra một tiếng cười ngây ngất, Vanir, một lần nữa tiến về cái bọc của số thuốc...

“Ah, Aqua-sama, cô đang làm gì vậy? những bình thuốc này hiện giờ có thể không có nhiều tác dụng, nhưng Vanir-san đã cẩn thận chuẩn bị nó từ buổi sáng. Cô không nên chọt ngón tay của mình vào nó.”

“Đừng quan tâm về nó, Cô đang bắt đầu có thể nhìn xuyên qua được dù chỉ một chút đó, cô biết không? Cô có uống đủ nước chưa? Thật tuyệt khi cô có rất nhiều lọ thuốc vô dụng ở tại đây ngay lúc này. Tôi sẽ biến hết toàn bộ bọn chúng thành nước sạch, vậy cứ thả lỏng và uống chúng để giải nhiệt.”

“Xin lỗi, Aqua-Sama. Cảm ơn rất nhiều... nhưng sức mạnh thần thành của Aqua Sama đang khiến tôi có chút tê liệt.

... ..

Cả ba chúng tôi rơi vào im lặng sau khi nhìn thấy những việc mà Wiz và Aqua đang làm.

Trong tất cả bọn họ, Vanir, sau khi dành ra rất nhiều nỗ lực để khiến tôi nhảy múa theo giai điệu của hắn, tự nhiên cứng đờ khi nhìn thấy điều đó.

“” ... Hí hí.”

“!”

Đây thật sự không phải là một vấn đề gây cười, nhưng vì một lý do nào đó, tôi và Serena đã cùng phát ra tiếng cười khúc khích.

Phần 8

“Fuhahaha! Fuhahaha! Lần này, ta thực sự đã quên mất ngươi! Đáng lẽ ra ta nên chăm sóc thứ nữ thần nhà xí như ngươi từ lâu rồi mới phải!”

“Ngươi nghĩ là ngươi có thể sao, Quý Mặt Nạ! Ta không biết loại hàng hóa nào mà ngươi đang cố bán cho Kazuma của chúng ta, nhưng

ngươi không thấy xấu hổ khi để mất đi sự bình tĩnh của mình chỉ vì mọi thứ không đi theo dự tính sao? Ngươi thật sự là một con quý thượng cấp à? Hay danh hiệu của ngươi chỉ là tự phong? Ngươi cảm thấy thế nào sau khi sản phẩm của mình bị hủy hoại hả? Coi nào, nói với ta! Điều này thật sự rất tuyệt! Kususu! Fukususu! ”

... ..

“Vanir Style Death Ray!”

“Reflect!

.

.

—Tôi đưa ngón cái chỉ về phía sau, nơi sự hỗn loạn vẫn đang diễn ra và thờ dài.

“... Này, chúng ta nên làm gì với hai người đó?”

“... Tại sao cậu lại hỏi tôi? Ngay từ đầu, cô tu sĩ đó là cái gì mà có thể chiến đấu với Vanir như vậy?”

Về cơ bản, cô ta là nữ thần. Về cơ bản.

Có vẻ như, Wiz đã dính phải đạn lạc, cô ấy bị đốt cháy và nằm xuống đất trong khi bốc khói.

Serena thờ dài.

“Chà, người duy nhất có thể ngừng bọn họ lại đã bị loại ngay lập tức, vậy nên thật sự chẳng có gì tôi có thể làm. Tôi không được xem là đặc biệt mạnh mẽ trong số các Quý Tướng... Aah, điều này làm tôi cảm

thấy thật ngu ngốc. Có vẻ như chẳng có điều gì tốt đẹp xảy ra nếu tôi dây dưa với cậu... Có quá nhiều kẻ kỳ lạ xung quanh cậu. Ngoại trừ Vanir và cái cô tu sĩ hiện tại đang đánh nhau với hắn ta trong khi vẫn giữ thế cân bằng, cậu còn quen biết rất nhiều kẻ nguy hiểm khác, đúng không?”

Tôi không thể bác bỏ điều đó.

Để bắt đầu, ở nhà còn có một cô gái điên loạn kiêu hãnh, mọi người ở Làng Hồng Ma, và cô em nuôi mạnh nhất thế giới.

Có lẽ đã nhận ra được điều gì đó từ biểu hiện của tôi, Serena rên lên “Uwah...” và co rúm lại một chút.

“Haizzz... Oh, được rồi, tôi sẽ từ bỏ thành phố này. Thật sự mà nói, tôi đã đánh giá thấp cậu. Tôi đáng lẽ nên tấn công cậu với toàn bộ sức mạnh ngay từ lúc bắt đầu.”

Nói ra điều đó, Serena thở dài thêm lần nữa.

Ánh mắt của u ám của cô ta đang tập trung vào trận đánh giữa Aqua và Vanir trong suốt thời gian này.

...Chà, tôi có thể hiểu suy nghĩ của cô ta đến từ đâu.

Ngay cả tôi cũng không muốn nghiêm túc chọn cái đám lố bịch như thế này làm đối thủ.

“Con nữ thần khốn kiếp, hôm nay, ta sẽ bắt ngươi bồi thường vì toàn bộ số thuốc phép mà ngươi đã khiến cho nó trở nên vô dụng!”

“Ahahaha! Con quỷ đã tin rằng lúc nào mọi chuyện cũng sẽ đi theo đúng như kế hoạch của nó, chỉ để lần nào hi vọng của nó cũng bị thổi

ngay đi vào thời điểm cuối cùng! Ta sẽ không bồi thường cho ngươi!
Thật ra, ta đã biến thứ thuốc phép vô dụng của ngươi thành thứ nước
ngon lành của Aqua xinh đẹp, đáng lẽ ra, ngươi mới là người nên trả
tiền cho ta!”

“Sao ngươi dám bắt chước ta! Những lời đó là thương hiệu của ta!
Được rồi! Ta sẽ đập ngươi một trận như tử và moi đến những đồng
xu cuối cùng mà ngươi có!”

...Vâng, tôi có thể hiểu tại sao cô ấy lại nghĩ như vậy.

Chà, mọi việc sẽ rất tốt nếu như nó kết thúc tại đây.

Sau cùng, tôi đã trả thù cho Aqua về những gì khiến cô ta đau khổ
vào mấy ngày trước.

... ..

Không, chờ đã!

Tôi không đá cô ta vì Aqua đã trở nên chán nản hay gì cả.

Những việc tôi làm không hề liên quan tới con nữ thần vô dụng đó.
Tôi làm điều đó chỉ để giải quyết cái cảm giác khó chịu đang diễn ra
trong dạ dày của mình, thế thôi.

Tôi không gây chiến với một Quý Tướng chỉ vì Aqua trông có vẻ buồn
rầu một cách lạ thường.

Khi tôi cứ nhắc đi nhắc lại điều đó với bản thân, tôi nói với Serena

“Vậy là chúng ta đã thấu hiểu lẫn nhau, đúng không? Để tôi nói lại
lần nữa, tôi hoàn toàn không có hứng thú với Quý Vương, vì vậy
không cần phải xem tôi như là một mối đe dọa. Thành thật, kể cả khi

cô nói với tôi là Quý Vương và nhân loại đang ở trong cuộc chiến quyết định vận mệnh của thế giới đi chăng nữa, trong khi tôi đang sống ở một thành phố thanh bình như thế này, nó thật sự không ảnh hưởng gì đến tôi. Nghiêm túc mà nói, nếu như cô để cho tôi yên, tôi sẽ không gây ra bất cứ rắc rối nào cho cô.”

“Vâng, vâng, tôi hiểu rồi. Tôi sẽ nói với Quý Vương không chỉ cậu mà cả thành phố này đều không đáng để chú ý, vậy nên cậu không cần quá lo lắng về nó. Và tôi cũng sẽ rời khỏi thành phố này. Như vậy là được rồi chứ gì?”

Tôi thả ra hơi thở mà mình đang kiềm giữ.

“Đúng vậy, vậy thì, cứ thỏa thuận vậy đi... Haizzz. Cô nói cô không phải là một người mạnh mẽ giữa các Tướng Lĩnh, cho dù vậy, tôi đã thật sự hoảng hốt và đổ mồ hôi lạnh khi đối mặt với cô. Từ đầu, thay vì xông thẳng đến một người có chức nghiệp yếu nhất như tôi, một Tướng Lĩnh nên hành động đúng với vị trí của mình và thực hiện những kế hoạch lớn...”

Tôi bắt đầu càu nhàu về tất cả những sự lo lắng đã đè nặng lên thần kinh của mình trong mấy ngày vừa qua.

“Vâng, cũng không dễ dàng gì. Mặc dù bây giờ tôi thực sự không quan tâm đến nó... Haizzz, tôi không trông mong việc này... Có thể phần của cậu thì đã xong, nhưng về sau tôi vẫn phải báo cáo với Quý Vương.”

Serena tỏ vẻ bức tức khi nhìn vào cái cảnh quý vật và nữ thần đang đánh nhau, cô ta cũng bắt đầu càu nhàu.

“Một là thuyết phục cậu gia nhập với chúng tôi, hai là giết cậu. Đó là những mệnh lệnh ban đầu được đưa ra nhắm tới cậu... Chà, tôi sẽ nói với cậu điều này. Sự thật là, tôi không thực sự mong muốn phải va chạm với cậu. Tôi sẽ quên đi chuyện cậu làm lộ phần dưới của tôi cho một nửa thành phố này, vì vậy cậu cũng hãy quên những thứ đó đi, được chứ?”

Serana rút ra một tẩu thuốc nhỏ và dường như thứ được đặt bên trong đó là thuốc lá từ nếp gấp trên áo choàng của cô ta.

Sau khi châm nó với một vật phẩm rất quen thuộc, cô ta nhấp một hơi thật sâu trước khi quay sang tôi.

“Với điều này, cậu sẽ không còn bị nhắm đến bởi quân đội Quỷ Vương nữa. Oh, một điều nữa, bạn đồng hành của cậu. Tên của cô ta là Megumin, đúng không? Có một phần thưởng khá lớn cũng được treo trên đầu của cô ta, vì vậy tôi sẽ giải quyết vấn đề đó cho cậu.”

Nghiêm túc sao? Nó xảy ra từ lúc nào vậy?

Mặc dù, em ấy chắc chắn sẽ rất hạnh phúc khi biết được quân đội Quỷ Vương đang treo thưởng cho cái đầu của em ấy...

“Oh, xin hãy làm việc đó. Oh, chờ đã, không phải tôi cũng có thứ gì đó giống như vậy sao? Nếu có phần thưởng cho cái đầu của tôi, xin cô cũng hãy chăm sóc cho vấn đề đó.”

“Vâng, vâng, để đó cho tôi. Tôi sẽ giải quyết nó.”

Serana thở ra một đám khói, theo một cách nào đó trông có vẻ khó chịu trước khi đưa tẩu thuốc lên miệng của mình thêm lần nữa.

“... Haizz. Cậu biết đấy, cậu nên biết ơn tôi nhiều hơn một chút, đúng không?”

Ánh mắt của cô ta vẫn tập trung vào Aqua và Vanir khi nói ra điều đó.

“Ồ, vâng, cảm ơn. Nhưng, để việc đó qua một bên, đằng nào thì, chỉ là cô định làm gì với thành phố này. Đây chỉ là thành phố của những tân thủ...”

... Chờ một chút.

.

.

Cái cảm giác kỳ lạ này là gì

.

.

“... Cậu cuối cùng đã nói ra điều đó.”

Serena vẫn không quay qua để nhìn tôi.

Cô ta nói trong khi thở ra một làn khói tím.

... Tôi đã nói nó? ... Tôi đã nói cái gì?

Tại sao cơ thể tôi lại cảm thấy rất kỳ lạ...? Đầu tôi sao cứ cảm thấy mờ lung quá...

... Ah...

“Chà, chà, cậu thật sự là một cái gì đó. Cậu đã phát hiện ra cái cách mà sức mạnh của tôi hoạt động, đúng không? Cậu có thể là người đầu tiên gần như tìm ra được hình dáng thật sự của sức mạnh đó.”

... Chết tiệt... Tên tiểu nhân bản thủ...!

Tôi đã lơ là phòng bị vì Vanir và Aqua vẫn đang đánh nhau như bình thường...

“Cậu muốn biết tôi định làm gì với cái thành phố của tân thủ này , đúng không? Đây, tôi sẽ nói hết tất cả cho cậu nghe, vì vậy cậu hãy biết ơn tôi, rõ chưa? Cậu đã hỏi, vậy nên, đương nhiên tôi sẽ trả lời. Tôi đã nghe theo yêu cầu của cậu, do đó cậu nợ tôi vì điều này, đúng không?”

Chết tiệt... chết tiệt...

Này, dừng lại! Đừng có nói thêm bất cứ điều gì nữa!

Tôi muốn nói ra điều đó, nhưng không hề có một từ nào phát ra từ miệng tôi.

Không chỉ mỗi cái miệng, và cả toàn bộ cơ thể tôi đang trở nên chậm chạp.

“Ồ hèn! Dừng việc sử dụng Wiz như một chiếc khiên ngay đi!... Này, thật ra, hiện giờ ngươi có nghĩ là Wiz thật sự có thể nhìn xuyên qua không?”

“Vậy thì đừng có xả ma pháp thanh tẩy ra xung quanh nữa!... Không, không, điều này đã đưa mọi chuyện đi quá xa. Đó là một dấu hiệu cảnh báo. Với cái đà này, bà chủ sẽ thật sự biến mất.”

“C-C-Chúng ta nên làm gì đây!? Thật đấy, chúng ta làm gì giờ!? Nếu tôi thi triển ma pháp hồi phục lên cô ấy, cô chỉ biến mất nhanh hơn thôi!”

“Có một chút nước đường trong cái giỏ đằng kia, vì vậy hãy để cho bà chủ uống một ít. Nó thường có tác dụng. Cô ấy sẽ quay trở lại ngay lập tức như một con rắn sau khi lột da... chắc vậy.”

Vanir và Aqua hiện đang hoảng loạn vì Wiz gần như đã trở nên hoàng toàn trong suốt.

Ngay lúc đó.

—Serena cuối cùng cũng quay lại đối mặt với tôi.

Một nụ cười đắc thắng nở ra trên khuôn mặt của cô.

“Sự thật là, không lâu nữa trong tương lai, quân đội sẽ gửi một sư đoàn đến thành phố này. Nhưng, chà, thành phố này là thành phố cách xa tiền tuyến nhất. Chúng tôi không thể điều hành toàn bộ đội quân xuyên qua cả quốc gia để đến thành phố này. Tuy nhiên, chỉ một lượng nhỏ các đơn vị, được lên kế hoạch để gửi đến đây thông qua Teleport. Nhưng, chà, với một thành phố của tân thủ, nó còn nhiều hơn là đủ.”

Này, dừng lại! Đừng có nói nữa!

“Cậu có biết về thiên thần sa ngã, Duke không? Hẳn ta đã mất tích khi đến thành phố này một thời gian trước.”

...?

Oh, đúng rồi, tên đó đã nói về điều gì đó như là trở thành Quý Tướng để rồi thách đấu Wiz chỉ để bị tiêu diệt.

“Có vẻ như cậu biết. Có thể nào là cậu đã chăm sóc luôn cả hấn ta không? Chà, chúng tôi đã nhận được một tin nhắn từ hấn trước khi hấn biến mất, cảnh báo chúng tôi là hãy cảnh giác với cậu.”

Tên khốn đó. Hấn ta thực sự đã làm thế.

Mặc dù, vâng, hấn ta đã nói điều gì đó như vậy. Một cái gì đó về việc thành phố này sẽ trở thành mục tiêu ưu tiên hay sao đó.

Vậy lý do mà thành phố này đang bị tấn công là vì tôi sao?

Không, hiện giờ tôi không thể quan tâm đến điều đó. Nếu tôi nghe thêm bất cứ điều gì nữa, nó sẽ trở nên rất tệ.

“Ah, đừng có hiểu nhầm. Thành phố này đã được đặt làm mục tiêu trong một thời gian dài. Ngay cả trước khi những Tướng Lĩnh bắt đầu biến mất và những mục tiêu treo thưởng cao cũng bắt đầu bị tiêu diệt.”

Dừn— ...!

“T-Tại sao...?”

Hiện giờ, tôi không thể kiểm soát tốt cơ thể của mình, nhưng tôi vẫn ép những từ đó ra khỏi miệng.

Tôi biết là, nếu như Serena nói cho tôi bí mật lớn lao của cô ta, quá trình khống chế sẽ diễn ra nhanh hơn nữa.

Tôi biết điều đó, nhưng...

“Bởi vì đây là thành phố của những Mạo Hiểm Giả non trẻ. Bởi vì đây là thành phố của những tân thủ. Tôi có thể là một Quý Tướng, nhưng tôi vẫn là một con người. Thậm chí tôi còn từng là một Mạo Hiểm Giả, cậu không biết à? Và đương nhiên, khi trôi bấp bênh trở thành một Mạo hiểm Giả, tôi được hướng dẫn ở thành phố này. Tất cả mọi người đều nhận nhiệm vụ đầu tiên ở trại. Đây là thành phố của những tân thủ, Axel. Những coi quái vật yếu nhất trên toàn bộ thế giới được chăn nuôi một cách có chủ đích và được cho phép hình thành một quần thể sinh sản tại nơi này. Một thành phố có ý nghĩa đặc biệt để nuôi dưỡng những tân binh Mạo Hiểm Giả.”

Nó giống như là thành phố khởi đầu ở trong trò chơi.

Nó được cho là thành phố khởi đầu, nhưng vì một vài lý do, tôi đã phải trải qua rất nhiều khó khăn ở trong thành phố này.

“Sau đó, điều gì sẽ xảy ra nếu như nơi này bị hủy diệt? Gonlin được xem như một mục tiêu huấn luyện chuẩn mực, nhưng cả những lỗi kiểm rí sét của chúng cũng là một mối nguy hiểm với những Mạo Hiểm Giả tân binh lần đầu bước chân ra bên ngoài cổng thành. Cóc không lồ có thể bị đánh bại miễn sao cậu có đủ người đứng về phía mình, và nơi duy nhất mà chúng sinh sản là ở đây. Nếu như thành phố này không tồn tại, chính xác thì những Mạo Hiểm Giả tân binh sẽ đi đâu để tập luyện?”

... Tôi hiểu rồi.

“Cậu đã hiểu , phải không?Ngoài vài trường hợp ngoại lệ như Hồng Ma Tộc với phương pháp huấn luyện bí ẩn của họ, toàn bộ những Mạo Hiểm Giả nổi tiếng đều bắt đầu ở thành phố này. Bọn chúng

năng cao level của mình tại nơi đây trước khi di chuyển đến những thành phố khác. Trừ phi bọn chúng có một lý do đặc biệt, gần như toàn bộ những Mạo Hiểm Giả đều ở lại thành phố này cho tới khi bọn chúng đạt tới một cấp độ nhất định. Và những kẻ đó sau cùng lại sẽ đối đầu với chúng tôi.”

Tôi không thể nghe thêm bất cứ thứ gì về điều này nữa...

“Hiện giờ những kẻ mang cái tên kỳ lạ đã ngừng xuất hiện, nếu thành phố này cũng biến mất, việc tuyển dụng những Mạo Hiểm Giả sẽ hoàn toàn chấm dứt... Cậu có biết kẻ mạnh nhất trong số những Quỷ Tướng là ai không? Đó không phải là con gái của Quỷ Vương à? Cô ta hiện đang lên một kế hoạch tấn công với quy mô lớn lên những pháo đài dọc theo tiền tuyến và thủ đô. Thứ chắc chắn sẽ gây ra thương vong đáng kể cho những Mạo Hiểm Giả... Và, nếu như những kẻ đó tuyệt vọng giữ vững phòng thủ trong khi chờ quân tiếp viện tới, và nghe được khu vực huấn luyện cho những Mạo Hiểm Giả mới, thành phố Axel đã bị hủy diệt...”

...Tinh thần của họ tự nhiên sẽ phải chịu một sự đã kích rất lớn.

Trong thế giới tràn ngập những con quái vật, ai biết được sẽ tốn bao nhiêu năm để xây dựng lại một thành phố

Aah... Ý thức của tôi đang...

“... tôi đoán là cậu đã gần đến giới hạn. Sức mạnh này không phải là một lời nguyền. Không cần biết cậu là loại người gì, không có chuyện cậu có thể chống lại nó. Đặc biệt với một kẻ như cậu. Nhưng đừng lo lắng, nếu như tôi ban cho cậu một mệnh lệnh mà cậu thật sự rất ghét, cậu vẫn sẽ có thể chống lại nó. Tuy nhiên, nó có thể sẽ khiến cậu vô

cùng đau đớn. Nhưng chúng ta đang nói về cậu. Tôi dám chắc cậu sẽ không đơn giản chịu trận và trở thành con rối của tôi... Bây giờ, để tôi tận hưởng việc tìm ra chính xác cậu sẽ chống lại mệnh lệnh của tôi nhiều đến mức nào...”

Serena cười một cách vui vẻ.

Và cuối cùng, suy nghĩ của tôi đã ngừng lại hoàn toàn...

.

.

— Tại một góc rất nhỏ trong ý thức của tôi, tôi nghe được giọng nói dịu dàng của Serena.

“Bây giờ, hãy lắng nghe thật kỹ... Cậu đang cảm thấy thứ gì đó ở trong sâu thẳm trái tim của mình, đúng không? Đó là tất cả sự sỉ nhục, bất công và chế giễu mà cậu đã phải chịu đựng... Nghĩ lại đi. Cậu đã bị coi thường bởi người dân trong thành phố này đúng không? Có bao giờ cậu bị cười nhạo vì sở hữu chức nghiệp yếu nhất? Những đồng đội của cậu có bao giờ làm chậm chân hay cản trở cậu không?”

Những lời đó mang theo sự ngọt ngào chảy vào ngực tôi.

“Vâng, tại sao cậu luôn phải dọn dẹp rắc rối của mọi người? Không cần phải giữ kẽ lâu thêm một chút nào nữa. Vứt đi những hạn chế, thương thức, lương tâm, đạo đức của cậu. Vứt hết chúng đi... Bây giờ, là lúc cậu cùng tôi trả lại mối thù của mình. Sớm thôi, bạn bè của tôi sẽ tập trung tại thành phố này. Khi thời điểm đó đến, cậu sẽ giúp chúng tôi cùng với những con rối khác. Giờ thì, đã đến lúc cho sự

phục thù của cậu. Trả thù những người dân của thành phố này và những đồng đội cũ của cậu—!

.

.

“—Wiz, cô có ổn không? cô có biết tôi là ai không?”

“...? Aqua-sama? Và Vanir-san? Có chuyện gì sao? tại sao hai người lại ở gần tôi đến như vậy?”

“Hmm, nếu như cô không nhớ chuyện gì đã xảy ra, vậy thì không cần phải lo lắng. Tốt nhất là cô không nên ép bản thân mình phải nhớ đến nó.”

“Đ-Đúng vậy! Nếu như cô không nhớ, có lẽ tốt nhất là đừng nên tập trung vào nó.”

Aqua, ngồi xõm xuống bên cạnh Wiz, người đang nằm trên mặt đất, sau đó đứng dậy rồi đi về phía tôi.

“Kazuma! Chúng ta nên sớm quay về nhà thôi. Nó rất đáng sợ khi Darkness và Megumin lục tung khắp căn nhà như những con gấu khi cậu đi ra ngoài. Hãy quay về nhà và làm hai người đó bình tĩnh trở lại.

Cô ta tiếp cận Serena-sama mà không hề có chút cảnh giác nào rồi đưa tay về phía tôi...

... Tôi khéo léo tránh lấy bàn tay đang đưa ra của Aqua và gạt nó đi.

“...?”

Aqua nghiêng đầu và trao cho tôi ánh mắt bối rối.

Serena-sama dường như đang thực sự thích thú khi nhìn thấy biểu hiện của cô ta.

Ngài ấy đứng thẳng vai và nói với một tiếng cười

“Người đàn ông này đã nói là anh ta không muốn quay lại với các người nữa. Anh ta muốn trở thành đồng đội của tôi. Nó có đúng không, Kazuma? Anh không cần những lọ thuốc đó nữa, đúng không? Coi nào, nói với họ đi.”

Để đáp lại những lời nói của Serena-sama, tôi trả lời.

“Tôi sẽ trở thành tín đồ của Regina. Bắt đầu từ bây giờ tôi sẽ cùng làm việc với Serena-sama, vì vậy hãy gửi lời chào đến những người còn lại dùm cho tôi.”

Ghi chú

cái điệu cười trêu chọc của Aqua, kiểu giả bộ phát ra tiếng cười ấy.

Phần 9

Serena-sama, người đang bước đi trước mặt tôi trong khi đang suy nghĩ về một vấn đề nào đó.

Ngài ấy đang nghĩ về cái gì? Có phải thứ gì đó đang làm ngài ấy bận tâm, tôi tự hỏi?

... Ngay lúc đó, Serena-sama đột ngột dừng lại và xoay người để đối diện với tôi.

“Nói đi, hiện giờ cậu đang nằm dưới sự điều khiển của tôi, đúng không? Cậu sẽ làm bất cứ điều gì tôi nói, đúng chứ?”

Tại sao ngài ấy phải hỏi tôi một điều rõ ràng đến như vậy?

“Đương nhiên, Serena-sama. Kể cả nếu ngài yêu cầu tôi giữ lấy ngực của ngài thay cho áo ngực suốt cả một ngày, tôi vẫn sẽ vui vẻ phục tùng.”

“A-Ah, là vậy sao... Tôi sẽ không đưa ra cho cậu một mệnh lệnh nực cười đến như vậy, cho nên đừng lo lắng. Không hề có những con ròi nào khác từng tuyên bố là sẽ gia nhập giáo phái Regina, nên tôi chỉ... Nhưng thôi, không cần phải bận tâm về điều đó đâu.”

Serena-sama xoay người lại rồi tiếp tục bước đi.

Sau đó, với một tông giọng như thể ngài ấy đã kiềm nén trong một thời gian dài, ngài ấy thì thầm.

“... Cuối cùng...”

Nó là một giọng nói chỉ vừa đủ để tôi có thể nghe thấy.

“Cậu có biết tôi đã phải chờ đợi bao lâu cho thời điểm này không!? Cậu có bất kỳ ý tưởng nào về việc, tôi đã phải chịu đựng bao nhiêu sự xấu hổ gây ra bởi quân đội Quý Vương sau khi Regina-sama bị bắt và phóng ẫn bởi Hồng Ma Tộc không!?”

“Thưa không, tôi không biết.”

“Là vậy sao? Vậy thì cứ im lặng và lắng nghe! Vài năm trước, vì một lý do nào đó mà phong ấn của Regina-sama đã bị phá vỡ. Và tôi gần đây đã lấy lại được sức mạnh của mình. Rồi một ngày, một việc bất

ngờ đã xảy ra, sức mạnh mà Regina-sama ban cho tôi đột nhiên tăng lên rất nhiều lần! Đúng vậy, Regina-sama đã ban cho tôi, người đã đấu tranh rất lâu cho phước lành của ngài ấy!?

“Không phải là vì, tại thời điểm đó, chỉ có một mình ngài ở trong giáo phái Regina sao?”

“Tôi đã bảo cậu im lặng mà lắng nghe mà! Hiện giờ tôi đang có tâm trạng tốt, vậy nên đừng có mà phá hỏng nó!”

.

.

—Sau khi nói với mọi người là tôi đã gia nhập giáo phái Regina.

Aqua khóc lóc và rên rỉ về một cái gì đó, nhưng Serena lại nở nụ cười đắc thắng trước khi dẫn tôi đi, và chúng tôi nhanh chóng rời khỏi khu vực đó.

Tình cờ, tôi đưa lọ thuốc chữa khỏi trạng thái con rối cho Aqua để chặn họng cô ta lại.

Không có vẻ gì là Aqua biết về tác dụng của lọ thuốc đó, tuy nhiên.

Giờ tôi đã trở thành cấp dưới tôn sùng Serena-sama, không có lý do gì mà tôi phải có thứ vật phẩm nguy hiểm đến như vậy.

Sau khi chia tay, dường như Serena đã bắt đầu tìm kiếm một căn cứ mới dành cho việc hoạt động, khi mà giờ đây ngài ấy đã có một con tốt hoàn hảo trong hình dạng của tôi.

Ngoài ra, có vẻ như ngài ấy đã buông lỏng sự kiểm soát của mình với những Mạo Hiểm Giả khác để tập trung vào tôi nhiều hơn. Phòng trường hợp.

Ngài ấy đã nói về khả năng kiểm soát hay cái gì đấy.

Có lẽ lượng người mà ngài ấy có thể khống chế trong một lần là giới hạn.

Và nếu như ngài ấy đã đặt rất nhiều nỗ lực vào tôi, điều đó có nghĩa là ngài ấy cần năng lực của tôi nhiều đến như vậy.

Khi tôi bước đi phía sau Serena, người đang ở trong tâm trạng rất tốt, tôi hỏi ngài ấy một câu nhạy cảm.

“Tình cờ thay, Serena-sama, điều kiện để giải thoát trạng thái con rối lên tôi là gì?”

Serena-sama dừng lại ngay lập tức khi nghe thấy câu hỏi của tôi.

“... Cậu thật sự đã bị thao túng, đúng không? Tại sao cậu lại cần phải biết thông tin đó?”

Ngài ấy nói với một giọng điệu gay gắt mà không hề xoay lại.

“Không có gì quan trọng, nhưng nó khá là rắc rối nếu như tôi được phóng thích khỏi sự thao túng của Serena-sama. Tôi đơn giản chỉ muốn giữ mình tránh xa khỏi những trường hợp có thể khiến tôi được phóng thích.”

Tôi bình thản trả lời, và Serena xoay người lại trong ngạc nhiên.

Cuối cùng, ngài ấy dùng hai tay giữ chặt khuôn mặt của tôi và nhìn chăm chăm vào nó.

“... Cậu...? ...Đúng vậy, tôi có thể cảm thấy sức mạnh của Regina-sama tỏa ra từ cậu. Chuyện gì đang xảy ra ở đây vậy? Có thể nào là nó? Có phải tôi đã đặt quá nhiều sức mạnh vào nó và cường hóa quá trình tẩy não...? Thay vì trở thành một con rối. Nó giống như tôi đã thu được một thuộc hạ tận tụy có khả năng độc lập trong suy nghĩ... Ờ thì, không vấn đề gì. Nó khá phù hợp với mục đích của tôi. Cứ giữ nó như vậy.”

“Tất nhiên, Serena-sama.”

Ngài ấy gật đầu hài lòng với câu trả lời ngay lập tức của tôi.

“Rất tốt, tôi sẽ nói với cậu. Điều này cũng sẽ hữu ích cho cậu. Đầu tiên, nếu như cảm giác về việc cậu nợ tôi một cái gì đó bị thay đổi, nhưng cậu đã biết về đó đó. Tiếp theo là đức tin mạnh mẽ... Cậu biết đấy, cái lúc mà cậu bó tôi lại và phơi bày quần lót của tôi cho những con rối, bọn họ đã lấy lại được ý thức ngay lập tức, đúng không? Những sự kiện kiểu ‘vô tình có thứ gì tốt xảy ra’ thứ mà khiến cho mọi người cảm ơn vị thần mà họ thờ phụng là đặc biệt nguy hiểm. Tôi không biết cậu đang tôn thờ loại thần nào, nhưng hãy lưu ý đến điều đó.”

“Đừng lo lắng, người mà tôi thờ phụng là Regina-sama. Nếu có thứ gì gọi dục xảy ra khi ngài đi ra ngoài để thực hiện công việc thường ngày của mình, người mà tôi cảm ơn sẽ chính là Regina-sama.”

“L-Là vậy sao...? Đừng tự ép bản thân. Không hề có bất kỳ ai không đặt niềm tin vào một cái gì đó. Nó không cần phải hướng về thần linh, kể cả những quan niệm hướng về quý vật hay một Nữ Thần Hắc Ám

vẫn có tác dụng. Cậu tôn thờ những gì trước khi bắt đầu tôn thờ Regina-sama?”

“Thưa không, tôi không tôn thờ bất cứ điều gì.”

“Haha, tôi hiểu rồi. Tốt thôi, cậu không cần phải nói với tôi nếu như cậu không muốn. Hãy hòa hợp tốt với nhau, cộng sự.”

Serena-sama đã gọi tôi là cộng sự.

Tôi sẽ phải thật sự làm những việc mang lại lợi ích cho ngài ấy.

.

.

Chúng tôi đang đứng trước bậc thang của một nhà trọ trông có vẻ cao cấp.

“Được rồi, hôm nay chúng ta sẽ ở lại đây. Nó có hơi đắt tiền, nhưng thỉnh thoảng một lần thì vẫn ổn. Kazuma, đi trả tiền đi.”

“Tôi từ chối.”

Tôi ngay lập tức từ chối yêu cầu của Serena.

“... Cậu vừa nói cái gì?”

“Tôi nói tôi từ chối. Nếu tôi phải trả tiền cho việc ngài ở lại đây, cảm xúc của việc tôi nợ ngài một cái gì đó sẽ được giải quyết. Sự khống chế đang tác động lên tôi cũng sẽ ngay lập tức bị xua tan.”

“Aah... đúng vậy... Nhưng, Tuy nhiên.... O-Oh, thì...”

Serena-sama có vẻ như đang nghĩ về điều gì đó khi ngài ấy lấy ví tiền của mình ra.

Và trong ví tiền của ngài ấy là...

“Ah! Chết tiệt, tôi đã quên là tên Vanir đó lại lấy hết tiền của tôi một lần nữa! Này, kazuma, tôi không quan tâm nếu như nó xóa bỏ hiệu ứng khổng chế hay cái gì nữa, chỉ cần cho tôi mượn một chút tiền! Tôi sẽ trả vài con rồi để tăng cường sự kiểm soát của mình lên cậu. Chỉ với việc cho tôi mượn một chút tiền sẽ không...”

“Ngài không thể làm điều đó, Serena-sama! Trở nên tự mãn như vậy là đặc biệt nguy hiểm! Toàn bộ những kẻ xấu mà tôi biết ở trong manga hay game luôn luôn thua cuộc bởi vì họ trở nên tự mãn vào thời khắc cuối cùng. Đừng lo, tôi chỉ việc đi mượn một chút tiền từ những người ở chỗ đó.”

“M-Manga? Game? ...O-Oh, được thôi, cảm ơn... Ah, nhưng, nó không phải sẽ xóa đi cảm giác đang mắc nợ của cậu luôn sao...?”

Bỏ lại Serena-sama, người đang lăm bắm điều gì đó ở phía sau, tôi tiến đến chỗ một vài Mạo Hiểm Già tình cờ đang lảng vảng xung quanh lối vào.

“Xin lỗi, tôi có thể làm phiền anh một chút không? Như anh thấy đấy, Serena-sama đang có một chút rắc rối về vấn đề tiền bạc và hiện giờ không có khả năng chi trả cho nhà trọ. Ngài ấy rất nghèo và chỉ có vài kỹ năng sống sót, vì vậy, anh có thể cho ngài ấy chút thương hại và tặng chút tiền phúng điếu cho ngài ấy không?”

“Eeh!?”

Serena thốt lên một cách ngạc nhiên sau lưng tôi.

Tay Mạo Hiểm Giả trước mặt tôi lấy ví tiền của mình ra mà không có lấy một lời phàn nàn.

“Serena-sama đang gặp rắc rối sao? Để đó cho tôi, tôi sẽ cho Serena-sama nghèo khổ... Serena-sama? Tại sao tôi lại gắn -sama vào tên của cô ấy? ... Ah, kệ đi. Đây, nghiêm túc đấy, một tu sĩ nghĩ cái gì mà lại đi xin tiền? Xin hãy làm việc chăm chỉ, Serena-san.”

“Ah... U-Um... Cảm ơn rất nhiều.”

Serena-sama nói ra điều đó trong khi đỏ mặt.

Tay mạo hiểm giả trao cho tôi một số tiền nhỏ trước khi biến đi đến chỗ nào đó.

Có vẻ như tay Mạo Hiểm Giả đó là một trong những tín đồ của Serena-sama.

Sự khống chế của hắn ta vừa bị phá vỡ, nhưng nó không phải là một vấn đề.

Sau tất cả, Serena-sama đã có tôi.

“Aah... Người đàn ông đó là một Mạo Hiểm Giả khá lành nghề... Ờ thì. Coi nào, Kazuma, nhanh đi thuê phòng với số tiền đó đi.”

“Đã rõ. Nhưng trước đó...”

Trước khi rời đi đến quầy lễ tân, tôi tiếp cận một Serena trông có vẻ mệt mỏi.

Và chụp lấy cặp núi đôi phong phú của ngài ấy với cả hai tay.

Sau đó, tôi lặng lẽ bắt đầu nắn chúng

... ..

Tôi giữ im lặng và nhìn chăm chăm vào đôi mắt của Serena-sama trong khi hưởng thụ cảm giác mềm mại trong lòng bàn tay mình.

.

.

Đột nhiên, hai tay tôi bị hất ra bởi Serena-sama.

.

.

“T-T-Tên khốn!? C-Cậu đang làm cái gì vậy hả!? Cậu vừa làm cái gì vậy hả!?”

Bước lùi trong hoảng loạn, Serena hét lên mà không thèm quan tâm đến những người đang ở xung quanh chúng tôi.

“Bình tĩnh, Serena-sama. Ngài đang thu hút sự chú ý.”

“Tôi mới là người nên nói điều đó! Đúng vậy, mọi người đang nhìn! Cậu đang làm cái gì vậy hả!? Tại sao cậu lại đột ngột nấn ngực của tôi!”

Thật là một câu hỏi kỳ lạ.

“Ngài đang nói cái gì vậy? Tôi vừa đi mượn tiền vì lợi ích của ngài, ngài có biết không? Nói cách khác, cảm giác về nghĩa vụ mà tôi đang giữ đối với ngài đã trở nên yếu đi. Do đó, nếu như tôi không được trả công bằng một cách nào đó, tôi sẽ được giải thoát khỏi sự khống chế.

Nhưng, hiện giờ, Serena-sama không có tiền, vậy nên tôi đã lấy khoản thanh toán của mình thông qua cơ thể của ngài.”

“!?!?!?!? L-Là vậy sao? Không, chờ đã, nó không kỳ lạ sao? Ý tôi là, tay Mạo Hiểm Giả hồi nãy đã nói là anh ta sẽ đưa tiền cho tôi... Tôi đã thu hút những ánh mắt như vậy và thậm chí còn mất cả một con rối... Nó giống như tôi tự mình gây ra chuyện này...?”

Để lại Serena-sama, người đang nói những điều khó hiểu ở phía sau, tôi di chuyển đến quầy lễ tân để thuê phòng cho một đêm.

.
.

“—Haizzz... Có phải là mình đã kiếm được một con át chủ bài hay không vậy... Hiện giờ mình còn không biết chắc nữa...”

Thở dài, Serena-sama nhắm mắt lại và ngã mình lên giường.

Có phải ngài ấy đang lo lắng về điều gì đó không, tôi tự hỏi?

Ngài ấy trông có vẻ mệt mỏi. Có lẽ tôi nên mát xa cho ngài ấy.

“Ngài trông có vẻ kiệt sức, Serena-sama. Ngài có muốn tôi mát xa vai cho không?”

“Hmm? Ah, chắc chắn rồi, làm đi...”

Serene mở mắt ra và uể oải nhìn tôi...

“...Chờ đã, tại sao cậu lại ở trong căn phòng này?”

Và đột nhiên đặt ra một câu hỏi kì lạ.

“Ừ thì, số tiền mà chúng ta có chỉ đủ để trả cho một phòng... Ah, tôi sẽ không phàn nàn kể cả khi chỉ có một cái giường nhỏ, vì vậy đừng bận tâm đến tôi.”

“Tôi sẽ bận tâm! Tôi sẽ rất bận tâm! Có chuyện gì với cậu vậy hả!? Tại sao cậu có thể leo lên giường tôi như thế nó là một điều tự nhiên vậy hả? Đáng lẽ cậu phải hèn nhát hơn khi nói đến phụ nữ chứ!?”

“Serena-sama, ngài là người đã ra lệnh cho tôi, đúng không?... Ném đi những hạn chế, thường thức, đạo đức và lương tâm của mình. Ném tất cả đi... Tôi đơn giản là nghe theo mệnh lệnh của ngài. Nó có cảm giác như tôi đã được tái sinh.”

“Vậy là nó!!!!”

Serena-sama nhảy khỏi giường và giữ lấy đầu mình ở dưới hai tay.

Sau đó, với một giọng nói mệt mỏi, ngài ấy nói.

“... Nói đi, nếu tôi hủy mệnh lệnh đó, cậu sẽ vẫn còn cảm thấy là mình đang mắc nợ tôi một khoảng lớn đúng chứ?”

“Cảm ơn ngài đã loại bỏ những giới hạn trong trái tim tôi, thật ra, hiện giờ, tôi đang tận hưởng cuộc sống của mình nhiều hơn trước. Nếu như ngài yêu cầu tôi lấy lại lý lẽ một lần nữa, sự đã kích đó chắc chắn sẽ không thể nào được dàn xếp ổn thỏa chỉ với việc để cho tôi nấn ngực ngài trong một chốc.”

“Gurk...”

Serena-sama rên rỉ và cuộn người lại như một quả banh trong khi vẫn ôm chặt đầu của ngài ấy.

“Cậu biết đó... Tại sao tôi phải chuẩn bị chỗ ngủ cho cậu? Tự mình đi tìm chỗ ngủ đi... Những con ròi khác đều tìm thấy chỗ ở của riêng chúng.”

“Hoàn cảnh của tôi có một chút đặc biệt. Không giống như những Mạo Hiểm Giả khác, nhờ vào Serena-sama, mà hiện giờ tôi không thể về nhà. Ở đây ngài cần phải hoàn toàn hỗ trợ tôi.”

“Gurk... N-Nhung, ừ thì, giờ tôi đã mang cậu về phe mình, chiến thắng của tôi ít nhiều gì cũng đã được đảm bảo. Tôi sẽ bắt cậu làm việc cật lực! Hãy chuẩn bị cho vài công việc khó khăn vào ngày mai!”

Sau khi nghe thấy câu trả lời của tôi, Serena-sama nắm chặt tay của mình và nói lớn tiếng như thể ngài ấy đang tự thuyết phục chính bản thân mình vậy.

Từ đó cuộc sống đau khổ của Serena bắt đầu!

Chương 3:

Ban sự bảo hộ của Nữ Thần lên con rồi này!

Phần 1

Ngày O, Tháng X

Serena-sama đã nói là có gì đó kỳ lạ với tình trạng thao túng của tôi.

Trước tiên, ngài ấy có vẻ không hài lòng với cách mà tôi không thực hiện bất kỳ công việc nào.

Tôi trông có vẻ ngoan ngoãn, nhưng lại nổi loạn một cách kỳ lạ và không làm gì ngoài việc cản trở ngài ấy, đó là những gì ngài đã nói. Điều đó làm cho ngài ấy tức giận một cách vô cớ, vì một lý do nào đó.

Ngài ấy ra lệnh cho tôi liên tục viết vào cuốn nhật ký này để hiểu được chuyện gì đang diễn ra ở trong trái tim tôi.

Yêu cầu tôi cho ai đó xem nhật ký của mình sẽ đòi hỏi một sự bồi thường đáng kể.

Do đó, tôi đã yêu cầu ngài ấy gọi tôi là Kazuma-sama và ép ngực mình lên tôi mỗi đêm trước khi đi ngủ.

Serena-sama làm ra gương mặt như thể bản thân đã mất đi thứ gì đó quan trọng trong quá trình thực hiện việc đó.

Tuy nhiên, Serena-sama vẫn đọc cuốn nhật ký này mỗi ngày.

Nói cách khác, tôi sẽ có thể quấy rối ngài ấy với những gì tôi viết trong đây.

Do đó, tôi sẽ viết một mẫu truyện ngắn khiêu dâm mỗi ngày sau mỗi lần chấp bút.

Được rồi, vậy thì, làm thôi...

.
. .
.

Ngày O, Tháng X

Serena-sama bảo tôi ngừng viết những mẫu chuyện khiêu dâm.

Tôi đã nói với ngài ấy việc thực hiện những mệnh lệnh vô lý như vậy sẽ đòi hỏi một khoản bồi thường, và ngài ấy nguyên rủa tôi trước khi từ bỏ vấn đề đó.

Khuôn mặt của ngài hiện giờ vẫn còn như sắp khóc. Thật là một khung cảnh quý giá.

Tôi nghĩ tôi sẽ sử dụng Serena-sama làm nhân vật chính trong câu chuyện khiêu dâm của ngày hôm nay.

Ngài ấy cứ liên tục nói là có gì đó không đúng với tình trạng thao túng của tôi.

Đó là điều bất khả thi để một con rối có thể viết một cách trôi chảy đến như vậy.

...Chà, tôi sẽ để vấn đề đó qua một bên và tiếp tục với việc viết lách của mình.

Hôm nay tôi nên viết về cái gì nhỉ...

“Ngay lúc đó, tôi cảm thấy một thứ gì đó mềm mại ấn lên lưng của mình. Vâng, một Serena-sama khóa thân hiện đang ép cả hai quả núi đó lên cơ thể tôi. ‘Kazuma-sama, tôi không thể kiềm chế bản thân mình thêm được nữa...’ Ôi trời... Tôi cẩn thận ôm lấy Serena-sama người đang nhìn tôi với đôi mắt nài nỉ...”

Oh, coi nào, Serena-sama. Đừng có nhìn qua vai của người khác, trong khi họ đang viết nhật ký của mình và làm ầm ầm lên vì điều đó.

Tôi sẽ yêu cầu một khoảng bồi thường lớn đó, ngài có biết không?

.

.

Ngày O, Tháng X

Hôm nay Serena-sama đến chỗ tôi và khóc lóc năn nỉ tôi ngừng viết những câu chuyện khiêu dâm có liên quan tới ngài ấy.

Ngay cái lúc tôi nói, phục tùng những mệnh lệnh vô lý như vậy sẽ yêu cầu một khoảng bồi thường, ngài ấy đã đâm tôi.

Nhưng có một hiện tượng bí ẩn đã xuất hiện khi ngài ấy làm việc đó.

Một vết bầm xuất hiện trên người Serena-sama ngay chính xác chỗ mà ngài ấy đánh tôi.

Serena-sama đã cố gắng tìm hiểu chuyện gì đã xảy ra trong hoảng loạn, nhưng về khoảng bồi thường cho việc đánh tôi, tôi đã yêu cầu ngài ấy thực hiện squat 100 lần với hai tay đặt sau đầu trong khi không mặc gì ngoại trừ đồ lót.

Ngài ấy liên tục nguyên rửa tôi, nhưng bộ dạng ướt đẫm mồ hôi trong khi ngài ấy thực hiện squat trước mặt tôi thật sự là một cảnh tượng rất đẹp.

Hãy để cho ngài ấy hít đất vào lần tiếp theo.

.
. .
.

Ngày O, Tháng X

Hôm nay tôi đã phát hiện ra một vấn đề vô cùng nghiêm trọng.

Thực ra, Serena-sama có dính liếu với việc kích động con Moguninnin, con robot trông giống ninja mà tôi đã giao chiến tại Làng Hồng Ma.

Có vẻ như ngài ấy đã cố gắng đặt nó dưới sự điều khiển của mình, nhưng nó quá mạnh để có thể dễ dàng trói buộc và trở nên điên loạn bởi vì nỗ lực đó.

Nói cách khác, Tôi đã phải trải qua toàn bộ những rắc rối đó là tại vì Serena-sama.

Không phải điều đó có nghĩa Serena-sama nợ tôi một món nợ lớn bởi những thứ mà tôi đã phải trải qua sao?

Khi tôi đang suy nghĩ về việc, chính xác tôi nên bắt ngài ấy làm gì vào lần này, ngài ấy đâm vào đầu tôi. Vì một lý do nào đó mà điều đó đã gây ra một vết sưng trên đầu của ngài ấy.

Serena-sama dường như đã thực sự bối rối với những việc đã xảy ra.

Nhìn thấy ngài ấy lẩn lộn xung quanh và cố nén nước mắt với một biểu cảm bối rối lại là một cảnh tượng đáng yêu khác.

.
. .
.

Ngày X, Tháng X

Serena-sama quay về nhà với những giọt nước mắt chảy dài trên má.

Có vẻ như ngài ấy đã gặp Vanir khi đi đến guild để thu thập thêm nhiều con rối.

Đương nhiên, hẳn ta đã đe dọa ngài ấy, hẳn ta nói là mình sẽ mở một văn phòng tư vấn trước rồi sao nữa.

Serena-sama thật sự không đối phó tốt với Vanir, vậy nên ngài ấy đã dùng tiền để giải quyết việc tranh chấp địa bàn và một lần nữa trở nên không một xu dính túi.

Nhờ vào việc đó, Ngài ấy không thể ăn bất cứ thứ gì vào hôm nay.

Hay ngài ấy đã nói với tôi trong khi đang khóc.

Nhìn cái vẻ khốn khổ của ngài ấy trong khi đang ăn bữa tôi làm cho món lẩu sukiyaki của tôi nay trở nên ngon tuyệt.

.
. .
Ngày O, Tháng Δ

Có vẻ như Aqua, Megumin và Darkness đang dò hỏi xung quanh về chỗ ở hiện tại của tôi.

Nghĩ về điều đó, tôi đã có những đồng đội tuyệt vời, người sẽ kiểm tra xem rằng tôi có hạnh phúc hay không.

Tôi đã nói với Serena-sama điều đó, nếu tôi phải tránh xa họ, điều đó cũng sẽ yêu cầu một khoản bồi thường.

Serena-sama đã nói 'Chỉ với việc trả tiền cho phòng trọ của cậu đã gây cho tôi cả tấn rắc rối, vậy tại sao tôi cũng phải giải quyết không phải thứ gì khác mà lại là những yêu cầu ích kỷ của cậu?' và cuối cùng khóc òa lên.

Ngài ấy nói là ngài đang xem xét đến việc thuê một nơi rẻ hơn chỗ ở hiện tại, vì ngài ấy đã mất đi văn phòng tư vấn của mình tại guild.

Tôi đã nói với ngài ấy rằng mình đã quen sống ở trong biệt thự, vậy nên nếu như ngài ấy bảo tôi phải sống trong một điều kiện tồi tàn hơn, nó sẽ có một khoản bồi thường riêng cho việc đó...

Ngài ấy rơi vào im lặng và quay trở lại làm công việc phụ của mình.

Tôi đã nói với ngài ấy là ngài có thể làm việc như một Mạo Hiểm Giả và có thể kiếm tiền một cách dễ dàng, nhưng ngài ấy nói một thứ gì đó về việc chức nghiệp của ngài ấy được ghi là 'Tu Sĩ Hắc Ám' trên

thẻ mạo hiểm của mình, vậy nên ngài ấy không thể kiếm tiền thông qua việc làm nhiệm vụ.

Đó là lý do tại sao ngài ấy chưa bao giờ chấp nhận phần thưởng của guild cho đến bây giờ.

Thêm vào đó, nó sẽ mất một thời gian trước khi quân đội Quý Vương sẵn sàng hành động, vì vậy ngài ấy sẽ phải ở lại thành phố này trong một khoảng thời gian khá dài.

Trong trường hợp tấn công, tôi và những con rỗi khác sẽ hỗ trợ bọn họ từ phía bên trong.

Serena-sama đã nhìn chăm chăm vào món thịt nướng chất lượng cao mà tôi có cho bữa tối của mình.

Đương nhiên, tôi không thể chỉ đơn giản là đưa nó cho ngài ấy.

Nếu tôi làm vậy, sự không chế trên người tôi sẽ được chữa khỏi.

Vâng, tôi sẽ tiếp tục nợ Serena-sama nhiều và nhiều hơn nữa, và cuối cùng trở thành cánh tay phải đắc lực của ngài ấy.

Ngẫu nhiên thay, bữa tối hôm nay của ngài ấy là một tách súp ngô.

.
. .
.

Ngày O, Tháng □

Đã được một khoảng thời gian khá dài kể từ khi tôi chung sống với Serena.

Gần đây, Serena-sama thật sự đang bắt đầu sụp đổ dưới sự ảnh hưởng của áp lực.

Nó có vẻ như ngài ấy đang phải trải qua rất nhiều chuyện để cung cấp cho lối sống sang chảnh của tôi.

Nhưng Serena-sama chính là người đã bảo tôi vất đi sự kiểm chế của mình ngay từ lúc đầu.

Tôi không thể làm gì về điều đó.

Ngài ấy đã mượn tiền từ toàn bộ những Mạo Hiêm Giả từng là con rối của ngài ấy, vậy nên, có vẻ hiện giờ, tôi là thuộc hạ duy nhất mà ngài ấy có thể trông cậy.

Gần đây, ngài ấy thậm chí còn bắt đầu cho những người qua đường xem quần lót của mình để ngài ấy có thể thao túng họ và lấy tiền từ họ, và điều đó đã khiến cho những tay cảnh sát nổi giận.

Họ đã la rầy ngài ấy về điều luật kinh doanh loại hình người lớn và những thứ tương tự sau đó lấy đi số tiền mà ngài ấy kiếm được.

Hiện giờ, Serena-sama có vẻ như đã gần tới giới hạn của ngài ấy.

Tôi đã nói với ngài ấy là ngài có thể trả cho tôi với cơ thể của mình và ngài ấy đã hỏi 'Nó sẽ tốn bao nhiêu để cậu có thể tự sống một mình?'

Khi tôi yêu cầu ngài ấy nói chi tiết về việc đó, Serena-sama đã nói một số điều thực sự kỳ lạ.

Ngài ấy sẽ xóa bỏ trạng thái thao túng lên tôi để tôi có thể đi bất cứ chỗ nào tôi muốn.

Serena-sama đã đề cập đến việc là tôi có thể chống lại nếu như ngài ấy đưa ra mệnh lệnh mà tôi không thích.

Tôi đã chịu đựng một chút đau đớn để chống lại mệnh lệnh đó, và ngay lúc đó, Serena-sama cũng bắt đầu có những hành động kỳ quặc.

Khi tôi hỏi ngài ấy là ngài ấy đang làm gì, ngài ấy đã nói là ngài đang cầu nguyện cho Regina-sama và đang ở giữa việc buộc phải gỡ bỏ trạng thái thao túng từ tôi.

Có vẻ như Serena-sama đã mất trí.

Tôi quyết liệt chống lại mọi nỗ lực của Serena-sama và cũng cầu nguyện với vị nữ thần mà tôi giữ sâu trong tim mình.

Oii Regina-sama vĩ đại, xin hãy ban cho con sức mạnh....

.
. .
.

Ngày O, Tháng X

Ai đó đã ném một cục đá vào cái cửa sổ trong phòng tôi.

Thủ phạm là một cô gái tóc vàng trông có vẻ quen mặt và là thành viên của giáo phái Axis.

Có vẻ như cô ta cảm thấy không vui với cái cách mà Serena-sama lan truyền đức tin của mình ở trong thành phố.

Serena-sama đỏ mặt vì giận dữ và phóng ra khỏi nhà trọ, nhưng tin đồn của giáo phái Axis đã thu xếp để trốn thoát ngay lập tức.

Có vẻ như cô ta đã buộc tội ngài ấy là ‘thứ gái bán dâm, người thu thập tin đồn bằng cách chọ họ xem quần lót của cô ấy’ và lan truyền những tin đồn như vậy về ngài.

Gần đây, những bà vợ hàng xóm và những người nhu vậy có vẻ luôn bàn tán về ngài ấy mỗi khi Serena-sama đi ngang qua, vậy là những tin đồn đã bắt đầu bén rễ.

Serena-sama bắt đầu nói điều gì đó về việc làm cách nào là cái tên tốt đẹp của Regina-sama bị làm cho ô uế và khóc hết nước mắt.

Ngài ấy nhìn vào tôi với đôi mắt ngấn lệ, vậy nên tôi đã nắm lấy tay của ngài ấy và gật đầu.

“An ủi ngài sẽ tốn 5000 eris và ngục.”

.
. .
.

Ngày X, Tháng O

Serena-sama gần đây đang hành xử rất kỳ lạ.

Ngài ấy đã ban cho tôi rất nhiều mệnh lệnh liêu lĩnh mà không thèm quan tâm đến bất kỳ khoảng bồi thường nào, gần như ngài ấy muốn giải thoát tôi khỏi sự thao túng của ngài.

Là một tín đồ tận tụy của Regina-sama, và là một thuộc hạ xuất sắc của Serena, tôi tự nhiên yêu cầu ngài ấy đền đáp cho tôi với cơ thể của mình.

Serena-sama sẽ gặp rắc rối nếu sự không chế bị xóa bỏ.

Đáp lại những lời trêu chọc lịch thiệp của tôi, Serena-sama nói một cách mệt mỏi là ngài ấy sẽ đem tôi đến một nơi nào đó vào ngày mai.

Có phải cuối cùng ngài ấy cũng định vượt quá giới hạn?

Hiện giờ tôi đã trở nên quá phấn khích để có thể đi ngủ.

Để cho chắc, tôi sẽ làm sạch cơ thể mình kỹ càng vào ngày mai.

Phần 2

“... ..”

Serena-sama ngẩng đầu lên từ cuốn nhật ký mà tôi đã viết.

Đóng nó lại, ngài ấy thở dài.

“Tôi đang nghĩ đến việc trả lại cậu cho cô tu sĩ đó vào ngày hôm nay-”

“Tôi từ chối.”

Sau khi nghe được câu trả lời ngay lập tức của tôi, Serena-sama thở dài thêm lần nữa.

Ngài ấy đã ồm đi một chút kể từ lần đầu tôi nhìn thấy ngài ấy.

Ngược lại, tôi trông đặc biệt khỏe mạnh.

Chắc chắn là nhờ vào lối sống hết mình của tôi trong những ngày vừa qua.

Serena-sama lẳng lặng nắm lấy tay tôi.

Và sau đó...

“Ow!”

Ngài ấy đột nhiên đâm vào đầu ngón tay tôi với một cây tăm xỉa răng mà ngài ấy đang giữ trong bàn tay còn lại.

Đương nhiên, máu chảy ra từ chỗ đó.

Cùng lúc đó, máu chảy ra từ cùng một điểm trên ngón tay của Serena-sama và nhỏ xuống sàn nhà.

“Trước đây cậu thực sự không đặt niềm tin của mình vào bất cứ thứ gì à? Cậu đã hoàn toàn trở một người thờ phụng Regina!”

Khuôn mặt của Serena-sama trở nên trắng bệch khi ngài ấy nói ra điều đó.

Ngài vừa nói cái gì?

Việc tôi trở thành người thờ phụng Regina tệ lắm sao?

“Tôi đã luôn nói điều đó, đúng không? Trước giờ tôi không đặt niềm tin vào bất cứ thứ gì, nhưng hiện giờ tôi chỉ tôn thờ Regina-sama.”

“Làm như là một người như vậy có thể tồn tại trong thế giới này ấy! Cho dù đó một vị thần hay một tà thần hay một con quỷ, hầu hết mọi người đều có niềm tin vào một thứ gì đó!”

“Ờ thì, ngay từ đầu, tôi vốn không phải đến từ đất nước này. Thêm vào, đó không phải là điều bất thường ở chỗ của tôi. Ở nơi tôi từng

sống, có rất nhiều người không đăng ký cho mình một đức tin cụ thể nào.”

“Cái g-!?”

Serena-sama dường như không thể nói nên lời.

“N-Nghiêm túc à?”

“Tôi đang nghiêm túc. À, mặc dù có lẽ có hơi thiếu chính xác khi nói rằng bọn họ không có đức tin. Hầu hết những đồng hương của tôi thường tổ chức một buổi lễ kỷ niệm lớn cho ngày sinh nhật của một nhà tiên tri lớn cho một trong các giáo phái, vào tháng sau họ sẽ đánh chuông của một giáo phái khác để chào mừng năm mới. Và khi họ trở nên lớn tuổi, họ sẽ đi theo truyền thống của một giáo phái được gọi là Shinto để cầu nguyện cho sự khỏe mạnh của mình vào năm tới.”

“Có phải đất nước của cậu đang gây sự với những tu sĩ không?”

Ngay cả khi ngài nói điều đó...

Sau một hồi im lặng, Serena-sama thở dài.

“Tôi nên làm gì đây... Làm sao tôi có thể phá vỡ sự thao túng trên người cậu? Ngay cả khi tôi cố gắng báo đáp những gì cậu đã nợ tôi, cậu vẫn ngoan cố không chịu chấp nhận. Khi tôi ra lệnh cho cậu đi ra khỏi phòng, cậu lại bắt đầu chống cự quyết liệt bất chấp nỗi đau. Và giờ cậu là người thờ phụng Regina, nếu tôi cố làm hại cậu, lời nguyện của sự báo thù sẽ...”

Ngài ấy đang nói điều gì đó thật sự nguy hiểm.

“Ah, Chết tiệt! Tôi nên làm gì đây! Tôi nên làm... Này, tôi có thể làm gì để khiến cho cậu tránh xa khỏi tôi hả!?”

“Vì những gì ngài đã làm khi yêu cầu tôi trở thành tín đồ của ngài, mối quan hệ của tôi và những đồng đội đã bị rạn nứt. Nó sẽ trở nên khá rắc rối nếu như ngài không chịu nhận trách nhiệm cho—“

“AAAAAAAAAAAAAAAA! TÔI KHÔNG NGHE! TÔI KHÔNG NGHE!... Ah, đúng rồi! Này, không phải cậu đã nhận được lọ thuốc phép chữa trị trạng thái con rối cùng với bộ sưu tập những lọ thuốc phép bị cấm từ Vanir à? Chuyện gì đã xảy ra với nó?”

Serena-sama bám lấy tôi trong khi khóc lóc...

Theo tôi nhớ...

“Tôi đã đưa cho cô tu sĩ với khả năng biến bất kỳ dung dịch nào mà cô ta chạm vào thành nước...”

“Aaaaah! Trong tất cả mọi người trên thế giới, tại sao cậu lại đưa nó cho một người với sức mạnh như vậy!?”

Serena-sama lao ra khỏi phòng khi ngài ấy nói điều đó.

“Tại sao mọi việc lại kết thúc theo cách này... nó vốn đang tiến triển rất tốt, vậy tôi đã làm sai ở chỗ nào!? Chết tiệt, tôi đã đến rất gần...! Việc thao túng những Mạo Hiểm Giả đang diễn ra suôn sẻ, và tôi đã có thể hoàn tất việc chuẩn bị của mình trong một thời gian ngắn nữa....! Tôi đã sai ở chỗ nào chứ!?”

Ngài ấy giận dữ lắm bầm với bản thân mình khi ngài ấy chạy đi.

Tôi đuổi theo ngài ấy.

“Mọi việc sẽ ổn thôi, Serena-sama. Ngài còn có tôi, đúng không?”

“Cậu là ngọn nguồn cho tất cả những vấn đề của tôi!”

Như thế có thứ gì đó cuối cùng cũng đã làm cho ngài ấy tức giận, Serena-sama đột nhiên bắt đầu siết cổ tôi.

“Cậu...! Cậu sẽ không nghe theo bất kỳ lời nào mà tôi nói và không làm gì khác ngoài đưa ra những yêu cầu ích kỷ! Đó là lý do tại sao tôi... Gurk!”

“Gurk!... S-Serena-sama, nếu như ngài siết cổ tôi, thì ngài cũng sẽ...!”

Ngài ấy nắm lấy cổ tôi và bắt đầu siết nó, nhưng bản thân ngài ấy cũng bắt đầu phụt nước miếng và ho sặc sụa không lâu sau đó và thả tôi ra.

“Chết tiệt...! Chết tiệt...! Khốn kiếp! Tại sao...!? Tại sao cậu trở thành một tín đồ dễ dàng đến như vậy...!? Chọn một vị thần để phục vụ là quyết định một lần trong đời, vậy nên ít nhất thì cũng phải suy nghĩ về nó!”

Serena-sama liên tục đập vào ngực tôi trước khi ngã vật ra đất.

Đánh giá từ sự xúc động trong lời nói của ngài ấy, ngài ấy có lẽ đang khóc.

“Ngay cả khi ngài nói như vậy, ở đất nước của tôi có rất nhiều tín ngưỡng khác nhau... Họ nói có tám triệu vị thần trong quốc gia mà tôi từng ở... Vậy nên chấp nhận một đấng tin thật sự không phải là một quyết định nặng nề. Tôi thậm chí đã nghe có một người tôn sùng một con quái vật Flying Spaghetti hay gì đó.”

“Tôi ghét quốc gia của cậu... Tôi vô cùng ghét nó...”

Serena-sama đang nằm vật trên sàn, run rẩy và che mặt.

Tôi lật váy của ngài ấy lên và nhìn trộm thứ ở bên dưới nó.

“... Ngài thích màu đen, tôi thấy rồi.”

Tôi cần phải chắc chắn là mình nhận được khoản bồi thường cho việc lúc nãy ngài ấy siết cổ tôi.

“... Naaaaaaaaaagh!”

Serena-sama đứng dậy và gạt tay tôi ra.

“Tôi sẽ đi đến biệt thự của cậu! Cậu chắc chắn sẽ đi theo tôi ngay cả khi tôi kêu cậu không được làm vậy, vậy nên, nhanh lên đi!”

“Đó là một mệnh lệnh sao! Vậy thì, tôi sẽ cần một chút bồi thường—

“Tốt thôi, ở lại đây đi!”

“Ngài muốn tôi coi nhà một mình? Đặt tôi vào một sự nhảm chán đến như vậy thật sự sẽ cần một khoản bồi thường rất lớn.”

“Không, không, Cám đi! Shush! Nói chuyện với cậu ngay lúc này khiến cho tôi đau đầu!”

Serena-sama hét lên mà không thèm quan tâm đến việc giữ gìn bề ngoài của mình và chạy đi về hướng căn biệt thự của tôi.

Sau những sự kiện gần đây, danh tiếng của ngài ấy trong thành phố này đã hoàn toàn tan nát.

Ngay cả những tin đồn như ngài ấy là một gái bán dâm, người sẽ phô ra quần lót của mình ngay nơi công cộng cũng đã bén rễ ở thành phố này.

Tôi không có bất kỳ ý tưởng nào về việc đã khiến cho ngài ấy sa đọa đến mức này, nhưng ngài ấy chắc chắn có được sự chia buồn của tôi.

Serena-sama Tăng tốc chạy xuống đường mà không có bất kỳ nỗ lực nào trong việc che giấu tính cách thật sự của ngài ấy, và không lâu sau, chúng tôi đã đặt chân trước căn biệt thự mang đến cảm giác hoài cổ của tôi.

Ngài ấy gần như chỉ tốn một chút thời gian để lấy lại nhịp thở trước khi đập cửa.

“Mở cửa ra! Các người ở trong đó, đúng không!? Mở ra! Tôi ở đây để hoàn trả đồng đội quý báu của các người! Mở ra!”

Tuy nhiên, không một ai đáp lại tiếng gọi của ngài ấy.

Có vẻ như hiện tại không có ai ở trong nhà.

“Chết tiệt! Tại sao lại là lúc này...! Này, coi nào, đi thôi! Bọn họ có thể đang ở guild!”

Nói ra điều đó, Serena-sama chạy đi.

... Khi tôi di chuyển để đi theo ngài ấy, vì một lý do nào đó, mà tôi bị thôi thúc phải quay lại nhìn căn biệt thự.

... ..

Một căn biệt thự vô dụng và hiện giờ đang trống không.

Bất cứ khi nào tôi nhìn vào đó, nó có mang cảm giác có thứ gì đó đang cố gắng thu hút sự chú ý của tôi...

“Này... Cậu đang làm cái gì đấy!? Đừng có đứng yên đó và nhanh chân lên...!”

Serena-sama bắt đầu kích động và đang la rầy tôi khi ngài ấy nhận ra là tôi không đi theo ngài ấy.

Liên tục hối thúc tôi nhanh lên rồi sao nữa... Ngài ấy thật sự không biết cách nào để nhẹ nhàng giải quyết vấn đề.

Tôi nhìn lại lần cuối vào căn biệt thự...

... ..?

“Này, coi nào, nhanh bước qua đây! Nghiêm túc đấy, vì cái quái gì mà cậu không bao giờ nghe theo mệnh lệnh của tôi vậy hả!?”

“Không, nó chỉ là, Serena-sama, có một cô bé đang đứng bên cạnh cửa sổ...”

Tôi cảm thấy mình vừa bắt gặp hình bóng của một cô bé tóc vàng đang lén nhìn ra từ cánh cửa sổ phụ trên tầng hai.

Họ nên nói điều đó với tôi. Nếu như có một cô bé dễ thương đến như vậy đang ở lại trong biệt thự của tôi. Tôi có thể sẽ suy nghĩ đến việc quay về nhà nếu như tôi biết được điều đó.

“Cậu đang nói cái gì vậy? Một cô bé? Giờ cậu bắt đầu bị ảo giác à?... Không, chờ đã, tôi có thể ngửi thấy mùi của những hồn ma đang lảng vảng khắp biệt thự này... Cậu đã không nhận được sức mạnh cơ bản

của một tu sĩ ngoài sự bảo hộ của Regina, đúng không...? Không, chờ đã, hiện giờ thì ai quan tâm đến điều đó? Coi nào, nhanh chân lên.”

... ...?

Có gì đó đang đè nặng lên tâm trí tôi.

Tôi nhìn thêm một lần nữa vào căn biệt thự, nhưng tôi không thể bắt được một chút hình ảnh thoáng qua của cô bé tóc vàng.

... vì một lý do nào đó mà điều này thực sự làm phiền tôi.

Cảm giác như tôi đã nhìn thấy một người nào đó mà tôi đã dành rất nhiều thời gian ở cùng nhau với ánh mắt đang nhìn chăm chăm vào tôi một cách cô đơn, nhưng...

.

.

Với một cái nhìn cuối cùng về phía biệt thự, tôi rời mắt đi và đuổi theo Serena-sama.

Phần 3

“Huh? Bên ngoài thành phố?”

“Đúng vậy, đặc biệt là vào khoảng thời gian này trong ngày.”

Ngay khi đến guild Mạo Hiểm Giả, Serena-sama lại chạy ra ngoài thêm lần nữa sau khi xác nhận là Aqua không có ở đây, nhưng,

“Bọn họ đi ra ngoài thành phố để làm gì? Có phải có thứ gì ở ngoài đó?”

“Chà, cũng không có gì đặc biệt. Nó giống như thói quen hằng ngày của vị pháp sư ở trong tổ đội chúng tôi. Có lẽ tất cả bọn họ đã ra ngoài đó cùng nhau. Hiện giờ đúng là thời điểm thích hợp dành cho nó.”

“Hãy nói với tôi về những điều như vậy sớm hơn chứ!”

Serena-sama hét lên với một tông giọng đau khổ, và chỉ dành một chút sự chú ý lên toàn bộ những ánh mắt hiện đang tiến ngai ấy đi.

Ngai ấy có thể đã đạt đến giới hạn, bằng nhiều cách khác nhau.

Dù sao thì, thứ quan trọng hơn là...

“Serena-sama. Giờ chúng ta đã ở đây, tôi cũng muốn ăn cái gì đó.

Nói ra điều đó, tôi di chuyển và chọn lấy một chỗ ngồi ngay cạnh bàn.

Serena-sama nhìn chăm chăm vào tôi một cách ghen tị.

“... Tôi sẽ không trả tiền cho nó. Tôi đã không còn nhu cầu để giữ cho cậu cảm thấy mắc nợ tôi nữa.”

“Xin lỗi, cho tôi tất cả mọi thứ trong thực đơn, và ghi vào sổ của ngài ấy.”

“Tôi sẽ không trả tiền cho nó! Tôi thật sự không trả!... Ah, tôi sẽ... Tôi sẽ lấy một ly nước, làm ơn...”

Serena đã gọi một ly nước để giữ gìn thể diện, nhưng ngài ấy đang dần trở nên hoan mang khi ngài ấy chờ đợi.

“Này... này, cậu biết đồng đội của mình đã đi đâu, đúng không? chỉ việc nói với tôi địa điểm. Tôi sẽ tự mình đi đến đó, cậu có thể ở lại và tận hưởng bữa ăn của mình trong khi tôi làm việc đó.”

“Tôi từ chối. Không thể nào có chuyện tôi có thể để cho ngài tự mình đi ra khỏi thành phố. Tổ đội của tôi gồm có một Đại pháp sư nổi tiếng với việc có cái đầu bị lỏng vít, và một đại tu sĩ sở hữu sức mạnh có thể vượt xa sức mạnh của ngài, và một cô gái chỉ có duy nhất một ưu điểm là sự cứng cáp. Theo tôi thấy rất khó có khả năng là tổ đội của tôi sẽ ngồi yên đó mà nghe ngài nói chuyện. Nếu ngài gặp họ ở ngoài thành phố, rất có thể nó sẽ kết thúc bằng một trận đánh.”

Serena trở nên im lặng trong một lúc.

“... Được rồi, vậy thì hãy đi với tôi sau khi cậu ăn xong những gì mà cậu đã gọi. Có một thứ mà tôi có thể thử nếu như bọn họ ở bên ngoài thành phố... Tôi sẽ phải bắt cậu làm việc đàng hoàng một lần.”

Cuối cùng, Serena-sama tự tin nói ra điều đó với một nụ cười gan góc xuất hiện trên gương mặt của ngài ấy.

.

.

“—Ngài đến khá muộn đấy, Serena-sama. Tôi gần như đã trở nên chán nản vì chờ đợi ngài. Ngài đã làm gì? Ngài đã thiết đãi tôi, nhưng với toàn bộ sự chờ đợi, tôi nói là cán cân giờ đã ngang bằng.”

“... C-Cậu... Cậu thật sự là...”

Serena mệt mỏi cắn nhả khi nhìn thấy tôi đang ngồi dưới đất.

Hiện giờ, chúng tôi đang ở nghĩa trang bên ngoài thành phố.

Ngài ấy nói là hãy nhanh chóng đến nghĩa trang sau khi chúng tôi hoàn tất việc dùng bữa, vì vậy tôi đã lấp đầy bụng một cách nhanh chóng và tới đây trước để đợi ngài ấy.

Tôi đã gọi khá nhiều món, vì vậy, với tư cách là cấp dưới của ngài ấy, tôi đã đưa phần thức ăn còn lại cho Serena-sama người mà gần đây đã không được ăn bất cứ thứ gì đàng hoàng.

Tôi đã nói với Serena-sama là tôi cần đi vào nhà vệ sinh trước khi lên ra ngoài và để lại hóa đơn cho ngài ấy.

Điều đó mang chúng ta đến hoàn cảnh hiện tại....

“Mùi vị có ngon không?”

“Vâng, nó ngon! Nó sẽ ngon hơn nữa nếu như tôi không phải rửa chén đĩa cho đến tận lúc này, để trả tiền cho thức ăn của tôi!”

Ngài ấy chụp lấy tôi.

“Aaah, tôi không có thời gian cho chuyện đó! Coi nào, Kazuma, nhanh lên và đào những cái xác được chôn ở dưới này lên! Tôi sẽ thao túng chúng và khiến chúng trở thành binh lính của mình! Tôi sẽ bắt đầu từ chỗ này, vì vậy cậu hãy di chuyển sang phía bên kia!”

“Thành thật xin lỗi, vì lý do tôn giáo, tôi không thể làm những điều quá báng bổ.”

“Không phải cậu là người theo đạo Regina sao!? Cậu có thể có cái lý do tôn giáo nào cơ chứ!? Nếu như cậu chỉ không muốn chạm vào xác chết, thì cứ nói đi! Cứ làm đi! Ngừng nói những thứ ích kỷ và bắt đầu thực sự làm việc một lần xem nào!”

“Nghiêm túc đấy, tha cho tôi đi.”

Đào bới xác chết và những thứ tương tự chắc chắn là không cần thiết.

Khi tôi bắt đầu chịu đựng cơn đau do chống lại mệnh lệnh của ngài ấy, Serena-sama thốt lên một tiếng hét thống khổ.

“Đ*t m* ờn! Quên nó đi! Chỉ việc đứng đó và xem thôi!”

Gần như sắp rơi nước mắt, Serena-sama nhặt cái xẻng lên và bắt tay vào làm việc.

Bởi vì sự chậm trễ của ngài ấy mà giờ đã gần đến buổi tối rồi.

Hiện giờ bọn họ chắc đang đang ở trong biệt thự.

Có nghĩa là họ hiện giờ đã ở phía sau bức tường của thành phố, vì vậy, nếu Serena-sama đang lên kế hoạch để tấn công bọn họ với một đội quân zombie bị thao túng....

Tôi muốn nói với ngài ấy là ngài sẽ không thể sử dụng những xác chết mà ngài ấy vừa đào lên, nhưng cuối cùng tôi sẽ trả được một phần nợ nếu như tôi đưa ra lời khuyên cho ngài ấy.

Vì vậy, tôi chỉ đơn giản, dẫn lòng, mà xem ngài ấy làm việc.

“Ha...ha... Đ-Được rồi, tôi đã có một con! Tôi chỉ cần thao túng tên này và để cho nó đào phần còn lại.... Marionette!” **khឹង rối.**

“Ngưng ngài không có đủ điếm thao túng.”

“Cái gì!?”

Serena-sama xoay người lại với một vẻ ngạc nhiên xuất hiện trên khuôn mặt của ngài ấy.

Và, như tôi đã nói, cái xác không hề di chuyển một chút nào.

“N-Này, cậu có ý gì khi nói điếm thao túng!? Chính xác thì chuyện gì đang ....”

Serena-sama trầm ngâm một lúc, trước khi chụp hai tay lại ngay khi đã nhận ra.

“Cậu đang nói về số sức mạnh của sự thao túng mà tôi đã trao cho cậu! Đừng có đặt cho nó một cái tên thiếu trang nghiêm đến như vậy! Này, Kazuma, đừng có kháng cự, cậu có nghe không? Tôi sẽ lấy lại một chút sức mạnh mà tôi đã trao cho cậu để giữ sự thao túng của cậu. Thật là, đừng có kháng cự, cậu có nghe không!? Tôi thật sự muốn thoát khỏi cậu, nhưng nếu hiện giờ tôi giải phóng cậu khỏi sự thao túng của tôi, cậu chắc chắn sẽ cản trở tôi. Vậy nên, thật đấy, cậu có hiểu không? Tôi đang giảm bớt sự khống chế của mình lên cậu để tăng số lượng con rối được đặt dưới sự điều khiển của tôi, vậy nên, nghiêm túc đấy, đừng có kháng lại.”

“Ngài biết không, với cách mà ngài cứ khăng khăng về việc này, nó nghe giống như ngài đang cố tạo ra một trò cười vậy. Nó có ổn không nếu như tôi suy diễn nó như vậy?”

“Đương nhiên là không! Nghiêm túc đấy, đừng có kháng cự. Phải rồi, nghe đây... tôi vừa bảo cậu là không được kháng cự! Cậu là con rối của tôi, vì vậy hãy nghe theo mệnh lệnh của tôi.

Tôi đã chống cự quyết liệt để giữ lấy sức mạnh của Serena-sama khi nó cố gắng chảy ra khỏi cơ thể của tôi.

Ngài ấy đã có tôi. Ngài ấy không cần thêm bất kỳ con rối nào khác.

Cuối cùng, Serena-sama khóc lóc túm lấy cổ áo rồi bắt đầu siết cổ tôi.

“G-Gurk... C-Chờ đã, Serena-sama, làm ơn hãy nghe tôi! Sau toàn bộ thời gian mà ngài dành ra để rửa chén, trời gần như đã trở tối... Hiện giờ, ba người đó có lẽ đã quay về nhà—“

“Hãy nói điều đó với tôi sớm hơn! Ngay từ đầu, cậu nghĩ đó là lỗi của ai mà tôi đã phải dành toàn bộ thời gian để rửa chén hả!? Đ*t con m* nó!”

Sau khi hét lên lên một thứ gì đó mà không một người phụ nữ đáng kính nào nên nói ra, Serena-sama bắt đầu quay trở lại biệt thự của tôi mà không thèm lau đi những giọt nước mắt đang chảy xuống trên khuôn mặt ngài ấy—

.

.

—Lúc này, vẻ ngoài hoàn hảo của Serena-sama đã hoàn toàn biến mất.

Nhìn thấy một cô gái xinh đẹp với một biểu cảm mệt mỏi đến như vậy xuất hiện trên khuôn mặt của cô ấy cũng không quá tệ.

Serena-sama mệt mỏi bước đến trước cánh cửa căn biệt thự và bắt đầu đập vào nó.

Có vẻ như hiện giờ ngài ấy đã quá kiệt sức để có thể cất lên giọng nói của mình.

Cuối cùng, một giọng nói nhẹ nhàng phát ra từ phía bên kia cánh cửa.

“Ai lại đến đây vào giờ này vậy hả? Tôi sẽ chào đón nếu bạn là một người bán hàng, nhưng nếu bạn là một cố vấn tôn giáo, thì đi chỗ khác đi!”

Đó là giọng nói bất cần đòi của Aqua mà tôi đã không được nghe trong một khoảng thời gian.

“Là tôi. Tôi ở đây để trả lại người đàn ông của cô.”

Căn biệt thự trở nên im lặng sau khi Serena-sama nói ra những lời đó.

Chỉ sau một lúc, cánh cửa hé ra một chút.

Và thứ đang nhìn trộm xuyên qua khe cửa đó chính là ánh mắt nghi ngờ của Aqua.

“Kazuma-san?... Thật sao? là cậu thật sao...?”

Aqua nói với một tông giọng đầy lo lắng trong khi lén nhìn qua khe cửa.

Cùng lúc đó, một tiếng ầm lớn có thể nghe được từ phía sau cô ấy, theo sau là những tiếng bước chân mạnh mẽ nhanh chóng đến gần.

Serena-sama nghiêng người về phía tai tôi và thì thầm.

“Lần này đừng có cố làm bất cứ điều gì để gây xáo trộn, biết chưa? Nếu cuối cùng cậu quay lại bên trong đó, tôi chắc chắn sẽ trao cho cậu một phần thưởng xứng đáng.”

“Tại sao ngài không trao nó cho tôi ngay bây giờ?”

Một biểu cảm đau khổ thoáng qua khuôn mặt của Serena-sama trong khoảnh khắc trước khi ngài ấy chấp hai tay lại rồi đứng dậy.

Không lâu sau đó, cửa chính mở ra, và đứng sau lưng một Aqua có vẻ hơi bồn chồn là Megumin và Darkness.

Khuôn mặt của hai người đó sáng bừng lên khi nhìn thấy tôi.

Và sau đó...

“... Tôi có thể hỏi tên đó đang làm gì không?”

Megumin hỏi một cách cứng rắn.

Tên đó có phải là đang ám chỉ ...

“Đừng lo về điều đó, thật ra tôi đến đây để trả anh ta lại.”

Vâng, em ấy có lẽ đang ám chỉ đến tôi, người hiện đang quỳ bên cạnh Serena và mạnh dạn nhìn lên váy của ngài ấy.

Ba người bọn họ giữ im lặng mà nhìn chăm chăm vào chúng tôi.

Sau một khoảng dừng ngắn, Megumin tiếp cận chúng tôi mà chỉ hơi giấu được sự bức tức đang hiện ra trên khuôn mặt của em ấy.

“...Kazuma, chính xác anh đang làm cái gì vậy? nó thật sự rất lạ đối với một người nhất gan như anh, để thực hiện những hành động như vậy giữa ban ngày ban mặt. Em biết là anh thích làm những việc như vậy, nhưng ít nhất hãy cố nói cho qua chuyện, bằng cách diễn tả nó như là một tai nạn hoặc dùng lý do nào đó. Anh sử dụng toàn bộ những loại thủ đoạn ngầm khi làm những việc như vậy đối với em, nhưng bây giờ...”

Có thứ gì đó đang làm phiền tôi về những lời nói do dự của Megumin.

Đây là... Tôi tự hỏi nó là gì?

“... Ngay cả khi tôi mời gọi anh ta, anh ta luôn trở nên sợ hãi và co vùi trước khi chuyện có thể xảy ra. Đó vừa là điểm xấu vừa là điểm tốt của anh ấy. Cô đã làm gì để có thể khiến anh ta hành động như vậy? Ngay từ đầu, có rất nhiều tin đồn về cô và Kazuma trong mấy ngày gần đây. Cô có ý gì khi nói trả lại anh ta? Đưa anh ta vào một tình trạng thảm hại như thế này... Điều... Điều này...”

Darkness tiếp tục tiếp nối câu nói của Megumin.

Đây là... Chỉ là, cái cảm giác gì đây?

“... Thật ra, chúng tôi không cần một Kazuma như vậy. Nếu như cô định trả lại cậu ta, thì hãy khiến cậu ta trở lại như cũ. Lấy đi thứ gì đó từ một người nào đó và trả lại nó sau khi cô làm hỏng, điều đó khá là kinh khủng đấy, cô có nghĩ như vậy không?”

Và cuối cùng, Aqua đã nói ra điều đó...

Có khá nhiều thứ mà tôi muốn nói với cô ta về việc cô ta ám chỉ tôi là một thứ không cần thiết và hỏng và cái gì đó, nhưng hiện giờ Serenasama đã cấm tôi nói chuyện.

Dù sao thì tôi đang có một chút bận rộn với việc nhìn vào quần lót của ngài ấy.

Ngay sau đó, Serena đưa tay về phía Aqua.

“Hãy thực hiện một thỏa thuận. Tôi sẽ đưa anh ta trở về bình thường. Đổi lại, cô sẽ đưa cho tôi lọ thuốc mà anh ta đã đưa cho cô. Nếu cô làm điều đó, tôi sẽ đưa cho anh ta trở lại trạng thái bình thường và trao trả lại cho cô.”

Nghe những lời đó, Aqua nhìn xuống lọ thuốc mà cô ấy đang ôm chặt trong ngực mình như thể đang bảo vệ nó.

Và sau đó...

“Tôi từ chối. Đây là thứ mà Kazuma-san đã đưa cho tôi trước khi anh ta gục ngã vì căng thẳng. Không có chuyện mà tôi sẽ đưa nó cho cô. Cô định sử dụng lọ thuốc để làm gì? Con quỷ kỳ quặc đó đã nói gì với cô? Nói cho tôi biết cô định làm gì với lọ thuốc này.”

Serena-sama nghiêng rặng kèn kẹt chứng tỏ cho việc cô ấy đang nghiêng nó mạnh như thế nào.

Ngài ấy có lẽ đã thực sự rất gần đến giới hạn của mình sau tất cả những điều mà tôi đã khiến ngài ấy phải vượt qua.

“...Cô nên nghe theo những gì tôi nói trước khi tôi mất kiểm soát. Nó sẽ không đem lại lợi ích gì cho cô khi xem thường tôi. Tôi vẫn là một—”

Serena-sama nhẹ nhàng bắt đầu, nhưng trước khi ngài ấy có thể nói xong,

“Nó là một thứ mà Kazuma đã đưa cho tôi, vì vậy nó thật sự rất quan trọng! Tôi từ chối!”

“Được thôi, tốt lắm. Cuộc thương lượng của chúng ta đã kết thúc. Nhận lấy!”

Serena-sama chỉ ngón tay về phía Aqua và hét lên.

“Death!”

Một ánh sáng màu tím nổi lên từ ngón tay của Serena-sama.

Tuy nhiên....

“... Huh?”

Nó chỉ tồn tại trong khoảnh khắc trước khi biến mất, dường như không thể đạt được bất cứ điều gì.

“Bắt lấy cô ta!”

Aqua hét lên, và nhanh chóng nhảy lên Serena, người vẫn còn đang choáng váng.

Phần 4

Sau khi Serena-sama bị đè xuống mặt đất, Darkness giẫm chân lên người ngài ấy.

Hiện tại Darkness đang không mặc bất kỳ một mảnh giáp nào, nhưng cơ thể được huấn luyện tốt của cô ấy vẫn cho cô ấy nhiều hơn là đủ sức mạnh để khuất phục một tu sĩ.

“Chết tiệt, ma pháp của tôi...! Tại sao!? Regina-sama! Regina-sama!
Xin hãy ban cho tôi sức mạnh—”

Serena vùng vẫy, cố gắng thoát khỏi việc bị kiềm kẹp bởi Darkness, nhưng ngài ấy vẫn không thể làm được việc đó với sức mạnh của mình.

Nhìn thấy điều đó, Darkness siết chặt cổ của ngài ấy hơn và yêu cầu.

“Giờ thì, giải phóng lời nguyện của cô lên anh ta... C-Cái gì thế này?
Tôi không thể thở...?”

Lợi dụng vào việc mất tập trung của Darkness, Serena-sama đã vùng được một tay ra và chỉ cánh tay vừa được tự do đó về phía Darkness.

“Death! Death! Dea—”

Ngài ấy liên tục niệm chú, nhưng dường như không có thứ gì xảy ra với Darkness, người cuối cùng đã đưa tay lên che miệng của ngài ấy.

Giờ thì, tôi nên làm gì đây.

Có lẽ, hiện giờ tôi nên đứng về phía Serena-sama, nhưng...

“... Nói nè, hai người, tôi không thật sự không nghĩ là chúng ta cần một thứ như vậy...”

“Er... Er, ờ thì, bọn tôi có lẽ cũng không muốn thứ này.”

Có thể nào họ đang đề cập đến tôi, người đang lén nhìn trộm váy của Serena sau khi ngài ấy bị khống chế, tôi tự hỏi?

Ngay lúc đó, tôi cảm thấy một cú giật nhẹ trên tay áo của mình.

Xoay người lại, tôi đã nhìn thấy Megumin, người đang cười và vì một lý do nào, đang đứng sau lưng tôi.

Em ấy chụp lấy gấu váy của mình và nâng nó lên...

“... Con gái thật sự thích màu đen, nhỉ?”

Tôi lảm bảm khi say mê chiếc quần lót của Megumin đang trưng bày rất gần với khuôn mặt của tôi.

“M-Megumin!?”

“Em trở nên táo bạo như vậy từ khi nào vậy Megumin!?”

Lờ đi hai người còn lại, Megumin vui vẻ đặt một tay lên đầu tôi.

“Đúng vậy, nếu không ai muốn anh ấy, em sẽ giữ lấy người đàn ông này cho riêng mình.”

“Ah!?”

Khi megumin tuyên bố một cách đắc thắng, Darkness bối rối rít lên một tiếng.

... Tuy nhiên, đây là một tình huống thực sự kỳ lạ.

Ở đây có một Serena-sama người đang bị giữ lại tại chỗ và bị bịt miệng bởi Darkness, người đang dạng hai chân ra để giữ lấy ngài ấy.

Ở đây có một Megumin, người mà nghe nhàng vỗ đầu tôi khi tôi đang say mê quần lót của em ấy.

Và cuối cùng là...

“... Oh, tôi hiểu rồi. Thứ phước lành mà nữ thần nhỏ nhoi Regina ban cho cô đã bị chia làm hai, phải không? Những phước lành của các vị thần được phân chia cho những tín đồ của họ. Nữ thần của cô chắc phải rất nhỏ nhoi khi mà chỉ có một mình cô là tín đồ của cô, đúng không? Toàn bộ sức mạnh của cô từng được ban cho cô, nhưng giờ nó không còn như vậy khi Kazuma cũng đã trở thành tín đồ của cô ta.”

“!?”

Mặc dù với cái miệng vẫn còn bị bịt kín, Serena-sama vẫn nhìn chăm chăm vào tôi với ánh mắt như muốn giết người.

Có vẻ như việc biến tôi thành con rối của ngài ấy và chuyển tôi thành người của giáo phái Regina, cuối cùng, nó thực sự đã làm ngài ấy yếu đi.

Tuy nhiên, ngay cả khi ngài nhìn chăm chăm vào tôi như vậy, tôi vẫn sẽ không làm điều gì cả.

Aqua cúi xuống cạnh Serena và ra hiệu cho Darkness thả lỏng sự kìm kẹp trên miệng của ngài ấy đi một chút.

“Giờ thì, biến Kazuma trở lại bình thường.”

“... Anh ta sẽ trở lại bình thường nếu cô cho anh ta uống lọ thuốc đó. Tuy nhiên, anh ta có thể sẽ phản kháng.

Serena-sama nói với Aqua một cách cam chịu.

Chỉ là, chuyện gì đang xảy ra ở đây vậy?

Tôi nên làm gì với tư cách một hầu cận tận tụy của Serena-sama đây?

Thêm vào, hiện giờ, Megumin đang dùng tay nắm chặt lấy tôi ngay cả khi em ấy vẫn dùng bàn tay còn lại để vuốt ve đầu tôi.

Tôi vẫn đang quỳ trong khi chăm chú nhìn lên váy của Megumin, nhưng...

“Fufu, đã được một thời gian rồi, Kazuma.”

Megumin cười khúc khích, có một chút ửng hồng xuất hiện trên mặt của em ấy, nhưng đó chắc chắn là một nụ cười khúc khích.

Tôi thực sự muốn chạy đến giúp Serena-sama, nhưng khi đối mặt với sự cám dỗ của ma quỷ do một Megumin đang trông có vẻ hạnh phúc đến như vậy...

Vì Serena đã giải tỏa tất cả sự kiềm hãm của tôi, nên hiện giờ tôi không thể đi ngược lại với bản năng của mình.

Vậy nên, tôi thật sự không thể làm gì với điều này. Xin hãy tha thứ cho tôi, Serena-sama.

“Tuy nhiên, tại sao anh ta lại trở thành như vậy? Cô đã làm điều gì? Có điều gì vui khi biến Kazuma trở thành một kẻ biến thái hư hỏng như thế này?”

“Tôi cũng không ngờ là anh ta sẽ biến đổi theo kiểu này! Tôi chỉ tìm cách biến anh ta trở thành con rối của tôi. Tôi đã giải phóng ham muốn thực sự của anh ta và loại bỏ những thứ đang kiềm hãm anh ấy... Nhưng anh ta lại trở nên bướng bỉnh hơn cả những gì tôi mong đợi.”

Serena-sama cắn môi mình trong nước mắt.

“... Nó thật sự rất khủng khiếp, những ngày vừa qua... Anh ta từ chối làm việc cho dù tôi có đưa ra lý do gì đi chăng nữa, và làm những thứ biến thái bất cứ khi nào anh ta có thể. Anh ta chỉ đang mải mê với mong muốn được sống trong một cuộc đời suy đồi...”

“... Điều đó nghe không khác lắm với Kazuma ban đầu... Nhưng, kệ nó đi. Cậu ta sẽ hồi phục nếu tôi sử dụng lọ thuốc này lên cậu ta, đúng không?”

Nói ra điều đó, Aqua tiếp cận tôi.

“...Em không thực sự quan tâm nếu anh ấy cứ như thế này...”

Megumin đỏ mặt nói điều đó ngay cả khi tôi vẫn tiếp tục nhìn lên váy của em ấy.

Mặc dù vậy, em ấy vẫn lấy tay giữ chặt tôi, vậy nên dù cho có muốn chạy đi chẳng nữa, tôi vẫn không thể.

Nếu như em thật sự cảm thấy ổn với anh của hiện giờ, anh sẽ thật sự rất biết ơn nếu như em thả anh đi.

Aqua thận trọng tiếp cận tôi rồi nói.

“Này, kazuma, giờ tôi sẽ biến anh trở lại bình thường, vậy nên đừng có làm bất cứ điều gì, được chứ?”

“Như thế này là ổn.”

Lờ đi câu trả lời ngay tức thì của tôi, Aqua rón rén lại gần tôi hơn nữa.

“Chúng tôi không cần nó. Cứ ở yên đó. Đứng yên đó là được..”

“Này, tu sĩ, đừng có lo là cảnh giác! Tên đó chắc chắn đang mưu tính gì đó!”

Serena-sama đưa ra một cảnh báo như vậy, nhưng Aqua trả lời như thể đó là một điều rõ ràng.

“T-Tôi biết điều đó. Cô nghĩ tôi đã ở bên cạnh Kazuma trong bao lâu hả? Megumin, hãy chắc là em giữ chặt lấy cậu ta! Đúng rồi, giờ thì...”

“Steal.”

“““Ah!””” x3

Tôi thoáng chuyển ánh mắt của mình khỏi quần lót của Megumin và đẩy cánh tay về phía của Aqua.

Không lâu sau đó, lọ thuốc trên tay của Aqua nổi lên trong tay tôi.

Và rồi.

“Nhận lấy!”

“Waaaaah!”

Tôi bình thản ném nó xuống đất.

Ngay trước khi lọ thuốc kịp đập xuống đất, Aqua đã xoay sở để bắt được nó bằng một cú trượt cứu nguy kì diệu.

“Đó là lý do tại sao tôi lại nói với cô! Tên đó chắc chắn đang có âm mưu gì đó!”

“Tôi không thể làm gì về điều đó! Cô nên biết về điều này sau khi là người hứng chịu những trò hề của cậu ta! Không thể biết được tên này sẽ làm gì! Megumin! Megumin! Làm gì đi!”

Aqua hét lên về hía Megumin khi cô ta cảnh giác tiếp cận tôi thêm lần nữa, với lọ thuốc đang dính chặt vào ngực của mình.

Ngoài ra, Serena-sama hét vào mặt tôi.

“Satou Kazuma! với tư cách là con rỗi của ta! Ta ra lệnh cho người đứng nguyên ở đó! Hãy đứng yên trong một lúc!”

“Oh, tốt thôi. Em thật sự không quan tâm việc anh ta cứ ở trong tình trạng này, nhưng... Đây, Kazuma, để em ôm anh... cứ ở yên đấy... được không? Đây, chò đã đừng có uốn éo nữa và hãy đứng yên! Aqua! Nhanh lên! Thứ đang buộc trên ngực em...!”

“Megumin! Chỉ cần giữ cậu ta ngay tại đó, và xoay cậu ta về phía
chị!”

Một thứ gì đó lạnh buốt tạt vào đầu tôi khi tôi rúc mặt mình vào ngực
của Megumin.

Tôi có thể cảm thấy thứ gì đó đang rời khỏi người khi thứ dung dịch
lạnh lẽo đó đang chảy xuống trên người mình.

Này, thôi đi. Tôi muốn được sống theo cách này.

Vẫn có thứ tôi muốn làm với Serena-sama.

Để làm điều đó, tôi cần sức mạnh của Nữ Thần Hắc Ám của Sự Thù
Hận, Regina-sama...

.

.

“... Huh?”

.

.

Nói lại lần nữa xem, tại sao tôi lại cần sức mạnh từ một Nữ Thần của
Sự Thù Hận?

Và, thực ra, Serena-sama?

Tại sao tôi lại bắt đầu xung hô với một Quý Tướng bằng –sama...?

Mà ngày từ đầu, tại sao tôi lại đột nhiên đi thờ phụng một nữ thần vô
danh ngẫu nhiên như vậy?

...Ah, đúng rồi.

Ngay trước khi bất tỉnh, tôi nhớ được sự khao khát tha thiết muốn báo thù tên Quỷ Tướng vì vết thương mà cô ta đã gây ra cho con nữ thần vô dụng của chúng tôi...

Phần 5

“Kazuma, nó có tác dụng không? Anh đã hồi phục chưa?”

Thứ gì đó đang tát tôi.

Khi tôi mở mắt ra, điều đầu tiên tôi nhìn thấy là khuôn mặt của Megumin ở ngay trước mặt tôi.

... ..

“Anh nghĩ là mình sẽ hồi phục nhiều hơn nữa nếu như em ôm anh chặt thêm một chút.”

“Có vẻ như anh đang quay lại. Giờ thì...N-Này, nếu như anh đã hồi phục, vậy thì làm ơn thả em ra!”

Khi Megumin bắt đầu đẩy mình ra khỏi tôi, tôi không còn sự lựa chọn nào khác ngoài đứng lên.

Nó mang cảm giác như thể tôi đã có một giấc mơ tuyệt vời.

Và nó cũng mang cảm giác như đã có một vị thần thực sự tuyệt vời đang dõi theo tôi...

... Ờ thì, kệ đi.

“Kazuma-san, Kazuma-san, cậu có sao không? Nếu như cậu định tôn thờ một nữ thần nhỏ nòi như Regina, người mà tôi thậm chí chưa

bao giờ được nghe thấy, sẽ tốt hơn nếu như cậu tôn thờ tôi. Nếu cậu chuyển giáo ngay lúc này, tôi xin hứa khả năng vẽ tay của cậu sẽ trở nên tốt hơn và một loạt những lợi ích khác nữa.”

“Tôi không cần nó. Mà ngày từ đầu, tại sao cô lại nghĩ tôi sẽ đi thờ phụng một nữ thần nhỏ nhoi... Hmm?”

... ..

Nói lại lần nữa xem?

“Này, tôi đang tôn thờ cái gì?”

Aqua nhún vai.

“Ai biết? tôi thật sự không rõ chi tiết.”

Tôi thật sự không hiểu rõ bản thân mình, nhưng giờ không phải là lúc để nói chuyện đó.

“Yo. Có vẻ như cậu đã lấy lại được ý thức của mình nhỉ.”

Serena chào tôi trong khi vẫn bị đè xuống đất bởi Darkness, người đang kẹp cô ta lại bằng hai chân.

Giờ tôi nên giải quyết cô ta như thế nào...

“...Nó sẽ là một vấn đề nếu như chăm sóc cô tại đây.”

“vậy thì, để tôi đi thì như thế nào? Chúng ta đã cùng chung sống một thời gian, đúng không? Tôi nghĩ điều đó chắc chắn sẽ khiến cả hai chúng ta vui vẻ.”

Serena bình thản nói ra điều đó trong khi giơ cả hai tay lên.

Cô ta chắc hẳn đã biết rất rõ là tôi hiện giờ không thể làm gì cô ta.

... Tuy nhiên, có thứ gì đó đang cào cấu ở một góc khuất trong tâm trí tôi.

Ví dụ như, vì Aqua có thể hồi sinh tôi nếu tôi bị giết bởi lời nguyện của sự báo thù, tôi có thể đơn giản là đem cô ta ra khỏi thành phố này và—

.

.

...Không, giết người là bất khả thi với tôi

.

.

Nếu tôi có thể làm một việc như vậy, tôi sẽ không phải mang tiếng là một kẻ hèn nhát.

Có lẽ tôi nên cột cô ta lại và bỏ rơi cô ở trong một hầm ngục...

Không. không, nó cũng giống y hệt với việc giết cô ta...

Chết tiệt, sau khi dành những ngày vừa qua ở cùng với cô ta, tôi đã có một chút gần gũi với cô...

Tuy nhiên, cứ để cho cô ta rời đi như thế này sẽ...

“Có vẻ như cậu đang tự mâu thuẫn với chính mình... Nói đi, Kazuma, cậu có đau khổ chút nào không nếu như cậu để tôi đi? Nếu cậu để tôi đi, tôi sẽ thay đổi kế hoạch tấn công thành phố này. Tôi thật sự không muốn làm thêm điều gì nữa với thành phố mà cậu đang sống. Thật

đấy. ...Thêm vào, tại nơi này còn có Quý Tướng trên danh nghĩa, Wiz và Vanir đang sống ở đây. Nếu chúng tôi tấn công thành phố này, không thể nói trước được họ sẽ làm gì. Tôi sẽ suy nghĩ lại về chiến dịch khi tôi quay lại lâu đài. Nếu cậu để tôi đi, tôi sẽ không bao giờ động tay vào thị trấn này thêm lần nào nữa. Cậu nghĩ thế nào? Lần này, hãy lập ra một thỏa thuận hoàn chỉnh.”

Dường như đã hiểu được những gì mà tôi đang suy nghĩ, Serena trao cho tôi một nụ cười nhẹ nhàng.

“... Này, Kazuma, người phụ nữ này là ai? Có phải cô ta là một phần của quân đội Quý Vương không? Tôi có nên giết cô ta để bảo vệ cư dân của thành phố này không?”

Tôi chụp lấy vai của Darkness khi cô ta đang bắt đầu nói ra những điều nguy hiểm.

Darkness là một quý tộc và trong một thời gian, là lãnh chúa của thành phố này.

Để bảo vệ người dân của thành phố này, cô ta rất có thể phải vượt qua nó.

Nghe thấy những lời của Darkness, tôi cứng rắn hạ quyết tâm.

“... Này, nó là cái gì? Tại sao cậu vẫn có thứ đó bên mình?”

Biểu hiện của Serena chùn xuống khi nhìn lên cái thứ mà tôi vừa lấy ra từ trong cái giỏ của mình.

“Xin lỗi Serena, thỏa thuận của chúng ta đã hết hiệu lực. Nó cũng làm cho tôi đau đốn, nhưng vì cả hai chúng ta đều phá vỡ nó, hãy gọi nó là sự thất bại của cả hai.”

Thứ mà tôi lấy ra từ trong túi là bộ thuốc nước bị cấm mà Vanir đã đưa cho tôi.

Hầu như những thứ trong bộ đó là vô dụng, nhưng tôi khá chắc là lọ thuốc khởi tạo level hay thứ gì đó dựa theo những dòng chữ đó có tác dụng.

Tôi đã luôn dựa dẫm vào sức mạnh của đồng đội để vượt qua những tình huống rắc rối như thế này, nhưng, chỉ lần này, tôi muốn nhìn thấy toàn bộ mọi thứ cho đến phút cuối cùng.

Nếu tôi sử dụng lọ thuốc lên cô ta, level của tôi có lẽ cũng sẽ bị khởi tạo nhờ vào lời nguyện của sự báo thù đang tác động lên cơ thể của cô ta.

“Cậu đang định làm gì... Này, Kazuma, đừng làm điều đó. Không phải chúng ta là bạn bè, người đã cùng chung sống với nhau một thời gian sao? Coi nào, hãy để tôi đi.”

Nhưng, giữa một tên NEET kẻ sở hữu chức nghiệp yếu nhất và một Tướng Lãnh của quân đội QUỶ VƯƠNG, điều đó khá rõ ràng là ai sẽ phải chịu đựng nhiều hơn nếu như level của cả hai chúng tôi được khởi tạo về một.

Tôi lấy lọ thuốc khởi tạo level và quỳ xuống bên cạnh Serena.

“Xin lỗi, tôi sẽ bắt cô phải làm lại mọi thứ từ level một cùng với tôi.”

“!?”

Serena bắt đầu vùng vẫy khi nghe thấy điều đó, và Darkness giáng một đấm vào bụng của cô ta.

“Gurk!”

“Uck!? C-Cái gì vậy? Nè, Kazuma, khi tôi đánh người phụ nữ này, bụng của tôi...”

Tôi nhanh chóng hướng dẫn cho Darkness người có vẻ như đã lùi bước.

“Nếu cô tấn công cô ta, bất kỳ thương tổn nào mà cô gây ra sẽ phản lại lên người cô. Không cần biết cô làm gì, đừng giết cô ta. Có vẻ như một lời nguyền chết chóc sẽ giáng lên một khu vực rộng lớn xung quanh đây nếu như cô ta chết.”

“... Em hiểu rồi, vậy đó là lý do khiến anh bất tỉnh sau khi anh cho cô ta một cú song phi vào lúc đó.

Megumin lẩm bẩm sau khi nghe lời giải thích của tôi.

Tuy nhiên, Darkness, vì một lý do nào đó, lặng lẽ kéo má của Serena.

“Ow ow ow! Cô đang làm cái gì vậy!?”

“Aah...Cô vẫn đang giấu diếm điều gì đó đúng không? Coi nào, nói ra đi! Cô không thể lừa tôi một cách dễ dàng đến như vậy! Ha.... ha.... N-Nó đau...! Kuu, nhưng tôi không phải là loại người sẽ dễ dàng từ bỏ...!”

“Cô đang nói cái gì vậy!? Kazuma gần như là đã biết hết tất của mọi việc! Ow! Này, thôi đi, thật sự không còn thứ gì mà tôi chưa nói với Kazuma! Ow! Thôi đi! Con đau sẽ quay ngược lại về phía cô! Nghiêm túc đấy, dừng lại! Dừng lại!”

Darkness bắt đầu tận hưởng bản thân mình với tác dụng do sự bảo hộ của Regina, và Serena tuyệt vọng vùng vẫy dưới cú kẹp của cô ấy.

Tôi giữ lọ thuốc bằng một tay.

“Này, Kazuma, ngừng người phụ — ... C-Chờ đã, lùi lại! Level của cậu cũng sẽ giảm xuống, cậu có biết không? nghĩ lại đi. Không giống như bản thân cậu sẽ nhận được lợi ích nếu level của tôi bị hạ thấp, đúng không? hãy nghiêm túc nghĩ về nó đi!”

“Chà, tôi sẽ từ từ lấy lại level của mình. Đẳng nào thì, Tôi gần như đã đạt tới giới hạn chỉ số, và tôi có đủ tiền để sống một cách thoải mái, vậy nên không có gì cần phải vội... Hãy đi đến cuối con đường cùng với thuộc hạ trung thành của cô, Serena-sama. Coi nào, hãy bắt đầu lại từ con số không.”

Serena xoay sở để giải phóng một tay của mình và chụp lấy Darkness đang kéo má cô

.

.

“Cậu thực sự là mối đe dọa lớn nhất đối với quân đội quý vương.”

.

.

“Cô đang phóng đại mọi thứ lên rồi. Tôi sẽ sống một cuộc sống an nhàn kể từ bây giờ, vậy nên nếu cô có thể quay về lại lâu đài, xin hãy chuyển nó đến cho Quý Vương.”

Đáp lại những lời nói vui vẻ của tôi, Serena chỉ ngón tay về phía tôi.

Cô ta định...

.

.

...Ah

.

.

“Cậu thật sự quá nguy hiểm để bị bỏ lại một mình. Nếu như cậu đã lấy lại được ý thức, điều đó có nghĩa là tôi đã quay lại thành người duy nhất thờ phụng Regina. Toàn bộ sức mạnh đã quay về lại với tôi. Vĩnh biệt, con rối có ý chí của tôi.”

.

.

Tôi chụp lấy bàn tay mà Serena đang dùng để chỉ vào tôi.

Darkness di chuyển để đặt tay che miệng của Serena lại, nhưng cô ta đã nhanh hơn.

.

.

“Death.”

Chương 4:

Lời đề nghị cho tên Mạo Hiểm Giả này!

Phần 1

“Mừng về nhà, chủ nhân!”

Tôi thấy bản thân mình trong căn phòng trắng quen thuộc.

Thời khắc tôi mở mắt ra, một Eris-sama vui vẻ đang đứng ngay trước mặt tôi.

“... Cô trông như đang tận hưởng bản thân mình nhỉ, Eris-sama.”

“Giờ cậu đã quen với việc đến đây, vì vậy nếu tôi không làm điều này, cậu sẽ không có cảm giác mới lạ, đúng không? Mặc dù, xin lỗi, tôi cho rằng nó không phải là một thứ tôi nên nói xét theo tình huống hiện giờ cậu.”

Nói ra điều đó, Eris-sama nở ra một nụ cười gượng gạo.

“... Cô có thể làm điều đó thêm lần nữa không?”

“Nó có một chút kỳ lạ khi nói như thế này vì tôi là người đầu tiên đã làm việc đó, nhưng tôi sẽ không làm nó thêm lần nữa.”

Và cô ấy luôn rất dễ chịu mỗi khi cô ấy là Big Boss.

“... V-Vậy, chuyện gì đã xảy ra với những người khác sau khi cô ta thi triển Death lên tôi?”

“Darkness đấm cô ta trong giận dữ, nên cả hai người bọn họ hiện giờ đang bất tỉnh. Senpai đang chuẩn bị hồi sinh cậu, và Megumin-san đang chăm sóc Darkness sau khi trói tên Quỷ Tướng lại... Xin hãy an tâm. Mọi người đều ổn.”

Tôi thở dài nhẹ nhõm sau khi nghe những lời của Eris-sama.

Điều đó có nghĩa là, Sau khi Aqua hồi sinh cho tôi, đó là lúc tôi tỏa sáng.

Thành thật mà nói, quay trở về level 1 là một cái giá khá đắt, nhưng nó là cách tốt nhất mà tôi có thể nghĩ ra để làm cho Serena trở nên vô hại.

Tôi đã xem xét đến nhiều phương pháp khác nhau, nhưng tôi thật sự muốn tự tay mình giải quyết mọi chuyện.

Cảm thấy sự căng thẳng chảy ra khỏi tôi, tôi đổ gục xuống đất và ngồi khoanh chân lại.

... Tuy nhiên, cũng lâu rồi tôi mới chết thêm lần nữa...

Cái thế giới vô lý không có một chút lòng thương xót cho những kẻ yếu đuối, vì vậy, những thứ như thế này có thể đoán trước được, nhưng thật là, tôi không thể làm gì để không phải chết một cách thường xuyên như thế này sao?

Tôi không thể không cảm thấy chán nản sau khi bị giết quá dễ dàng đến như vậy.

Trở nên quen thuộc với việc chết đi cũng không phải là thứ gì đó mang nhiều niềm vui đến cho tôi.

Eris-sama mỉm cười với tôi trong im lặng.

Chỉ cần nhìn thấy cô ấy đang đứng giữa căn phòng với hai tay chấp khiến tôi cảm thấy như mình đã được hồi sinh bằng một cách nào đó.

Nó giống như là tôi đã được giải phóng khỏi tất cả những lo lắng của bản thân mình.

Tôi nghĩ lại về cái thứ mà đã đem tôi đến đây.

Tại sao tôi phải đánh nhau với Quý Tướng? Tại sao tôi cứ phải đối phó với những kẻ thù mạnh mẽ kể từ khi tôi đặt chân tới thế giới này?

Ngay cả sau khi đạt được một gia sản lớn, tôi vẫn phải đối phó với con gái của Quý Vương, kẻ đang lên kế hoạch tấn công thủ đô và một đội tấn công thành phố này và thêm thứ khác nữa...

Ahhh, mệt thật...

Có lẽ vì tôi vừa mới chết, nhưng tôi không thể ngăn mình cảm thấy chán nản.

Tuy nhiên, tôi phải quay lại.

Hiện giờ, tôi là người duy nhất biết về kế hoạch của tấn công thủ đô của Quý Vương hoặc một đội hình đột kích đang trên đường tiến đến thành phố của tôi.

Và level của tôi sẽ trở về một cùng với Serena...

Chỉ cần nghĩ về những thứ sắp đến khiến tôi thờ dài.

Eris-sama trao cho tôi một ánh mắt lo lắng.

“Cậu có ổn không?... Ừ thì, đương nhiên là không nhỉ. Sau cùng thì, cậu đã chết...”

Nói ra điều đó, Eris-sama ngồi xôm xuống ngang tầm với tôi, và nhìn chăm chăm vào khuôn mặt tôi với cùng một biểu cảm lo lắng đang xuất hiện ở trên đó.

“Big Boss thật sự rất dễ thương, cô biết không? Cô có bao giờ suy nghĩ đến việc từ bỏ công việc của một nữ thần và cùng tôi trốn đi đến một thế giới xa xôi nào đó chưa?”

“Bạn đang trong mối quan hệ với Megumin-san. Bạn sẽ phải chịu thiên phạt nếu bạn nói những thứ như vậy với một nữ thần trong khi đang có người yêu đấy.”

Oh, đúng rồi, Megumin!

“Eris-sama, cô không phải là người đứng sau việc, khiến cho việc gì đó xảy ra mỗi khi tôi và Megumin chuẩn bị vượt quá giới hạn, vì cô đang giữ lấy một tình cảm bí mật dành cho tôi hay sao đó, đúng không?”

“Đương nhiên là không! Tôi sẽ không làm mấy thứ ngu ngốc đến như vậy! Ah! Cái biểu cảm đó là sao? Bạn đang nghi ngờ tôi à!?”

Ah, chỉ cần nhìn thấy Eris-sama phản ứng với sự trêu chọc của tôi, như thể sự sống đang được thổi vào linh hồn của tôi vậy.

.

.

“Kazuma-san! Kazuma-san! Tôi đã làm xong mọi thứ rồi, vì vậy hãy quay lại đây nhanh lên.”

.

.

Và ngay trong cái khoảnh khắc thanh bình này, giọng nói của một nhỏ nữ thần, cái thứ giọng nói không hề mang một chút yên bình vang vào trong căn phòng.

Tôi chưa muốn quay lại cái thế giới vô lý đó, nên tôi gục mặt xuống và che hai tai lại.

“U-Um... Senpai đang gọi cậu... Tôi hiểu cậu đang cảm thấy như thế nào, nhưng...”

Eris-sama dường như có chút bối rối bởi những nỗ lực chạy trốn khỏi thực tại của tôi.

“... Sau khi chết quá nhiều lần, tôi không thể không cảm thấy tuyệt vọng. Và khi tôi nghĩ là mình có thể chết thêm lần nữa, tôi chỉ không cảm thấy như mình không còn muốn quay trở lại đó nữa. Tôi đang nghĩ cũng không quá tệ để được tái sinh trong một cuộc sống mới.”

“Điều đó... Ừ thì, tôi đoán đó chỉ là lẽ tự nhiên. Chỉ việc chết một lần đã là một cú sốc lớn... Nhưng mà, cho đến nay, Kazuma-san đã chết khá oanh liệt, vì vậy cú sốc phải nên khá tối thiểu

Eris-sama trưng ra một biểu cảm bối rối trong giây lát, nhưng cuối cùng, cô ấy trao cho tôi một nụ cười ấm áp.

“... Nhưng, cậu đã tìm được những người đồng đội tuyệt vời trong thế giới này và đã tạo ra khá nhiều kỷ niệm hạnh phúc cùng với họ, đúng không? Không phải cậu vẫn còn có việc mà mình phải làm sao? Đây, đây, hãy cố nhớ lại những ngày hạnh phúc đó...”

Tôi đưa suy nghĩ của mình về những trải nghiệm mà tôi đã có trong thế giới này.

Về thời gian khổ cực mà tôi đã sống với Aqua ở trong chuồng ngựa vào cái lúc mà tôi mới đặt chân đến thế giới này.

Về những khoản nợ khổng lồ mà tôi đã phải gánh vác một cách vô lý.

Về việc gặp gỡ những đồng đội, những người chẳng làm được điều gì tốt đẹp ngoài gây ra rắc rối, và dọn dẹp nó cho bọn họ.

Về cái thành phố chứa đầy những kẻ lập dị...

Và với kết quả là tôi chết một cách liên tục.

Ngoài ra còn có một chút về việc, cho dù mọi thứ đang diễn ra tốt đẹp với những đồng đội của tôi, tôi vẫn chưa chưa xoay sở để vượt qua ranh giới.

“... tôi thật sự nghĩ là mình muốn được tái sinh lần nữa...”

“Ehh!?”

Có lẽ tôi sẽ yêu cầu được tái sinh thành một con mèo của một người giàu có ở trên trái đất.

Sau đó tôi sẽ thoải mái ăn rồi ngủ trong suốt cuộc đời của mình.

“Kazuma-san! Nhanh lên! Nhanh lên!”

Giọng nói khó chịu của Aqua lại vang vào phòng thêm lần nữa.

Tôi đã cố hết sức.

Tôi thật sự đã làm hết sức mình.

Ngay cả khi tôi quay trở lại, tôi vẫn có cảm giác rằng cuối cùng là mình sẽ nhanh chóng quay trở lại đây.

“Tôi đã quyết định là sẽ đi đầu thai! Tôi sẽ để lại mọi việc cho cô! Xin hãy nói với hai người còn lại là tôi cầu chúc cho họ hạnh phúc!”

“Eeh!?”

Eris ré lên vì bất ngờ khi tôi hét lên mà không nhắm vào ai hết, nhưng cô ấy cuối cùng lại trở nên im lặng.

Và sau đó...

“Tên này lại đang nói mấy thứ ngu ngốc thêm lần nữa! Đừng có làm rối hết mọi chuyện lên. Tại sao cậu lại thường xuyên nói mấy điều ngu ngốc như vậy hả? Đó có phải là lý do tại sao mà cậu lại trở thành một kẻ vấy đũa với con tu sĩ đó không hả!?”

“Ah!”

Những lời trách mắng của Aqua xuyên qua những vết nứt trong không khí.

“Cô đừng có mà giỡn mặt! Cô nghĩ vì lợi ích của ai mà từ đầu tôi lại chọn việc đối đầu với một Quý Tướng hả? Tôi vẫn liên tục chiến đấu với cái con tu sĩ đó sau lưng mọi người chỉ để bảo vệ cho thành phố này cô có biết không!? Tôi đã bị tẩy não vào cuối trận chiến dữ dội—“

“Eh, chờ đã, Megumin, em đang làm gì vậy? Huh?”

... Này.

“Cách đó sẽ không có tác dụng với tôi nữa! Tôi không bận tâm đến mấy trò trêu chọc hay bất kỳ thứ gì khác mà mấy người làm với cơ thể tôi! Trừ phi mấy người khóc lóc và năn nỉ tôi quay về...”

“Megumin, em đang làm gì vậy!? Không, chờ đã, em đang làm cái gì vậy!? Kazuma-san! Kazuma-san! Quay về nhanh lên đi! Nếu anh không nhanh chân lên...!”

... Tôi sẽ không bị lừa dễ dàng đến như vậy. Cho dù hiện giờ mấy người có làm gì với thi thể của tôi...

Đúng vậy, những kiểu hăm dọa đó không còn—

“Kazuma-san! Megumin đang...! Megumin đang nói về thứ gì đó như lấy đi lần đầu của cậu và hiện giờ đang làm thứ gì đó rất tuyệt! Thật ra, Megumin, em thực sự không nên làm mấy việc như vậy trước mặt mọi người!”

Cô đang cảm dỗ tôi với ham muốn tình dục sao!?

“... ..”

Nhìn thấy tôi đang quần quai trên mặt đất, Eris-sama trông có vẻ đang trở nên lạnh nhạt vì một lý do nào đó.

Arg, tôi nên làm gì đây? Nếu tôi không quay về, tôi sẽ bỏ lỡ cái khoảnh khắc mà mình trở thành người lớn...!

Nhưng nếu giờ tôi quay về, tôi sẽ bị trêu chọc là một người đàn ông dễ dãi, người bị rơi vào những trò cảm dỗ của Megumin một cách dễ dàng... Không, không, không, nhưng...!

“Này, Megumin, chị không nghĩ cái thứ lớn như vậy sẽ vừa với lần đầu của Kazuma-san. Chỗ đó của Kazuma-san, Chỗ đó của Kazuma-san chắc chắn sẽ rách mắt.”

... ..

“Này, khi cô nói lần đầu, cô ám chỉ đến điều đó à!?”

“Megumin, em không thể làm điều đó! Đó là đồ ăn! Em không thể làm những việc như vậy với đồ ăn! Em sẽ bị trừng phạt!”

“Thôi đi! Aqua, tôi sẽ trở về ngay đây, vì vậy hãy dừng em ấy lại ngay!”

“Aaah! Megumin! Megumin! Em không thể làm điều đó! Cậu ấy nói là sẽ quay trở về ngay lập tức, vậy hãy nhanh kéo quần của cậu ta lên—!”

Tôi ngay lập tức đứng dậy.

“Đẳng nào thì, Eris-sama, tôi có vài việc quan trọng cần phải xử lý, vì vậy tôi xin phép rời đi.”

Tôi chạy về phía cánh cổng và đẩy nó ra...

“Ah, lên đường bình an... Chờ đã, không, Kazuma-san! Xin lỗi vì đã làm phiền khi cậu đang vội, nhưng có một điều quan trọng mà tôi cần phải nói—”

“Ngay lúc này sao!? Chúng ta có rất nhiều thời gian trước khi chuyện này xảy ra, tại sao cô phải đợi cho tới tận lúc này mới hỏi tôi? Cứ tới gặp tôi trong vai Big Boss sau khi tôi quay về!”

“Megumin, tại sao em luôn làm ra những hành động thô lỗ như vậy!?
Coi nào, cậu ta sẽ trở lại sớm thôi, vì vậy hãy nhanh mà tiêu hủy
chúng cứ đi!”

Tôi thoáng quay mặt lại với Eris-sama.

Cô ấy trao cho tôi một ánh mắt hồi hận và nói,

“Sự thật là, thế giới này sẽ—”

“Megumin, đừng có rút nó ra, đặt nó lại đi! Ôi không, chúng ta không
có đủ thời gian—!”

“Xin lỗi, Eris-sama, hiện giờ tôi thật sự không thể ở lại! Aqua! Dừng
em ấy lại! lát nữa tôi sẽ cho cô chút tiền tiêu vặt, vậy nên dừng em ấy
lại!”

Không có cách nào để duy trì bầu không khí nghiêm túc với giọng nói
của Aqua cứ liên tục vọng vào trong phòng như thế này.

“Ý chị là, có rất nhiều thứ em không thể cho Kazuma thấy...! Ah,
Megumin, em không thể!? Em không thể! Aah!”

“Đừng từ bỏ! Đừng có mà từ bỏ, Aqua! Tôi sẽ quay lại ngay lập tức!”

Eris-sama, với khuôn mặt trở nên đỏ chót, hét lên về phía tôi khi tôi
xông qua cánh cổng.

“Thế giới đó hiện đang đối diện với khủng hoảng! Với cái đà này, rất
có thể Quỷ Vương thật sự sẽ xóa sổ loài người! Xin hãy nghe tôi—!”

.

.

—Điều đầu tiên mà tôi nhìn thấy khi quay lại là Aqua và Megumin đang nhìn chăm chăm vào mặt tôi.

“Ah! Mừng quay về, Kazuma! Nó thật sự rất sít sao, đúng không?”

“M-M-Mừng anh quay lại.”

Megumin có hơi đỏ mặt và dường như đang hết hơi.

Ngoài ra, em ấy có vẻ như đang giấu thứ gì đó ở sau lưng.

Quần của tôi trông nhăn nheo và có vẻ như nó đã được mặc vào một cách vội vã.

Điều này thật sự làm tôi không cảm thấy thoải mái.

Và đằng sau hai người bọn họ là Darkness và Serena đang nằm bất tỉnh bên kia vườn.

“E-Em sẽ tiếp tục đi chăm sóc Darkness, được chứ?”

Nói ra điều đó, Megumin nhanh chóng di chuyển đến bên cạnh Darkness, gần giống như em ấy đang chạy trốn khỏi tôi.

Tôi chuyển ánh mắt sang Aqua người hiện giờ đang đặc biệt bồn chồn.

“Này, Aqua.”

“Cái gì? Tôi đã chặn em ấy lại, được chứ? Cả hai chúng tôi nhìn vào Kazuma-san nhỏ của cậu, nhưng chúng tôi không làm bất cứ điều gì cả, được chứ!?”

... Con- Con nhỏ này...

Sau khi trấn tĩnh bản thân, tôi nói với Aqua.

.

.

“... Nói đi... Cô có còn muốn quay về thiên đường không?”

Phần 2

“Kazuma! Coi nào, dậy đi! Sáng rồi! Dậy nhanh đi!”

Ngày hôm sau.

Aqua vui vẻ nhảy vào phòng tôi mà không thèm gõ cửa rồi bắt đầu làm phiền tôi.

Tôi lười biếng thò đầu ra từ bên dưới tấm chăn, và nhận ra trời chỉ mới lờ mờ sáng phía bên ngoài cửa sổ.

“... Máy giờ rồi...?”

“Sắp năm giờ rồi.”

Nó còn quá sớm cho điều này.

Khi tôi chui xuống lại dưới tấm chăn, Aqua nhảy lên người tôi.

“Tại sao cậu lại bò lên giường nữa!? Cúi nào, dậy đi! Hãy mặc đồ vào rồi chúng ta sẽ đi đến guild để nhận vài nhiệm vụ và tăng level của cậu!”

“Tha cho tôi đi~ Tối qua tôi đã nhậu đến khuya, vậy nên hôm nay tôi thật sự muốn đi ngủ nướng cho đến tối... Hôm qua tôi đã ăn mừng việc đánh bại thêm được một Quỷ Tướng khác.”

.
.
—Hôm qua, sau khi tôi chuyển lại tin nhắn của Eris-sama cho Aqua, tôi đã tiến hành theo kế hoạch và giảm level của tôi và cả Serena xuống còn một.

Sau đó, tôi bỏ một Serena còn đang bất tỉnh lại với những người ở đồn cảnh sát, và nói với họ toàn bộ những điều tôi đã biết, nhưng...

Giờ cô ta đã bị suy yếu, Serena sẽ không còn khả năng để có thể thi triển tất cả những lời nguyền mạnh mẽ mà cô ta đang sử dụng trong thành phố này.

Cô hiệp sĩ nói là cô ấy sẽ thăm vấn cô ta một cách triệt để.

Họ cũng đã đưa ra những biện pháp đối phó với kế hoạch xâm lược của con gái Quý Vương và cuộc đột kích lên Axel và những thứ khác. Tôi nhận được một khoản tiền khá lớn cho việc bắt giữ một Quý Tướng và ngăn chặn kế hoạch của cô ta.

Điều đó nói rằng, hiện giờ tôi không thể làm thêm được điều gì nữa khi mà tôi đã quay trở về level một.

Đằng nào thì tôi cũng không thể làm điều gì với cuộc tấn công vào thủ đô, và những Mạo Hiểm Giả từng nằm dưới sự thao túng của Serena đã được giải thoát khỏi trạng thái con rối, vậy nên, kế hoạch của cô ta về việc hỗ trợ lực lượng xâm lược từ bên trong giờ đã hoàn toàn phá sản.

Không có sự hỗ trợ từ bên trong, nó sẽ khá là khó khăn để cho thành phố này sụp đổ trước những thế lực thù địch bên ngoài.

Và đó là lý do tôi trở nên thoải mái và ăn mừng cho sự thành công của tôi cho đến khi trời gần sáng....

“Dậy đi! Dậy đi! Coi nào, nhanh dậy đi! Vì lợi ích của nhân loại và vì lợi ích của tương lai, chúng ta sẽ nhắm đến Quỷ Vương!”

Nhưng Aqua lại bắt đầu nói những thứ đó trước khi mặt trời bắt đầu mọc trong khi vỗ vào lưng tôi.

Đánh bại Quỷ Vương.

Có một lý do cho việc tại sao cô ta lại bắt đầu nói ra mấy thứ ngu ngốc đến như vậy.

Vâng, là do tin nhắn từ Eris-sama.

“Một anh hùng nào đó được chọn bởi nữ thần sẽ tiêu diệt Quỷ Vương sớm thôi... Đằng nào thì, chúc ngủ ngon...”

“Nữ thần đang ở đây, cậu biết không hả!? Và tôi chọn cậu làm một anh hùng, vì vậy thức dậy nhanh lên!”

.

.

— Sự khủng hoảng mà Eris-sama đã nhắc đến cũng chính là cái thứ mà tôi đã được nghe từ Serena: Sự thật là những anh hùng tiềm năng đã ngừng xuất hiện trong thế giới này.

Công việc của Aqua vốn là ban cho những người đến từ Nhật Bản thứ sức mạnh giống như gian lận và gửi họ đến thế giới này.

Tuy nhiên, kể từ khi cô thiên thần đó tiếp quản, có vẻ như không có một ai chấp nhận thỏa thuận đó.

Rõ ràng, cô thiên thần mới đó quá thành thật và không cố giấu diếm mọi thứ một chút nào cả.

Cô ta nói với bọn họ về số phận và tỉ lệ sống sót của những người đã được gửi đến đây, tác dụng phụ có thể xảy ra của việc học hỏi ngôn ngữ, cuộc sống trong thế giới này khó khăn như thế nào và toàn bộ những thông tin khác.

... Nói cách khác, chỉ vì người phụ trách việc tuyển dụng là Aqua, thế nên mọi người mới chấp nhận thỏa thuận và được gửi đến thế giới này.

“Cô chính là người đã gửi tôi đến đây mà không thèm giải thích bất cứ thứ gì. Tôi sẽ ngủ cho đến chiều như là để phản đối!”

“Đằng nào thì cậu cũng luôn ngủ tới trưa! Coi nào, một nữ thần đang đưa ra yêu cầu cho cậu! Một nữ thần xinh đẹp đang đưa ra cho cậu một yêu cầu đầy nước mắt, vậy tại sao cậu không bao giờ chịu lắng nghe tôi!”

Có rất nhiều mối đe dọa trong thế giới này.

Ngay cả khi Quỷ Vương không có ở đây, vẫn còn rất nhiều thứ có thể đe dọa đến nhân loại.

Có vẻ như thiên đường đã nhận ra giá trị của một nữ thần giỏi về lừa lọc— Không, ý tôi là thuyết phục, và muốn cô ta quay lại càng sớm càng tốt.

“Nói này, thiên đường thật sự thiếu nhân lực đến vậy à? Bọn họ không thể chụp lấy một con goblin ở nơi nào đó để làm thay công việc của cô sao?”

“Tôi sẽ không bỏ qua cho cậu nếu như cậu tiếp tục chọc ghẹo tôi. Tôi sẽ dùng ma pháp giả giọng để bắt chước giọng nói của con quỷ kỳ quặc đó và cười suốt cả ngày ở bên cạnh giường của cậu.”

Nó sẽ chẳng có vấn đề gì nếu như đó là hồi tôi còn ở chuồng ngựa, vào cái thời điểm mà tôi đã muốn tống cô ta ra khỏi tổ đội của mình càng sớm càng tốt, nhưng giờ tôi đã có được một cuộc sống ổn định, còn có lý do nào có thể khiến tôi phải theo đuổi việc đánh bại Quỷ Vương cơ chứ?

Hơn nữa, nó quá liêu lĩnh.

Lý do duy nhất mà tôi có thể xoay sở để phá vỡ kế hoạch của Serena và đánh bại cô ta là vì có quá nhiều sự trùng hợp thuận tiện diễn ra theo mong muốn của tôi.

Và cô ta còn được xem là một trong những kẻ yếu nhất trong số những Quỷ Tướng.

Chưa kể, ngay cả với một kẻ yếu đuối như cô ta, tôi cuối cùng vẫn bị giết.

Và cô đang bảo tôi đi tấn công sếp của người phụ nữ đó ngay trong lâu đài của hắn, nơi những tay chân mạnh mẽ của hắn ta xếp hàng hàng lớp lớp ở trông sao?

Cô bị ngu à?

Tôi quay đầu lại và nhìn vào Aqua người vẫn đang trèo lên người và liên tục vỗ vào lưng tôi.

“... Chúng ta đang nói về Quý Vương, cô có biết không? Không thể nào có chuyện tôi có thể đánh bại một người như hắn ta. Cô thật sự nghĩ tôi nhìn giống một người có thể đánh bại Quý Vương sao?”

.

.

“Đương nhiên là không, ngay cả tôi cũng không hoang tưởng đến như vậy.”

...Con nhỏ này.

“Vậy thì cô muốn tôi làm cái gì? Ngay cả khi tôi gia tăng level và tiến đến lâu đài Quý Vương, cho dù chúng ta không bị xử bởi những con quái vật mạnh mẽ trong khi đang đi đến đó, chúng ta cũng sẽ bị bao vây bởi lực lượng của hắn ta ngay cái lúc mà chúng ta vừa đặt chân tới lâu đài và bị giết sạch. Tôi, Megumin và Darkness sẽ có một cái kết tồi tệ trong tay bọn chúng. Người duy nhất sẽ cảm thấy hạnh phúc là Darkness, cô có biết không?”

“Đương nhiên là tôi biết. Tôi cũng đã tự mình suy nghĩ về điều đó, cậu có biết không? toàn bộ những gì mà tôi cần ở cậu, là gia tăng level đủ để mang tôi đến gần với lâu đài, chỉ vậy thôi.”

... Oh?

“Chà, nếu như cô đã có một kế hoạch tốt hay sao đó, tôi sẽ không bận tâm đến việc lắng nghe đâu.”

“Nghe cho rõ đây. Đã từng có lúc chúng ta muốn tiến thẳng đến lâu đài Quý Vương, đúng không? Nhưng khi bọn họ nói với chúng ta là có một rào chắn xung quanh lâu đài. Một rào chắn được duy trì bởi những tướng lĩnh của hắn ta.”

Hmm?

Có điều đó sao?

Tôi không cảm thấy như hồi đó nó đã làm cho tôi lo lắng, vì thế nên tôi không thực sự quan tâm tới nó.

Lấy sự im lặng của tôi xem như là sự thấu hiểu, Aqua tiếp tục với lời giải thích của mình.

“Và hôm qua, cậu đã vô hiệu hóa một Tướng Lĩnh khác. Một Tướng lĩnh level 1 không thể duy trì rào chắn. Điều đó có nghĩa những tướng lĩnh còn lại đang hỗ trợ rào chắn là... Giờ bọn chúng còn lại bao nhiêu người?”

“... Bọn chúng vốn có tám tên đúng không? Tên đầu tiên mà chúng ra chạm mặt chính là kỵ sĩ không đầu Beldia. Sau đó là Vanir, Hans, Sylvia, Wolbach, và giờ là Serena... Vậy, tính luôn cả Wiz, thì chỉ còn hai trong số bọn chúng.”

“Đúng vậy, chỉ còn lại hai tướng lĩnh! Với sức mạnh tuyệt vời của nữ thần, tôi có thể sẽ phá hủy được một rào chắn được duy trì chỉ bởi hai tướng lĩnh nếu như tôi đặt một chút nỗ lực vào nó! Tốt nhất là tôi có thể hoàn toàn phá hủy nó, nhưng ngay cả khi điều đó là không thể, tôi vẫn có đủ khả năng để mở ra một cái lỗ đủ lớn để cho ai đó đi vào.”

... ..

“Chà, toàn bộ kế hoạch nghe có vẻ được đó, nhưng chính xác thì chúng ta sẽ làm cách nào để đánh bại Quý Vương?”

Aqua tự tin trả lời.

“Một khi rào chắn đã bị phá vỡ, phần còn lại rất đơn giản! Tôi sẽ chiêu mộ thêm sự giúp đỡ từ những tín đồ quý báu của giáo phái Axis, Hồng Ma Tộc, và những người đang điều hành đất nước này, Chúng ta sẽ sử dụng những mối quan hệ mà cậu đã tạo ra trong thế giới này và nói với bọn là rào chắn xung quanh lâu đài Quý Vương đã sụp đổ!”

Vậy là cô ta định để công việc khó khăn lại cho người khác.

Nhưng, ừ thì, đúng là nếu không có rào chắn, Quý vương sẽ cần bố trí một lượng lớn quân lực của mình để phòng thủ xung quanh lâu đài.

Chỉ duy nhất điều đó là đủ để gây nên một làn sóng ảnh hưởng mạnh mẽ đến cuộc chiến.

“Nhưng chuyện gì sẽ xảy ra nếu cô không thể hoàn toàn phá hủy rào chắn?”

“vậy thì tôi sẽ để lại mọi chuyện cho cậu.”

Oh?

“Nói cho tôi nghe thêm về điều đó.”

“Sử dụng kỹ năng phát hiện kẻ địch và ẩn thân, có có thể len lỏi vào nơi mà quý vương đang ngủ và ám sát hắn ta.”

“Biến đi.”

Lờ đi sự ồn ào mà Aqua đang tạo ra, tôi, một lần nữa lấy chần trùn đầu lại.

Phần 3

Tôi đang dùng bữa trưa cùng với Darkness và Megumin trong phòng ăn của biệt thự.

“Nè, Kazuma. tôi nói chuyện với cậu một chút được không?”

Aqua trượt đến chỗ tôi trong khi hai tay đang để ở sau lưng với một biểu cảm nghiêm túc đang xuất hiện trên gương mặt của cô ấy.

Nó giống như cô ta chuẩn bị nói ra điều gì đó quan trọng.

“... Có chuyện gì sao? Mặt cô trông thật sự nghiêm túc đấy.”

Tôi rời mắt khỏi món đùi vịt nướng mà mình đang thưởng thức rồi bắt gặp ánh nhìn của Aqua.

“Làm ơn hãy nghe tôi! Tôi thực sự không nghĩ chúng ta cứ như thế này là một điều tốt!”

Cô ấy nuốt nước bọt trước khi đột nhiên nói ra điều đó.

Tôi vẫn đang nhai món vịt nướng nhưng tôi cho rằng mình nên nghe những gì cô ấy nói.

“Cô có ý gì khi nói ra điều đó?”

“Lối sống tự thỏa mãn bản thân này! Cậu thật sự ổn với nó sao? Ngủ nướng tới tận trưa và không làm bất cứ thứ gì khác ngoài ăn với ngủ! Cậu đã thay đổi! Cậu thật sự đã thay đổi, Kazuma-san!”

Cô ta moi đâu ra vụ này vậy?

Megumin và Darkness đặt bộ dao nĩa của mình xuống.

“Khá chắc là cái nên này sẽ sống theo kiểu đó mãi mãi.”

“Vâng, đó là kiểu người của anh ta. Bên cạnh đó, không phải cô cũng đang sống theo kiểu đó sao, Aqua?”

... ..

“Vâng, trước giờ cậu ta có thể giống như vậy, nhưng tôi thật sự muốn Kazuma cũ quay trở lại! Cái người đã bị chôn trong nợ nần và làm việc chăm chỉ mỗi ngày chỉ để kiếm được một chút tiền!”

“Được rồi, nhào vô, tôi sẽ biến cô thành điểm kinh nghiệm!”

Tôi đứng dậy với cái nĩa trong tay, và Aqua bước vào tư thế phòng thủ theo kiểu đấm bốc.

“Có chuyện gì sao? Chị thường lười biến giống hệt như Kazuma, vậy chuyện này là sao?”

“Mớ lộn xộn do cô tu sĩ đó vừa mới được giải quyết cách đây không lâu, vì vậy tôi có thể thông cảm với việc không muốn thực hiện bất kỳ nhiệm vụ nào trong một thời gian... Chỉ là, chuyện gì đã khiến cô nghĩ như vậy, Aqua?”

Aqua nuốt nước miếng khi đối diện với câu hỏi của hai người đó.

“Điều đó... Ừ thì, hai người biết đấy, đó là bốn phận và nghĩa vụ của một Mạo Hiểm Giả...”

... ..

“... Hay một thứ gì đó...”

Aqua lãng đi và gần như không nói nên lời khi đối diện với những ánh mắt không tin tưởng của chúng tôi,

“là một Mạo Hiểm Giả, chúng ta có trách nhiệm với những người sống trong thế giới này... Gurk... Waaah!”

Không thể chịu được ánh mắt của chúng tôi thêm chút nào nữa, Aqua rên rỉ và bỏ chạy.

.
.

“—Có chuyện gì với Aqua sao?”

Sau khi hoàn thành bữa ăn của mình, Megumin hỏi tôi trong khi tự mình pha một chút trà sau bữa trưa.

Darkness cũng lãng vãng xung quanh, lén lút lau miệng với bằng cái khăn ăn.

“Đừng quá lo lắng về việc đó. Cô ta chỉ bị cắn bởi một con bọ kỳ là thứ khiến cô ta muốn đánh bại Quỷ Vương, chỉ có vậy thôi.”

“Quỷ Vương!?”

Cả hai người hét lên ngay khi tôi và nhắc đến cái tên Quỷ Vương.

“Quỷ Vương à? Được lắm, để cũng cố danh tiếng của mình như là một người mạnh nhất, hãy đi đánh bại Quỷ Vương. Anh gần như đã tự mình đánh bại Serena, và trận chiến với con ninnin diễn ra quá nhanh chóng. Thêm vào, đằng nào thì cái thiên thắng đó cảm thấy có hơi trống rỗng.”

Kể từ khi nào mà em trở thành người mạnh nhất vậy?

Và đừng có đề nghị làm một điều gì đó với cái giọng mà em sẽ dùng, khi nhò ai đó lấy họ một thứ tại một cửa hàng tiện lợi.

“... Quý vương à... Hẳn ta chắc chắn phải có những đòn tấn công cực mạnh... Có lẽ đủ mạnh để phá hủy bộ giáp yêu quý của mình chỉ với duy nhất một đòn...”

Và cái con biến thái này đang nhìn chăm chăm vào khoảng không với một biểu cảm mơ mộng và đôi má ửng đỏ.

Cũng đã khá lâu rồi kể từ lần cuối tôi bị nhắc nhở bởi điều này, nhưng, vâng, đây là dạng người của hai đứa này.

“Tôi sẽ nói thẳng việc này, tôi sẽ không ra đó để đánh nhau với hẳn ta. Đừng có hiểu nhầm tôi chỉ vì chúng ta đã vô tình hạ được vài tên Tướng Lĩnh của hẳn. Nếu như tôi phải nói, Tổ đội của chúng ta thiên về phía vô dụng hơn, vì vậy... Kể cả khi hai người trao cho tôi ánh mắt nài nỉ đó, tôi vẫn sẽ không đi đến chỗ hẳn ta.”

.

.

“—Nghiêm túc đấy, có chuyện gì với cô ta vậy?”

Tối hôm đó.

Tôi đang nằm trong phòng, dùng hai tay mình làm gối khi nghiên ngẫm về mọi thứ.

Nghiêm túc đấy, chỉ là cô ta đang nghĩ cái quái gì?

Đúng vậy, tôi đã ép buộc và kéo cô ta đến thế giới này, vì vậy tôi có thể hiểu được cô ta mong muốn quay trở về khi giờ đây cô ta đã có cơ hội.

Tuy nhiên, tôi vẫn có một chút chạnh lòng với cái cách mà cô ta nhanh chóng rút ra kết luận này.

Mối quan hệ của chúng tôi thật sự mỏng manh đến vậy sao?

... Ừ thì, từ những điều mà Megumin đã nói với tôi, có vẻ như gần đây cô ta đã trở nên thật sự sau hành động của những Mạo Hiểm Giả từng bị thao túng điều đó làm cho cô ta cảm thấy như mình là một người không cần thiết.

Tôi dám chắc điều đó có chút ảnh hưởng đến những việc mà hiện giờ cô ấy đang cố gắng làm.

Cô ta là một đứa ngốc, nhưng ngay cả cô ấy cũng không phải là một người vô tư...

... ..

Hay có lẽ cô ta chỉ đang mù quáng với việc thiên giới cần cô ta và đã không có suy nghĩ đến chuyện, cô ta sẽ không thể nhìn thấy chúng tôi lần nữa nếu như cô quay trở lại.

Ừ thì, nữ thần cũng có cách suy nghĩ và giá trị riêng của họ.

Cô ấy có thể là kiểu người như vậy, nhưng về mặt cơ bản cô ta vẫn là một nữ thần với những tín đồ nhiệt thành của bản thân cô ta.

Nếu cô ta đặt tâm trí của mình vào nó, ngay cả là một Quý Vương...

Một Quý Vương...

... Nah, điều đó là bất khả thi.

.

.

Tôi đã ngủ được bao lâu rồi, tôi tự hỏi.

Tôi đã nghe được một giọng nói đến từ một nơi xa xăm.

“... Người được chọn... Nữ thần...”

Đó là một giọng nói rất êm ả.

Tôi có cảm giác nó mang theo một sức mạnh đang chảy vào sâu thẳm trái tim tôi...

“Người được chọn bởi nữ thần, truyền thuyết...”

Vâng, tôi là người được chọn bởi nữ thần, là người trong truyền thuyết...

... Truyền thuyết?

Tôi mở mắt ra.

Khi tôi làm điều đó, tôi cảm thấy hơi thở của ai đó đang làm nhột lỗ tai tôi, cùng với một tiếng thì thầm khá hớn.

“Người được chọn bởi nữ thần, người anh hùng trong truyền thuyết, Satou Kazuma... Số phận của nhân loại đang ở trong tay anh... Giờ thì, đứng lên và chống lại Quý Vương... Hoàn thành điều ước của nữ thần xinh đẹp!”

Xoay đầu lại, mắt tôi chạm với Aqua người đang bò xung quanh và đang thì thầm một thứ gì đó vào tai tôi.

“... Cô đang làm cái gì vậy?”

“..T-Tôi muốn nhìn khuôn mặt dễ thương của Kazuma-san lúc đang ngủ...”

Tôi bật dậy khỏi giường.

“Darkness, Megumin, tới đây nhanh lên! Aqua đến đây để đánh đêm—“

“Waaaah! Tôi xin lỗi! Tôi đang cố gắng tẩy não cậu!”

Phần 4

“Nè, Kazuma, xin hãy nhìn thứ này đi.”

Đã được ba ngày kể từ lúc Serena bị bắt.

Từ những gì tôi được nghe, có lẽ bọn họ đã xoay sở để tìm hiểu được một số thông tin từ kế hoạch của cô ta và đang trên đường áp giải cô đến nhà giam tại thủ đô.

Ngoài ra, tôi cuối cùng cũng nhớ ra được, là mình đã từng nghe qua cái tên Regina ở chỗ nào.

Cô ta chính là nữ thần mà Lucy đã tôn thờ, hồn ma mà chúng tôi được thuê để tiêu diệt vào lần đó.

Giờ tôi đã đánh bại hai tín đồ của Regina. Tôi thật sự mong là cô ấy sẽ tha thứ cho tôi về vấn đề này, nếu có gì, ít nhất thì từng có một thời gian tôi cũng là người tôn thờ cô ta.

Hiện giờ, tôi đang ngồi bắt chéo chân trên cái ghế sofa ở trong biệt thự trong khi tôi đang sắp xếp lại trang bị của mình.

Gần đây tôi đã mua những cuộn phép và thuốc phép mỗi khi đi thám hiểm, nhưng vẫn chưa hề có một cơ hội để sử dụng chúng.

Ngay cả hồi tôi còn ở trái đất, tôi là kiểu người sẽ tích trữ những vật phẩm hồi phục mạnh mẽ ở trong game và không sử dụng nó ngay cả khi tôi đang đối diện với con trùm cuối.

Ngay khi tôi đang tìm cách sử dụng hiệu quả bộ thuốc phép bị cấm mà Vanir đã tặng cho tôi, Aqua, đi ngang qua Darkness, người đang ngồi cạnh tôi và nhìn vào những vật phẩm của tôi với vẻ mặt thích thú, rồi đưa cho tôi một mảnh giấy.

...?

Tôi ngừng làm việc với những thứ của mình và nhìn và lấy mảnh giấy ra khỏi tay cô ấy.

Darkness cũng tham gia với tôi.

Tiêu đề được viết với những nét bút đầy thanh lịch.

“Bạn nghĩ gì về Quý Vương? Kết quả khảo sát.”

“... Cái đánh hiệu Quý Vương nghe có vẻ ngẫu (Thợ làm bánh mì). Trông giống như một người sẽ đem đồ ăn đến cho một con rồng hoang trong khi giữ bí mật với thuộc hạ của mình (Chủ cửa hàng thú nuôi). Thay vì quan tâm đến việc đó, cô cứ cho tôi mượn một chút tiền (Tên tội phạm). Khi tôi nói với anh ta là tôi sẽ chuyển đi khỏi lâu đài để mở một cửa hàng, anh ta đã nói đó là một ý tưởng tốt và cho tôi mượn một chút tiền (Người chủ cửa hàng trông có vẻ nhột nhạt)

Không quan tâm tới hấn ta, ta mạnh hơn nhiều (Tên mờ ám) Quý Vương là vị thần của tôi (Người đàn ông mệt mỏi)."

....

"Cái quái gì đây?"

"Ahhh! Không phải cái đó! Đó là tờ ghi những câu trả lời không nên cho cậu xem!"

Cô thật sự gọi thứ này là một bản khảo sát à?

"Nhìn vào thứ này đi! Đây là thứ có giữ những ý kiến của cư dân trong thành phố này, người đang chịu đau khổ và sợ hãi vì Quý Vương!"

Nói ra điều đó, Aqua nhét một tờ giấy khác vào tay tôi.

"... Chúng tôi đã mở một cửa hàng tại thành phố này, nhưng việc kinh doanh lại không có chút phát triển. Tôi thật sự không hiểu lý do tại sao, nhưng Quý Vương chắc chắn có liên quan tới vấn đề này (Chủ của một cửa hàng đáng nghi). Tôi quá sợ hãi Quý Vương để có thể ngủ vào ban đêm, nên tôi không còn cách nào khác là phải ngủ vào ban ngày. Nhờ vào việc đó là tôi không thể giữ được một công việc đàng hoàng, và toàn bộ là lỗi của hấn ta nên giờ tôi vẫn còn sống chung với gia đình. (NEET). Bởi vì sự tồn tại của Quý Vương, mà vị thần của tôi không nổi tiếng một chút nào (Kẻ thù phùng vị thần của sự hủy diệt). Vâng, vâng hấn ta rất đáng sợ. Hấn ta đáng sợ y như một ly neroid lạnh vậy (Người đàn ông trong rạp hát). Đó là lỗi của Quý Vương mà tôi không thể ở bên cạnh cô ấy (Người đàn ông trung

niên). Đó là môi của Quý Vương mà tôi không có bạn trai (Quý cô Guild)”

“Tôi sẽ nói lại lần nữa, cái quái gì đây?”

Aqua phản ứng với vẻ mặt rõ ràng là bị sốc và bất ngờ.

“Làm sao cậu có thể nói như vậy!? Kazuma, cậu thật sự không cảm thấy bất kỳ thứ gì sau khi nghe toàn bộ những rắc rối mà Quý Vương đã gây ra cho cư dân của thành phố này sao? Đó là lý do tại sao mà mọi người lại gọi cậu là tên NEET trai bao của một người phụ nữ không biết xấu hổ đó!”

“N-Này, tôi không thể bỏ qua cái đó. Đó có phải là cái biệt danh mà họ trao cho tôi khi tôi đang bị thao túng bởi con đàn bà đó không?”

Aqua lơ đi những gì tôi nói và chỉ ngón tay vào tôi.

“Cậu không cảm thấy một chút xấu hổ nào với tư cách một Mạo Hiểm Giả Sao? Ngay khi cậu đang đùa giỡn với Darkness ở tại chỗ này, những người trên toàn thế giới đang sống trong sợ hãi bởi vì Quý Vương! Tà lỗi đi! Tà lỗi vì đã tự gọi mình là một Mạo Hiểm Giả! Tà lỗi với tất cả mọi người trên thế giới này!”

“B-Bọn tôi không có đùa giỡn hay gì hết, tôi chỉ tò mò với việc, Kazuma đang làm gì với những vật phẩm này thôi!”

Nghe thấy những lời của Darkness, Aqua có vẻ cuối cùng cũng nhận thấy những gì tôi đang làm.

“Cậu đang làm cái gì vậy?”

“mấy thứ này là bộ thuốc phép bị cấm mà Vanir đã đưa cho tôi. Loại thuốc này khiến cho quái vật tấn công cô trong suốt phần đời còn lại, thứ này sẽ làm tăng đáng kể sức mạnh ma thuật nhưng sẽ tiêu diệt nan tóc của cô, thứ này sẽ khiến cho level của cô nhảy vọt nhưng đổi lại là sẽ giảm ma lực của cô về mo, còn cái này sẽ khiến cô thu hút những người khác giới những sẽ làm cho cô bốc mùi như một con goblin. Tôi đang tìm ra cách để có thể sử dụng chúng.”

Cách duy nhất trông có vẻ hữu dụng là uống cùng lúc thuốc tăng level và thuốc làm hơi.

Nếu tôi cùng lúc sử dụng hai thứ đó, tôi sẽ đạt được rất nhiều level cùng một lúc trong khi vẫn giữ được sức mạnh ma thật.

Đương nhiên, kết quả là tôi sẽ trở thành một tên hơi.

Tôi tự hỏi liệu mà pháp hồi phục có tác dụng lên nan tóc đã bị phá hủy bởi loại thuốc đó không...

Khi tôi đang nghĩ về điều đó, Darkness đẩy mặt của cô ấy đến trước tôi.

“Nè, Kazuma, cậu nó thể bán cho tôi loại thuốc thu hút quái vật không—”

“Tuyệt đối không.”

Phần 5

Ngay sau đó, tôi nhận được yêu cầu áp giải Serena đến thủ đô.

Tuy nhiên, có vẻ như nó sẽ cần một chút thời gian cho việc chuẩn bị và công việc bàn giấy để việc chuyển cô ta được hoàn tất.

Với lý do đó, tôi có thể quay về cuộc sống của một NEET mà không có một chút xấu hổ nào.

... Hay ít nhất, kế hoạch là như vậy.

“Cocka! Cockadodledo!”

“Không, Zell đại đế! Hiện giờ con không nên làm ồn! Gần đây, cái tên đó đã nói rất nhiều thứ về việc biến con thành bữa tối! Hẳn ta sẽ làm nó đó! Cái tên đàn ông tàn bạo như Kazuma chắc chắn sẽ làm nó đó! Vậy nên con hãy quay về với bản chất im lặng và thanh lịch của mình đi! Mặc dù nhìn thấy sự ngang bướng của con cũng khá đẹp, nhưng con không thể làm ồn lên như thế này vào sáng sớm. Chúng ta cần sức mạnh của con như là một con rồng để đánh bại Quý vương, vì vậy, trước khi con đủ lớn để bay đến lâu đài Quý Vương, con cần phải rèn luyện sức mạnh của mình.”

“Cockadodledo!”

“Không, Zell đại đế, làm ơn hãy im lặng!”

“Ôi im đi! Cô đang làm cái gì vào sáng sớm vậy hả!? Thôi ngay đi!”

Tôi bật dậy khỏi giường và hét qua cánh cửa sổ.

Ngay bên dưới phòng tôi là cái chuồng mà Zell đang ở, và nó chính là cái nơi mà hiện tại Aqua và Zell đang làm náo loạn cả lên.

“Đáng lẽ nó phải tốn rất nhiều thời gian để phát triển bởi vì ma lực của nó sao!? Từ lúc nào mà nó đã biến thành một con gà trống vậy!?”

“Zell đại đế là một dạng sống chìm trong bí ẩn! Sau cùng, cậu bé là một con rồng. Cậu bé chắc chắn phải trở nên hào hứng với việc đánh nhau với Quý Vương và thức tỉnh một sức mạnh bí ẩn nào đó!”

Bằng một cách nào đó chức nghiệp của Zell đã thay đổi từ một con gà thành thịt gà hảo hạng.

“Cô đang nói cái điều vô nghĩa gì vậy!?! Nếu cô không làm con gà đó im miệng, tôi sẽ biến nó thành bữa tối!”

“Zell đại đế, mẹ sẽ ngăn cái thế lực xấu xa đó lại, vì vậy hãy chạy nhanh đi! Đừng lo cho mẹ, cứ chạy đi! Sống một cuộc sống tự do và trở nên mạnh mẽ! Một khi con đã hoàn toàn trưởng thành, chúng ta sẽ cùng nhau đi đánh bại Quý Vương! Hãy cẩn thận với tên bán thịt ở con phố thứ ba!”

“Cocka cock...!”

“Aah, Zell đại đế! Con đang nói là sẽ không bỏ mẹ lại một mình sao? Rất tốt, hãy cùng nhau đối mặt với thế lực tà ác đó! Là mẹ của con, mẹ chắc chắn sẽ bảo vệ con!”

Sau khi nói ra vài điều kỳ lạ, Aqua chộp lấy Zell đại đế từ trong chuồng và ôm nó vào ngực mình.

“Tôi không quan tâm cô làm cái gì, chỉ cần để tôi ngủ trong yên bình. Nghiêm túc đấy, tôi cầu xin cô.”

“Sau đó, cậu có hứa là mình sẽ không nói những thứ như biến thằng bé thành bữa tối không?”

“Vâng, Vâng, tôi sẽ không nói ra mấy điều đó nữa. Nhưng đổi lại, làm ơn hãy di chuyển cái chuồng của nó qua chỗ nào khác dùm tôi.”

Nói ra điều đó, Aqua giữ lấy Zell ngay trước mặt mình và nói gì đó về việc lát nữa sẽ nhờ Darkness giúp cô ta di chuyển cái chuồng.

“... Tuy nhiên, cô vẫn còn tiếp tục nói về Quý Vương sao? Hãy từ bỏ hẳn ta đi. Tướng lĩnh cuối cùng, là con gái Quý Vương, hiện đang lảng vảng xung quanh lâu đài cùng với một đồng quái vật tinh nhuệ. Cứ để mấy việc nguy hiểm đó cho những người thật sự mạnh mẽ và tận hưởng cuộc sống của chúng ta ở đây. Đừng lo, ai đó chắc chắn sẽ lo về việc đó. Chúng ta nên tận hưởng cuộc sống khi mà hiện giờ, chúng ta đang có danh tiếng và tài sản.”

Aqua ôm lấy Zell và lắc đầu một cách bức tức khi nghe những lời của tôi.

“Đó là lý do tại sao những người Nhật Bản đã quen với hòa bình thật là... Tại sao cậu luôn nghĩ đó là vấn đề của người khác? Bởi vì cái cách suy nghĩ ngây thơ đó của cậu mà cậu cuối cùng lại chết một cách thường xuyên hơn cả một tên đang chơi trò spelunker.” **Trò khám phá lăng mộ trên máy ness**

Aqua nhìn vào Zell và hỏi “Đúng không~?”

Con nhỏ này... lý do chính cho việc tôi chết một cách thường xuyên, chính là vì cô ta.

Cô ta cứ nói bất cứ thứ gì mà mình muốn bởi vì cô ta nghĩ tôi không thể làm gì cô ta từ tầng hai.

“Để những suy nghĩ đó ở lại trên trái đất. Hiện giờ, thế giới này đang ở trong chiến tranh. Con gái của Quý Vương đang chuẩn bị đem một

đội quân lớn tấn công thủ đô, đúng không? Và vẫn có khả năng bọn chúng sẽ tấn công thành phố này...”

Ngay cả khi cô nói điều đó, tôi vẫn chả muốn làm. Tôi chỉ không có được cái linh cảm cấp bách đó.

Có lẽ vì tôi đã dành cả cuộc đời để lớn lên ở Nhật Bản...

...?

“Có chuyện gì sao? tại sao cô cứ đóng rồi mở miệng mình như vậy? Giờ cô đang đóng giả một con cá à? Nếu nó là một mảnh khóa tiệc tùng, nó không hề có chút ấn tượng nào cả cô biết không?”

Aqua vội vàng đặt Zell vào lại chuồng.

“Không phải! Vâng, đúng vậy, Quý Vương! Kazuma, đây là thời điểm hoàn hảo để đánh bại Quý Vương!”

Cô ta vẫn còn tiếp tục với vấn đề đó à?

“Ah, ah, chờ đã! Đừng có quay lại ngủ, Kazuma-san, Xin hãy nghe tôi! Nếu con gái Quý Vương đang dẫn đầu một lực lượng lớn để tấn công thủ đô, điều đó có nghĩa là lâu đài hiện giờ đang trống rỗng! Và trên hết, nếu bọn chúng tấn công thành phố này...! Bọn chúng có rào chắn, vì vậy bọn chúng vẫn cảm thấy an toàn với việc gửi một đội quân lớn đến như vậy! Nếu chúng ta tấn công khi quân đội của bọn chúng đi ra ngoài, nếu chúng ta may mắn, có thể chỉ còn một mình Quý Vương ở trong lâu đài! Sau cùng, bọn chúng không cần phải giữ một lực lượng mạnh mẽ để phòng bị khi mà bọn chúng có cái rào chắn đó, đúng không? Đây có thể là cơ hội hoàng hảo để thực hiện một cuộc đột kích vào lâu đài của hắn ta!”

... Đúng vậy, nó chắc chắn có vẻ tốt hơn so với việc tấn công khi hẳn có tất cả lực lượng của mình ở trong lâu đài...

“Ngay cả khi cô nói điều đó... Ah, tôi đã định hỏi cô điều này, nhưng ma pháp phục hồi của cô có thể chữa được hói đầu không?”

Bỏ qua trường hợp tóc bị cháy, thường thì nó sẽ không có tác dụng... Tôi xin lỗi, tôi không giúp được cậu, Kazuma.”

“Tôi vẫn chưa bị hói! Có một lọ thuốc trong bộ thuốc cấm, thứ sẽ tăng cường ma pháp nhưng đổi lại nó sẽ khiến cô bị hói, đúng không!? Tôi chỉ đang nghĩ về việc uống nó cùng với thứ thuốc gia tăng level nhưng đổi lại với việc mất sạch ma lực, chỉ vậy thôi!”

Tôi nhanh chóng tự giải thích để ngăn chặn mọi sự hiểu lầm, nhưng...

“Không có một lọ.”

“... Huh? Ý cô là gì?”

Aqua bế Zell và nâng nó lên như thể cô ta đang khoe nó.

“Tôi đã lấy lọ thuốc tăng level đổi lấy việc mất hết ma lực của cậu cho Zell đại để uống. Nhìn vào cơ thể xinh đẹp của thằng bé. Với tốc độ này, có vẻ như thằng bé có thể nuốt trọn Quỷ Vương với một cú đóp trong mười năm tới, cậu có nghĩ vậy không?”

... Điều đó có nghĩa là...

“Cái gì!? Cô sử dụng lọ thuốc, thứ có thể là con át chủ bài của tôi lên nó sao!? Tại sao!? Tại sao cô lại ngu đến như vậy!? Tại sao cô luôn phải phá hỏng kế hoạch của tôi!?”

“C-Cái gì, cậu không cần phải trở nên giận dữ như vậy mà! Tôi chỉ nghĩ, nếu Zell nhận được vài level và phát triển lớn hơn, thằng bé có thể làm gì đó để chống lại Quý Vương! Coi nào, nhìn đi! Cậu không nghĩ là giờ thằng bé trông mạnh mẽ hơn sao?”

Tôi nhìn vào con gà mà Aqua đang giữ trong tay mình.

“... Pfft.”

Và khịt mũi.

.
.

“—Hai người làm ầm lên về cái gì vào sáng sớm vậy hả? Kazuma, buổi sáng đã sáng sủa, vì vậy... C-Cậu trông có vẻ đang vui ...”

Sau khi bước vào phòng tôi, Darkness nói ra những điều vô tư như vậy.

“Thôi đi! Cô sẽ để cho những con muỗi bay vào đây nếu như cô làm vỡ một cái lỗ trên cửa sổ! Nếu cô làm vỡ nó, tôi sẽ dùng phòng của cô cho tới khi nào cái cửa sổ được sửa chữa! Wind Breath!”

“Sử dụng ma pháp là gian lận! Nếu cậu không muốn cái cửa sổ của mình bị vỡ, thì hãy giúp tôi với việc đánh bại Quý Vương đi!?”

Aqua nhặt một hòn đá từ trong sân và ném vào tôi, thứ đã bị tôi dùng ma pháp gió để ngăn cản.

Tuy nhiên, nó thật tệ nếu mọi việc cứ tiếp tục như thế này.

“Create Water!”

Một quả bóng nước xuất hiện trên đầu Aqua và va tạt xuống người của cô ấy.

Nhưng, mặc dù cô ta đã trở nên ướt sũng, cô ta có vẻ hoàn toàn không hề quan tâm và nhìn tôi với một vẻ mặt đắc thắng.

“Vậy là hiện giờ cậu đang cho nữ thần của nước tắm một cách sáng khoái sao? Cậu quên rồi à? Tôi có thể hoàn toàn lặn dưới nước và nó còn không có chút ảnh hưởng đến tôi. Ngay cả khi nó lạnh đi, nó chẳng là gì ngoài một phần thưởng cho tôi—”

Trước khi Aqua có thể hoàn tất câu nói của mình.

“Create Earth.”

“Chờ đã, không, dừng lại-”

Tôi ném một con mưa đất lên một Aqua đang ướt sũng.

.

.

—Sau khi tự thỏa mãn bản thân của mình với tiếng khóc của Aqua, tôi đi xuống dưới sảnh.

Megumin đang ngồi trên ghế sofa trong khi nhâm nhi một tách trà. Em ấy đang mặc áo choàng hồng ma cùng với cái trượng đang ở bên cạnh em ấy.

“Em đang chờ anh đấy, Kazuma. Anh có cảm thấy phiền khi đi đâu đó với em sau khi ăn xong bữa sáng không? Có một thứ em cần phải làm, và em muốn anh làm nhân chứng cho em.”

Sau khi bị bao phủ bởi bùn, Aqua hiện tại đang ở trong phòng tắm, và Darkness đang giúp cô giặt bộ hagoromo...

“Chà, anh không để tâm... Nhưng, nhân chứng? Điều nó làm cho nó nghe có vẻ như em đang đi đến một trận đấu tay đôi hay sao đó.”

Phần 6

“Nhưng chúng ta không phải bạn bè sao!? Chúng ta không phải bạn nối khố sao!? Chúng ta chỉ vừa mới tuyên bố là sẽ vĩnh viễn ganh đua với nhau tại Làng Hồng Ma cách đây không lâu, vậy tại sao mọi việc lại thành ra như thế này!?”

“Nó chính xác bởi vì chúng ta là địch thủ vĩnh cửu! Cậu là người đã đưa cho mình lá thư bảo mình đến gặp cậu trong khu rừng này bởi vì cậu có điều quan trọng muốn nói! Giờ đây, mang nó ra đi!”

.

.

Tại khu rừng gần thành phố.

Megumin đang tự phòng thủ với cây trượng của mình khi em ấy đối diện với một Yunyun đang tỏ ra vô cùng hoảng loạn và khóc lóc.

“Và anh đã tự hỏi là có chuyện gì đang xảy

ra... Vậy là Yunyun lại thách thức em làm một trận đấu thêm lần nữa à?”

“Không phải vậy! Không hề có chuyện đó! Nó không phải là một trận đấu! Em chỉ có một việc cần thảo luận với Megumin!”

Trong khi hai chúng tôi đang trao đổi, Megumin vung cây trượng của mình ra xung quanh một cách đe dọa.

“Vậy thì tại sao cậu lại gọi mình đến một nơi vắng vẻ như thế này!? Nếu cậu có điều gì đó cần bàn, cậu có thể ghé qua chỗ mình!”

“Eh!? N-Nhưng... Nếu mình đến đúng lúc cậu và Kazuma-san đang ở trong khoảnh khắc vui vẻ, cậu chắc chắn sẽ nói với mình đừng có quay lại... Tình bạn giữa những người phụ nữ cũng mỏng manh như một tờ giấy lau tay vậy, nhất là khi nó dính đến những vấn đề lãng mạn... Mình đã đọc được điều đó trong một cuốn sách...”

Giọng của Yunyun từ từ nhạt đi khi em ấy tiếp tục nói.

“Bọn mình đã bị gián đoạn rất nhiều lần bởi rất nhiều người khác nhau cho tới tận thời điểm này, vì vậy mình sẽ không trở nên giận giữ chỉ vì điều đó! Thêm vào, nếu như cậu thực sự đến vào thời điểm không tốt, mình chỉ việc đi theo cậu cho đến hết ngày hôm đó, chỉ vậy thôi!”

“Eh!?”

Tôi nghĩ những gì Megumin vừa nói chỉ làm cho mọi việc trở nên tồi tệ hơn.

“Vậy, dù sao đi nữa, em cần thảo luận với Megumin điều gì?”

Theo lời tôi nói, Yunyun đưa một lá thư cho Megumin.

“Đây là lá thư được gửi bởi dân làng Hồng Ma...”

Megumin nhận lấy bức thư và bắt đầu đọc to nó.

Yunyun có vẻ hơi khó xử khi em ấy nói.

“Umm... Bọn họ có viết là cũng cho cậu xem bức thư này, nên...”

Tôi di chuyển đến chỗ Megumin, người đã đóng băng và nhìn qua vai của em ấy.

“... Oh, vậy là Yunyun phụ trách nhóm quân đầu tiên. Như đã mong đợi từ tộc trưởng tương lai. Giờ thì, Megumin là... Em ấy ở trong góc của nhóm quân thứ hai. Từ dự bị được viết bên cạnh tên của em ấy...”

“Megumin không thể sử dụng ma pháp cao cấp, vì vậy, có lẽ đó là lý do cậu ấy bị thay thế-Aaah!”

Megumin gấp mảnh giấy lại thành một chiếc máy bay và phóng nó vào rừng.

“Cậu đang làm gì vậy!?! Mình còn phải đưa cho những Hồng Ma Tộc khác xem bức thư đó!”

Yunyun giận giữ hét về phía Megumin, nhưng cái người đang bị hét đó dường như không thềm để tâm tới.

“Ai thềm quan tâm tới điều đó. Quan trọng hơn, cậu định làm gì? Cậu vừa mới quay lại Axel gần đây, vậy giờ cậu lại định quay về làng thềm lần nữa sao?”

Yunyun định nói gì đó nhưng em ấy bặm môi lại trước khi có thể nói ra.

Có vẻ như em ấy có điều gì đó muốn nói, nhưng em ấy quá sợ hãi để nói ra điều đó.

Ngay khi em ấy bắt đầu lo lắng liếc nhìn xung quanh,

“Nghiên túc đấy, cậu chuẩn bị trở thành tộc trưởng tiếp theo, vậy tại sao cậu vẫn còn quá do dự như vậy hả!? Nếu cậu có điều gì muốn nói, cứ nói ra đi!”

“Ow ow ow! Mình hiểu rồi! Mình sẽ nói, vậy nên làm ơn đừng có kéo tóc mình nữa... U-um... Mình đã được nghe là những tay sai của Quỷ Vương cũng sẽ tấn công thành phố này... Mình đã có một vài người b- ba... người quen trong thành phố này gần đây...”

Yunyun đang nhìn chăm chăm xuống đất trong khi nghịch mái tóc của mình, rồi nói với một giọng nhỏ nhẹ.

... Ah, tôi hiểu rồi.

“Những người ở nhà đang gọi em quay lại làng, nhưng em cũng có bạn bè trong thành phố này, vậy nên em muốn ở lại đây và bảo vệ những người trong thành phố này, đúng không?”

“Eh! A-Ah, vâng... Bạn bè... Em đã kết bạn được với vài người ở trong thành phố này...”

Bạn bè, có phải em ấy đang muốn nói đến những người đó không?

Tôi được nghe là Yunyun đã dành khá nhiều thời gian với một tên tội phạm tóc vàng và một tên trợ lý đeo mặt nạ của một cửa hàng vật phẩm ma thuật nào đó.

Họ có thể không chính xác là những người bạn tốt, nhưng, chà, tôi thật sự không thể nói gì về điều đó.

Sau khi gật đầu với chính mình vài lần, Yunyun cuối cùng cũng ngẩng đầu lên, khuôn mặt của em ấy được bao phủ bởi vẻ trầm ngâm.

“Nhưng việc tập trung toàn bộ dân làng không phải là một việc thường xuyên xảy ra. Với cương vị tộc trưởng tương lai của Hồng Ma Tộc, mình không thể lơ đi việc triệu gọi khi mà ngôi làng đang kêu gọi tập hợp...”

... Tôi hiểu, vậy là em ấy đến đây nói với Megumin để đưa ra quyết định là em ấy nên làm cái gì.

Và cái người mà em ấy đến để tham khảo ý kiến, Megumin, đang đối mặt với một hướng hoàn toàn khác...

Chờ một chút!

“Này, Megumin, em đang làm—”

Trước khi tôi có thể hoàn tất câu nói của mình, Megumin hét lên.

“Explosion!”

Và phóng một vụ nổ vào ngay trong khu rừng, cùng với cái hướng mà em ấy đã phóng bức thư đi vài phút trước...

“Ah! Cậu đang làm gì vậy, Megumin!? Vẫn còn nhiều người mà mình chưa cho họ xem bức thư! Mình nên làm gì đây? Mình nên làm cái gì...”

Yunyun chụp lấy đầu của em ấy và bắt đầu trở nên hoảng loạn. Megumin, sau khi phóng ra ma pháp của mình, gục ngã lên mặt đất và nở một nụ cười nhếch mép với tôi, thứ mà tôi chưa bao giờ nhìn thấy trên khuôn mặt của em ấy.

Khi tôi truyền đủ ma lực để em ấy có thể đứng dậy, Em ấy nhảy dựng lên và tuyên bố một cách tự tin.

“Anh có nhìn thấy không, Kazuma? Đây là sức mạnh của một Hồng Ma Tộc xứng đáng được đặt ở nhóm quân đầu tiên!”

Yunyun hét lên với đôi mắt ngấn lệ.

“M-Mình nên làm gì đây!? Thật sự, mình nên làm gì bây giờ!? Tại sao cậu cứ liên tục gây ra rắc rối cho mình!?”

“Oh, đừng có hoảng loạn nữa, cái con nhỏ nhu nhược này! Cứ nói người đưa thư bị bắt bởi mấy con orc hay là bức thư đã bị con Dê Địa Ngục mà cậu đang nuôi ăn mất hay gì đó! Cậu muốn bảo vệ thành phố này, đúng không? Thay vì cậu dành thời gian để nghĩ về mấy thứ vô dụng như vậy, cậu thực sự nên trở nên mạnh dạn hơn!”

Megumin nói ra một số điều hoàn toàn vô trách nhiệm, nhưng Yunyun đỏ mặt và làm ra một biểu hiện kỳ lạ, thứ có vẻ như được trộn lẫn giữa niềm vui và rắc rối.

Có vẻ như em ấy có chút vui vẻ vì bức thư đã bị phá hủy đến mức không thể sửa lại được nữa.

Chà, tôi nghĩ rằng Yunyun có thể chịu đựng để học hỏi một chút từ sự nóng nảy của Megumin,

Tôi nghĩ vậy, nhưng...

Tôi đi đến sau lưng em ấy.

“Em chỉ không muốn em ấy quay lại chỉ vì em không vui với cách mình bị đối xử, đúng không?”

“Cái—!”

Và Megumin đơ người vì sốc.

Chương 5:

Nói lời tạm biệt với thành phố tân thủ này!

Phần 1

“...nii-chan...chan...dậy đi...”

Cái chần của tôi cảm thấy rất nặng.

Và trên hết, tôi có thể nghe một giọng nói xa xăm đang nhẹ nhàng gọi tôi.

Tôi đã mong muốn được nghe những lời đó trong một thời gian rất dài...

“Onii-chan, dậy đi! Anh sẽ trễ đấy! Coi nào, dậy đi!”

Onii-chan.

Bị kích thích bởi những lời ngọt ngào đó, tôi mở mắt ra.

“Chào buổi sáng, Onii-chan! Giờ thì hãy đi đánh bại Quỷ Vương như anh vẫn thường làm nào!”

Và cô em gái tự nhận của tôi, người mà tôi không biết bao tuổi, vui vẻ nói ra những lời đó trong khi đang ngồi dạn hai chân trên tấm chần của tôi...

.
. .
.
“Biến xuống!”

“Oniiii-chan!!”

Tôi ngồi dậy trong khi nắm lấy mép chăn rồi hất cô ta xuống giường làm cho cô ấy lăn vòng vòng ở trên sàn.

Không lãng phí một giây nào, tôi trải lại tấm chăn và nằm phịch xuống giường.

Khi tôi cuốn mình trong chăn lần nữa, tôi liếc nhìn Aqua một lần cuối cùng.

“... Cái cách mà cô đánh thức tôi hôm nay khá tốt đấy.”

“Tôi biết mà. Sử dụng ‘Onii-chan’ lên một tên lolicon như Kazuma thật sự là cách làm tốt nhất.”

.
.

— Trong vài ngày vừa qua, Aqua đã thử dùng hết tất cả mọi cách để thuyết phục tôi đi đánh bại Quý Vương.

“Nè, Kazuma, không phải là đã đến lúc cậu nên chịu thua rồi sao? Cậu có thể than vãn và cầu nài, nhưng cậu là loại người luôn vượt qua tất cả mọi việc khi một trong số chúng tôi vướng vào rắc rối, đúng không?”

“Cô nghĩ tôi là một con mèo má màu xanh, thứ có thể làm bất cứ điều gì sao? Ngay từ đầu, cô là một nữ thần thật sự, vì vậy không phải cô nên là người đi giải quyết những vấn đề như vậy à?”

Bất chấp những lời phản bác của tôi, Aqua trông có vẻ không hề bối rối khi cô ấy đứng dậy rồi vô tư ngồi lên giường của tôi.

“Thứ duy nhất tôi có thể làm là thanh lọc nước, đối phó với undead và quỷ tộc, và hồi sinh người khác. Nữ thần không hoàn toàn là một tồn tại tuyệt vời, cậu có biết không?”

“Vậy ra cô cuối cùng cũng thừa nhận nó. Cô không thể phong ấn Quỷ Vương hay làm gì khác à? Phong ấn những tồn tại độc ác là những điều được cho là do nữ thần thực hiện, đúng không?”

Aqua ép sát đầu gối vào ngực rồi ôm lấy nó, và bắt đầu nhìn chăm chăm vào phần cơ thể phía dưới đang được che đậy bởi cái chăn của tôi.

“Loại tồn tại độc ác mà hiện giờ tôi có thể phong ấn là cái thứ đang xuất hiện từ trong quần của cậu.”

“Đ-Đừng có nhìn chăm chăm vào nó... Tôi không thể làm khác được, nó là buổi sáng! Đẳng nào thì, đừng quan tâm đến nó.”

Thay đổi chủ đề, tôi nhìn lên khuôn mặt của Aqua.

“Hiện giờ, không có gì đảm bảo là cô có thể phá hủy rào chắn, đúng không? Nhưng nếu một Tướng lĩnh khác bị hạ, thì cô chắc chắn có thể làm điều đó, vì vậy hãy cố chờ đợi cho đến thời điểm đó, được chứ?”

Vẫn còn một Quỷ Tướng đang nhón nhơ ở bên ngoài.

“Tướng lĩnh cuối cùng là con gái của Quý Vương, đúng không? Tôi không biết cô ta mạnh đến mức nào, nhưng nó rất khó để tưởng tượng việc cô ta có thể bước ra lành lặn sau khi tấn công thủ đô. Thủ đô chứa đầy những tên gian lận, và trên hết ở đó còn có em gái của tôi, người mạnh nhất thế giới này cũng đang ở tại đó. Một khi cuộc tấn công vào thủ đô thất bại, tôi sẽ nhờ những người có quyền lực gửi vài tên mạnh mẽ để hộ tống tôi đi phá vỡ rào chắn. Nếu bọn họ thất bại, ừ thì, chúng ta có thể nghĩ đến mọi kế hoạch khác khi điều đó xảy ra.”

Kế hoạch này phụ thuộc vào những người khác để làm công việc nặng nhọc, nhưng đó thực sự là toàn bộ khả năng của tôi hiện giờ.

Điều này hoàn toàn khác với những gì từng xảy ra trong quá khứ, nơi mà chúng tôi chỉ việc thực hiện một cách cầu thả và dựa dẫm vào sự may mắn của tôi để vượt qua mọi chuyện.

Tôi không phải là một anh hùng hay bất cứ thứ gì tương tự như vậy.

Thực ra, tổ đội của tôi chỉ là một trong những tổ đội tệ nhất từng được thành lập.

Nó thật sự kỳ lạ khi tổ đội của chúng tôi vẫn chưa bị quét sạch trước khi việc này xảy ra...

“Tướng lĩnh... Nếu chỉ còn lại một tướng lĩnh...”

Aqua đang lẩm bẫm về một điều gì đó.

...?

“Này, chính xác thì cô định—”

“Đúng vậy, nếu chỉ còn lại một tướng lĩnh, tôi chắc chắn sẽ có thể hạ được cái rào chắn đó! Một khi cái rào chắn bị hạ xuống, ai đó cuối cùng sẽ đánh bại Quý Vương! Đúng vậy, chắc chắn là vậy!”

Aqua đột ngột đứng dậy và la lên...

Chờ đã, cô ta không nghĩ về việc...!

“Tôi đi ra ngoài một chút!”

“Này, không, chờ đã! Chờ một chút!”

Aqua lờ đi những lời của tôi và phóng thẳng ra khỏi phòng.

.

.

—Say khi chạy nước rút vào buổi sáng để đuổi theo Aqua, tôi cuối cùng cũng nhìn thấy được đích đến của mình.

Tôi ghét phải thừa nhận, nhưng chỉ là Aqua nhanh hơn tôi rất nhiều. Sự khác biệt về chỉ số của chúng tôi là quá lớn.

“Wiz! Cô ở đâu!? Đừng có trốn nữa và ra ngoài này ngay đi!”

“Ngươi bị điếc à? Ta đã nói với ngươi là bà chủ cửa hàng thiếu tư cách đó không có ở đây! Bà chủ cửa hàng đó đã đặt một đồng thứ vô dụng ngay cái lúc mà ngươi rời mắt khỏi cô ta, vậy nên ta cũng—...
Này! Bỏ tay ngươi ra khỏi cái mặt nạ của ta!”

Như tôi đã lo lắng, âm thanh của một vụ lộn xộn đã có thể nghe được từ cửa hàng vật phẩm ma thuật của Wiz.

Có vẻ như lúc này Wiz đã ra ngoài.

Đi bộ đến cửa hàng, tôi nhìn thấy Aqua đang vật lộn với Vanir, đặt bàn tay lên cái mặt nạ của hắn ta khi cô ta đang cố đang cố xé nó ra khỏi khuôn mặt của hắn ta.

Mặc dù đang phải bận rộn chống lại những nỗ lực của Aqua, Vanir vẫn xoay sở để có thể chú ý đến sự xuất hiện của tôi.

“Graaaa-Chào mừng! Kẻ khiếm thú, hãy chế ngự con chó săn hung dữ xuất thân nữ thần của ngươi lại đi!”

“Đừng có gọi ta là người khiếm thú. Wiz đi ra ngoài rồi à? Thật ra, việc này làm cho nó rất khó nói chuyện, vậy nên thôi đi.”

Nghe thấy những lời nói của tôi, Aqua miễn cưỡng thả tay ra khỏi hắn.

“Này, con quý kỳ quặc, nếu những sức mạnh của ngươi không phải là một trò lừa đảo, thì nhanh sử dụng nó để xác định vị trí hiện tại của Wiz đi.”

“Hmph, đừng có gộp chung sức mạnh của ta với cái thứ sức mạnh của nữ thần, kẻ tự nhận bản thân toàn năng nhưng không thể hoàn thành bất cứ điều gì. Bên cạnh đó, ta đã nói với ngươi, một người càng sở hữu nhiều sức mạnh, thì càng khó để nhìn thấy được họ. Bà chủ khiếm khuyết đó, mặc dù không có tài trong việc kinh doanh, nhưng có một thứ cô ta sở hữu, đó chính là sức mạnh.”

Vanir trả lời một cách bần mãn khi hắn ta đang chỉnh chu lại quần áo của mình.

“Ngươi nói như ngươi là một nhân vật tầm cỡ, nhưng cuối cùng, chỉ là ngươi không biết, đúng không? Ngươi thật sự hoàn toàn trở nên vô

dụng mỗi khi có việc quan trọng diễn ra. Có hơi kỳ lạ khi ta nói điều này, nhưng không phải điều đó khiến người còn tệ hại hơn ta sao?”

“... Được lắm, đã được một thời gian rồi, nhưng có lẽ đây là thời điểm để ta trở nên nghiêm túc. Tốt nhất là người nên rời khỏi cửa hàng. Hôm nay, ta sẽ giải quyết tỉ số với những vị thần khó chịu này.”

Hai người này thật sự không thể hòa hợp...

Ngay sau đó, tôi cảm thấy sự hiện diện của một ai đó ở sau lưng mình. Tôi xoay người lại, và người đang đứng ở ngay lối vào chính là...

“Ah, Kazuma-san, Aqua-sama. Chào mừng. Hai người đến thật đúng lúc. Tôi vừa có trong tay vài vật phẩm rất thú vị...!”

Vui vẻ nói ra điều đó, cô ấy mỉm cười và di chuyển về phía cái túi giấy mà tên cánh cụt đi theo cô ta đang giữ.

Vanir đơ người khi nhìn thấy thứ đó.

Có vẻ như không thể kìm nén sự tò mò của mình, Aqua lảng vảng xung quanh và tò mò nhìn vào trong cái túi giấy.

Lờ đi tên cánh cụt, người dường như đã hoàn toàn hóa đá vì sợ hãi, tôi hỏi thay Vanir người cũng đang đứng bất động như tên cánh cụt.

“VẬY... Cô đã mua cái gì?”

“Rất vui vì cậu đã hỏi!”

Wiz vui vẻ thò tay vào trong cái túi và lấy ra...

“... Teru teru bozu?” *Búp bê thời tiết*

“Teru teru bozu là cái gì? Đây là một vật phẩm ma thuật mạnh mẽ có thể điều khiển thời tiết. Chỉ cần đơn giản treo nó ngay phía trước nhà và bầu trời sẽ bị buộc phải trở nên trong xanh vì bọn chúng! Thường thì, điều khiển thời tiết đòi hỏi những nghi thức rất dài và phải sử dụng nhiều thành phần hiếm, nhưng điều đó có thể thực hiện chỉ với vật phẩm này! Cậu nghĩ như thế nào? Nó không tuyệt vời sao!? Nó đúng là tuyệt vời, phải không?”

Nó đúng là tuyệt vời.

Nó rất là tuyệt vời, nhưng...

“...Vậy, thứ này có bất kỳ tác dụng phụ nào không? Như là, sử dụng nó sẽ khiến trời mưa sốt mười năm... Hay nó đòi hỏi một lượng lớn ma lực...”

“Không có bất kỳ tác dụng phụ nào cả. Tôi đã học hỏi sau nhiều lần bị la rầy bởi Vanir-san! Để dùng nó, toàn bộ những việc mà một người cần phải làm và truyền vào nó một lượng ma lực hợp lý và treo nó ở mái hiên của căn nhà. Và nó chỉ có thể sử dụng trong một mùa đặc biệt., vậy nó không hề có bất cứ nhược điểm nào cả! Cậu nghĩ như thế nào? Không phải nó là một vật phẩm tuyệt vời sao?”

Vanir bước đi một cách cứng nhắc về phía chúng tôi, và nâng thứ vật phẩm giống như teru teru bozu lên, thứ mà Wiz có vẻ rất tự hào khi mang nó ra ngoài.

“Và chính xác thì mùa nào cô có thể sử dụng những thứ này?”

“Chính là bây giờ! Nó chỉ có thể sử dụng trong mùa này! Tôi không ngốc đến mức đi mua thứ gì đó mà không thể sử dụng. Anh thật sự là một người thường hay lo lắng, Vanir-san.”

“... Thưa quý khách, ngài hãy qua đây một lát.”

Lờ đi Wiz người đang nở ra một nụ cười rạng rỡ, Vanir chộp lấy vai tôi rồi dẫn ra một góc của cửa hàng.

“... Tôi sẽ nói thẳng điều này, tôi sẽ không mua nó.”

“Đừng nói như vậy. Ta có thể cảm thấy chắc chắn là có một sức mạnh ma thuật mạnh mẽ đến từ thứ ra— sản phẩm tuyệt vời đó. Khả năng của nó chắc chắn là một vật phẩm mạnh mẽ.”

Tôi hiểu rồi. Chà, nếu như hẳn ta đã nói như vậy, thì vật phẩm đó hẳn phải là một thứ mạnh mẽ.

Tôi đã được nghe rằng Wiz thích mua những vật phẩm chứa một lượng lớn ma lực mỗi khi cô ấy ra ngoài để đi mua sắm.

Tuy nhiên, vẫn còn một điều cuối cùng đang làm phiền tôi.

“... Tôi không nhớ là gần đây trời có mưa. Trời có bao giờ mưa vào khoảng thời gian này trong mùa không?”

“... Đã có một ngày trời mưa vào khoảng thời gian này trong mùa, đó là hai mươi năm về trước.”

“Tôi sẽ không mua nó.”

Vanir tiến lại gần hơn như đáp lại lời từ chối của tôi.

“Đừng nói như vậy. Thế giới rất rộng lớn. Có thể có một nơi trên thế giới này đang gặp rắc rối với những cơn mưa lớn trong mùa này. Nếu cậu mang nó đến một quốc gia như vậy, nó chắc chắn sẽ được đối xử như một báu vật vô giá. Nếu như bây giờ người mua nó, ta thậm chí sẽ ném cho người bộ thuốc phép bị cấm số hai như là một phần quà miễn phí.”

“Ta sẽ không mua nó. Bên cạnh đó, Aqua có thể tự mình tạo ra một vật phẩm tương tự. Hồi đó cô ta đã làm một con Teru Teru Megumin hay thứ gì đó tương tự.”

“Trên hết, ta sẽ ném cho người sản phẩm sắp ra mắt mà ta đã phát triển trong bí mật, chiếc gối ôm bằng kích thước cơ thể của bà chủ dâm dục.”

“Ta sẽ không... Nói cho ta biết thêm chi tiết.”

Ngay lúc đó,

“Um... Có chuyện gì sao, Aqua-sama?”

Tôi nghe được giọng nói ngập ngừng của Wiz—

.

.

“—Nghĩ lại thì, chúng ta đã biết nhau được một năm, phải không? Thật là mỉa mai... Tôi là một nữ thần và cô là một Lich. Thường thì, hai người chúng ta sẽ không bao giờ có được một mối quan hệ thân mật đến như vậy.”

“Đã lâu như vậy rồi sao? ...Ah, tôi có mua một số bánh quy cùng với vậy phẩm ma thuật đó. Cô có muốn dùng một ít không, Aqua-sama?”

“Tôi sẽ ăn một ch... Không, không phải nó. Nói nè, Wiz, chúng ta đã trở nên thân thiết với nhau. Thường thì, nó sẽ là một lẽ tự nhiên khi tôi thanh tẩy cô vào ngay thời điểm mà chúng ta chạm mặt. Vâng, một vị thần và một undead. Đó là hai thực thể không bao giờ nên thân thiết với nhau, điều này thật là...!”

Aqua nói ra điều đó trong khi gặm cái bánh quy mà cô ấy nhận được từ Wiz.

Cảm nhận được bầu không khí căng thẳng này, Vanir nhanh chóng bước tới và đặt mình ngay giữa Wiz và Aqua.

Linh vật cánh cụt của cửa hàng – không, ý tôi là, cựu bá tước Zereshrute đang run rẩy vì sợ hãi, Nhưng hẳn ta cũng di chuyển đến bên cạnh Wiz.

... Tôi thật sự mong Aqua không nghiêm túc về vấn đề này, nhưng...

Vanir nói một cách cứng rắn khi đang đứng trước mặt Wiz để bảo vệ cô ấy.

“Vì một lý do nào đó mà một hào quang nguy hiểm đang xuất hiện xung quanh người, Nữ Thần của Sự Bạo Lực. Ta không biết điều gì đã xảy ra, nhưng nếu người có ý định làm náo loạn ở đây, ta sẽ buộc phải gửi một hóa đơn với số tiền rất lớn cho những thiệt hại sắp xảy ra. Nếu người đã chuẩn bị cho điều đó, thì cứ thoải mái mà tiến lên.”

Nói ra điều đó, Vanir chỉ ngón tay của mình vào Aqua như một lời thách thức.

Nhưng Aqua lờ hẩn ta đi và chỉ đặt sự chú ý của mình lên Wiz.

“Wiz... Xin hãy hiểu cho! Chúng ta không thể bảo vệ thế giới này mà không tiêu diệt cô! Nó làm cho tôi đau đớn khi làm hại một người bạn, nhưng, làm ơn, Wiz, tôi muốn quay lại thiên đàng! Tôi sẽ làm nó nhanh thôi, vì vậy, xin hãy yên nghĩ!”

Sau khi nói ra những lời đầy bi bát như vậy, Aqua bước vào tư thế chiến đấu.

Về phía Wiz, cô ấy đơn giản đứng đó với một biểu hiện trống rỗng.

Một lúc sau, Wiz gạt đầu và nói một cách vui vẻ.

“... Nếu tôi yên nghĩ, có phải Aqua-sama sẽ có thể quay lại thiên đàng không?”

“Vâng, chính xác! Thật đáng tiếc, Wiz, nhưng có một lý do tại sao tôi không thể tha cho cô! Tôi không bận tâm nếu cô giữ lấy ác cảm với tôi, nhưng, là một nữ thần—“

“Được thôi”

“Là một nữ thần...! ... nó ổn sao? không, chờ đã, Wiz, ccoo không thể từ bỏ dễ dàng như vậy! Cô nghĩ cuộc sống của mình là gì? Cô sẽ bị trừng phạt đó, cô biết không?”

Cô đang nói cái gì vậy? Ngay từ đầu, cô chính là người đã nói về ván đề đưa cô ta đi an nghỉ và những thứ tương tự.

Có rất nhiều điều tôi muốn nói, nhưng giờ không phải lúc.

Về phần Wiz, cô ấy vẫn giữ khuôn mặt trống rỗng khi cô ấy nói,

“Nếu cô thanh tẩy tôi, cô sẽ có thể quay về thiên giới, đúng không? Tôi không hiểu chi tiết, nhưng cái gì đó phải được hoàn thành, phải không? Sau khi dành quá nhiều thời gian ở bên nhau, tôi biết rất rõ Aqua sama là một người thánh thiện và tốt bụng... Nếu như chính là Aqua-sama muốn thanh tẩy tôi, tôi sẽ đồng ý với việc đó.”

Lần này, Vanir lại là người làm náo loạn cả lên.

“Cô đang nói cái gì vậy Wiz? Cô đã quên mất lời hứa của mình với tôi à!? Cô thật sự can đảm nếu như cô nghĩ cô có thể phá vỡ hợp đồng với một con quỷ! Nếu như cô an nghĩ, ai sẽ là người tạo ra hầm ngục cho tôi!? Tất cả mọi việc tôi đã làm cho cái cửa hàng này là để phục vụ cho mục tiêu đó!”

Wiz trông có vẻ ngạc nhiên, nhưng lại nhìn Vanir với một nụ cười.

“Vanir-san, anh thật sự đã gọi tôi bằng tên. Tôi xin lỗi vì đã không thể giữ lấy lời hứa... Um, hiện giờ anh ta đang ngủ tại một biệt thự nằm ở sâu trong rừng, nhưng tôi có biết một Lich khác. Tôi sẽ giới thiệu anh ta với anh, vì vậy, xin hãy làm...”

Vanir nghiêng răng khi nghe thấy điều đó, nhưng cuối cùng, hắn ta vẫn kiên quyết đứng giữa Aqua và Wiz.

Wiz quay mặt khỏi Vanir, chấp hai tay lại và mỉm cười với Aqua.

“Thường thì, nó sẽ là một điều tự nhiên khi cô thanh tẩy tôi ngay cái lúc mà chúng ta gặp mặt. Cảm ơn vì đã tha cho tôi đến tận bây giờ, Aqua-sama. Nhờ vào điều đó, tôi đã có thể quản lý cửa hàng này cùng với Vanir-san và làm quen được với rất nhiều người. Tôi đã sống rất lâu, nhưng một năm vừa qua đã trở thành một năm thú vị nhất trong

cuộc đời của tôi. Đó không phải là cường điệu. Vì vậy, không có chuyện mà tôi sẽ giữ lấy hận thù, tôi nên biết ơn cô.”

“... ..”

Nghe thấy những lời đó, Vanir lặng lẽ lùi lại.

Xét theo cái cách mà hắn ta nghiêng răng, nó không có vẻ gì là hắn ta đồng thuận với Wiz, nhưng lại tôn trọng quyết định của Wiz.

“Tôi vốn mở ra cửa hàng này với ý định, nó sẽ là nơi những đồng đội đã đi mạo hiểm cùng với mình có thể quay lại đây. Nhưng, chỉ mới hôm trước... Đúng vậy, nó đã quay trở về khi tôi và Vanir đang nói về quá khứ của mình và Aqua-sama chìm vào giấc ngủ. Tôi đã có thể nói với đồng đội của mình, ‘Mừng về nhà.’ Khi bọn họ đến chơi vào ngày hôm đó... vậy nên tôi không còn gì để hối tiếc.”

Và Aqua...

“U...uuuu...”

Có vẻ như cô ấy chuẩn bị khóc khi cô ta lùi lại, hoàn toàn mất cảnh giác bởi những lời đó.

Nhìn thấy tình cảnh của Aqua, Wiz gọi cô ấy cùng với giọng điệu mà một người sẽ dùng để dỗ dành một đứa trẻ nhõng nhẽo.

“Aqua-sama, một ngày nào đó tôi sẽ được thanh tẩy bởi ai đó, hoặc tôi sẽ vẫn luân quản quanh đây mãi mãi. Nếu tôi phải bị thanh tẩy bởi một người nào đó, tôi thà chọn là mình được thanh tẩy bởi Aqua-sama. Sau cùng, nó sẽ giúp được cô. Thêm vào...”

Wiz trao cho Aqua một nụ cười thuần khiết, không tì vết, như để cô ấy có thể cảm thấy thoải mái và xóa bỏ đi cảm giác tội lỗi mà có thể đang xuất hiện trong lòng của cô ấy.

“Tôi rất thích làm bạn với cô, Aqua-sama”

Đối mặt với ánh mắt của tôi, Vanir và Zereschrute.

Và Wiz, người có vẻ như còn lo lắng cho Aqua còn hơn cả sự tồn tại của bản thân mình.

“U...uuu... Waaaaaah!”

Aqua bật khóc trước khi chạy khỏi cửa hàng.

Phần 2

... Để nghĩ rằng người tốt bụng nhất trong thành phố này, và người đáng kính nhất, là một Lich...

Những suy nghĩ đó cứ chiếm giữ lấy tâm trí tôi khi tôi quay về biệt thự để tìm Aqua.

Darkness và Megumin đang chơi cờ trong khi nằm dài trên ghế sofa ở sảnh chính.

“Anh hỏi nè, Aqua đã về chưa?”

“Aqua? Chị ấy đã chạy về mới một lúc trước và tự nhốt mình ở trong phòng. Em đã nói với chị ấy bữa tối đã sẵn sàng nhưng chị ấy vẫn không chịu ra ngoài. Có chuyện gì đã xảy ra vậy?”

Tôi chìm sâu vào suy nghĩ khi nghe thấy những lời của Megumin.

Tôi nên làm gì đây? Tôi có nên để cô ta ở một mình trong một thời gian?

... Không, nó chắc chắn không phải là một ý tưởng tốt.

“Nó là, ừ thì... Cứ đưa phần ăn sáng của Aqua cho anh. Anh sẽ mang nó lên cho cô ấy.”

Sau khi nhận cái khay từ Megumin, tôi đi lên phòng của Aqua.

.

.

“—Này, tôi hiểu cảm giác của cô, nhưng đừng có quay về nhà mà không có tôi. Megumin đã làm bữa sáng, vì vậy, hãy mở cửa ra.”

“... Để cho tôi yên. Hiện giờ, tôi chỉ vừa mới mất đi một chút tự tin của nữ thần.”

... Chỉ một chút à?

Tôi gọi Aqua qua khe cửa thêm một lần nữa.

“Tôi nói này... Không phải nó sẽ ổn nếu như cô bỏ Quý Vương ra khỏi tâm trí trong một thời gian sao? Cô có thực sự cần phải vội vã trở về thiên giới ngay lúc này không?”

“... ..”

Cuôi cùng, Aqua không hề ghét Wiz.

Cô ấy đúng là hay làm phiền và vô tình thanh tẩy Wiz khi cô ta bay vào đánh nhau với Vanir cùng mấy chuyện như vậy, nhưng, sau tất cả những hành động và lời nói, hai người đó sở hữu một mối quan hệ khá là thân thiết.

Tôi gọi cô ấy một lần nữa.

“... Cô sẽ không thể gặp Wiz thêm lần nào nữa nếu cô quay về thiên giới, đúng không?”

Đương nhiên, cô ấy cũng sẽ không thể gặp bất kỳ ai trong số chúng tôi nữa.

... Không, chò đã, Eris-sama cũng thỉnh thoảng xuống đây chơi trong vai Chris, vì vậy, có thể nó không nhất thiết phải như thế.

Nhưng, liệu đó có phải là trường hợp của Aqua?

Theo những gì tôi nhớ, Aqua là nữ phần phụ trách Nhật Bản.

Liệu cô ấy có thể xuất hiện ở đây bất cứ khi nào cô ấy muốn không, tôi tự hỏi?

Aqua vẫn giữ im lặng.

Tôi gọi thêm một lần cuối cùng.

“... Tôi mang bữa sáng mà Megumin đã làm cùng tôi. Nếu như cô không muốn nó, tôi sẽ đem nó xuống.”

“... Cứ để thức ăn ở ngoài đó.”

.

.

“—Có chuyện gì với Aqua vậy? Chị ấy thường là người đầu tiên ngồi vào bàn, có phải chị ấy bị đau bụng không?”

Khi tôi quay lại sảnh, một Megumin trông có vẻ lo lắng hỏi tôi điều đó.

Đánh giá từ cái cách mà Darkness cau mày khi cô ta nhìn vào bàn cờ, Megumin có vẻ đang thẳng ván đó.

“Đừng lo. Cô ấy có vẻ như đã muốn ăn những món mà anh đem lên. Hãy cho cô ấy thời gian. Cô ấy chắc chắn sẽ xuống đây một khi mà cô ấy cảm thấy đói bụng lần nữa.”

Tôi bình thản nói ra điều đó, nhưng cuối cùng, Aqua lại dành cả ngày để nhốt mình trong phòng.

Phần 3

Tôi không thể ngủ.

Hiện giờ có lẽ đã là nửa đêm.

Hôm nay là một đêm cực kỳ yên tĩnh, yên tĩnh đến mức mà những tiếng kêu vo ve thường thấy của mấy con bọ cũng không hề có.

Cái sự hỗn loạn vào sáng nay cũng không phải thứ gì quá bất thường.

Aqua đi ra ngoài, gây náo loạn, tạo ra vài rắc rối, và quay về nhà trong nước mắt.

Đó là một thứ mà ngày nào cũng diễn ra nên nó cũng không có gì bất thường cả.

Nhưng vì một lý do nào đó, sự cố của ngày hôm nay thực sự đè nặng tâm trí tôi.

Aqua không trả lời khi tôi hỏi cô ấy, có cảm thấy ổn với việc không thể gặp lại Wiz nếu như cô ta quay về.

Lúc đó, không phải tôi muốn hỏi về vấn đề của Wiz, mà là một thứ gì đó cá nhân hơn nhiều.

“Cô có thật sự cảm thấy ổn với việc tách khỏi chúng tôi không?”

Đó mới là thứ mà tôi muốn hỏi.

... ..

... .

“AAAAAAAAAH!”

Tôi lăn lộn ở trên giường.

Cái loại suy nghĩ đáng xấu hổ gì đang quanh quẩn trong đầu tôi ngay lúc này vậy?

Tôi đập mặt vào gối.

Không, không, điều mà tôi thật sự muốn hỏi là:

“Cô thật sự muốn quay trở về sau khi sống ở đây lâu như vậy sao?”

Sau khi cùng chung sống với ba người đó trong một thời gian dài, nó thật khó khăn khi tưởng tượng một cuộc sống mà không có Aqua.

Chính xác thì nó sẽ như thế nào nếu như không còn Aqua?

Cùng chung sống chỉ với Darkness và Megumin.

Ngay cả khi tôi có biệt thự và tài sản, Aqua sẽ không còn nằm ườn ra đó và gây ra rắc rối, cô ta cũng sẽ không xen vào khi mọi thứ đang diễn ra tốt đẹp...

... Chờ đã.

Tôi đã lo lắng về cái gì cơ chứ? Nó nghe không có vẻ gì là một cuộc sống tồi tệ.

.

.
... Không, không, không.

Aqua chắc chắn sẽ khóc nếu cô ta nghe thấy điều đó.

Thêm vào, nó có cảm giác như cuộc sống sẽ khá nhàm chán nếu như không có cô ấy.

Chắc chắn, cô ta sẽ không thể tạo ra rắc rối cho tôi mỗi ngày, nhưng nó có cảm giác, tôi sẽ có quá nhiều thời gian rảnh rỗi mà mình không biết phải làm gì với nó.

Tuy nhiên, Aqua nghĩ gì về điều này?

Thật ra, ngay từ đầu, tại cái quái gì mà tôi lại mất ngủ?

Điều này đang làm tôi lo lắng.

Vâng, đang có một cảm giác cồn cào xung quanh ngực tôi...

“... ..”

Tôi ném cái chăn đi và đứng dậy.

Nó khá trễ, nhưng tôi sẽ gọi cô ấy dậy và tra khảo cô.

Và có lẽ sẽ khiến trách cô ta trong khi tôi làm việc đó.

Tôi sẽ giải thích chính xác về những nguy hiểm mà chúng tôi sẽ gặp phải nếu chúng tôi sẽ đi đánh bại Quý Vương, và bọn tôi sẽ thu về ít đến mức nào từ việc đó.

Tôi rón rén ra khỏi phòng và đi xuống hành lang mà ít gây ra tiếng ồn nhiều nhất có thể.

Hiện giờ, bọn họ gần như đang ngủ, nhưng tôi thật sự không muốn bị phát hiện bởi Megumin hay Darkness, rồi đề họ nghĩ là tôi đang cố lén vào phòng Aqua để đánh đêm.

Đúng vậy, cái loại hiểu nhầm đó sẽ ảnh hưởng đến danh tiếng của tôi suốt cả cuộc đời.

Kích hoạt kỹ năng ẩn thân, tôi bắt đầu lén lút tiến đến phòng của Aqua.

Nhưng trước khi tôi đi thêm vài bước.

Tôi phát hiện Aqua đang nhìn chăm chăm vào bầu trời đêm.

Tại ban công trên tầng hai của biệt thự, ngay trên lối vào, và Aqua hiện tại đang ngồi ở đó.

Tôi nay là một đêm trăng tròn rất đẹp.

Aqua đang mặc bộ hagaromo thông thường của cô ấy, và đang ngồi trong khi vòng hai cánh tay qua đầu gối và ép nó vào ngực.

Tôi đã định đánh thức cô ấy và nói chuyện một cách nghiêm khắc với cô, nhưng...

Aqua thực sự trông giống như một nữ thần khi cô ấy chỉ ngồi yên đó, lẳng lặng nhìn lên bầu trời.

Nghĩ lại thì, lần đầu tôi chết, bản năng đã nói cho tôi biết cô là một nữ thần ngay từ khi ánh mắt của tôi nhìn thấy cô.

Tôi đã nghĩ, cô ấy thật sự rất đẹp.

.

·
Chỉ khi cô ta hành động như thế này mỗi ngày...

·
·
Khi tôi đang lén nhìn cô ấy từ phía xa, cô ấy dường như đã đột nhiên nhận ra hiện diện của tôi và xoay mặt lại.

“... Cậu đang làm gì ở đó? Cậu không ngủ được sao?”

Tôi bước ra ngoài ban công và cảm thấy có chút tội lỗi.

Tôi không thể nói với cô là tôi đã thức dậy để đi tìm cô ấy, vậy, chính xác là tôi nên nói gì đây?

Và tôi chắc chắn tôi đã bị hút hồn bởi dáng vẻ của cô ấy khi cô đang ngắm trăng.

Nếu cô ta nghe được điều đó, cô ấy chắc chắn sẽ trở nên kiêu ngạo.

Đó là lý do tại sao mà hiện giờ tôi lại nói điều gì đó không có một chút liên quan đến những gì tôi đang nghĩ vào lúc này.

“... Ừ thì, tôi đã ngủ quá nhiều vào buổi trưa... Dù sao đi nữa, cô đang làm gì ở chỗ này? Cô sẽ làm mồi cho lũ muỗi đó, cô không biết à?”

“Cậu thật sự vẫn là một tên rác rưởi như bình thường nhỉ, đúng không?”

Aqua lơ đãng nói ra điều đó khi cô quay mặt về phía bầu trời.

... ..

“Thứ duy nhất mà cô suy trong đầu là thức ăn, vậy cô đang làm cái gì ở ngoài này, ngắm trăng à? Có phải thiên giới ở trên mặt trăng không? Bộ mấy người giống như công chúa Kaguya hay sao à?”

.

.

“Đương nhiên là không, tôi chỉ nhìn vào nó vì nó rất đẹp. Cậu biết không, tôi đã tự hỏi bản thân mình về điều này cũng được khá lâu rồi, nhưng chính xác cậu nghĩ tôi là cái gì? Ngay cả tôi cũng có lúc tôi muốn được chiêm ngưỡng thứ gì đó đẹp đẽ, cậu biết không? cậu nghĩ như thế nào? Không phải khung cảnh một nữ thần ngược nhìn mặt trăng tuyệt đối đẹp như tranh vẽ sao?”

Nó chắc chắn là như vậy.

Thành thật mà nói, nhìn thấy cô ấy như vậy đã làm cho tôi nghĩ rằng, ồ đúng rồi, con nhỏ này thật sự là nữ thần.

Đương nhiên, tôi sẽ không nói ra bất cứ thứ gì về điều đó cho cô ta.

“... Nói đi, cô thật sự muốn quay về thiên giới đến như vậy sao? Giờ cô đã ở đây được hơn một năm, đúng không? Cô đã làm quen được với rất nhiều người, vậy có có bao giờ nghĩ là nó có thể sẽ khá cô đơn khi không thể nhìn thấy họ lần nữa không?”

“... ..”

Aqua chỉ đơn giản nhìn chăm chăm vào mặt trăng.

Cuối cùng, cô ấy xoay lưng về phía tôi và bắt đầu độc thoại.

“Nó chỉ mới được một năm, đúng không? Điều này cảm thấy thật lạ. Tôi biết những vị thần và thiên thần khác trên thiên giới lâu hơn rất nhiều, nhưng cuộc sống trên thế giới này, tôi nên nói thế nào nhỉ, đầy giông tố và kịch tính?”

Mặc dù, người đã làm cho cuộc sống của chúng ta ở đây trở nên đầy giông tố và kịch tính chính là cô ấy.

Những lời đó đã xuất hiện trên đầu lưỡi của tôi trong khoảnh khắc, nhưng tôi nuốt nó lại vào trong.

Thay vào đó, tôi nói...

“Cô đã sống trên thiên giới lâu hơn rất nhiều, đúng không? Điều đó có nghĩa cô thật sự là một bà gi—”

“Nếu cậu nói thêm bất cứ điều gì nữa, tôi sẽ đặt một phong ấn lên phần thân dưới của cậu, thứ sẽ khiến cậu không bao giờ đứng thẳng lên được nữa.”

Lần đầu tiên trong đời, tôi thật sự cảm thấy khiếp sợ Aqua.

Aqua tiếp tục bài độc thoại của mình.

“Ở thiên giới, ngày nào cũng giống nhau. Nó không có một chút gì thay đổi từ ngày này sang ngày khác. Thành thật mà nói, nó khá là nhàm chán... Ừ thì, mặt khác, nó không có nghĩa là tôi đã có được bất kỳ kỷ niệm khó chịu nào.”

Kỷ niệm khó chịu.

Có phải cô ấy đang nói về việc đã xảy ra vài ngày trước, khi những Mạo Hiểm Giả đột ngột quay lưng chống lại cô?

“Kể từ đó, tôi đã nhận được vài lời xin lỗi từ những Mạo Hiểm Giả. Mặc dù, là một nữ thần, tôi không thực sự bị ảnh hưởng bởi những hành động đó.”

Đồ nói dối. Megumin đã nói với tôi là cô đã khá chán nản trong một thời gian sau khi chuyện đó xảy ra.

...Sau đó, Aqua, nhìn lên mặt trăng, lẩm bầm với một giọng nói gần như quá nhẹ nhàng để có thể nghe thấy được.

“... Tôi muốn về nhà.”

Khuôn mặt cô ấy không thực sự giống như đang có vẻ buồn rầu hay cô đơn hay bất cứ thứ gì cả.

Nó chỉ là, khuôn mặt của cô ấy trông như một đứa trẻ đi lạc, nhìn chăm chăm vào nơi mà cô ấy từng gọi là nhà.

.

.

Những lời đó không phải là nói với tôi.

Nó không phải là một yêu cầu, cũng không phải là cô ấy đang rên rỉ. Nó chỉ đơn giản là cô ấy đang thể hiện ra mong muốn của mình, một thứ được giữ chặt trong tim của cô ấy.

Tôi không biết cô ấy đã sống ở thiên giới trong bao lâu.

Tôi không biết liệu cô ấy có bất kỳ bạn bè hay người quen nào ở trên đó.

Tôi thậm chí không biết một chút gì về cách sống của cô ấy ở thiên giới.

Không một điều gì cả.

... Tôi chính là người đã ép buộc và kéo cô ấy đến thế giới này cùng với tôi, vì vậy, nếu bản thân cô ấy muốn quay về, bốn phận của việc gửi cô ấy về thực sự thuộc về tôi.

Ngoài ra, tôi thực sự không muốn hiểu quá nhiều về việc này, nhưng nó cũng gần như là lỗi của tôi mà những tên sở hữu gian giận không xuất hiện trên thế giới này trong một năm qua.

Nhưng vẫn, Quý vương...

... Tôi có lẽ nên nói điều gì đó.

“... Chà, cô biết đấy, tôi cũng đã nghĩ đến nó một chút, chỉ một chút, về việc làm sao để đánh bại quý vương... Nhưng chỉ vì, cô biết đấy, không phải là ngay lúc này tôi đang chuẩn bị để tiến đến đó và đánh bại hắn ta hay gì cả, được chứ? Ví dụ như, tôi có thể mua một lượng lớn thuốc phép gây nổ từ Wiz và tạo ra một lượng lớn thuốc nổ từ bọn chúng. Sau đó chúng ta có thể chôn chúng xung quanh lâu đài Quý Vương như loại mìn đất và bỏ chúng ở đó. Ngoài ra, tôi có thể bảo Yunyun đăng ký một điểm dịch chuyển ngay trước lâu đài Quý Vương và thi triển ma pháp Explosion mỗi ngày lên trên nó...”

“...Hehehe. Lúc đầu cậu vốn phản đối việc này, nhưng cuối cùng cậu cũng bắt đầu nghĩ đến nó! Thấy chưa, tôi đã nói với cậu. Kazuma-san cuối cùng luôn tìm cách để đối phó với nó... Nhưng, ổn mà. Cậu vốn là khá yếu đuối để làm việc đó, nếu cậu nhận phải một đòn tấn công

từ Quý Vương với level hiện tại, có thể, cơ thể của cậu sẽ không còn đủ bộ phận để tiến hành hồi sinh.”

C-Con nhỏ này!

Cô ta luôn luôn nói thêm điều gì đó.

Tôi bước lên ban công và nói về phía Aqua.

“Lý do tôi là một tên yếu đuối, là vì tôi đã có cô thay cho một kỹ năng gian lận. Nếu tôi yếu, đó là vì cô đã không có thể giúp đỡ cho tôi, những lời đó cũng áp dụng lên cả cô. Cô có hiểu không, nữ thần vô dụng-sama?”

“Nè, tôi muốn đặt một phong ấn lên cậu, vì vậy, lại gần thêm một chút, được chứ?”

“Tôi xin lỗi.”

Nếu tôi dành thêm thời gian để lảng vãng ở chỗ này, cô ta có thể sẽ thực sự quyết định đặt một phong ấn lên tôi.

Tôi nói với Aqua là tôi có lẽ nên quay lại ngủ và bắt đầu đi thẳng về phòng mình...

Aqua, ôm chặt đầu gối vào ngực mình, gọi tôi mà không rời mắt khỏi mặt trăng.

“Kazuma-san, Kazuma-san.”

Tôi dừng bước

“... Cái gì?”

.

.

“Satou Kazuma-san. Cậu có cảm thấy vui mừng vì đã đến thế giới này không? Cậu có bao giờ hối hận vì điều đó?”

.

Aqua vô tư hỏi điều đó.

Hỏi tôi còn ở Nhật bản, tôi là một hikikomori không có gì nổi bật và cũng không mong muốn bất cứ điều gì.

Nó không có thứ gì đáng để so sánh với những thứ mà tôi đã đạt được trong thế giới này. Tôi có gia tài, tôi có căn biệt thự của riêng mình, và trên hết tôi có được tình cảm của vài người phụ nữ đẹp đến từ thế giới này.

Tôi đã nhanh chóng suy nghĩ đến việc đầu thai vào cái lúc tôi bị giết bởi Serena, nhưng, ngay cả khi tôi không thật sự biết ơn Aqua, không có chuyện mà tôi có bất kỳ hối hận nào vào lúc này.

Ngay cả khi nơi này là một thế giới khắc nghiệt tràn ngập những thứ vô nghĩa..

.

“Tôi không hối hận gì cả. Tôi mừng vì mình đã đến đây.”

.

TÔI
KHÔNG
HỒI HẬN
GÌ CẢ.
TÔI MỪNG
VÌ MÌNH ĐÃ
ĐẾN ĐÂY.

SATOU
KAZUMA-SAN.
CẬU CÓ
CẢM THẤY
VUI MỪNG
VÌ ĐÃ ĐẾN
THẾ GIỚI
NÀY KHÔNG?
CẬU CÓ
BAO GIỜ
HỒI HẬN
VÌ ĐIỀU ĐÓ?

Aqua có vẻ thực sự nhẹ nhõm khi nghe thấy những lời đó và thốt lên ‘Oh’ một cách nhẹ nhàng cùng với một cái thở dài.

Cũng giống như cách mà tôi cảm thấy tội lỗi khi kéo theo cô ấy đến thế giới này cùng với tôi, cô ấy có thể đã lo lắng theo cách của mình về việc gửi tôi đến thế giới này.

“Vậy thì tốt... Chúc ngủ ngon. Đừng có làm bất kỳ điều gì kỳ lạ khi quay lại phòng chỉ vì cậu đã bị quyến rũ bởi vẻ đẹp của tôi dưới ánh trăng, được chứ? Cậu sẽ nhận lấy thiên phạt nếu như cậu làm điều đó đấy.”

“Điều đó chắc chắn là bất khả thi.”

Tôi trả lời ngay lập tức.

Aqua trông có chút lúng túng khi câu trả lời của tôi lại đến nhanh đến như vậy và bắt đầu lẩm bẫm “Có lẽ mình thực sự nên đặt một phong ấn nhỏ lên cậu ta..” vài những điều nguy hiểm khác trong hơi thở của cô ấy.

Tôi nhanh chóng quay lại phòng mình và ngã lên giường.

Nhưng, như đã mong đợi, đầu tôi vẫn tràn ngập quá nhiều suy nghĩ để tôi có thể đi vào giấc ngủ.

.

.

...Quý vương à....

.

.

Vâng, cho dù tôi có nhìn nó theo phương diện nào, nó thật sự là bất khả thi.

Giả như có một cách để tôi có thể dễ dàng đánh bại hắn ta...

... Không, không, có giới hạn cho những việc tôi có thể làm.

Nhưng, nếu tôi dành thêm thời gian để suy nghĩ về điều đó, tôi có thể nghĩ ra một hoặc hai kế hoạch hay...

Ngay lúc đó, tôi để ý đến một chuyện.

Tại sao tôi lại nghiêm túc suy nghĩ đến việc đánh bại Quý Vương?

Tôi nhắm mắt lại để xua đuổi những suy nghĩ ngu ngốc đó và cố trở lại giấc ngủ.

Trước khi cơn buồn ngủ mang tôi đi, một ham muốn nào đó mơ màng thoáng qua tâm trí tôi.

Trước giờ, tôi chưa bao giờ thực sự mong muốn những thứ như vậy, nhưng,

.

.

—Tôi thật sự muốn một sức mạnh gian lận, thứ cho phép tôi đứng lên đối mặt Quý Vương—

Chương kết

“Nè! Kazuma! Kazuma! Dậy đi! Dậy ngay đi!”

Tôi bắt đầu thức dậy với điều đó.

Bởi vì tôi chỉ vừa mới ngủ nên tôi có thể dễ dàng lấy lại ý thức.

Darkness thô bạo lắc người tôi trong khi hét lên...

... ..

Tôi nhắm mắt lại lần nữa, dùng hai tay ôm chầm lấy Darkness và kéo cô ấy lên giường với tôi.

“Tôi không thể ăn thêm được nữa....”

“N-Này! Anh tỉnh rồi, đúng không!? Aah, ch-chờ đã!”

... Tôi chỉ muốn ghẹo Darkness một chút, nhưng cái cảm giác mà cô ấy từ từ dịu đi ở trong vòng tay tôi làm cho đột ngột ngay người lại.

“... Chị đang làm cái gì vậy? ...Em chỉ bảo chị đi gọi Kazuma dậy! Thật là, em chỉ mới rời mắt khỏi chị một chút là chị ngay lập tức đi quyến rũ anh ấy! Chị đúng là một đứa dâm đãng!”

“K-k-không, không phải vậy! Chị vẫn chưa—!”

Có vẻ như Megumin cũng đang ở trong phòng, vì vậy tôi mở mắt ra.

Và Đương nhiên, thứ đầu tiên mà tôi nhìn thấy chính là cặp mắt của Darkness.

“... Cô lại đến để tấn công tôi nữa à!?”

“Aah! T-Tên khốn—!”

Sau khi tách ra khỏi một Darkness với khuôn mặt đỏ bừng vì sự cáo buộc sai lầm này, tôi vương vai rồi nói.

“Hai người có chuyện gì vậy? Tại sao lại gây náo loạn vào sáng sớm như thế này?”

“Giờ đang là buổi trưa rồi! Quan trọng hơn, điều này thực sự nghiêm trọng! Xin hãy đọc nó!”

Ngồi dậy từ cái giường, tôi nhận lấy cái phong bì mà Megumin đang đưa ra.

Bên trong là một lá thư được viết cực kỳ ngắn gọn, và tôi đã không lãng phí thời gian mà đọc nó.

.

.

“Gửi mọi người,

Những làn gió nhẹ nhàng mang theo sự tươi mát của mùa thu. Mọi người thế nào rồi?

Darkness, đừng đi quá xa với trò chơi mà cô đang tham gia, nơi mà nội tâm của cô liên tục phản đối cách mà cô ăn diện.

Megumin, nếu em không hạn chế việc thường xuyên sử dụng ma pháp Explosion, chị chắc chắn những hành động của em sẽ góp phần gây nên hiệu ứng nhà kính.

Kazuma, tôi biết là cậu là một chàng trai trẻ với ham muốn tình dục mãnh liệt, nhưng xin cậu hãy ngừng việc xếp đồ giặt của mọi người lên sàn rồi lăn lộn ở trên nó.”

.

.

Tôi vò bức thư mà mình đang đọc lại rồi vứt nó vào một góc của căn phòng.

“Ah!”

Megumin nhặt lại bức thư đang nằm ở trên sàn.

“Em hiểu cảm giác của anh, nhưng xin anh hãy đọc hết nó.”

Tôi chỉ có thể tiếp tục đọc vì tôi không thể hoàn toàn từ chối yêu cầu của em ấy.

.

.

“Lúc này, Quý Vương hiện giờ đang lan truyền sự hỗn loạn và hủy diệt trên khắp thế giới này. Cậu nghĩ một nữ thần xinh đẹp và đáng yêu như tôi có thể đơn giản đứng nhìn và để Quý Vương tự tung tự tác không?

Không, tôi không thể làm việc đó.

Vì lợi ích của những con chiên theo giáo phái Axis yêu quý ở khắp nơi trên thế giới này.

Để đáp lại mong ước của mười tỷ môn đệ đã tôn thờ tôi.

Tôi sẽ dẫn thân vào một hành trình để trở thành huyền thoại...”

.

.

Tôi ngẩng đầu lên.

“... Thật sự có mười tỷ môn đồ của giáo phái Axis trên thế giới này sao?”

“... Cùng lắm chỉ có vài trăm là hết cỡ.”

Nghe thấy những lời của Darkness, tôi thở dài an tâm và tiếp tục đọc bức thư.

.

.

“Vì vậy, để biến lý tưởng cao cả này trở thành hiện thực...

Tôi sẽ đi đến đó và đánh bại Quý Vương.”

Tôi nhảy ra khỏi giường.

“Cái con ngốc đó...!”

Darkness bắt đầu nói với tôi, người đang tỏ ra bối rối.

“... Aqua đã để dành số tiền tiêu vặt mà cậu đưa cho cô ấy. Hiện giờ cô có lẽ đã tiết kiệm được một khoảng khá lớn, vì vậy cô ấy có thể đang cố thuê một vài Mạo Hiểm Giả kỳ cựu vào lúc này...”

Tôi vội vàng lấy cái áo khoác.

Nếu như tôi không nhanh chóng đuổi theo cô ta...!

.

.

—Sau đó, ngay cái lúc mà tôi quay mặt lại, tôi để ý thấy có một chút gì đó kỳ lạ từ biểu hiện của họ.

Tôi trao cho họ một ánh nhìn nghi hoặc, rồi Megumin chỉ vào một góc của bức thư.

Tôi có lẽ đã bỏ qua nó nếu tôi không chú ý, nhưng ngay chỗ mà ngón tay em ấy đang chỉ, dường như có vài từ đã bị gạch bỏ.

Có lẽ cô ta đã viết nó nhưng rồi bỏ đi vì nó nghe có vẻ ngu ngốc hay sao đó.

Tôi nghiên người để nhìn rõ hơn.

“Tái bút: Xin hãy đi tìm tôi.”

... Không phải chỗ này nên viết “Xin đừng đi tìm tôi” sao?

—Cái con ngốc đó!

Ngoại truyện:

Phong cách Quý Tộc

Tôi đã bao trọn một nhà hàng cao cấp nhất, và hiện đang mặc một bộ comple không quen thuộc cùng với việc bắt đầu nhìn vào những dụng cụ bàn ăn với vô số màu sắc được đặt ngay trước mặt mình.

Với sự sắp xếp như thế này, lễ nghi cơ bản tôi nên dùng là....

“Tôi đoán khi dùng dụng cụ bàn ăn thì phải bắt đầu từ cái xa nhất trước tiên, đúng không?”

“Kazuma, anh nghe những thứ đó cách đây bao nhiêu năm vậy? Quý tộc thường vô cùng nhạy cảm với việc thay đổi xu hướng. Hiện giờ, anh nên bắt đầu với những dụng cụ ở gần nhất.”

Darkness, ngồi đối diện với tôi, nói với một giọng ngạc nhiên.

Nghiêm túc à? Những lễ nghi ở thế giới này cũng khác biệt sao?

Tuy nhiên, đúng là Darkness dùng những thứ ở trong cùng trước tiên.

Cô ấy chắc chắn biết mình đang làm gì vì cô ta vốn là một tiểu thư quý tộc mà.

“Tôi hiểu rồi. Đây là một quốc gia khác sở hữu nền văn hóa riêng biệt, vì vậy lễ nghi trên bàn tiệc cũng đi theo một phong cách khác. Nhưng tôi biết về thứ này. Nó được gọi là bát rửa tay đúng không? Cô sẽ dùng nó để rửa ngón tay của mình.”

Nói ra điều đó, tôi nhúng ngón tay của mình vào trong cái bát đựng nước được đặt bên cạnh bàn.

“Nó được dùng để rửa mặt. Cậu có biết nơi này là một nhà hàng với tiêu chí phục vụ cho những quý tộc không? Hai bên sẽ rửa mặt trước khi bắt đầu dùng bữa. Nó mang ý nghĩa ‘không bên nào mang theo những động cơ mờ ám’ trong khi dùng bữa mà không hề có một lớp trang điểm nào.”

“... Cô chắc là đang đùa? Ý tôi là, ở đây không có khăn mặt, vậy không phải nước sẽ nhiều xuống từ trên mặt trong lúc ăn sao?”

“Anh nghĩ cái khăn ăn đó dùng để làm gì? Mà từ đầu, tại sao anh lại đặt nó ở ngay trên đùi vậy?”

Thật à? Không phải thứ này dùng để ngăn thức ăn vung vãi lên quần áo sao?

“Không sao đâu, hôm nay chỉ là tập luyện, những hãy chắc chắn rằng anh sẽ ghi nhớ chính xác lễ nghi để dùng vào ngày mai. Nếu không thì anh sẽ làm cho tôi thấy xấu hổ. Được rồi, vậy đầu tiên, chúng ta sẽ bắt đầu với món súp...”

Nhìn thấy tôi trở nên rối trí, Darkness bắt đầu hướng dẫn với một nụ cười—

.

.

—Một tiêu thư đến từ một gia đình quý tộc nào đó đề nghị gặp tôi.

Hiện giờ, tôi là một người đủ nổi tiếng để xuất hiện trên mặt báo.

Giống như cái cách mà lúc trước Iris mong muốn được gặp tôi, một yêu cầu tương tự lại được gửi đến chỗ Darkness.

Vâng, một ojou-sama đúng nghĩa.

“Một tiểu thư quý tộc à... Tôi chắc chắn cô ấy là dạng người không thể nâng bất cứ thứ gì nặng hơn một đôi đũa, rồi mỗi khi nhìn thấy một con vật nhỏ ở trên đường, cô sẽ trở nên vui thích và cả việc trò chuyện với những bông hoa ở trong vườn...”

“Bất cứ ai hoàn toàn phù hợp với những mô tả đó phải là một kẻ vô cùng kỳ quặc. Anh nghĩ những tiểu thư quý tộc là gì hả? Những quý tộc nhìn sơ qua thì có thể khá dịu dàng, nhưng mỗi một người trong số họ đều sợ hũu lòng dạ đen tối.”

Darkness, người tình cờ cũng là một trong những tiểu thư quý tộc, nói ra điều đó với một tiếng thở dài.

“Thôi đi! Đây là bữa tối có thể khôi phục lại hình ảnh của một tiểu thư quý tộc trong tâm trí tôi, sau khi cô đã khiến nó trở nên vô cùng thảm hại. Ít nhất hãy để cho tôi trở nên hứng thú với điều này trước khi bọn tôi gặp mặt.”

“Tại sao anh không giải thích cho tôi, lý do chính xác mà hình ảnh của những tiểu thư quý tộc lại bị tôi làm cho nó trở nên thảm hại nhỉ?”

Tôi lãnh tránh ánh nhìn chăm chăm của Darkness.

“Cái danh hiệu tiểu thư quý tộc nghe khá tuyệt. Haa... Toàn bộ những quý tộc mà tôi từng gặp cho đến tận lúc này, toàn bộ bọn họ đều là những kẻ kỳ quặc, vì vậy tôi không nên hy vọng quá nhiều, nhưng nó sẽ rất tuyệt nếu người đó là một ojou-sama dịu dàng...”

Tôi thốt lên những hy vọng của mình về một tiểu thư quý tộc, và Darkness cắn môi như thể muốn nói điều gì đó.

Cuối cùng, cô ấy cũng lên tiếng.

“... Kazuma, tôi nói này, anh có mong chờ những điều đó cũng không sao hết, nhưng anh có biết lễ nghi để ứng xử với những quý tộc không? Anh có biết là những quý tộc rất nhạy cảm với xu hướng không? Anh có hiểu rõ về những điều mới nhất không.”

.

.

— Và do đó, Darkness đã đề xuất với tôi một khóa huấn luyện. Hôm sau...

“Có phải anh là Satou-sama không? Em được nghe rất nhiều điều tuyệt vời về anh... Em rất vui vì cuối cùng cũng có thể gặp anh. Em mong hôm nay chúng ta sẽ có một cuộc trò chuyện thú vị.”

“Tôi lấy làm vinh dự vì sự hiện diện của em. Nếu em muốn, tôi sẽ vui vẻ trò chuyện cùng em.”

Sau khi ghé thăm nhà hàng cao cấp đó vào hôm qua, tôi chào hỏi cô tiểu thư quý tộc dưới sự giám sát của Darkness.

“Giờ thì, xin thứ lỗi—”

“Eh?”

Cô tiểu thư quý tộc thốt lên vào lúc tôi dùng cái thứ giống như bát rửa tay để rửa mặt.

Khi tôi dùng cái khăn ăn của mình để lau mặt, tôi nhận thấy những khách hàng quen thuộc của nơi này đang bắt đầu nhìn chằm chằm vào mình.

“... N-Như đã mong đợi ở một Mạo Hiểm Giả, anh đúng là khá hoang dã... Ah, món súp đây rồi. Món súp của nhà hàng này rất đậm...”

Tôi chụp lấy bát súp bằng cả hai tay và một hơi húp rồn rột toàn bộ bát súp.

Lúc đầu tôi nghĩ nó có chút kỳ lạ, nhưng rồi Darkness lại nói việc phát ra tiếng ồn trong khi đang thưởng thức một món ăn mang ý nghĩa là nó rất ngon.

Cũng có những phong tục tương tự trên trái đất, vì vậy tôi cho rằng cũng không khó tưởng tượng cho trường hợp đó trong hoàn cảnh này.

... Ngay lúc đó, tôi đã nhận ra có gì đó kỳ lạ.

Cô tiểu thư ngồi đối diện, hiện đang đỏ mặt và run rẩy vì xấu hổ.

Và bên cạnh cô ấy, Darkness cũng đang đỏ mặt và khẽ run người...

“Cô lừa tôi, phải không! Cô còn dám cười à!”

.

.

—Sau khi bị đuổi khỏi nhà hàng, trên đường về nhà tôi liên tục càu nhàu với Darkness.

“Cô có biết tôi đã mong chờ việc đó đến mức nào không hả? Cô ấy là một tiểu thư quý tộc, cô có biết không? Một Ojou-sama đúng nghĩa! Sao cô có thể phá hỏng nó...!”

“Vâng, vâng, tôi xin lỗi. Tuy nhiên, anh cũng nên biết ơn tôi một chút đó. Cô tiểu thư đấy thật sự mang theo động cơ mờ ám. Gia tộc của cô ta thích sự sang trọng và tiêu vàng như nước, tôi được nghe tin đồn về việc họ đang trên bờ vực phá sản. Ngay lúc những tin đồn đó bắt đầu lan truyền, cô ta đột muốn gặp mặt anh. Tuy nhiên... Pfft.”

Cô ta liên tục cười khúc khích kể từ cái lúc mà chúng tôi bước ra khỏi nhà hàng.

“Cô còn định cười đến bao giờ nữa hả!? Tôi biết con nhỏ đó tiếp cận tôi vì gia tài mà tôi đang sở hữu, nhưng cô vẫn không nên trêu chọc tôi theo kiểu này! Tôi thậm chí còn bỏ lỡ việc thưởng thức những món ăn của nhà hàng đó...”

“Pfft... Xin lỗi, nhưng gia tộc của cô ta cũng có chút ảnh hưởng. Tôi không thể từ chối yêu cầu của cô ta mà không có một lý do chính đáng. Như một lời xin lỗi, tôi sẽ mua một số nguyên liệu cao cấp và chế biến nó cho anh.”

...Nguyên liệu cao cấp à...

Không, không, tôi không dễ dụ đến như vậy...

“Và sau đó... Ừ thì, chúng ta có thể dùng bữa cùng nhau. Tôi cũng là một tiểu thư quý tộc đấy, anh biết không? Anh có thể tha thứ cho tôi với điều đó chứ?”

Darkness nói ra điều đó với một nụ cười rạng rỡ—

Short story 1:

Trang bị cần thiết để hạ gục quý vương!

Tôi ngắm nghía thanh kiếm trên tay mình, và tự làm bầm với chính mình.

_"...Mình muốn một thanh ma kiếm."

Vâng, là một thanh ma kiếm.

Mặc dù tôi đã đánh bại một vài tướng quý, thì trang bị của tôi vẫn như đầu buổi vậy.

Nếu đây là game, thì tôi đã có thể chạm tay vào mấy trang bị quý hiếm hay mấy Item ăn ngon lành nào đó, nhưng có ước điều đó sẽ chẳng xảy ra được...

...Sau đó, Megumin bỗng dừng nhìn vào quyển sách của em ấy có tiêu đề "Cách làm thịt bò khoai tây hầm cho người mới" và nói.

_ "Chẳng phải Chuchunmaru của anh cũng là Item hiếm còn gì? Anh vẫn có điều gì không hài lòng à?"

_ "Cái tên của nó là điều đầu tiên đấy."

Thật ra thì, thanh kiếm này được rèn bởi ý tưởng mập mờ của kỹ thuật rèn của kiếm của người Nhật mà tôi lượm được ở mấy cái tài liệu trên mạng.

Tất nhiên, nó không tốt được như một thanh Katana bình thường, và nó có một cái tên nghe thật thảm hại được khắc vào chuôi kiếm.

_ "Sẽ hơi khoe khoang nếu như em nói điều này, nhưng chẳng có mấy thanh kiếm sở hữu cái tên hay trên thế giới này đâu, anh biết chứ? Em chưa từng nói điều này trước đây, nhưng cái tên của anh nghe cũng khá kỳ lạ đấy..."

_ "Anh chưa bao giờ mơ đến một ngày em lại đi cà khía cái tên của anh đấy..."

Con nhỏ này lấy đâu ra sự tự tin vậy?

_ "Vậy, một thanh ma kiếm, huh? Em hiểu vì sao anh lại muốn một thứ như vậy. Dù sao thì cũng rất khó khăn để có thể hạ gục được quý vương mà không có một vũ khí ma thuật mạnh mẽ mà."

_"Anh không làm điều này để thực hiện một mục đích cao cả như vậy đâu, nên dừng lại đi."

Vói cả mặc dù vậy, tôi cũng chả muốn hạ gục quý vương đâu, ở thế giới này có một vài quái vật không thể bị tổn hại mà không có vũ khí ma thuật.

Dù sao thì tôi vẫn là một mạo hiểm giả nổi tiếng mà.

Có lẽ cũng đã đến lúc để tôi sở hữu một hay hai vũ khí đỉnh kout rồi.

_"...Oh, được thôi. Vậy thì đi lấy một thanh ma kiếm đi nào."

Megumin nói với một giọng mà một người sẽ nói 'Tôi đi mua chút sữa đây' hay kiểu vậy...

...

...

...

—Không lâu sau đó, chúng tôi đến Guild mạo hiểm giả.

_"Thấy chưa, có một ma kiếm ở đây nè."

_"Tôi muốn hỏi nãy giờ rồi, nhưng cái gì đang diễn ra vậy?"

Đứng trước chúng tôi là tên sử dụng thanh ma kiếm.

_"Này Megumin, nếu anh lấy thanh ma kiếm ra khỏi 'tên sử dụng thanh ma kiếm', thì chẳng phải anh ta sẽ trở thành một người bình thường thôi sao?"

_"Thật là vậy, thanh ma kiếm đó là điểm nhấn duy nhất của anh ta..."

_"Này, khoan đã, tôi cũng phải có nhiều điểm nhấn khác chứ! Và cậu gọi tôi bằng tên được không!?"

Tên sử dụng thanh ma kiếm bắt đầu ồn ào vì một lý do nào đó

_"Cậu sẽ làm phiền người khác nếu cậu cứ la lên như thế đấy, 'tên sử dụng ma kiếm'. Dù sao thì, Kazuma đến đây vì anh ấy muốn một thanh ma kiếm. Nếu tôi nhớ không lầm, anh có một thanh ma kiếm được gọi là 'Gram' đúng không?"

_"Tại sao mà mấy người nhớ tên thanh kiếm của tôi mà không nhớ nổi tên của tôi vậy!?"

Tên sử dụng thanh ma kiếm có vẻ đang bị kích động.

Bỗng dưng tôi chợt nhớ ra một điều gì đó.

_"Megumin, Gram là thanh ma kiếm mà chỉ có mỗi anh ta sử dụng được thôi. Anh nghĩ cho dù anh có sở hữu nó thì sẽ không sử dụng được nó toàn lực đâu."

_"Thật vậy sao? Em nghĩ thật phí phạm cho 'tên sử dụng ma kiếm' khi sở hữu một vũ khí mạnh như vậy mà không thể hạ nổi một tướng quý..."

'Tên sử dụng ma kiếm' sở hữu một thánh tích được liên kết với hắn.

_"Ph-Phí phạm... Này, khoan đã, tôi cũng hạ gục được vài mục tiêu có tiền thưởng cao mà!"

_"...Chắc chúng ta không làm gì được rồi. Vậy thì chúng ta đến chỗ khác thôi."

_"Nghe tôi nói đi mà!"

...

...

...

—Và điem tiếp theo mà Megumin dẫn tôi đến là...

_"Chào mừng quý khách, người đang tìm kiếm một thanh ma kiếm. Ngộ có hàng tá vật phẩm kiểu vậy trong cửa hàng này, nên cứ thoải mái mà lựa một cái đi nhé."

_"Ah, đúng vậy, nếu cậu đang tìm một thanh ma kiếm thì một cửa hàng ma thuật là một nơi nên đến đấy!"

Một Vanir đang cực kỳ vui vẻ chào mừng chúng tôi ngay khi chúng tôi vừa bước vào cửa hàng ma thuật Wiz.

_"Kazuma, nhìn này. Em có thể nói, đây là một vật phẩm ma pháp mạnh mẽ đấy! Thêm nữa, thứ này có vẻ tương thích với em đấy!"

_"Chu choa, đúng như kỳ vọng về hồng ma tộc, mắt cô rất nhạy bén khi nói đến vật phẩm ma pháp. Thanh ma kiếm quý hiếm này sẽ phát nổ khi cô truyền mana vào nó."

_"Tôi sẽ không mua nó."

Theo như những kinh nghiệm của tôi từ trước đến nay, Vanir chắc chắn đang định dúi tôi thứ gì vô dụng, vậy nên để tránh chuyện đó, tôi lấy ra một túi đầy xu trong đó.

_"Sử dụng sức mạnh của người mà tìm cho ta một thanh ma kiếm mà ta sử dụng được đi, và không phải là mấy thứ rác rưởi đâu đấy."

– "Cứ giao cho tôi, khách hàng thân mến! Fuhahahahaha! Hãy xem sức mạnh con mắt của ta đây...!"

Sau khi nhận lấy cái túi, mắt của Vanir bắt đầu phát sáng...

– "... ..Nè thằng nhóc, ma kiếm thường hay chọn chủ nhân của chúng..."

– "Không cần phải nói nữa! Người đang định nói là không có thanh ma kiếm nào mà ta có thể sử dụng đúng không!?"

Hay lắm, lại nữa rồi! Giới hạn của tôi là có chức vụ yếu nhất lại một lần nữa tái phát rồi.

Nhưng Vanir lắc đầu và đưa cho tôi một con dao được đặt trên kệ.

– "Đây là dao làm bếp mà?"

Nói chính xác thì đây là dao dùng để lọc thịt cá.

– "Đây là một vật phẩm ma pháp có tên 'Fish slayer' (*Kẻ diệt cá*). Nó sẽ gây rất nhiều sát thương đối với các sinh vật nước. Ngộ thực sự khuyên cậu nên mua món này đây."

– "Đồ ngu, ý người định bảo ta đi đánh nhau với kẻ địch bằng một con dao làm bếp hả!? Không đời nào ta lại lao vào combat với con dao này đâu! ...Nhưng nó trông cũng ngầu đấy, nên chắc là mua cũng được!"

– Và như thế, nhà bếp của chúng tôi đã được trang bị một thanh ma kiếm...

-END-

Short story 2: Một món quà chân thành!

_"Kazuma, Kazuma, chúng ta đã quen nhau được khá lâu rồi đúng không?"

Tôi đang chơi với Chomusuke ở ngoài sân, Aqua vui vẻ nói điều đó trong rồi áp sát lại gần tôi.

_"...Vậy, lần này cô cần phải đi xin lỗi ai vậy?"

_"Khoan đã nào, tại sao cậu lại ngay lập tức nghĩ rằng tôi đã gây ra chuyện vậy?"

Chẳng phải quá hiển nhiên rồi sao?

"Cái lý do duy nhất để cô gọi đích tên tôi như thế này chỉ có thể là bởi vì cô đã dính vào một vụ rắc rối nào đó, hoặc là cô đang chán, hoặc là cô đang định xin thêm tiền tiêu vặt."

"Tsk, tôi không thích điều này, nhưng tôi không biết cãi lại như nào... nhưng hãy nghe tôi lần này đi. Cậu chắc chắn sẽ vui vùng khôn siết rồi cậu sẽ cho tôi tiền tiêu vặt thôi."

... ..

_"Chẳng phải hôm qua tôi vừa cho cô rồi sao?"

"Nó bay hết rồi. Tôi chẳng hiểu sao nữa. Mới sáng hôm qua cái ví của tôi còn đầy ắp, nhưng bây giờ thì nó không cánh mà bay sau khi tôi dành nguyên một đêm để uống ở bên ngoài."

Tôi quay sang Chomusuke và ve vẩy một cây cỏ đuôi mèo trước mặt nó.

_"Ồ đây! Ở đây nè! Mà chỉ vừa bắt lấy cái bông của nó thôi... Oh, không ngờ mà lại giả vờ như vậy đấy. Mà đúng là một cái gì đó ghê gớm mà." (Đoạn này Kazuma đang nói với Chomusuke)

_"Kazuma, nghe tôi đi mà! Tôi van cậu đấy! Có một cửa hàng sẽ bán một thứ rất tuyệt vời hôm nay đấy! Chỉ cần liếc qua thôi tôi cũng dám chắc rằng cậu sẽ rất vui khi thấy nó!"

...

...

...

— Aqua đã không ngừng rên rỉ từ lúc đó, nên tôi không còn sự lựa chọn nào khác ngoài phải đi theo nhỏ để xem nó là cái gì.

— "Nó là vật phẩm gì mà thú vị vậy? Tôi đã bắt gặp rất nhiều món đồ kỳ diệu từ khi tôi đến thế giới này, nên có thể nói tôi đã quá quen với mấy thứ này rồi."

— "Fufu, có vẻ cậu đang từ từ hiểu thêm về nghệ thuật đấy. Tại sao từ giờ cậu không dừng việc làm một mạo hiểm giả vô dụng và bắt đầu trở thành một nhà am hiểu nghệ thuật đi?"

— "Chính xác thì cô vừa gọi ai là vô dụng cơ?"

Ngay khi tôi vừa chuẩn bị cãi nhau với Aqua, tôi nhận ra có gì đó kỳ lạ với thị trấn này.

Mọi người đang đi trên đường với một tâm trạng phấn khởi, và âm nhạc vui vẻ đang phát ra khắp thành phố.

— "Bộ hôm nay là dịp gì à?"

— "Bởi vậy mới bảo lũ NEET thật vô vọng mà. Hôm nay là ngày lễ đấy. Mọi người trong thành phố đang chuẩn bị lễ hội, đó là lý do vì sao họ lại ồn ào như vậy. Cậu không thấy họ đang phấn khởi như nào à?"

Vậy là ở thế giới này cũng có ngày lễ à?

— "Vậy, hôm nay là ngày lễ gì thế?"

— "Hình như hôm nay là sinh nhật của công chúa của đất nước này đấy."

Ah.

– "Này, chẳng phải đó là Iris sao? Chết rồi, tôi phải nhanh đi mua quà cho em ấy thôi!"

Tôi ngay lập tức trở nên hoảng loạn, nhưng Aqua nhẹ nhàng nói.

– "Cậu đang nói gì thế? Chứ cậu nghĩ chúng ta đang đi đâu vậy, Kazuma?"

Cái nơi mà chúng tôi đang đi đến...

– "Hình như cửa hàng đó bán món gì đó rất tuyệt vời đúng không!? Aqua, vậy là cô không hoàn toàn vô dụng!"

– "Này, gì chứ, bộ thường ngày tôi không có ích sao!?"

– Cái nơi mà Aqua dẫn tôi đến là...

– "...Chính xác thì đây là cái gì vậy?"

– "Như cậu thấy đấy, Kazuma. Đây là cửa hàng bán những viên đá. Những viên đá này đã được thu thập ở khắp nơi trên thế giới bởi người chủ cửa hàng này."

Không quan trọng việc nhìn nhận nó như thế nào, đây rõ ràng là một trò lừa đảo.

– "Cô lại bị lừa nữa rồi!? Mấy viên đá này thì khác gì mấy viên đá mà cô lượm được ở bờ sông chứ!"

– "Chẳng có gì bất ngờ khi một người không có con mắt nghệ thuật nói vậy cả, cậu sẽ chỉ bị chế cười nếu cậu cứ nói vậy đấy. Này, ông chủ cửa hàng, sao ông không nói cho tên này biết những viên đá này tuyệt vời như thế nào đi?"

Người đàn ông đang quản lý cửa hàng liếc sang tôi và lượm lên một cục đá cuội.

_"Đúng là nghiệp dư mà... hãy nhìn vào viên đá ở góc này đi."

Khi tôi nhìn theo như ông ta nói, viên đá bỗng trở nên khá quen thuộc theo một cách nào đó...

_"Winter Shogun? Này, chẳng phải đây là Winter Shogun sao?"
(Tướng quân mùa đông)

_"Đúng vậy đấy. Chẳng phải nó rất tuyệt vời sao? Ai mà ngờ được một hòn đá lại có thể tự nhiên tạo ra một hình như vậy..."

Nghiêm túc sao? Cô ta đang nói là hình dáng của viên đá này là hoàn toàn tự nhiên sao...

_"...Không, không, khoan đã, nó đúng là rất tuyệt vời, nhưng tôi làm gì được với món này chứ? Mục đích ban đầu tôi đến đây là để tìm một món quà cho Iris mà—"

_"Cậu đang nói gì thế? Một cô gái tràn đầy sự tò mò tất nhiên sẽ rất ấn tượng với một món quà như này. Em ấy chắc chắn đã cảm thấy chán với mấy món đá quý được trang trí công phu rồi."

Nói nghe cũng khá hợp lý, và tôi hiểu cảm giác Iris cũng sẽ rất vui khi nhận được một món quà như vậy...

_"Được rồi, tôi muốn mua viên đá này."

_"OK bạn ơi. 8 nghìn Eris bạn nhé."

Nó chỉ là một cục đá thôi mà, ông bán gì mà mắc quá vậy? Những lời đó mém thốt ra trên miệng tôi, nhưng tôi đã giữ chúng trong lòng và cắn răng cắn cỏ móc ví ra...

"Này, khoan đã nào, tôi cũng muốn viên đá đó."

Aqua bỗng dung xen vào.

_"Tôi tưởng cô cháy túi rồi mà? Bên cạnh đó, ngoài một thứ đắt tiền, Iris chắc chắn sẽ vui hơn nếu nhận được một món nghệ thuật công phu kỳ lạ đấy. Kể cả khi nó rẻ đi chẳng nữa, nếu nó đến từ tấm lòng, em ấy chắc chắn sẽ vui với nó, nên—"

_"Tôi là người thấy nó trước mà! Xin cậu đấy Kazuma, cậu lấy Winter Shogun cũng được, nhưng mua món này cho tôi đi!"

"20 nghìn Eris bạn nhé."

Ông đùa tôi à?

"Xin cậu đấy, tôi thật sự thích món này mà! Tôi sẽ trân trọng nó! Cậu thấy không, nếu nhìn từ góc này, thì nó sẽ trông khá giống Chomusuke đấy."

"Thật hả trời... thôi được rồi, tôi sẽ mua nó cho cô."

Cô ta đã giúp tôi mua quà cho Iris hôm nay, nên chắc lần này tôi thưởng cho cô ta món gì đó cũng được.

_"Cảm ơn nhé, Kazuma!"

Nhìn Aqua vui vẻ ôm viên đá vào ngực, tôi nghĩ trong đầu, điều này cũng không quá tệ nhỉ.

_"Chắc hẳn một tiếng nữa tôi sẽ quên cục đá này, nên tôi muốn cảm ơn cậu trước khi tôi quên nó."

_"Mau đưa viên đá đây, tôi sẽ hoàn trả lại nó."

Và thế là tôi đã dành cả buổi sáng chỉ để đuổi theo sau Aqua.

-END-

AFTERWORD

What should
I write?

AA
*w
L
34

Aqua-sama thinking about what to write.

Hey, Megumin, this is bad! I can't get rid of this stain on the toilet without Aqua here...!

Hey, Kazuma...

Things are bad here too! Without Aqua here, it takes a really long time to fill the bath with hot water!

W-Wait Megumin...

How could this be... It took until she's gone before we realized her importance...

At the end of the day, we really relied on her abilities..

You two, Aqua is still outside the door...!

.....Waaaaaah!! I'm really going on a journey!

COMING SOON!!

GIFTING
this **WONDERFUL**
WORLD with **BLESSINGS!** 16